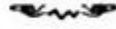

Kashmir Series of Texts and Studies,

NO. LXIII.

THE
DEVINĀMAVILASA

BY

SĀHIB KAUL

EDITED BY

PAṆḌIT MADHUSŪDAN KAUL SHĀSTRĪ,

Superintendent Research Department,

His Highness, Government

JAMMU & KASHMIR,

SRINAGAR.

Published under the authority of the Government of

His Highness Rājārājesvara Mahārājādhirāja

ŚRĪ MAHĀRĀJĀ HARISINGH JI BAHADUR,

G. C. S. I., G. C. I. E., K. C. V. O., LL. D.

MAHĀRĀJĀ OF JAMMU & KASHMIR.

काश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः ६३

देवीनामविलासः

श्रीमन्महामाहेश्वराचार्यवर्य-साहिबकौलविरचितः ।

श्रीराजराजेश्वर-महाराजाधिराज-काश्मीरनरेन्द्र-
श्रीहरिसिंहजी-बहादुराज्ञया

रिसर्वकार्यालयाध्यक्ष-पण्डित-मधुसूदनकौल-शस्त्रिणा
उद्दिष्टकार्यालयस्थेतरपण्डितसहायेन
संशोधनादिसंस्करणोत्तरं
संपाद्य प्रकाशितः

नवदेहलीराजधानीतः

नवरंग

इत्यनया संस्थाया
प्राक्प्रश्रयं नीता

श्रीसोमानन्दनाथप्रभृतिगुरुवरादिष्टसञ्जीतिमार्गो
लब्ध्वा यत्रैव सम्यक् पटिमनि घटनामीश्वराद्वैतवादः ।
कश्मीरेभ्यः प्रसृत्य प्रकटपरिमलो रञ्जयन् सर्वदेक्षान्
देशेऽन्यसिन्नदृष्टो घुसृणविसरवत् सर्ववन्द्यत्वमाप ॥१॥

तरत तरसा संसाराब्धिं विधत्त परे पदे
पदमविचलं नित्यालोकप्रमोदसुनिर्भरे ।
बिमृशत शिवादिष्टाद्वैतावबोधसुधारसं
प्रसमविलसत्सद्युक्तान्तःसङ्घट्टवदायिनम् ॥२॥

PREFACE.

The present edition of the Devīnāmavilāsa of Sāhib Kaula of Kashmir forms the sixtythird volume of the Kashmir Series of Texts and Studies. It is based on the collation of the following Manuscript material.

क. A birchbark manuscript in Śāradā characters belonging to Pt. Radha Krishan Kaul of Srinagar. Contains 121 leaves having 16 lines on each side with 21 letters in each line. Old and partly decayed. Correct. Measures $10\frac{1}{2}" \times 7\frac{1}{2}"$.

ख. Written on country-paper in Śāradā characters. Belongs to Pt. Śivanāth Śarmā of the Research Department. Contains 110 leaves having 19 lines on each side with 23 letters in each line. Fresh. Measures $9\frac{1}{2}" \times 7\frac{1}{2}"$.

ग. Of the Departmental library. Consists of 537 leaves with 8 lines per page having 12 letters per line. Written in Śāradā characters on country-paper. Measures $8" \times 6\frac{1}{2}"$.

II

घ. New purchase of the Department. Written in Śāradā characters on old country-paper, containing 190 leaves with 16 lines per page of 16 letters each. Measures $7\frac{1}{2}'' \times 5\frac{1}{2}''$.

INTRODUCTION.

The Devīnāmavilāsa is the fruit of the poetic talent of Sāhib Kaula. In it he has tried to follow the same theme as is given in the Bhavāni-sahasranāma. The scene is laid in the Mount Kailāsa as in the Bhavānī-sahasranāma. Each of the thousand names given of the goddess is furnished with an explanation in the Poem. It is divided into sixteen cantos and each canto is called Bhakti, a part or devotion.

SUMMARY OF THE CANTOS.

Canto I. Describes the romantic scenery of the Kailāsa and the different parts of the body of Śiva whose chief abode is the Kailāsa.

Canto. II. Describes Nandī the attendant-in-chief of Śiva and his duties as such, the Darbār of Śiva and the homage paid by the gods to him.

Canto III. In this Nandī offers to his lord Śiva a hymn of praises and implores him to take him into confidence as to the object of his contemplation.

Canto IV. In it Śiva reveals the glory of his consort Devī, fully describing her bodily form from the foot to the crown of the head.

Canto V. Herein Śiva further describes how the Devī is worshipped by the different beings created by her and undertakes to reveal to Nandī the Sahasranāma or the thousand names of the Devī.

Cantos VI to XV are devoted to providing the explanations for each name of the Devī of thousand names.

Canto XVI. It sets forth beautifully the uses to which the Sahasranāma or the thousand names can be put and the merit that accrues from its recitation etc.

Sāhib Kaula composed the Devīnāmavilāsa in the Vikrama year 1723 corresponding to 1666 A. D. on the 14th bright day of Baisākh. While recording 1676 A. D. as the date of his another composition called Kalpavriksha, he says that he was fortyseven years old at that time. From this we can conclude that he was born in the year 1629 A. D. He came of the family of Kaulas.

His parents were known by the names of Krishna Kaula and Buddhi. He had two brothers, one elder and the other younger namely Sudarśana Kaula and Siddha Kaula. The name of his maternal grand-father was Śiva Rājānaka of Lābru family.

He received his initiation from his maternal uncle Jnāna Svāmi. His wife was called Śrī Devī. Two sons were born to her Nātha Kaula and Jyotishprakāśa Kaula. Gaṅgā seems to have been his elder sister. There are very many direct descendants of him living at present in Srinagar. The present editor of the Kashmir Series of Texts & Studies has the honour of being the eight in descent from Sahib Kaula. A large number of anecdotes is related about the spiritual powers that he used to exercise during his lifetime, but their narration is off the mark as in the following pages he is put before the world of scholars only as a literary man.

In the Devīnāma-vilāsa, he has given us a good proof of his scholarship and his love of alliteration and other figures of speech is much in evidence. Of the artificial poetry also, he has given some instances towards the end of the poem.

The other literary compositions, which are associated with him, are named below :—

1. Śivasiddhīniti.
2. Gāyatrīmantrabhāṣya.
3. Chitsphārasārādvaya.
4. Sacchidānandakandali.
5. Śivaśaktivilāsa.
6. Śarikāstava.
7. Guruvrittachintāmaṇi.

8. Sahajārchanashashtikā.
9. Nijātmabodha.
10. Chandramaulistava.
11. Suprabhātastava.
12. Gītāsāra.
13. Jātakodāharṇa.

शुद्धिपत्रम्

पार्श्वे	पङ्क्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
२१	२	शास्त्राणां	शस्त्राणां
२३	२१	संस्पर्धितुं	सस्पर्धितुं
२६	५	कुण्डली	कुडली
३९	२१	देहादिकाश्चित्	देहादिकाश्चितं
४०	२	भेदायुजैतस्य	भेदायं नैतस्य
४०	१३	मतादिभाता	मतादि भाता
४६	१०	वार्चार्	वाधार
४६	१८	स्वविदं	स्वमदं
४७	३	बहिर्मुखं	बहिर्मुख
४९	९	निजोद्योत	निजोद्योत्
५९	६	नानोद्योता	नानोद्योता
६८	२	वैकस्यताम्	वैकस्यिताम्
६८	१०	वृत्त्योत्प्लुत्या	वृत्त्योप्लुत्या
७४	१	कलितै	कलिते
७५	१२	स्मृतिर्वैष्णव्यत्र	स्मृतिर्वैष्णव्यत्र
७५	१३	बल्युतो	बल्यतो
७६	२२	प्रबद्धा	प्रबुद्धा
७९	३	मुखरै	मधुरै

पार्श्व	पङ्क्तौ	शुद्धम्	अशुद्धम्
९८	२९	प्राणतोऽपि	णतोऽपि
१०१	१	दिमरपि	दिमरपि
१०२	१४	विविध	द्विविध
१०७	६	दुर्वृत्तः	दुर्वृत्तः
११०	१८	त्रिपुरेश्वरता	त्रिपुरेश्वरतां
११९	३	संकर्षणी	संकर्षिणी
१२०	१९	ययोद्वयूथम्	ययोद्वयूथम्
१२४	८	कलिताकाल	कलिता काल
१२७	१९	अखण्डज्ञ	अखण्डज्ञ
१२९	९	राश्य	राज्य
१३२	७	द्रव्य	द्रव्य
१३२	१५	याशर्मशस्त्र	या शर्मशस्त्र
१४४	६	समवे	विषमे
१४९	२	प्रसिता नलेन	प्रसितानलेन
१५५	५	समयेऽचिरेण	समये चिरेण
१५६	१८	यैकं	यकं
१५८	२	सुराजा	सुराजः
१७८	२१	कथं	कथ
१८२	१८	भ्रमा	भ्रम
१८५	१५	प्रस्था	प्रस्था
१९४	२०	भेदवत्त्वं	भेदवत्त्वं च
१९८	२०	विषदः	विशदः
२१२	७	पदे	मदे
२२३	९	स्यान्धिपा	स्यान्धि पा
२२३	१५	प्रथितं	प्रथित
२४५	१४	पदार्थ	पदाथ

पार्श्वे	पङ्क्ति	शुद्धम्	अशुद्धम्
२८८	१७	यतो	ययतो
२८९	३	मूर्तिः	मूर्ति
२९४	१५	शिरःस्थित्या	शिरः स्थित्या
३०८	१	मुपादधाति	मुपदाधाति
३१४	३	वर्गात्	वगात्
३१६	४	स्वर्ग्य	स्वर्ग्य
३२०	१७	इत्यन्याप	इत्यन्योप

ॐ

नमो विघ्नहर्त्रे ।

देवीनामविलासः ।

महामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचितः ।

प्रथमा भक्तिः ।

चिद्रूपं कृतनामरूपविभवं त्रैरूप्यरूप्यं बुधै-

रासीदस्ति भविष्यतीति वचसां दूरेऽपि सैत्तावपुः ।

त्यक्तायुक्तवियुक्तियुक्तिकलनं भक्तेषु सूक्तिप्रथं

श्रीशम्भोर्जयंति स्वभावमधुरं तच्छक्तिरूपं महः ॥१॥

१. विमर्शसारम् । २. कृतो नामभिश्च तद्रूपैश्च विभवो निजादि-
धरान्त ऐश्वर्यमयसृष्टिवर्गो येन, कृतानि सत्यानि च तानि नामानि
तै रूपविभवो यस्येति वा, तेषां रूपेण विभवो यस्य अस्तीति वा,
कृतो नामः प्रणामो यस्य ईदृशं यद्रूपं तेन विभवति व्याप्नोतीति
वा, कृतं सत्यं च नास्मैव नामैव वा रूपमाकारो यस्य ईदृशं यत्
जगत् तस्मिन् विशेषेण शक्त्याख्येन भवतीति वा । ३. जाग्रदादि-
त्रैरूप्येण विश्वप्राज्ञतैजसाद्येन, बिन्दुबीजरेखाख्येन, शिवशक्त्यणु-
भेदेन, वामादिभेदेन वा, अन्येन च बहुना त्रैरूप्येण रूप्यं
निरूपणीयम् । ४. कालत्रयस्य । ५. कालातीतसत्तारूपम् । ६. त्यक्ता

सोऽहं तेन मुहुः प्रणुन्नहृदयः सर्वास्वस्थास्वपि

सुन्दर्याः स्तवराज ईशकथिते नाम्नां पुरा नन्दिने ।

साहिष्कौल इति प्रसिद्धमहसि स्थानेऽमले दर्शये

स्वातन्त्र्येण निवेशितात्मविभवः सूक्तेर्विलासं स्फुटम् ॥२॥

ऐशान्यां ककुभीश्वरः त्रितिभृतां कैलास इत्याख्यया

ख्यातो

मानसराजहंसहसकृत्सौन्दर्यसारोद्भुरः ।

यत्रास्ते गिरिजावशीकृततनुः स्थाणुर्विभूत्या मितो

भिक्षुः पक्षितया प्रियाजनितया त्यक्त्वान्ययाने मनः ॥३॥

यत्र द्रष्टुमुपागता गतभया देवाधिदेवं शिवं

विष्णुर्वा शतधैर्यवान् शतमखश्छायाच्छलेन क्षणम् ।

मालिन्यापहरामणीयकवपुःसारे निमज्ज्योद्गता-

स्तास्ता रूपकला विदन्ति कृतिनो व्याप्तप्रकाशोदयाः ॥४॥

सद्रूपं प्रतिरूपितं परिणतं देवी चतुर्धा शिवा

यत्र स्वस्य च पत्युरद्भुतमतिर्वीक्ष्यान्यथाशंकिनी ।

अयुक्ता वियुक्तियुक्तिकलना येन । ७. अनुग्राह्येषु । ८. सूक्त्या

अनुमितप्रथम्, सूक्तिरेव प्रथा यस्य तेजसः सम्बन्धिनीति वा ।

९. शमशेषोपद्रवरहितं चैतन्यानन्दलक्षणं भवत्यस्मादिति शम्भुः ।

१०. सर्वाङ्कष्टत्वेन वर्तते, अत एव सर्वनमस्यमिति अर्थाक्षिप्ता नतिः,

देहाद्यभिमानप्राधान्यं प्रक्षीकृत्य तदावेशो नतिः । ११. स्वेन भावेन

मधुरं, स्वभावात् वा मधुरम् ॥

१. अमेदे भेदनम्, भेदिते च अन्तरनुसन्धानेन अमेदनमिति

स्वातन्त्र्यम् । २. स्थाणुरिति विरोधाभासः । ३. पक्षपातेन अथवा

पक्षितया पक्षिणो भावेन, अत एव पक्षितया अन्ययाने मनस्यत्का-

इति विरोधच्छाया च । ४. व्यापको वैकुण्ठश्च । ५. बहुधैर्ययुक्तो ब्रह्मा

च । ६. प्रतिविम्बच्छलेन । ७. कैलासे ॥

अर्धाधांशवियोजितं हिततमं पुण्यं कथंचिजितं
 कायं किं नु निनाय नीतिनिपुणा प्रत्येकमैक्यप्रथाम् ॥५॥
 यत्राप्यद्भुतनर्मणि प्रवितते स्वस्वापिधानात्मके
 जात्वीशेन तिरोहितेऽतिचतुरं स्वस्मिन् विभूत्या सिते ।
 श्रान्ता तस्य गवेषणेन सुचिरं किंस्वित्तदादीश्वरी
 नाधांगाद् वितनोति दूरममितप्रेमप्रसन्नं शिवम् ॥६॥
 शम्भौ निश्चलभक्तिसक्तमनसां तद्ध्यानधौतां हसां
 कालेनाधिगतैतदीयविमलावेशप्रकाशश्रियाम् ।
 पुण्यानां परितोऽमितः संमुदितः पौश्चात्य इन्दुद्युतिः
 शिष्टो देह इवाविनाशविषयस्तत्पत्तले भाति यः ॥७॥
 औष्यक्तेर्द्विजैराज एष नु तपः स्थौणूपरिस्थश्चरन्
 संशिष्टैः कैलया यतैः स्मितदृशा तुष्टादवापाद्भुतम् ।

१. अत एव अर्धाङ्गत्वात् हिततमम् । २. काका । ३. स्व. ४. पत्युश्च । ५. भस्मना, ऐश्वर्येण च । ६. शिवस्य । ६. काका । ७. निश्चलं यथा स्यात् तथा भक्त्यासक्तमनसाम् । ८. ध्यानाविपरि-
 पाककालेन । ९. पुण्यवताम् । १०. राशीभूतः । ११. पूर्वजन्मजः ।
 १२. सित इत्यर्थः । १३. शेषीभूतो जीवं विहायेत्यर्थः । १४. अविनष्टः
 प्रभावात् । १५. शिवपादतले । १६. जन्मादितः । १७. चन्द्रो ब्राह्मणवरश्च ।
 १८. ब्राह्मणपक्षे एष प्रसिद्धः, चन्द्रपक्षे सर्वानुभूतः । १९. शिवस्य
 स्थाणोश्च । २०. शेषीभूतः कृशश्च, सम्यक् शिष्टो विद्वानिति च ।
 २१. एककलया किरीटकलया वरप्राप्तिचिन्तया च । ब्राह्मणपक्षे द्विज-
 वरत्वादिकलया । २२. कैलासात्, ध्वनिना इष्टदेवात् च । २३. लक्ष-
 णया विकसनमेव दृक् वरदानाय दर्शनम्, सितवत् दृक् प्रकाश
 इति वा, सितेन सह दृक् दर्शनमिति च, महात्मनां सदा सितमुष्मा-
 नामपि वरदाने नितरां सितदर्शनात् ॥

नैर्मल्यप्रचयं सुधामयनयं सौन्दर्यसाराश्रय-

मन्त्राष्टुभिकमालयं हिमैरुचां सर्वाभिलाष्यं वरम् ॥८॥

यं वा सारसमुज्ज्वलं हिमगिरीशानान्नु मन्यामहे

हित्वा यत्प्रभवं तैमाढ्यविभवं रत्नाकरं पार्वती ।

यद्वासस्पृहयेव कृत्तिवसनं भीमं हरं शूलिनं

गङ्गाक्रान्तपराङ्गमङ्गकलया देवी परा शिश्रिये ॥९॥

यो वा मेरुगिरीश्वराष्टुतरोऽप्युच्चैस्तरां भासते

यत्तं सन्ततवासभूतममितं हित्वा सुराणां वराः ।

आयाता गिरिशावलोकनमिषादस्मिन् स्थितास्तत्क्षणं

लोभार्ताः प्रतियान्ति हीनतपसा संवासहीनाश्चिरम् ॥१०॥

१. सितत्वात् नैर्मल्यस्य मलराहित्यस्य प्रचयो राशिर्यस्य यस्मिन् यो वेति आरोपः । नैर्मल्यं आणवादिमलत्रयराहित्यम्, मलस्य अविद्याया राहित्यमेव प्रचयो महत्ता यस्य, तत् उपरि कस्यापि महिमासम्भवात् 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति' 'तस्मिन् दृष्टे परावरे' 'यद्गत्वा न निवर्तन्ते' इत्यादिश्रुतेर्हिततमत्वादिश्रुतेश्च । २. ब्राह्मणपक्षे सुधामयोऽमृतमयो लक्षणया मुक्तिरूपो नयो ज्ञानम्, सुधया अमृतेन मुक्त्या आमयं संसाराख्यं नयति अपनयतीति वा । ३. सौन्दर्यस्य सौभाग्यस्य सार उत्कर्षस्तस्य आश्रय इति आरोपः, स एव आश्रयो यस्येति वा, सौन्दर्यस्य साराश्रयत्वमतिप्रियत्वात् च । ४. कर्मभूमौ । ५. शीतलप्रकाशानामालयमिति आरोपः । स्वयंप्रकाशमित्यर्थः । ६. चन्द्रस्य सर्वाङ्गादकत्वात्, स्वात्मनः परानन्दसुधाब्धिस्वरूपत्वात् । ७. ईशानपदेन अन्यानि अनुक्तानि अपि अचलत्वादीनि विशेषणानि व्यज्यन्ते । ८. पितरम् । ९. पूर्वप्रकृतं प्रसिद्धम् । १०. रत्नानामाकर इति आरोपः, रत्नानामाकरः खनिर्वा यस्मिन् । ११. यस्मिन् कैलासे निवासकाङ्क्षयेव । १२. उत्प्रेक्षायाम् । १३. कैलासे । १४. चिरवासाय । १५. प्रतियाने कारणं तपसो हीनत्वम् ॥

आभाति सततं गिरीशशिरसि ज्वालाकुलस्यामितो
 वज्जेराक्षिक आक्षिकः संमुदितः सर्गादितोऽलं सितः ।
 तेनारोहितशेषिनृत्तकलनाकालापतद्भ्रसना
 संवीतः किमु भस्मराशिरिव यो गङ्गाम्बुपिण्डीकृतः ॥११॥
 बद्धा वासुकिना पिनाकधनुषा शूलस्य मूले गुरु-
 ग्लावाग्रे कलितेन जातु तुलितः पातालतालोऽभवत् ।
 पूर्णो यः सततं च षोडशकलो यातोऽम्बरान्तं लघुः
 संक्राम्यैकैकलाप्युपास्थितजटाजूटं श्रिता शङ्करम् ॥१२॥
 ब्रह्माणं परिलोक्य लोकरचनाचातुर्यरीतेः पतिं
 संधित्यात्र हिमक्षमाधरवपुः सम्पन्नसम्पद्गुणम् ।

१. एकीभूतः । २. सृष्ट्यादिकालतः । ३. नितरां धवलः
 पुण्यश्च । ४. ईश्वरेण । ५. संमिश्रितः । ६. करणभूतेन । ७. कर्तृ-
 भूतेन । ८. शूलस्य ऊर्ध्वमुखत्वेन मूल एव कैलासस्थितिसम्भवः ।
 ९. अग्रे चन्द्रमसस्तच्छिद्रोगतत्वात्, चन्द्रस्य ग्लौरिति नामग्रहणं
 चन्द्रत्वादिगुणत्वेऽपि कैलासादूनत्वोत्प्रेक्षया 'ग्लै हर्षक्षये' इति धातो-
 रर्थानुगमात् । १०. पातालमेव तालः प्रतिष्ठा प्रकृष्टस्थानम्, तस्मिन्
 वा प्रतिष्ठा यस्य । ११. आकाशपर्यन्तं निराधारत्वमिति; अम्बरशब्दस्य
 शून्यार्थे, अन्तस्य निश्चयार्थे च सम्भवात्, शून्यनिश्चयत्वं च ।
 अथच शून्यनिश्चय इति अम्बरे शून्ये निश्चयमिति शून्ये एव तस्य
 एवंविधो निश्चयस्तुल्यार्थे जात इत्यर्थः । १२. हीनगुणद्योतकत्वमुत्तम-
 गुणेन सह तुलारोपणात् च लघुत्वमप्रौढत्वं च । १३. एका असहाया
 च असौ कला नितरां हीनेत्यर्थः । १४. अपिशब्दः समुच्चयार्थे,
 उल्लेखायां वा, त्वर्थे च । १५. समर्थमाश्रित्य । १६. संसारे ।
 १७. हिमक्षमाधरवपुः संधित्य ब्रह्माणं लोकरचनाचातुर्यरीतेः पतिम्,
 तस्यां समर्थं विलोक्य ब्रह्मणो हिमाचलवपुर्वतारग्रहणेनैव सृष्टि-
 शक्तिरित्यर्थः । अथ हिमक्षमाधरवपुः संधित्य ब्रह्माणं सम्पन्नसम्पद्गुणं

यद्रूपेण गिरीश्वरोऽपि गिरिजाधामप्रकामप्रभः

शम्भुः किं न्ववतीर्णवान् सुविमलोद्दामप्रकाशश्रिया ॥१३॥

स्वर्धुन्या अपि यस्य किं गमितयोः सौन्दर्यसारां तुलां

स्वस्मिन् दण्ड इवातिगौरवपुर्णदुर्गवयोः शम्भुना ।

एकोऽगोऽघ्नितले स्थितो गुरुरदोमूर्धाश्रितान्या लघु-

लज्जालुः प्रविहाय तं च पतिता भूमौ चला सम्भ्रमात् ॥१४॥

यः किं पार्श्वगयोर्विधूष्णकरयोर्धात्रा संमं वह्निना

नीरेणापि तदर्शमभूम्य उदितेनाजस्रमुर्वीधरः ।

विलोक्य, ब्रह्माणं कथंभूतं लोकरचनाचातुर्यरीतेः पतिमिति योज्यम्,
लोकरचनाचातुर्यरीतेः पत्युरपि ब्रह्मणो हिमाचलवपुर्ग्रहणेनैव सम्पन्न-
सम्पहुणत्वमिति ॥

१. गिरीश्वर इति श्लेषेण शिवस्य अपि गिरिराजकैलासरूपत्वम्,
तत एव शिवस्य कैलासावतारसिद्धिः । २. गिरिजातेजसा गिरिजा-
स्थानेन वा प्रकृष्टशोभः, यतो गिरिजायाः स्थानं शिवस्तस्मादर्थच्छलेन
स्वयमपि गिरीश्वरः । ३. यद्रूपेण कीदृशेन, सुविमला उद्दामा च
प्रकाशश्रीरस्य तेनेति; यद्रूपेण कीदृशेन, उपलक्षितेनेति वा सुविमला
च असौ उद्दामा, सा च प्रकाशश्रीस्तयेत्यर्थः । ४. सौन्दर्यस्य सार
उत्कर्षो यस्याम्, सौन्दर्यमेव बलं यस्यां वा; सारशब्द उत्कर्षे पुल्लिङ्गः ।
५. दण्डरूपे महादेववपुषि । ६. उभयोः कथंभूतयोगैरिववपुषा
दुर्गवयोः । ७. अमुष्य शिवस्य मूर्धाश्रितेति कैलासस्य पादस्थित्या
शिवसन्निकृष्टत्वम्, गङ्गायाश्च मूर्धगतत्वात् तदनवलोकनेन अमुष्येति
विप्रकृष्टार्थत्वम् । ८. भूरिस्थानगमनेन च सम्भ्रमः । ९. सूर्य-
चन्द्रयोः । १०. युगपत् । यथा शिवस्य शिरसि वह्निनीरमयी कला
वर्तते, तथा मम कैलासस्य अपीत्यर्थः । ११. सूर्यचन्द्रकान्तो-
पलभूमिभ्यः । १२. वह्निना नीरेण च कथंभूतेन, उदितेन
वत्पत्रेण ॥

श्रीशम्भोः शिरसः कलां चरणयोर्यातोऽप्यहो सर्वदा
 लोकानां परिदर्शयत्यतिचमत्कारैकसारोद्गराम् ॥१५॥
 येत्राप्यप्सरसो गिरीन्द्रतनयासन्दर्शनायागता-
 स्तद्रूपं प्रतिरूपितं सुविमले संलोक्य लोकोत्तरम् ।
 अर्धाङ्गेशतया युतं परिगंतव्रीडास्त्वरत्यातुरा
 एवातः प्रतियान्ति पूर्णकलना मुग्धाः स्वधामाश्रमान् ॥१६॥
 दूर्येन्दुप्रतिबिम्बनिस्सरदतिव्याप्तप्रकाशोदया
 येत्राहो अपि दूरमध्यविषया दीर्घा गुहाः संश्रिताः ।
 सम्यक् स्वीसनतां गते पेशुपतेर्नित्यं तमोभागिनो
 ज्ञातुं सान्तेमसीं कलां न वशिनस्तान्तिप्रदां जातुचित् ॥१७॥
 स्वीलंकारवरस्थितेषु मणिषु प्रौढोज्ज्वलद्रश्मिषु
 यत्राप्यप्सरसः परस्परमलं मुग्धाः प्रतिच्छायताम् ।

१. कैलासे । २. तयोः शिवशक्त्योः । ३. प्रतिबिम्बितम् ।
 ४. निर्मले । ५. इष्टा । ६. अर्धनारीश्वरत्वात्, अलौकिकत्वात्,
 उत्तमत्वात् चेत्यर्थः । ७. स्त्रीरूपदर्शनार्थमेव आगताः पुरुषरूपस्य
 अपि दर्शनेन प्राप्तलज्जाः, अत एव तुरया अत्यातुराः । ८. तत्रैव
 स्त्रीरूपपार्वतीदर्शनेन सम्पूर्णवासनाः, सम्पूर्णकलनायां वा मुग्धाः ।
 ९. स्वमेघ सूर्याद्यनपेक्षं धाम तेजो येषां तद्रूपानाश्रमानित्यर्थः ।
 १०. कैलासे । ११. यतो दीर्घा अत एव दूरमार्गयुतमध्यस्थानाः ।
 १२. आश्रिता भक्तजनाश्च । १३. अन्यासाधारणासनताम् ।
 १४. पृष्ठी । १५. गन्धकारमयीमहानरूपां च । १६. म्लानिप्रवाम् ।
 १७. कदाचित् । १८. स्वे च तेऽलङ्कारवराः, सुष्ठु आ समन्तात्
 सर्वाङ्गेषु वा अलङ्कारवरास्तत्र स्थितेषु । १९. प्रौढं यथा स्यात्तथा,
 प्रौढा वा उज्ज्वलन्तश्च रश्मयो येषु येषां वा । २०. प्रति-
 बिम्बिताम् ॥

यातेष्वप्युभयेषु सद्यउदयद्वैशद्यहृद्येषु नो^३

नो यान्ति प्रसभं सभाहसकृतः श्वेतान्यवर्णभ्रमम् ॥१८॥

छायासङ्क्रमतोऽवदातवितताभोगेऽन्तरा मानसे

स्वीयांघ्रिस्थितिभाजि राजिसहजप्राज्यप्रवाहे बहिः ।

भक्तानां परिदर्शयत्यकंलुपां तां ध्यानतो मानसे

सद्यःशुद्धिकरीं कलां हिततमामामौमिनीं यो नवान् ॥१९॥

तस्यैकैत्र विचित्रैरन्नविलसन्मूर्तौ सुसानावभू-

दासीनः सैनकादिवन्दितपदद्वन्द्वो महेशो हरः ।

१. अपिश्चार्थे । २. सद्यउदयद्वैशद्या अत एव हृद्याश्च, सद्य-
उदयद्वैशद्येन वा हृद्याः । ३. अपितु यान्ति । ४. सभाया लक्षणया
तत्रस्थानां हासजनयिष्यः । ५. श्वेतवर्णाश्च अन्यवर्णाश्च, तेषां तेषु वा
भ्रान्ति विपर्ययमिति यावत् । ६. छायाप्रतिबिम्बतः । ७. मानसहृदे ।
८. कैलासाङ्घ्रिस्थितिसेवके । ९. शोभननैसर्गिकोत्कृष्टप्रवाहे ।
१०. निष्पापामज्ञानरहितां च । ११. यथा कैलासपादस्थितस्य मानस-
सरोवरस्य सद्यःशुद्धिकरी कला भूता, तथा कैलासध्यानतोऽपि
भक्तानां सद्यःशुद्धिकरी कला भवतीति भावः । १२. आगन्तुकां
समन्ताद्गामिनीं वा । १३. एकस्मिन्नद्वितीये । १४. सर्वस्य कैलासस्य
महेशपीठत्वेऽपि पीठप्राधान्यार्थं विचित्रेत्यादि विशेषणम् ।
१५. तस्मिन् एव सानौ नन्दिनामाविर्भावात् सुशब्दोपादानम् ।
१६. सनकादिभिर्वन्दितं पदद्वन्द्वम् 'पद गतौ' इति धातोरर्थानुगमात्
'सर्वे गत्यर्था ज्ञानार्थाः' इत्युक्त्या ज्ञानद्वन्द्वं भुक्तिमुक्तिरूपम्, शाक्त-
शाम्भवरूपं वा, योगसांख्योक्तं पिपीलिकाविहङ्गमार्गात्मकं वा, हठराज-
योगात्मकं वा, आत्मपरमात्ममयं वा यस्येति । अथवा सनकादिवन्दित-
पत्, अद्वन्द्व इति पदद्वयम् । पूर्ववदेव अर्थः पूर्वपदे, अपरपदेऽद्वन्द्वो
द्वन्द्वरहितो द्वितीयरहितो वा । अथवा स महेश इति योज्यम् । नेति
काष्ठा । कादिवन्दितपदद्वन्द्वो ब्रह्मादिवन्दितपदद्वन्द्वः । निष्कामानामपि

देवेशाः संप्रपासते भवैभवाभृत्यै पुनर्यं भवं
 भावाभावविभावनातिविभवं देवाधिदेवं नैवैः ॥२०॥
 हित्वा कारणकार्यगौरवकथां स्वाच्छन्दस्वस्पन्दवित्-
 सांद्रानन्दसुधाम्बुधिनिर्लेपधिः कर्तुं न कर्तुं तथा ।

सनकादीनां पदवन्दनेन अतिमहिमा व्यज्यते । विनिर्मुक्तानां सनका-
 दीनां तत्र स्थितिः 'भुक्तिमुक्तिफलप्रदम्' इत्यादिवक्ष्यमाणदश। मुक्ति-
 श्रवणार्थमेव, आदिपदेन अन्येषामपि सर्वेषां देवेशानां तत्र स्थितिः ।
 १७. महंश्च असावीशश्च, महतां शक्रादीनां वा ईशः । १८. हरति
 जगदिति हरः, हरति सर्वमिदं स्वनिमेषरूपं करोति च ॥

१. विष्णुमुख्याः, जितेन्द्रिया वा । २. समीपे आसते, सम्यक्
 भजन्ते वा । ३. भवे संसारे भवो जन्म स्वाहन्ताभिमननं तस्य
 अभूतिरभवो विनाशोऽनाकलनमिति यावत्, तस्यै । ४. भावाश्च अभा-
 वाश्च, तेषां परस्परं विरुद्धा भावना प्रकटना वा, तथा अतिशयितो
 विभवो यस्य, अथवा भवोऽहन्तास्वरूपः, अभाव इदन्तालक्षणस्तयोर्वा
 विशेषभावना विपरीतभावना वा तामतिक्रान्तो विभव ऐश्वर्यं विशेष-
 सत्ता च यस्य । ५. देवानां त्रिविधानामधिदेवम् । ६. परमप्रकाश-
 विमर्शमयपराहन्ताविश्रामाविर्भावस्वरूपैः स्तोत्रैः । ७. कारणं च कार्यं
 च तयोस्ते एव वा गौरवं तस्य कथां प्रबन्धमिति सांख्यन्यायादि-
 परिहारः, पूर्वारब्ध एव अर्थो ब्रह्माद्वयशिवाद्वयद्वयः । तां वितनोति
 हित्वेत्यादि । यदुक्तं

'कार्यकारणताद्यस्मिन् संविन्मात्रात्मके तते ।

मार्गयन्त्यप्रयोधाद्ये तैर्मृगैरलमस्तु नः ॥'

इति । यच्छ्रुतिः—

'नैया तर्केण मतिरापनीया प्रोक्तानेनैव सुज्ञानाय प्रेष्या ।'

'कोऽस्मा वेद क इह प्रवोचदियं विसृष्टिर्यत आवभूव ॥'

इति । एवं स्मृतिश्च—

'अचिन्त्या खलु ये भावा न तांस्तर्केण योजयेत् ।' इति

इष्टे व्यत्ययतोऽपि दुर्विधभिदामेदप्रथासिद्धिदः

सिद्धास्वाद्यनिराद्यबोधविभवो बाधावैधिर्यः परः ॥२१॥

यस्यैकस्य विशेषवेशबहुला मूर्त्यः स्फुरन्त्यः स्फुटं

दृश्यन्ते विशदानन्ततिशयितांभोजप्रभात्यादराः ।

‘न मे विदुः सुरगणाः.....’ इति ।

८. अमेदे भेदनं सेदिते च अन्तरनुसन्धानेन अभेदनमिति स्वातन्त्र्यं स्वाच्छन्द्यम्, तस्य तेन वा यः स्वस्पन्दस्तं वेत्ति, अथवा स्वाच्छन्द्यस्वस्पन्दवित्सान्द्रानन्दसुधाम्बुधिरिति एकमेव पदम्, स्वाच्छन्द्यं च स्वस्पन्दश्च विश्व सान्द्रानन्दश्च सुधा च तासामम्बुधिरिव अम्बुधिः, स्वाच्छन्द्येन चिच्छक्तिः, स्वस्पन्देन क्रिया, विदा ज्ञानम्, सान्द्रानन्देन ज्ञानन्दशक्तिः, सुधया सुष्ठु धारणमिति कृत्वा इच्छाशक्तिर्लक्ष्यते, पञ्चशक्तिमय इति भावः । ९. परानन्दसुधासमुद्रः । १०. उप समीपे धीयते स्वीयतेऽनया कर्तृभूतयेति उपधिर्महामाया, तस्या निष्क्रान्ताः अथवा उप समीपे धीयते स्वीयतेऽनेनेति उपधिर्जीवः, निःशेषेण उपधिर्जीवो यस्येति, जीवः स्वात्मभूतो यस्येति निःशेषत्वम्, अथवा जीवाभिमाननिष्क्रान्तः । ११. पञ्चकृत्यकारी ॥

१. दुर्विधा दुष्प्रयोज्या दुर्वैभ्या च असौ भिदा, तस्या या शेष-प्रथा; तथा सैव वा सिद्धिर्हस्तिस्तां ददातीति । अथ न दुर्विधभिदा मायाशक्त्या भेदप्रथासिद्धिस्तां दति क्षण्डयतीति । २. सिद्धैः स्वात्मा-नुभावकैरा समन्तात् स्वाद्यश्चन्द्र्यो निराद्य आदिरहितो बोध एव विभवो यस्येति, अथवा सिद्धो ननु साध्य आ समन्तात् व्यापकः, सुष्ठु आद्यः स्वेन आद्यो वा यो बोधस्तेन विभवति व्याप्नोति विशेषेण भवतीति च । ३. बाधावधिरनन्तो निर्विनाशो विनाशस्य अपि विनाशो यस्मिन्निति, ननु तस्य केनापि विनाशः कर्तुं युज्यते अनाश्रितत्वात् निर्भागत्वात् स्वतन्त्रत्वादिति च । ४. वेशास्त्रिनेत्रपञ्च-मुखाद्यस्तैर्बहुलाः, अत एव वा बहुलाः । ५. मैरवभीकण्ठाद्याः । ६. निर्मलमुखैरतिशयितोऽम्भोजप्रभास्तु अत्यादरो यामिः, अथवा

चारं वारमुदञ्चिताञ्चितदृशा चिंतान्धकारोत्करं
 वीराणां विनिवारयन्त्य हैनदुर्वारं विकाराकरम् ॥२२॥
 देवा देववरं नमन्ति दितिजा दैत्येश्वरं नेतरं
 स्पर्धान्योन्यनिबद्धवध्यकलनानिर्वन्धबन्धोद्धुराः ।
 यं तु स्वैक्यविलासलास्यचतुरं सर्वोत्तरं शङ्करं
 सर्वेऽप्यस्तमया इवेक्षितहितद्वन्द्वैकदेहाश्रयाः ॥२३॥
 सुग्रीं देवनदी वहत्यविरतं यस्य प्रशस्यग्रथा
 व्याप्तव्योमघरान्तरालजलधिः पातालतालामला ।
 दङ्गं भीममपि प्रसादविशदं विद्यान्धिशीतद्युतिं
 लोकानामिव वक्तुर्भुक्तिविलसत्तारङ्गरङ्गध्वनिः ॥२४॥
 आद्यावेकरसेन येन विधृताभ्यन्तः पुनः पार्वती-
 प्रेम्णा पूर्णतरेण संस्थितवता संम्बाधदेशस्थिता ।
 कल्लोलाभिलसद्रिलोलकलहालापा श्रमोदाकुला
 निर्याता र्हिरिङ्कितातिचतुरा गङ्गामलाङ्गी किमु ॥२५॥

विषण्ण्डनमुद्यैरतिशयितोऽम्भोजानां प्रभा यस्मात् सूर्यात् तस्मिन् वा
 अस्यादरो याभिः ॥

१. उदञ्चिता ऊर्ध्वमुत्थापिता च असावञ्चिता नामिता च
 असौ इक दृष्टिस्तया, उदञ्चिता विकसिता अत एव अञ्चिता पूजिता
 च या इक ज्ञानं, तया । २. चित्तस्य अन्धकारो लक्षणया अज्ञानं
 संकल्पविकल्पात्मकं तस्य उत्करम् । ३. सूर्यदुर्वारम् । ४. सर्वभावेषु
 स्वात्मभावैक्यविलास एव लास्यं तस्मिन्चतुरम् । ५. द्वन्द्वानामेकस्मिन्
 वेहे आश्रयो द्वन्द्वैकदेहाश्रयाः, स च असौ हितश्च ईक्षितो यैरेतादृशाः
 सन्तोऽत अस्तमया इव । ६. उक्तिरेव तद्वत् वा विलसन्तारङ्गरङ्गध्व-
 निर्यस्याः, तरङ्गानां समूहस्तारङ्गं तदेव रङ्गं तस्य ध्वनिरुद्गटशब्दः ।

यद्भालाभिविलोलकीलविगलत्पीयूषदेहाकलः

कोटंयुत्कूटजटाकटाहकतटे स्रजुर्जलानां निधेः ।

सैक्यस्यात्मजकेवलामलकलां राजा प्रजारञ्जनः

किंस्विद्याति तदादि नैव सकलस्तन्मस्तकं शङ्कितः ॥२६॥

तुष्टिं पुष्टिमपि प्रेकृष्टविलसत्संघर्षयोरेककां

निर्मातुं जगतां सैमृद्यतवतोः स्वर्गापगाया मिथः ।

भालाभेरपि वारणाकृतिकपर्दान्तर्गता कीलव-

चान्द्री सैन्द्रकला विभाति ललिता यन्मूर्ध्नि किं शान्तिकृत् ॥ २७ ॥

आभोगाकृतिबद्धसंस्फुटजटाजूटाम्बराढ्यप्रथं

गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गरङ्गवितताविश्रान्तवाताततम् ।

७. संकटदेशस्थिता । ८. अधुना बहिर्यानिमेव युक्तमितीक्षिते नितरां निपुणेत्यर्थः ॥

१. क्षीणः । २. कोटिषु अन्तेषु उत्कूटा उच्छिखरा च असौ जटा एव कटाहकं तस्य तटं तस्मिन् । ३. स्थापयित्वा । ४. यत्र सम्पूर्ण-चन्द्रस्य विगलितत्वाशङ्कया पुनर्न गमनं तत्रैव शिवकिरीटकलाया निरुपद्रवं सुस्थित्या केवलत्वमद्वितीयत्वमलौकिकत्वं चेति यावत् । ५. प्रेकृष्टविलसतोः संघर्षयोरत एव जगतां स्थावरजङ्गमानां तदाधार-भूतानां त्रिजगतां वा एककां, तुष्टिरहितां पुष्टिं पुष्टिरहितां च तुष्टिम् । ६. विधातुम् । ७. उभयोरिति अध्याहारः । ८. अन्योन्यम् । ९. अत एव अन्यचन्द्रकलाभ्योऽपि ललिता । १०. हरशिरसि । ११. युद्ध-शान्तिकारिणी । १२. आभोगाकृत्या मण्डलाकारेण सञ्जयो बद्धश्च असौ संस्फुटश्च जटाजूटस्तत्र तस्य वा यदम्बरं सुषिरं स्थानं तस्य आख्या प्रथा यस्मिन्नात् आ समन्तात् भोगाकृत्या सर्पशरीराकृत्या बद्धो व्याप्तः संस्फुटश्च यो जटाजूटस्तत्र अम्बरस्य आख्या प्रथा यस्मिन्नात् । १३. गङ्गाया उत्तुङ्गा ये तरङ्गास्तेषां रङ्गाः, विततश्च असौ

तत्स्रोतःप्लुतमीचशामिविलसज्ज्वालं च भालस्थली-

संशालं किल यच्छिरः प्रकटितस्वान्तःस्थभूतव्रजम् ॥२८॥

उष्णान्ये तपसी तपन् सममेहो अङ्गोज्झितः सन् विधु-

र्गलौत्वं शीतकरत्वमाप च सदाभ्यासार्कलान्यासवान् ।

यस्योर्ध्वे किमु तत्तेनोति विरहप्रस्तान्तरेकं ययो-

रन्यस्मिन् खविलासभासि तरसा सारोत्तरं वापैरम् ॥२९॥

यस्मिन्नाले परितोऽतिभूतिरचनाशुक्ले विशालस्थले

बह्निर्भातितमां तमोविदलनव्यालोलकीलाकुलः ।

वर्षान्तप्रकृतर्तुकार्जविर्गलक्षीरामलाभ्रेऽम्बरे

मैध्यप्रोद्यदिवापिधानरहितं बालार्कविम्बं महत् ॥३०॥

अविधान्तश्च वा यो वातो वायुस्तेन आततं व्याप्तम् ॥

१. आकाशवाय्वोरनन्तरं तेजस एव लक्षणोपयोग्यत्वेऽपि जलस्य लक्षणं तत्स्रोत इति तस्या गङ्गाया परामर्शार्थं विपरीतत्वेऽपि न अनुचितम्, तस्या गङ्गायाः स्रोतसा व्याप्तम् । २. भालस्य स्थली एव स्थली पृथिवी विततत्वात् । ३. प्रकटिता निजान्तर्गता भूतानां पञ्चमहाभूतानां व्रजाः समूहा येन, तेषामेकत्र उपलक्षितत्वात् समूहत्वम् । ४. पञ्चाग्निशीते तपसी । ५. उभयोस्तपसोर्युगपद्वरणत्वात् अहो इति । ६. 'ग्लै हर्षक्षये' इति धातोर्धानुगमनात् हर्षराहित्यम् । ७. सदा निकटस्थित्या परिचयेन च । ८. तत्र एककलया तपश्चरणादिव कलानां विस्तरेण युतः । ९. तस्मात् कारणात् । १०. कुत्र । विरहेण प्रस्ता ये पुरुषास्तदन्तस्तन्मनस्तस्मिन्, विरहप्रस्तमनसि । ११. ग्लौत्वम् । १२. पूर्णं शीतकरत्वम् । १३. शिवललाटे । १४. शरदृतौ विगलक्षीराणि अत एव अमलानि अभ्राणि यस्मिन् । १५. अभ्रेभ्य आकाशमध्ये स्थगितं सत् मुक्तम् । १६. तारुण्यादियुतश्च अपि अर्कविम्बस्य तत्क्षणमभ्रच्छादनापगमात् बालत्वमिष ॥

यच्छीर्षस्थितगाङ्गवारिनिकटे संवासतोऽभ्यासवान्

मालाभिः सुविशालतालविलसज्ज्वालामलः किं पुनः ।

संप्राप्यावतरं तरङ्गततिभिः कोपाकुलं वान्तरा

यातः संज्वलयत्यलं जलनिधिं सोऽयं दृढं बाढवम् ॥३१॥

ज्योतीरूपमरूपमाद्व्यधिषणारूप्यं शरीरं शिरो-

वह्निव्याजतया विराजत इलौलालित्यतालातुलम् ।

ईशस्याप्यनिशं भृशं ज्वलनतः शिष्टोऽकुशो भसनो

राशिर्यस्य सितस्तर्दन्त इव किं देहोऽपरः कल्पितः ॥३२॥

सेताधिर्व्रजति प्रसिद्धमहिमा यस्योत्तमाङ्गेऽनघे

यः कामं च यमं शमं समनयत् तूर्णं निकामाघमौ ।

यावाङ्मैकवशंवदं नियतितः कं कं न मूर्च्छां तंतो

मृत्युं वा नयतो नयं च विनयं सम्यक् श्रितं वानयौ ॥३३॥

ऊर्जागे परितो विभान्ति वितताः पिक्वा जटा यस्य वा

वह्निं साक्षिणमाकलय्य विहितस्यान्नक्षर्यैर्णावधि ।

संहारस्य दुरुद्धरस्य जगतां भूयः स्वयं भूरिशः

प्रत्येकं गणनाय साधुरचिताः स्वर्णस्य रेखा इव ॥३४॥

१. सम्यक् च असौ वासो निवासस्ततः । २. सुविस्तीर्णश्च
तालाश्च विलसन्त्यश्च ज्वालास्ताभिरमलः । ३. बाढवमवतारम् ।
४. जलनिधिं कीदृशम् । तरङ्गततिभिः कोपाकुलम् । ५. य इवार्थे ।
६. आख्या च असौ धिषणा तया रूप्यं निरूप्यम्, आख्या धिषणा
येषां तैः समन्तात् निरूप्यं च । ७. शोभालालित्यप्रतिष्ठया अतुलम् ।
८. ज्योतीरूपशरीरान्ते । ९. अग्निः । १०. मूर्च्छानन्तरम् ।
११. पुढं कीदृशम् । नयं विनयं च सम्यक् श्रितम् । १२. शिरसि ।
१३. ब्रह्मावितृषान्तम् ॥

यस्यालविशालपालियुगलं नीरन्ध्रवालाकुलं
 किञ्चिद्वन्धमिवावशिष्टमतनोः संलुण्ठितं कार्मुकम् ।
 द्वैधीभूतमतीव सर्वजयजात् तोषादुद्धृतं नेत्रयो-
 रुर्ध्वं यत्सममुद्धृतं नहि भियेऽभक्तस्य भक्तस्य वा ॥३५॥
 तन्नेत्रत्रितयं त्रिधामत्रिषयं सौन्दर्यसाराश्रयं
 द्युते दक्षिणतो दिनं सममेहो ज्यौत्स्नीं निशां वामतः ।
 सन्ध्यां सन्धिगतां तयोरपि तमोभाजोऽपि र्यस्यानिशं
 यदृष्टौ पतितस्य नैव पतति च्छाया तमोभावजा ॥३६॥
 सव्यं यन्नयनं नयत्ययनयं सङ्गुक्तवक्त्राम्बुजं
 तन्नेत्रोत्पलमन्यदप्यतिचमत्कारां विकासभियम् ।
 भालस्थं ज्वलयत्यलं च विलसद्द्वैतेन्धनं यत् त्रिधा
 काले भावविरुद्धमप्युपकृतावन्यस्य शान्तं मिथः ॥३७॥
 यन्नेत्रोर्ध्वगते भ्रुवावपि जटाजूटोऽपि भीन्ति स्फुटं
 प्रत्येकं निजभागजं तु विजितं वैन्दीकृतं धामभिः ।
 त्रैधं दुस्तिमिरं कृपाकुलतया द्वीभ्यां तथा स्थापितं
 दग्ध्वार्धं कपिशीकृतं ददरुषेवान्येनं दुष्टप्रथम् ॥३८॥

१. भूयुगलम् । २. किञ्चित् बाह्यात् शिष्टम् । ३. कामस्य ।
 ४. अभक्तस्य नहि भियेऽपितु भिये एव; भक्तस्य हि निश्चयेन भिये
 न, किन्तु अभिये इत्यर्थः । ५. युगपत् दिननिशयोः प्रसवात् अहो
 इति । ६. ईश्वरस्य । ७. अयस्य ज्ञानस्य शुभविधेः नीतिमार्गस्तम् ।
 ८. तेषां भक्तानां नेत्रोत्पलम् । ९. भक्तस्य । १०. अन्योन्यं रहसि च ।
 ११. पतानि वस्तूनि । १२. उत्प्रेक्षायाम् । १३. कारादृष्टे स्थापितम् ।
 १४. सूर्यचन्द्राभिमिः । १५. दुष्टान्धकारम् । १६. सूर्यचन्द्राभ्यम् ।
 १७. अर्धं दग्ध्वा कृष्णीकृतमेव स्थापितम् । १८. भ्रुवोः कुण्डलपत्त्यात्

यन्नेत्राणि पवित्रचित्रविलसद्भामानि काम्यप्रथा-

वन्ति ध्वान्तनितान्ततान्तिदलने निर्वन्धवन्ति स्वतः ।

लीलांशीलनसंनिबद्धरचनाभाजां त्रयाणां बहि-

लोकानामिव लिङ्गदेहकलनाज्योतिर्विशेषाः पृथक् ॥३९॥

कर्णाभ्यर्णगते सुवर्णविशदे निष्कोचने लोचने

यस्यालोक्य विलोकनीयविततप्राज्यप्रकाशाश्रिते ।

दीर्घं संचितघस्ररात्रिपतितासम्यक्फले निस्तुले

भालस्थं नयनं ज्वलत्यतिरुषा किं न्यूनसन्ध्याप्रभुः ॥४०॥

दृष्टा दृष्टिरभीष्टदा कृतधिया यस्याभिया सच्छ्रिया

येनादृष्टविनष्टिदिष्ट इह तं स्पृष्टुं न जातु क्षमम् ।

दृश्याद्यप्रविविक्तदृष्टिविषयं दृष्ट्यन्तरं विस्तरा-

च्छिष्टमन्यैर्निकृष्टदृष्टिभिर्हंपादिष्टं विनष्टिप्रथम् ॥४१॥

जटानां कपिलरूपत्वात् चेयं सम्भावना । १९. अग्निना ॥

१. काङ्क्षणीयप्रथायुक्तानि त्यक्तविरोधत्वात् । २. हेवाक-
युक्तानि । ३. लीलया शीलनमभ्यासस्तेन संनिबद्धा च असौ रचना
तां भजताम् । ४. अर्जितदिनरात्रिस्वामित्वसत्फले, पत्युर्भावः पतिता,
पतिता एव सम्यक् फलम् । ५. अग्निः । ६. स्वल्पकालस्थसन्ध्यापते-
रारोपः । ७. अभीष्टः सर्वतो हितः स्वात्मा, तं ददाति प्रत्यभिज्ञापयति ।
८. अदृष्टं धर्माधर्मौ तयोर्विनष्टिर्विनाशस्तस्य दिष्टं समयस्तस्मिन्,
यदा धर्माधर्मरहितः पुरुषो भवति तदा तद्दर्शनं प्राप्यते, तदा
तद्दृष्टौ पतति वा । ९. आद्यशब्देन द्रष्टृदर्शनयोर्ग्रहणम्, दृश्याद्येन
विविधीकृतम् । १०. शिवदर्शनादन्यत् दर्शनम् । ११. पण्डित-
मन्याश्च निकृष्टदृष्टयः सांख्यचार्वाकादयस्तैः । १२. उप समीपं
स्वात्माभिमानित्वेन, उप समीपं देहादिषु स्वात्माभिमानित्वेन
आवृत्तम् ॥

श्रोतव्यस्य तथा श्रुतस्य परमां सीमानमभ्युद्यतः

श्रोत्रे यस्य निरर्थतामुपगते पूर्वं श्रुतीशानताम् ।

यातस्यार्थं सविभ्रमोद्भवतो देवीमुखाम्भोधितः

पानार्थाय रसालपस्य जयतः पात्रे पवित्रे इव ॥४२॥

यन्नासा न न सा प्रशान्तसुधियां भक्त्येकदृश्यान्तरी

वेदिः प्राणकलादियज्ञविधये भाति स्फुटं भ्रूयुता ।

यद्धौमत्रितयं श्रवःकलशयुक् तापापहारिप्रथं

चित्रं पूर्णतमप्रशंसमर्मलं मेयांहुतिं प्लुष्यति ॥४३॥

यन्नासा विलसत्त्रिकोणरचना द्वाभ्यां पुटाभ्यां युता

भस्मोद्भूतगण्डमण्डलवलद्भूमिप्रभाभास्वरा ।

तैद्वाभ्यां प्रतिबिम्बितातिविमलाकारा स्थितिनिर्मित-

स्थैर्याणामिव लोचनेषु सुलभप्रत्येकबिम्बोपमा ॥४४॥

यन्नासा नयनद्वयाभिललिता भूरेखिणी भासते

चुल्ली यन्त्रमयीव वायुमनिशं सम्पूर्य तन्मध्यतः ।

सन्दीप्याक्ष्यनलं जटातटकटाहान्तः सनीरे ज्वरः

पक्कस्यामृतखण्डकस्य भवजः स्पर्शाद्यदेति क्षयम् ॥४५॥

१. उल्लङ्घ्य गच्छतः । २. आदौ । ३. वेदेश्वरत्वं यातस्य
वेदानां तन्निःश्वासरूपत्वात् । ४. तद्वज्रन्तरम् । ५. नेत्रत्रयवर्तमानम् ।
६. श्रवणघटसहितम् । ७. तापत्रयहारिणी प्रथा यस्य, यज्ञादिकं
तापापहरणाय एव चरन्ति । ८. श्रमं रोगं लातीति श्रमलं संसाराख्य-
रोगखण्डनं निर्मलं वा । ९. पदार्था एव आहुतिस्ताम् । १०. स्वात्म-
सात्करोति । ११. शिवधाम्नाम्, तानि धामानि नेत्रत्रयादीनि
तेषामिति वा । १२. चन्द्रसूर्ययोर्गण्डमण्डलवर्तुलप्रतिबिम्बः, अग्नेश्च
त्रिकोणनासाप्रतिबिम्बः । १३. अमृतखण्ड एव खण्डकश्चन्द्रः,

चित्तं कस्य न गण्डमण्डलमलं संवर्तुलं निर्मलं

भूत्याप्युल्ललितं हरत्यपि चलं भक्त्या यदीयं स्फुटम् ।

नासामेरुगिरेरुपान्तचरयोः सूर्यौषधीशानयो-

र्भूमावातपचन्द्रिके इव पुरोभागे पतन्त्यौ मिथः ॥४६॥

नासाश्वासभवोऽपि यस्य विभवः सौगन्ध्यवन्ध्येतरः

शस्यः कस्य न चम्पकावयविनी यल्लब्धये पार्वती ।

पद्मास्योत्पललोचना तिलनसा गण्डप्रभादाडिमी

बिम्बोष्ठी परिचारुकुन्ददशनापर्णा चचार व्रतम् ॥४७॥

सौरासाररसासवाभिरसने दक्षौ च यस्याधरौ

भास्वन्मध्यमरेखया विलसितौ यातौ चतुष्टां स्फुटम् ।

नेत्रोर्ध्वाङ्गजुषां भृशाकृशतृषां धाम्नां चतुर्णामिव

तेजःपुष्पविकासनाय सरणीमूलाद्विभक्तुं रसम् ॥४८॥

यद्वाचं विमलां विशालतलिना स्तोतुं हि कस्यास्ति वाक्

तादृग्यच्चतुराननैरपि चतुर्वेदीमधीते परम् ।

धातापि द्विसहस्रगीः परिमितां शब्दस्मृतिं केवलां

शेषः सा स तु वक्ति तन्त्रजचतुःपष्टिं स्वतन्त्रं च तत् ॥४९॥

अमृताया गुड्यया अयम्, आमृतश्च असौ खण्डकश्च ॥

१. नासा एव मेरुगिरिस्तस्य । २. गण्डमण्डलं किमिव, आतपचन्द्रिके इव । ३. तपःसमये पत्राणामपि भक्षणत्यागादपर्णा पर्णरहिता, सर्वपुष्पमयी च अपर्णा । ४. सारेण असारभूतश्च असौ रसः, स एव आसवस्तस्य अभिरसनमास्वादनं तस्मिन्, सारश्च असारश्च, तयोः रसः, स एव आसवस्तस्य अभिरसने । ५. चतुर्णां भावश्चतुष्टा, ताम् । ६. लोचनललाटजुषाम् । ७. तन्त्रराजम् ॥

वार्णी यस्य न कस्य भाति हृदि सा भासेत चेत्तर्हि किं
 स्वाज्ञानावृतचेतना अतिरसं कुर्युः श्रुतानां गिराम् ।
 यत्ता बोधयितुं क्षमा न कृतिनः स्वं बोधमत्यद्भुतं
 तस्यास्तु क्षणतो भवत्यपि रसाभिर्बोधबोधोदयः ॥५०॥
 वार्णी यस्य च सैव मय्यविरतं विश्रान्तिमात्यन्तिकीं
 नायाता किमु सत्प्रसादमधुरोद्गारप्रभावप्रथा ।
 यत्तत्स्वादनतो विमर्शपरमः कश्मीरबालोऽप्यहं
 ज्ञात्या निग्रहमानयामि विततास्ता गीर्षतीनां गिरः ॥५१॥
 वार्णी यस्य न शास्ति शासनकलामाशास्यसंज्ञासिनी-
 मिन्द्रोपेन्द्रविधातृशासनलसत्त्रासप्रवासप्रदाम् ।
 वस्वां स्वासनतः प्रफुल्लविमलाश्वास्यप्रशस्यश्रियां
 नानाशासनशासनादिगणना यान्तीह हास्यप्रथाम् ॥५२॥
 वेदास्तान् स्फुटतां निनाय च न गीः साक्षादुपायत्रयी-
 भङ्गानङ्गहरस्य यस्य विततैरङ्गैर्विना निष्प्रभान् ।
 चत्वारोऽपि च ते यदेकविषयां विद्यां परां तां शिवां
 निर्णेतुं पुनरापतन्ति पतिता उक्त्वापि वादान् बहून् ॥५३॥
 वार्णी यस्य महाप्रसादविशदां सम्यक् त्रयी सा त्रिभि-
 नोपास्ते चरन्गैर्गता गतिमतां गम्याभिरम्यप्रथा ।
 अङ्गैः षडभिरुपार्जितार्जितवती याष्टादशत्वं पुन-
 स्तद्वैगुण्यमुपेत्य सा परिणतानन्त्येन तत्त्वैक्यवित् ॥५४॥
 यद्वाण्या नहि बालभङ्गिषु परं शिवापि संशिक्षते
 नान्वर्ध्यं च निरुक्तिरेति नितरां निर्णीय निर्णीय वा ।

यद्वाणीं न विकल्पतेऽपि निखिलः कल्पः सुकल्पं न वा
 ज्योतिर्ज्योतिरुपैति नापि निवहः स्वच्छन्दतां छन्दसाम् ॥५५॥
 यद्वाण्या उदितादिवाक्यरचनं शुद्धथेकहेतुप्रथं
 शब्दानां श्रुतिगोचरत्वमगमच्छास्त्रं कलाप्तं न किम् ।
 अन्योन्यं प्रतितन्त्रतामपि गतैरादौ तदत्यादराद्
 यत्प्राश्नस्त्यमपेक्ष्यतेऽपि कृतिभिः स्फोटात्ममेयोद्भटम् ॥५६॥
 पूर्वं कर्मगणेन कामकलया व्यक्तेन बन्धातुरं
 मीमांसारचयजनं हतगतिं निर्मूलितप्रज्ञया ।
 छायामाप्य गिरोऽथ यस्य विमलां भृतोत्तरा ब्रह्मवित्
 प्राकट्येन कृतार्थतां परिययौ मुक्तिं समापय्य तम् ॥५७॥
 प्रामाण्योचितमेयभास्कररुचः सन्देहमन्धं तम-
 श्लिन्दन्तः सुजनप्रयोजनकृतो दृष्टान्तसिद्धान्तिनः ।
 अङ्गैस्तर्कितनिर्णयप्रविलसद्वादानुजल्पा गिरा
 वैतण्ड्याद्यगता न यस्य विवृतास्तर्का विभान्ति स्फुटम् ॥५८॥
 बौद्धैर्बुद्धिमवेक्षितुं विरचिताशीतिर्मतानां चतु-
 ष्षूर्णा सांख्यगणा गताश्च विलयं तत्त्वामिसंख्यानतः ।
 अर्थानाकलितुं विशेषरचनोपात्ता च वैशेषिकै-
 र्यद्वाण्या गतये त्रिदण्डनिवहा भूतास्तथा शाम्बराः ॥५९॥
 प्राणे केचन चित्तभूमिषु परे केचिच्च बुद्धावह-
 हारे केचन केचिदिन्द्रियगणे केचित्तदर्थव्रजे ।
 देहे केचन पुत्रदारधनिताज्ञाने परे बोध्यता
 यद्वाण्याः परमार्थमाप्तुममलं लीना न वा दुर्मलाः ॥६०॥

आयुर्वेदकलागिरः समुदिता याता न वा वेदतां
 शस्त्राणां सरणिर्निजाकृतियुता किं वा न सा शास्त्रताम् ।
 गान्धर्वं मृगवञ्जनं नियमयत्याराद्रसानां निधिः
 स्वार्थं याति न यस्य वार्थरचना वेदादिबीजेशितुः ॥६१॥
 वार्णी यस्य विचार्य नित्यविषयां मृत्युञ्जयस्यैति वा
 सङ्कल्पैर्न विकल्पितं विसदृशं स्वार्थं पुराणं मिथः ।
 जज्ञात्वेति-बभूव-हेति विवदन् सोऽपीतिहासव्रजः
 साक्षाद्वस्तु पिधाय पूर्वकलया बध्नाति नान्तःस्थया ॥६२॥
 नानाभावभवं प्रभावविशदं शक्त्यादिसर्गप्रथ-
 मन्तर्लक्ष्यकलं स्फुटाभिधमलं तात्पर्यसाराश्रितम् ।
 साहित्यं परमाप्य सन्नवरसैर्वाण्या अलोकस्थितेः
 साहित्यं नहि शोभते गुणगतं यस्याभिसौहित्यवत् ॥६३॥
 द्वैधं राजिविराजिताः प्रथिततां द्वात्रिंशदंशैर्गताः
 स्वज्योत्स्नानिकरेण यस्य वदनोद्भूता रदा उद्यताः ।
 पूर्वं जेतुममुं शशाङ्कमथ तत्संप्रार्थितेनामुना
 कारुण्याकुलचेतसा च्छदयुगेनाच्छादिता भान्ति किम् ॥६४॥
 प्रेतान् पञ्च विलोक्य पञ्चजमुखान् स्वस्वैककर्माचमाब्
 शक्त्याक्रान्तगतीभिजासनतले संस्थापितान्येन किम् ।
 तत्तत्कर्म समं विधातुमखिलं स्वेनैव संप्रापितं
 पञ्चाङ्गं मुखमामुखामुखलसत्सच्छक्तिना राजते ॥६५॥
 पञ्चाग्रायमयी महाद्वयनयध्वेया न देयासतां
 पञ्चभ्यः सरणिर्मुखेभ्य उदिता भातीह यस्येशितुः ।

नद्येव स्वमपांपतिं विजहते गत्वाधिगन्तुं यया

पञ्चत्वप्रकृतं गमागमभयं पञ्चाभिमानोज्झिताः ॥६६॥

मध्येविन्दुविभाजितं गिरिजया पुण्यैरगण्यैर्जितं

लालित्याद्वयवादि यस्य चिबुकं किं वर्ण्यते वर्णवत् ।

बालाबालबलेन भैरवशिवाकारानुसारं द्विता-

मेकं यातमधःस्यकण्ठवसनं यद्युक्तभृत्युज्ज्वलम् ॥६७॥

धात्रादीनपि हेतिलेशजनितस्पर्शाद्विमोहं नय-

च्छेताशीविषसंविभक्तविषये कालार्दनावस्थितेः ।

कण्ठे यस्य विषं विजाति विशदे सद्योविषादच्छिदो

गङ्गासङ्गमकांचिणीव यमुना बान्तपुर्ध्वमादिस्थले ॥६८॥

इच्छामात्रकृतक्रियेश युगवद्दीर्घा मृणालोज्ज्वलाः

पूर्वं व्यर्थमुदञ्चिताः परिघवत् पीना भुजा येन किम् ।

भूयस्ताण्डविकाङ्गहारविषये युक्ता वियुक्ता मिथः

केचित्केचन शैलजाङ्गलतिकास्पर्शोन्मुखाः सार्थकाः ॥६९॥

हस्तैर्हेतिगणं दधाति नियतं योऽष्टादशत्वं गतं

विधानां निजवक्त्रवारिधिसमावासोद्भटानां पृथक् ।

द्रीपानामपि सप्तवारिनिधिषु प्राप्तस्थितीनामिव

रक्षायै प्रकटाभिनीतिविमलं कारुण्यवारांनिधिः ॥७०॥

यद्वस्तैर्गलहस्तिता जलतया व्याप्ता व्रजाः पाङ्कजाः

सद्योरागवियुञ्ज्यगस्थितिगतान्येतानि पत्राणि वा ।

व्याकोशानि पुनः प्रयान्ति कुसुमान्यागत्य शीघ्रं हियं

प्राप्तान्येव पराजितानि च सदा सत्सौकुमार्यश्रिया ॥७१॥

कः शाखाः करपल्लवेभ्य उदिता वैशाखजन्मस्थिते-

ईष्ट्या विस्मयतेऽर्धदेहकलयाक्रान्तस्य नापर्णया ।

यस्यानाप्य च नागपंक्तिगुणतां यासां श्रितानां पृथ-

गस्तं याति विधुः सदानवदशां च्छायां नखज्योतिषाम् ॥७२॥

बद्धो यस्य च शारदेन्दुविलसद्विम्बं विभूत्युज्ज्वल-

मीषत्प्रोन्नततज्जगण्डजशिलं रोमद्रुमैर्निर्भरम् ।

पार्वत्याः परिलुण्ठनाय विवृतं यस्मान्नवाधित्यका

भावं प्राप्तुमुपस्थिता हतगतिः कैलासपृथ्वीभृतः ॥७३॥

यत्सत्कुक्षिगता विभाति च वलीभङ्गिर्मिथोऽसङ्गभा-

गूर्ध्वाङ्गाचलनिःसृतौघललिता नाभ्यम्बुराशुन्मुखी ।

भस्मोद्भूलितरोमतुङ्गविगलत्तारङ्गरङ्गोज्ज्वला

स्वभ्यासं दधती हितं त्रिपथगा भूतेव नाकापगा ॥७४॥

यज्जानू परिवर्तुलौ सुविपुलावग्रे नमन्तावलं

भातो लोचनसन्ततस्थितिजुषौ पुण्यस्वधामोज्ज्वलौ ।

सोमार्कौ त्रिदशेशमस्तकलसन्मानामणीनां व्रजै-

र्निर्घृष्टौ चरणाविवाभिपतितुं मध्यस्थिताबुधतौ ॥७५॥

स्वित्योर्ध्वापघने सुनिर्मलवपुर्वामे च नेत्रे द्विधा

सन्तोषं न गतो यथा निपतितो यत्पादयोरादरात् ।

प्राप्तुं सहस्रतां गतोऽकृशमहोरूपां नखानां विधु-

र्जेतुं द्वादशधा स्थितं दिनपतिं किं द्वादशात्मप्रथाम् ॥७६॥

पादाभ्यां नु विचिन्त्य पद्ममुदितं सस्पर्धितुं सर्वदा

जाख्यस्थं नविमृष्टदुःसहमहापापापराधावृतम् ।

यत्पङ्कप्रभवं चकार परमो धाता श्रियावर्धयत्
पद्मेशस्य च पद्मजस्य विधिवत्पूज्यत्वमापाद्य तौ ॥७७॥

यत्पादाम्बुजराजयुग्मममलं नित्यं प्रफुल्लं शिरो-
नद्या अभ्युदितं न वा जलतया स्पृष्टं बहिर्वान्तरा ।

जङ्घानालसुकण्ठकाञ्चितमधोवक्त्रं च पत्राकृते-
रुद्यच्छाखमवेक्ष्य को न लभते श्वेदारुणं विस्मयम् ॥७८॥

अंशं नावतरत्यवाप्य शशभृद् व्योम्नो अदिम्नो नु किं
लौहित्यस्य खमुद्यतं जलभरादारोढुमब्जं न वा ।

नाक्राम्यः प्रचलत्यनूरुरपि सन्मार्गे निरालम्बनेऽ-
विश्रान्तं किमु गर्वतश्चरणयोर्यस्याखिलाधीशितुः ॥७९॥

यत्पादौ कमलोत्तमौ कमलजेनाराधितावाहितौ
शीर्षस्थे कमलासनेऽपि कमलानाथेन नाथत्वदौ ।

यावुत्कारुणसन्निभौ न नयतोऽस्पृश्यानि भूयो निशा-
व्याकोशं नयनाननादिकमलान्याशाकृशानां भृशम् ॥८०॥

यत्पादौ हृदि सन्निधाय विधिवत् सिद्धादिविद्यानिधी
विध्याज्ञाविधिमात्मबद्धमधिकोद्धेदाधिमौपाधिकम् ।

बुद्धो विध्यविधिप्रसादनधिया वन्ध्यस्त्रिवेदीविधै-
रुल्लङ्घ्य स्वपदैः पदेन भजते निःस्पन्दसत्सम्पदम् ॥८१॥

तौ यस्याप्यरविन्दनाभिरभितः किं वारविन्दासनो
चिन्दुस्पन्दममन्दवन्दनवशं पादारविन्दोद्यतः ।

स्वादित्वा मकरन्दवृन्दत उदानन्देन्दिरावेकदा
नाभौ स्थापयतः स पद्ममथ तज्जात्या तदाद्यासने ॥८२॥

यत्पादौ हृदि चिन्तयन् स्वकलितं वैकल्पिकं दुर्गणं
भूयश्चिन्तयति प्रदग्धहृदयं हार्दं च नो दुर्धनम् ।
मूर्ध्नि स्वौ चरणी दधाति सुमनोमूर्धन्यमूर्धस्वपि
दुष्टैर्मालिपदैः स्पृशन् व्रजति वा भाले न संस्पृश्यताम् ॥८३॥

ब्रह्माण्डादहखण्डखण्डघटनासंघट्टनोद्दिष्टं
दोर्दण्डोद्धटितप्रचण्डविकटाटोपाभ्रकूटच्छटम् ।
स्रष्ट्राखण्डलमुण्डमण्डलकलाकाण्डोल्लसल्लुण्ठना-
शंक्यं खण्डकुठारकोट्यभिनयं यत्ताण्डवं मण्डति ॥८४॥

उद्धामभ्रमसम्भ्रमोन्नमनमत्पादाहतानामित-
दिग्दन्त्युद्धटहस्तखण्ड्यकमठोत्पृष्ठाभिमृष्टं स्फुटम् ।
उद्धूताम्बरघट्टितोद्धुपभवन्माताडसन्मण्डलं
भ्रष्टाङ्गारकणं कृपीटभवतो यत्ताण्डवाडम्बरम् ॥८५॥

वीणावेणुमृदङ्गतालललितध्वानोल्लसन्मूर्च्छना-
मूर्च्छन्मोहमहर्षिहर्षनिभृतध्यातं समाधेः पदे ।
नानारागतरङ्गरङ्गमुखरैर्गन्धर्वकिंपुंवरै-
र्गीतेनोज्ज्वलितं गतिप्रचतुरं यन्नर्तनावर्तनम् ॥८६॥

संशिक्ष्याभिनयोन्नयं गतिविधिरुयाताप्सरोभिर्ध्वनह-
दक्काडिण्डिमकाहलीडमरुजैः कोलाहलैराकुलम् ।
लौल्योपोद्धलितं कलिप्रियमुनीशानादिभिर्वादितै-
र्नानावाद्यपदैरनूदितगतं यल्लास्यमाभासते ॥८७॥

चण्डाभिर्भुजकोटिभिः परिवृढं पीडामुद्भूतां नय-
न्माताडस्य च मण्डलं ध्रुवमभुं निध्नौव्यमापादयत् ।

तारास्ताडयदीडितं सुरगणैः संखण्ड्य हेडां दृढं
क्रीडाखेटकनाटकं नटपतेर्नाट्यं न यस्योद्भटम् ॥८८॥

कृत्त्यौन्नत्यतिरोहिताभ्रमखिलं पातालमान्दोलयत्
पील्वन् वेल्लयदाकुलं विदलयद्वेमाचलं हेलया ।
नीलाद्रिं च हिमालयं लयमहः सञ्चालयत्कुडली-
शानं यस्य च भूतलं विनिमयं शक्त्या नयद्राजते ॥८९॥

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भविष्योद्भटे
साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्मासनम् ।
देवीनामविलासनाम्नि विवृते तत्तत्प्रभावोदयात्
तत्कान्ये शिवसिद्धिनीतिसहजे भक्तिः प्रधानागमत् ॥९०॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे प्रथमा भक्तिः ॥ १ ॥

द्वितीया भक्तिः ।

तमेकदा नन्दिगणो गणानामधीश्वरः प्रश्रयसंश्रयात्मा ।
शंस्ये रहस्ये विदिते^१ हितेऽपि स्थिरस्थितिर्द्वारि विदारितेहम् ॥१॥
स्वस्वामिसन्दिष्टकटाक्षसंज्ञामात्रेण सन्तर्जितसर्वचेष्टः ।
विशिष्टशिष्टादृतकष्टलब्धाविनष्टदौवारिकभावतुष्टः ॥२॥
ब्राह्मे समुत्थाय मुहूर्तवर्गे ब्रह्मादयो योगिवरा यदीयात् ।
ध्यानाद् विनष्टाखिलकर्मदोषाः कुर्वन्तमीशं सततं समक्षम् ॥३॥
कांश्चिन्नियोज्योचितदन्तकाष्ठे कांश्चिन्मृदाद्याहरणेऽपि शुद्धौ ।
स्नानार्थवारामितरान् गणांश्च वस्त्रादिकानां परिवर्तनेऽन्यान् ॥४॥

१. प्रश्रयस्य संश्रय आश्रय आत्मा यस्य, प्रश्रय एव संश्रय
आश्रयो यस्येति वा, प्रश्रयं संश्रयति प्रश्रयसंश्रय आत्मा वा यस्येति
वा । २. स्तुत्ये । ३. शिवस्य नन्दिनो वा न अन्यस्येत्यर्थः, तात्पर्यात्
शिवस्य विदिते नन्दिनः स्वरूपेणेत्यर्थः, अथवा अकारप्रक्षेपेण
अविदिते इतरजनानामहितेऽख्यातितिरोहितात्मनाम् । ४. निष्पेष्ट-
मित्यर्थः । ५. सन्तर्जिता सर्वेषां गणानां चेष्टा, सन्तर्जिता त्यक्ता
सर्वेषामिन्द्रियाणां चेष्टा वा । ६. श्रेष्ठभागधेयेन आहतं संमतं च तत्
कष्टं नानाविधतपस्तेन लब्धञ्च असावविनष्टो विनाशरहितो दौवारि-
कभावस्तेन तुष्टः । ७. ईश्वराभिषेकार्थजलनिर्मलीकरणे ॥

यद्ध्यानतः स्यात् त्रिविधा विशुद्धिः सिद्धाभिंदां विद्वद्देवां स्वभक्त्या
 कदाप्यभेदा परमेश्वरं तं संस्त्रापयन् स्पर्शकरः करेण ॥५॥
 यत्रासते सर्व इमे स्वरूपे तमासनेऽनर्घमणिप्रभाभिः ।
 तैरङ्गिते सुष्ठु निवेशयंश्च सन्त्रास्य भूतादिगणं प्रशान्त्यै ॥६॥
 अर्चादिभेदस्य निर्भालनापि यदर्चया क्वपि विलीनतायै ।
 सर्वार्चनेद्वयस्य जनस्य तस्याप्यर्चार्थसम्भारमुपानयंश्च ॥७॥
 संसाधितेनामलमन्धसापि तैर्जैर्गणेन्द्रैर्वहुधा सुधाभिः ।
 पुष्टैः प्रकौम्येन रसेंसितज्ञः सन्तर्पयन् भोक्तृपराद्यवेद्यम् ॥८॥
 सहाशनान्तक्रियया क्रियाणां कर्ता परः प्रश्रयनग्रमूर्धा ।
 शिष्टं प्रदिष्टाञ्च उदारसत्त्वः शिष्टेश्वरेभ्योऽपि विभाजयंश्च ॥९॥
 अहो यदाप्त्यै बहवोऽमरेशा अप्याप्तकामाः स्पृहयन्ति यत्नात् ।
 स्वयं विधोसं तमुपादधानः प्रदक्षिणीकृत्य सुदक्षिणायः ॥१०॥
 ततः समुद्धृत्य सुखासनेन वाहेश्वरैर्मूर्धनि संधृतेन ।
 सस्पर्धभक्त्या त्वरितातिवेगैर्वर्यासु शय्यासु निवेश्य भूयः ॥११॥

१. कायिकाया । २. सिद्धैकत्वानाम् । ३. चुम्बितहृदया-
 नाम् । ४. विशुद्धिः कीदृशी, अभेदनीया । ५. अतिनिकटवर्तित्व-
 मतिप्रियत्वं च अभिव्यज्यते । ६. ईश्वरे सर्वस्य स्वान्मभूते । ७. मणि-
 प्रभातरङ्गवति । ८. भूतादीनां गणं समूहम्, आदिशब्देन डाकिन्यादि-
 ग्रहणम् । ९. पूजापूजकपूज्यभेदस्य । १०. निश्चयः । ११. कुत्रापि भवति ।
 १२. कस्य, सर्वार्चनेद्वयस्य जनस्य भक्तस्येत्यर्थः । १३. अन्नसाधनज्ञैः ।
 १४. प्रकृष्टं कांक्षणीयेन । १५. आनन्दे स्वादे वा सितज्ञः ।
 १६. भोक्तादिभावरहितमित्यर्थः 'भोक्तृव भोग्यभावेन सदा सर्वत्र
 संस्थितः' इत्याद्युक्तेः । १७. उच्छिष्टम् । १८. शोभनो दक्षिणः सरल
 उदारो वा अयः शुभावहो विधिज्ञानं च यस्य सः । १९. वाहाश्च ते
 ईश्वरा ब्रह्मादयः पञ्च, तैः ॥

तैरेङ्गरागैर्विमलेष्व माण्यैर्वस्त्रैरलङ्कारवरैः स्वैसिद्धैः ।
 कदाप्यलब्धैस्त्रिभिरीश्वरैश्च दिव्यादिभिस्तं परिभूषयंश्च ॥१२॥
 अत्युत्तमैस्तं कुसुमैर्महेशं भङ्गोष्मितै रक्तसितासिताद्यैः ।
 स्वयं प्रवृष्टैरवकीर्य तैश्च नार्थैः सह द्वारमुपेत्य हृष्टः ॥१३॥
 स्थाने प्रतिस्वं प्रविभज्य वीरान् गणादिकान् काम्यतमे परेषाम् ।
 निजेऽपि मानं प्रतिनन्द्य मूर्ध्ना शान्तः प्रभृणामुपविश्य तिष्ठन् १४
 ध्यानादतुष्टाञ्च शिवमार्कृतीशं कयापि भक्त्या प्रतिवीक्षितुं तम् ।
 समागतांस्तान् सुमनोमहेशानुत्थाय कालेन निवेदयंश्च ॥१५॥
 संमाहृतास्तैरुपधाः^१ स्वभक्त्या निवेद्य हस्ते विनिवेश्य सद्यः ।
 आज्ञां परीक्षाकृदपारसंज्ञो ज्ञात्वा प्रभोस्तान् प्रतियापयंश्च ॥१६॥
 चतुर्मुखं मुख्यतमं सुराणां हृद्यानि पद्यानि कृतानि भक्त्या ।
 आयान्तमादाय शिवप्रसादं प्रापय्य दृष्ट्वायुर्पेवेशयंश्च ॥१७॥
 कृतीं त्वदाज्ञा हतका हताश्च दैतेयवर्याः सुभरो निरस्तः ।
 उर्व्यो अपूर्वं विहितं^२ वदेति संश्रावयन् विष्णुवचोऽतिमान्यम् १८

१. तैर्देवादिप्रसिद्धैरिति प्रत्येकं योज्यम् । २. इच्छया स्वयं-
 सिद्धैर्नतु लौकिकनेपथ्यवत् साधनाङ्कः । ३. दिव्यैरदिव्यैर्दिव्यादिव्यै-
 श्चेत्यागमप्रसिद्धास्त्रिविधा ईश्वराः । ४. शिवम् । ५. आदावेकाकिना
 नन्दिना वृष्टीकृतैः । ६. पुनः पूर्वोक्तेनार्थैर्ब्रह्मादिभिः प्रवृष्टैश्च ।
 ७. अन्येषां ब्रह्मादीनाम् । ८. अवताररूपिणम् । ९. देववरान् ब्रह्मा-
 दीन् । १०. उपानीताः । ११. ब्रह्मादिभिः । १२. उपदौकनानि ।
 १३. आदौ स्वहस्ते निवेद्य पश्चात् निवेद्य । १४. उत्तमाज्ञाकृत्,
 ज्ञान्याज्ञाकर्ता च । १५. तं ब्रह्माणं शिवप्रसादं प्रापय्य । १६. दर्शनाय ।
 १७. तच्च आज्ञा मया विष्णुना कृता । १८. भारो दूरीकृतः ।
 १९. पृथिव्याः । २०. अन्यत् कार्यं वद प्रभो ॥

सुरेश्वरं कल्पतरुद्रवानि फलानि पुष्पाणि नवानि वाण्या ।
 सन्दर्श्य तुष्टौ स्वयमानयन्तं संस्थापयन्तं स्वपदे नयज्ञम् ॥१९॥
 दिने दिने यज्वरैरजस्रमावर्जितं सद्भविराश्रयाशे ।
 सर्वश्रयेशस्य निदेशनेन विभाजयन् युक्तियुतोऽमरेभ्यः ॥२०॥
 धर्मेश्वरं जातु निरस्तवीर्यं सशंकमायान्तमुपासनार्थम् ।
 निजाधिकारस्य निवेदयन्तं कृतं च कृत्यं परिसान्त्वयन् ॥२१॥
 क्रव्यादनार्थं धृतदेवैरं तं देवदेवेशैर्मलौकिकैर्हम् ।
 उपासितुं प्राप्तमफल्गुभाण्डपाणिं स्थितं नीतिमुपासयन् ॥२२॥
 अनर्घरत्नान्यमलाकरेभ्य उद्धृत्य भक्त्या घटितानि सद्यः ।
 प्रचेतसं सर्वरसैकसारमायान्तमावेद्य सुभाजयन् ॥२३॥
 स्वस्वार्थयुक्ताद् विविधान् सुगन्धान् मुहुर्नयन्तं पृषदश्चमारात् ।
 शनैः शनैरीश्वरवीजनाय समादिशन् सेवनतच्चविज्ञः ॥२४॥
 भक्त्या प्रसादीकृतमित्रसंज्ञं निधीशमश्रान्तमुपासितारम् ।
 विचित्रकार्येषु धनव्ययाय निदेशयन् वापि विभोः कटाक्षात् ॥२५॥
 रुद्रान् समुद्रानिव सद्गुणानां नानामणीनां परितोऽतिवीर्यान् ।
 शम्भुप्रभाव्याप्ततनूविशेषान् निवेशयन् सादरमस्तमेदम् ॥२६॥

१. स्वयमात्मना फलानि पुष्पाणि आनयन्तं शक्रं वाण्या
 वचनेन संदर्श्येत्यर्थः । २. अग्नौ । ३. सर्वेषामाश्रयाणामीशः पतिस्तस्य ।
 ४. विभागयुक्तिः । ५. यमम् । ६. श्वेतनृपरक्षया दूरीकृतपौरुषम् ।
 ७. शिवम् । ८. लोकोत्तरचेष्टम् । ९. यद्यपि तव देवानां सह
 वैरोऽस्ति, तथापि इह न वैरः कार्य इति । १०. संशिक्षयन् ।
 ११. वायुम् । १२. सततम् । १३. सद्गुणानां समुद्रानिव । सद्गुणानां
 केषां, नानामणीनाम् । १४. समन्तान् निवेशयन् । १५. परस्परमेद-
 रहितं शिवाद्यपि मेदरहितम् ॥

कंचिच्छिवागोपुररक्षणार्थमादिश्य यान्तं च शिवेक्षणाय ।
 काण्डं कदल्या इव हेमवेत्रमास्फालयन् हंस्तिमुखं स्पृशन्तम् ॥२७॥
 स्वर्बन्धुपुष्पाणि सुरापगायास्तूर्णै विक्रामं स्वयमापितानि ।
 आदाय तिष्ठन्तमेशीतरश्मि निर्देशयन्नप्युदयं दयायै ॥२८॥
 कलानिधिं भालकलावतारमर्वाकिरन्तं सुधयोत्पलानि ।
 नीलान्यनीलानि च चन्द्रिकायाः प्रसारणायानिशमादिशन् ॥२९॥
 गणेश्वरान् भृङ्गिवरान् प्रहाय स्वस्वाधिकारेषु दिने दिनेऽपि ।
 कार्याय वर्याय गणैकधुर्यः स्वयं स्वकार्यं संमुपास्य कुर्वन् ॥३०॥
 स्फुटत्किरीटोत्कटरत्नकोटीन् दण्डैस्तुरापाणमुकुटान् निवार्य ।
 शुद्धान्तयानाभिमुखस्य शम्भोः शुद्धान्तैरोऽतीव पुरःसरंश्च ॥३१॥
 तत्रोत्तमं तारकजीवहारं क्लेशादशेषात् सुरतारकं च ।
 कृतप्रतिष्ठं युवराजशब्दे समागतं तं प्रणमन् स्वपित्रा ॥३२॥
 सुरासुराणां ललनाः समावृणाः समेताः कृतैतद्विलोकाः ।
 विसृज्य जीवेश्वरतां वहन्त्या मत्वा रमन्तं बहिरागतः सन् ॥३३॥

१. गणम् । २. गणेशम् । ३. गणेशं कथंभूतं, सुवर्णवेत्रं
 स्पृशन्तम् । ४. कमलानि । ५. गङ्गायाः । ६. विकासमापितानि ।
 ७. रविम् । ८. सुधया सह नीलानि अनीलानि च उत्पलानि
 अर्वाकिरन्तम् । ९. भृङ्गी वरो येषां तान् गणान् । १०. आत्मना
 ईश्वरमुपस्थाप्य स्वकार्यं कुर्वन् । ११. स्फुटन्त्यस्त्रुट्यन्त्यः किरीटानां
 मुकुटानामुत्कटा उद्भटा रत्नकोटयो येषां, तान् । १२. तुरापाद
 इन्द्रो मुकुटे येषां, तान् देवान् । १३. अन्तःपुरगमनसंमुखस्य ।
 १४. स्वच्छान्तःकरणः । १५. शुद्धान्ते । १६. कुमारम् । १७. तार-
 कासुररिपुम् । १८. कृतेश्वरदर्शनाः । १९. अन्यत्र जीवेश्वरत्वं
 पत्युर्दृश्यते, अत्र पत्न्या एवेत्यनेन अद्भुतमयार्थाद्भदान्त्यादिकमति-
 प्रियत्वं प्रतीयते ॥

संशिक्ष्य चर्यासु विनायकं तमन्तः समन्तादुपचारजासु ।
 तद्द्वारमाश्रित्य निदेशवर्ती ध्यायन् समावेशदिशा तमीशम् ॥३४॥
 आनन्दकन्दं करुणार्णवं तं श्रुत्वैकदन्तात् परिखेलनाय ।
 बहिः प्रयातुं विहितैकसंज्ञं सजान् क्षणात् संरचयन्सुंवाहान् ॥३५॥
 ततो वृषेशं बलिनां बलं तं गल्वैर्कशैलं प्रभया हसन्तम् ।
 वेगेन चेतोऽपि सुचित्रयन्तं विचित्रमुक्ताभपदक्रमं च ॥३६॥
 शेषैर्विशेषैश्च गतेरशेषलोकेशवाहान् परितर्जयन्तम् ।
 अधःस्थभृङ्गं ककुदः सुमेरोः सुरद्रुमस्कन्धविशालभृङ्गम् ॥३७॥
 लाङ्गूलविक्षेपविभेदिताभ्रमभ्रे समुद्रेष्वपि न स्वलन्तम् ।
 अभ्यस्तयानं स्फटिकोपलेषु संरोहणेनाप्यवरोहणेन ॥३८॥
 हुंकारगर्भैर्मुखैश्च शब्दैः शब्दान् परान् संप्रलयं नयन्तम् ।
 विभूषणैः किङ्किणिकादिभिश्च रत्नाभिमृष्टैः किरणान् किरन्तम् ३९
 आक्रान्तमध्यं ककुदः सुवर्णसिंहासनाग्रेण सवल्गनासम् ।
 मणिप्रभामिः फणिनातिशालमूर्धाङ्गरागैरभिभूतं च ॥४०॥
 निरेस्तसंवेष्टनमासनाग्रादारोहदेशान्तिकवामभागम् ।
 आरोहयन्नन्यत आत्तपादाधारः पतिं श्रीपतिदत्तहस्तम् ॥४१॥

१. गणेशात् । २. शोभनवाहान् । ३. कैलासपर्वतम्,
 स्फटिकशैलं 'गल्वैर्कः स्फटिकोपलः' इति कोशः । ४. विस्मयकार-
 कम् । ५. अतिश्वेतत्वात् मुक्ताभपदक्रमं, मुक्ताभानां पदानां सुवर्णो-
 द्विरणप्रकृतित्वं विचित्रेत्यनेन द्योत्यते । ६. ककुदोऽधोवर्तीनि
 सुमेरुभृङ्गानि यस्येत्यनेन अत्युन्नतत्वं व्यज्यते । ७. कल्पवृक्षस्कन्ध-
 विस्तीर्णभृङ्गम् । ८. फणिना कीदृशेन, मणिप्रभाभिरतिशालमूर्धा-
 ९. दूरीकृतोपरितनवस्त्रम् । १०. विष्णुदत्तहस्तम् ॥

वेगेन वायोः ससुवर्णवस्त्रप्रान्तस्वरत्नध्वनिनैजयन्तीम् ।
 गणेन्द्रहस्तप्रतिरुद्धरश्मिपुरोगनानाविधवाहरत्नाम् ॥४२॥
 प्रयोगसंहारविभागदक्षैर्यच्चैर्विसृष्टोद्गुलिकास्त्रशब्दैः ।
 निर्घातशङ्काकलितामकस्माल्लोकानुकारोद्गुरभूतहासाम् ॥४३॥
 तूर्णं प्रतीच्छ प्रसरेति भाषासंशोभिवक्त्रानुचरेशवर्गाम् ।
 कष्टोत्थितेन स्फटिकोपलेभ्यः सितीकृताशां रजसाप्यजस्रम् ॥४४॥
 तालैर्विशालैः पणवैश्च रत्नस्फुरन्मुखैर्धनुमुखैश्च शङ्खैः ।
 भेरीव्रजैरानककाहलीभिर्दिवं तथोर्वीमनुवादयन्तीम् ॥४५॥
 यथोचिताचारगतिप्रगल्भां महाचमूं तां पुरतो विधाय ।
 संरुद्धसिंहासनपार्श्वरश्मिर्यथाभिलाषं गमयंस्तमीशम् ॥४६॥
 विहार्य तं चैत्ररथादिभूमौ तैस्तैर्विलासैर्मृगयाविशेषैः ।
 निवर्त्य नाथं स्वनिदेशनेन विसर्जयन् देवगणं गृहेभ्यः ॥४७॥
 कृतप्रणामेषु गतेषु तेषु प्रवेक्ष्य नाथं निजसन्न रम्यम् ।
 सन्ध्याभिवन्द्यं च समाप्तसन्ध्यं नीराजयन् दीपगणैः समन्तात् ४८॥
 संविष्टमन्तः समुपास्य हस्तमर्दादिभिर्बोधैर्विबोधकारम् ।
 अप्यात्तसौपुत्तसुखं तदाज्ञां विदन् स्वदेशे शयनं च कुर्वन् ॥४९॥
 किम्पूरुषैरप्सरसां गणैश्च गन्धर्वराजैरभिराध्यमानम् ।
 तौर्यत्रिकेण प्रतिबोधयंस्तं सपादसंवाहमबोधबोधम् ॥५०॥

१. जनहास्यकरणोद्भूतभूतहासो यस्यास्ताम् । २. ईश्वर-
 निदेशेन । ३. बोधस्य विबोधं करोतीति बोधविबोधकार एतादृशमपि
 आत्तसौपुत्तसुखम् । ४. आत्तसौपुत्तसुखमित्यनेन अस्तुतो हि सन्
 सौपुत्तसुखचर्चणाद्भूतपरमानन्दाद्वयसत्तारूपो जायते, नतु प्राकृत-
 जनवत् सङ्कल्पादिवेदनात्मकस्वप्नावस्थाभागी भवतीति अभिष्यज्यते ।
 ५. नृत्तगीतवाद्येन ।

दिने दिनेऽप्येवमखण्डभक्त्या निषेवमाणः परसेव्यसेव्यम् ।
 स्तोतुं समाधेर्विरतं पतिं स्वं प्रचक्रमे प्रष्टुमनाः प्रसन्नम् ॥५१॥
 (एकपञ्चाशता कुलकम्)

शिवेश शम्भो परमप्रकाशविमर्श निःस्पन्दनहर्षसार ।
 स्पन्दैकरूपोत्तंनरूपरूपनिरूपणीय प्रतिरूपरूप ॥५२॥
 परादिदेवीश्वर तद्विकासविलासलासैकनटाधिनाथ ।
 स्वातन्त्र्यतन्त्रोत्तम तन्त्रमन्त्र्यस्वमन्त्रसाक्षिन् परतन्त्रनेत्र ॥५३॥
 नेत्रेश मन्त्राधिमहेशमन्त्रनाथादिपृथ्वीपरिमन्त्रणीय ।
 अमन्त्रमन्त्रान्तरवित् सदैव स्वस्मिन् स्वयं स्वाकृतकानुभूते ॥५४॥
 अमातृमेयादिमत प्रमाणप्रामाण्यकर्तः परदृष्टिमेय ।
 अमेय मानीकृततत्त्वमायासम्मानितैतद्विभवानुभाव ॥५५॥
 दिग्देशकालाकलनाकलाज्ञ तत्तत्कलानाकलनीयकाल ।
 विशालसर्वात्मतलैकताल तज्ज्ञाभिभाल्यातलसद्गलान्तः ॥५६॥

१. अखण्डं यथा स्यात्तथा भक्तिस्तथा । २. ब्रह्मादिभिः
 सेव्यम् । ३. शम्भु 'एतस्यैवानन्दस्य अन्यान्यानन्दानि मात्रामुपजी-
 वन्ति' इति 'रसो वै सः' इति 'आनन्दादेव खलु इमानि
 भूतानि' इति 'आनन्दो ब्रह्म व्यजानात्' इत्यादिश्रुतिनिर्दिष्टं स्वानन्दं
 स्वरूपं वाति अनुसन्धत्ते 'शिवोऽहमस्मीति' निभालयतीति शिवः,
 तस्य आमन्त्रणं हे शिव, तदेव वाति सति वदति स्वानुग्राह्येषु
 अनुग्रहदशा प्रकाशयतीति च । अत एव कर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुं च
 ईष्टे इतीशः । सदैव पञ्चविधकृत्यकारित्वं च अनेन द्योतितम् ।
 ४. तथा शम्भुरोपद्रवरहितं चैतन्यानन्दलक्षणं कल्याणं भवति अस्मा-
 दिति शम्भुरुपासनापराणामुपासादिभेदहान्या स्वाविष्करणरूपकुशल-
 प्रदातेति यावत्, भेदाभिमानिनां वित्तसुखादिकल्याणाविष्कर्तृति च ।
 ५. ख. 'पोन्नत' इति पाठः ।

अहन्त्वबीजाङ्कुरितापरेह भावानुभूत्युन्मुख भावभाव ।
 तत्कालिकाकारविचित्रचित्रशिल्प स्वयंसिद्धिसमिद्ध पश्यन् ॥५७॥
 अनादिनादोदितविद्यहन्तापरासमस्पर्शविभागयोगिन् ।
 एतत्तदालेख्यसवर्णवर्णमध्यप्रकाशोन्मिष सन्निमेष ॥५८॥
 गुणीकृताहन्त्व परप्रधान भावानुसन्धानपरस्वभाव ।
 स्फुटं विभागिन् विस्वरानिमेष परानिमेषाङ्गय रूपशेष ॥५९॥
 अचेत्य सचेत्यकलापरूपा(प)शिखण्डिनीखण्डकृताण्ड देव ।
 चिदीश तुर्यातिगतप्रकाशविश्रान्त दुर्भ्रान्तिहरामलान्त ॥६०॥
 आनन्दनाथापरनन्दकन्द सुस्पन्दसान्द्रोदय मन्दमन्दम् ।
 इच्छेश कामाद्यकलेच्छ नाच्छहलाकृते स्वच्छतरस्वचार ॥६१॥
 अज्ञानविज्ञानसमुज्झितज्ञ स्वज्ञानविज्ञानसमाधिसिद्धे ।
 ज्ञानेश कर्त्रादिकथार्तिवन्ध्य क्रियेश नैष्कर्म्यविशेषशेष ॥६२॥
 अपोहटङ्कात्मविभेदहानिघनेक्ष्यविच्छित्तिकराच्छिदेह ।
 स्मर्तव्यमुख्याभिनिवृत्तनेद्व स्मृतीश्वराहंस्मरणप्रमाण ॥६३॥
 मायोर्ध्वसंशुद्धविबोधकर्तृभावाभिशून्यापरशून्यनाथ ।
 पराणुमायासुविलासभास्यत्रैश्वर्यखेलोद्धरखैकहेतो ॥६४॥
 समष्टिनिष्ठाभरणप्रभान्तर्यामिन् सुसूत्रात्मकलातिदत्त ।
 वैराजराज स्वजनित्रिभावसमाजनीराजनराज्यभर्तः ॥६५॥
 मायोररीकारक मारजीव जीवैकजीवाप्रतिमप्रभाव ।
 सद्युक् सखे स्वावरणातिलीलाचातुर्यचिन्तामणिभूः प्रभूमन् ॥६६॥
 अव्याकृतानन्दसुधाम्बुराशे सत्सम्पदापन्न नकामकाम ।
 स्वाहंकृतिव्याप्तिविमर्शनीय प्राज्ञैतदासंप्रलयाधिकर्तः ॥६७॥

स्वोद्योतसंघोतितचित्रचित्रविचित्रभावोत्कलिकाकुलान्तः ।
 अकालकाष्ठाकृतिकालकालकाष्ठाप्रकारप्रकृतैकनैक ॥६८॥
 आधारहीनासमवाययोग्यसम्भारभाराकृतिसाक्ष्यदातः ।
 स्वयंसमुल्लेखविलेखलेखालेख्यैककालेखक तैजसात्मन् ॥६९॥
 समस्तसाधारणभावभावाभावप्रभाविर्भवनानुभाव ।
 अखण्डितैश्वर्यविबोधखण्डोररीकृतानीशनविश्वरूप ॥७०॥
 भोक्त्रादिवार्ताकल भोग्यभोक्तः संवित्सिंसभोगकरैकभोग्य ।
 अलौकिकानन्दसुधैककन्द नानन्दजानन्द महारहस्य ॥७१॥
 विराडधिस्थूलकलोपदेष्टः पराणुसूक्ष्मत्वविबोधबोद्धः ।
 व्योमाशयव्यापकतानवाप्यव्याप्ते क्षतव्यापकतापरत्व ॥७२॥
 अहंत्वदावेशपदात्यहन्त्व ससर्वसर्वेश्वर सर्वसर्व ।
 त्वत्पादपद्मोत्थरजांसि सृष्टिसंहारशक्तीनि परं जयन्ति ॥७३॥

(द्वाविंशता कुलकम्)

स्वस्वातन्त्र्यमहानुभावकलयावश्यंभविष्योद्भूते
 साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्मासनम् ।
 गायत्रीमनुंजेऽनु सन्तततनोर्भाष्यस्य तेनागमत्
 काव्ये नामविलासनाम्नि रचिते भक्तिर्द्वयोः पूरणी ॥७४॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यश्रीमत्साहिबकौलानन्दनाथविरचिते
 नामविलासे द्वितीया भक्तिः ॥ २ ॥

तृतीया भक्तिः ।

नमो नमस्तेऽस्तु नमो नमस्ते भूयोऽपि भूयोऽपि नमो नमस्ते ।
न हृद्गिरां गोचर एष वाच्यो वाच्योऽपि लक्ष्यो महिमा तवैव ॥१॥
महाद्वये दर्शनराजराजे प्रसिद्धसिद्धाप्रतिमप्रभावः ।
चित्तिः स्वतन्त्रोऽखिलसिद्धिसिद्धिः पूर्णोऽपि शून्यो जयसि स्वभातः
अङ्गीकृतैतत्प्रसरे प्रसारमुपैति विश्वं तदिदं न वान्यत् ।
अन्यद्यथा त्वय्यभिलीयते च निमेषतत्त्वोन्मिषिते विशेषे ॥३॥
अन्यस्य कस्यापि न वात्र शक्तिर्भिन्नस्य तस्यास्त्यपि नात्मभानम् ।
अभिन्नभावो विषयत्वमेति विशेषशून्या स्वविदिस्तवैव ॥४॥
कालादयस्त्वत्कलया विभातास्त्वां सर्वकालं कलितुं हि नालम् ।
अत्रानुभूत्येकपदे न मान्यं भानं विमानं नच वोपपन्नम् ॥५॥
नित्योदितस्ते महिमा हि मत्त्वसमः समत्वासमतामतोज्ज्वलम् ।
त्वमेव चैतद्वपुषावभास्य भासि स्वयं कारणतादिभास्य ॥६॥
अपूर्वमाभाति यदि प्रमाणात् तस्य सत्तास्ति न वेतरापि ।
तदन्यदस्माद् यदिवावभाति तत्तत् स्वसिद्धं किमिहान्ययोगः ७॥
विश्वैकचित्तिं परमं विभुं त्वां को वेद को वेदयितुं विधिज्ञः ।
स्वस्वोक्तियुक्तिर्विदिताखिलस्य न कोऽपि तस्या विदितत्वमेति ८॥

सर्वस्वसंहारसुसिद्धसिद्धेरीशोऽपि यत् त्वं कृतसामरस्यम्(ः) ।
 नैषोऽपि यातः किमतः प्रतीपमभिज्ञतां भोगविमोक्षभाक् स्यात् ॥१॥
 मनोवपुर्नीलसुखादिकस्य मानोपहारक्रमतः परस्मिन् ।
 आवेश एतस्य परोऽप्युपायस्त्वज्ज्ञप्तये मातरि सत्सुखेन ॥१०॥
 इमं समं दर्पणराजपुर्या भिन्नं न भिन्नं निजयेच्छयैव ।
 नवानवेहं विभवं स्वभित्तौ स्वात्मा समुन्मीलयसीश्वरेशः ॥११॥
 त्वमत्र चादायकतामवाप्तः परं यथा(दा)देयमिदं विधाय ।
 नानानुरूपं मिथ-औचितीद्वं स्वयं विलासैकरसोऽवभासि ॥१२॥
 अत्यस्फुटेदन्त्वमहन्त्वभासा परं पराकारपरं तदेव ।
 समाहिते नित्यशिवस्वभावे सम्भाव्य भाव्यं विदि पश्यसीश ॥१३॥
 ऊरीकृतेशानपदेऽस्फुटत्वत्परत्वमेतत् त्वयि तत् तथैव ।
 शाखाव्रजावान्तरमेदभिन्नो माता समेऽस्मिन्नसि विद्ययापि ॥१४॥
 ज्ञानाकलः कर्तृतया सुशून्यो विशुद्धबोधस्तदमेदसारम् ।
 अपारवारं हर पश्यसीदं भविष्यतां पूर्वदशाविशिष्टम् ॥१५॥
 शून्यप्रमातृत्वमये प्रलीनकल्पं त्वयीदं लयकेवलेऽपि ।
 मितं विभिन्नं परितोऽपि चैतत् साकल्यतल्पे सकलं कलेश ॥१६॥
 तां स्वप्रकाशैकविशुद्धदेहां श्रितस्य वानाश्रिततां स्वशक्त्या ।
 भावा अभावानुभवास्तवैव प्रकाशकाशाः सततं विभान्ति ॥१७॥
 अनुत्तरानन्दमयप्रकाशविमर्शसर्वैकघनस्य भूयः ।
 परस्य विश्वातिगतस्य विश्वमयस्य विश्वं तव तत् स्वरूपम् ॥१८॥
 आदायकादेयकथाविमाथो न वस्तुतस्तेऽपितु तत्तदाद्यैः ।
 नानाविशेषैः परमः शिवस्त्वं स्फुरस्यमेदोऽपि विलासनाथः ॥१९॥

स्वात्मैकतासंस्थितविश्वभासे रूपेण मात्राद्युचितेन पूर्वम् ।
 शून्यातिशून्यात्मतया प्रकाशाभेदाच्चिदैक्याप्रथयावभासि ॥२०॥
 संविद्रसाश्यानगुणैकजीवैस्तत्त्वैश्च कायैर्भुवनैर्हृषीकैः ।
 नानानिसर्गैर्भवभूतिदेहः संकोचवान् वा प्रथसे यथा त्वम् ॥२१॥
 तथा ससङ्कोचचित्तिस्वरूपो विश्वैकरूपोऽपि न विश्वरूपः ।
 आदायकोऽयं द्रुमबीजतुल्यो विकल्पतेऽपि त्वदभेदसारः ॥२२॥
 विश्वेश्वरोऽयं भगवांस्त्वमेव परं स्वसङ्कोचितया यथान्यः ।
 सङ्कोच एषोऽपि विचार्यमाणस्त्वतो विभिन्नो न हि किञ्चनापि २३॥
 एतत्प्रबोधप्रथनं हि जीवन्मुक्तिस्त्वदन्यत्वमतिश्च बन्धः ।
 न तत्त्वतस्तौ तव नित्यमुक्तेर्बन्धेऽप्यबन्धे ह्यफ(म)ला मनीषा २४॥
 स्वरूपमाच्छाद्य निजेच्छयैव सङ्कोचमाभासयते यदा चित् ।
 गुणागुणत्वप्रथया विभाति द्वयी गतिः स्वस्य तदाभिदस्य ॥२५॥
 प्राधान्यपक्षे स्वचितः कदाचिज्ज्ञानाकलत्वादिपदाभिमर्शः ।
 क्रमात् क्रमादूर्ध्वपदप्रवेशे स्वानाश्रितत्वं भवति स्फुटं च ॥२६॥
 कदापि सङ्कोचमष्टं प्रसादपात्रं विधायात्मधिया प्रधानम् ।
 संवित् स्फुरन्त्यस्ति यदा तदापि शून्यप्रमातृत्वमुपैति सिद्धम् २७॥
 एवं चितिः सङ्कुचितात्मरूपा चेत्योन्मुखी चेतनतावरूढा ।
 द्वयाभिसङ्कोचनशोचनीया चित्ताख्ययादायकताद्ययोक्ता ॥२८॥
 तत्रापि तत्रापि विकल्परूपा सदा त्वदर्थानुसरोद्यतस्य ।
 ज्योतिष्वद्वात्मीयमलुप्तमेव सुव्यग्रराजस्य यथा स्वराज्यम् ॥२९॥
 देहादिकाश्चित्तमतः प्रधानं तत्संस्कृतीद्वापि च शून्यभूमिः ।
 न चानुसन्धानमिहान्यथा स्थान्मायाप्रमाता खलु तन्मयोऽतः ३०॥

निर्णीत एवं शिव एव साक्षात् स चेतनो ग्राहकताभिमानी ।
 मेदायुजै(य नै)तस्य विभेदकारैरन्यस्य तत्त्वानुपपत्तितोऽपि ॥३१॥
 प्राणादिसङ्कोचमतिः स एको गृह्णन् ससङ्कोचपदार्थमेदम् ।
 प्रकाशवत्त्वेन निजेन भूयो द्विधार्थसङ्कोचितया मतोऽयम् ॥३२॥
 स्वप्नेऽप्यसंस्पृश्यगतौ मलेन स्वस्मिन् मलानि प्रतिसन्दधानः ।
 राजा यथा पङ्किलभूमिमग्नः सुप्तः स्वराज्यं न विदंस्त्रिधायम् ॥३३॥
 स प्राणपुर्यष्टकदेहशून्यस्वभावभावी प्रथितश्चतुर्धा ।
 बलैश्चिदाद्यैः स्वयमज्ञभावाद् विद्यादितामैरपि पञ्चधायम् ॥३४॥
 षडध्वमानाभिमुखश्च षोढा प्रमातृबोधात् किल सप्तधायम् ।
 अष्टप्रथां याति पुरीश्वरत्वात् प्रयात्युपायैस्त्रिगुणैर्नवत्वम् ॥३५॥
 देवेश्वरत्वे स दशत्वमाप्तस्तत्तत्स्वभावादपि मध्यसंख्यी ।
 पञ्चीकृतैः सप्तविधैर्विभागी तत्संख्यया मातृभिरेष स त्वम् ॥३६॥
 स्त्रीकृत्य देवेज्यमतादि मातास्त्वं भूमिकाः खेलसि नित्यमुक्तः ।
 अयं परः शाम्बरिकः स कोऽपि विवादरङ्गं बहुधावभास्य ॥३७॥
 लोकातिशायि प्रविलोक्य लक्ष्मीबलं विलासैकफलं विशालम् ।
 आनन्दनं केचन तत्स्वरूपं लोकायतास्त्वां प्रियमामनन्ति ॥३८॥
 ततः प्रियं केचन ते व्ययेन लक्ष्म्यास्तथा क्रेयमलं स्वमूलम् ।
 विलोलखेलं कुलपावनं त्वां पश्यन्ति नाथं तनयं स्पृहाभिः ॥३९॥
 व्यस्तेषु भूतेष्वनवाप्यमाप्यं सम्मिश्रितेषु प्रतिदेवयानम् ।
 चिद्रूपमानन्दसमं गुडादौ तीर्थ्या गुरोस्त्वां प्रियमाद्रियन्ते ॥४०॥
 अनेलमूकादिषु दुःखदृष्ट्या ज्ञानक्रियाकारणभावतश्च ।
 स्वच्छं ततोऽपि प्रियमिन्द्रियं त्वामिन्द्रादिबन्धं च विदन्ति केचित् ॥

विनाशनां वापि पिपासुतां वा प्राप्तेर्विमूर्छादिकवेदनानाम् ।
 कर्माद्यधिष्ठातृतया च सर्वप्राणं विदुः प्राणमिहेतरेऽपि ॥४२॥
 एतज्ज्ञयातः प्रिययाखिलैकनिमित्तसङ्कल्पविकल्पशक्त्या ।
 प्रकाशयन्ते प्रतिभासु चित्ताकाशश्रिया त्वामपरे चिदीशम् ॥४३॥
 ज्ञानार्थवृत्तिक्षमनिर्विकल्पविकल्पकादिप्रतिभास्वरूपम् ।
 क्षणं क्षणं लोलमपि स्मृतीशं त्वां सौमता अस्मरणं स्मरन्ति ॥४४॥
 भावस्य सर्वस्य लयेऽनुभाव्यं सत्तापरज्ञानविहीनभावम् ।
 शून्यं सदापूर्णमहो विदन्ति स्ववेदकं माध्यमिका भवन्तम् ॥४५॥
 जीवादितत्त्वे नवधा विभक्ते हेयात् समादेयतमं विमुक्त्यै ।
 अर्हन्तमष्टादशदोषहीनमर्हन्ति जैनज्ञजना भवन्तम् ॥४६॥
 स्थूलाच्च कायाद् विषयिश्रियश्च नितान्तमृद्रिक्तगतिं महेशम् ।
 सदापि तत्तापरिमाणमान्यमाशाम्बरास्त्वां प्रदिशन्त्यधीशम् ॥४७॥
 ज्ञानादिभिः स्वात्मगुणैर्विशिष्टं भवेऽपवर्गे तु तदुच्छिदाभिः ।
 शून्यं निमित्तं परमाणुतन्त्रं त्वां तार्किका नाथ वितर्कयन्ति ॥४८॥
 सप्तार्थवित्तेः परितः समाप्त्या प्राप्तादवाप्यं परमाप्तभावात् ।
 सामान्यमेयं च कणादवादा वदन्ति कर्तारमिमं विभुं त्वाम् ॥४९॥
 प्रत्येयविज्ञानमहंप्रतीतेरहं तथोपाधितिरस्कृतत्वात् ।
 विभिन्नवर्गेकविधेयसर्गं त्वां भाट्टवर्गा मृगयन्त्यमृग्यम् ॥५०॥
 अन्तर्बहिर्वा प्रतिसर्गवृत्तेर्नाशाक्षमत्वाभितरामुपाधेः ।
 अहंप्रतीतेरपि बाह्यवृत्त्या प्राभाकरा अज्ञमुदाहरन्ति ॥५१॥
 जीवाद्विभिन्नं समुपास्यमस्य संजीवनं कारणकार्यतायाः ।
 पतिं पशूनां पशुपाशनाशशेषं विदुः पाशुपता वत त्वाम् ॥५२॥

श्रीवासुदेवं प्रकृत्वा प्रकाश्य जीवाग्रिकणं लसन्तम् ।
 अस्मात् स्वकार्यादितरं च केचित् प्रपञ्चयन्त्यश्चितपाञ्चरात्राः ॥५३॥
 अबलेशकर्माश्रयपाकतन्त्रः प्रधानसत्त्वप्रतिबिम्बितत्वात् ।
 पातञ्जलीये सकलज्ञ ईशः स्मृतोऽसि संसारिविलक्षणोऽपि ॥५४॥
 प्रकृत्यधीनाखिलकार्यमन्यं तस्याश्च तज्ज्ञं पुरुषं विशिष्टम् ।
 असंख्यसंख्यं विततैकसंख्यं भोक्तारमाख्याति च सांख्यसंख्या ॥
 सर्वस्य सर्वव्यवहारवृत्तेः शब्दार्थतोऽतस्तदधीनसृष्टेः ।
 आद्यन्तमानो ध्वनिपण्डितानां मतो ध्वनिर्ब्रह्मतया ध्वनिस्त्वम् ॥५६॥
 अनाद्यविद्यानुभवेन कर्तृभावादिभाव्यं सकलैकभावम् ।
 श्रुत्यन्तसंवादनखेललोला ब्रह्माद्वयं त्वानुभवन्ति सन्तः ॥५७॥
 विश्वोत्तरो विश्वकरो बलैको निवेशितोऽस्यात्मबले परैश्च ।
 विश्वत्र विश्वेन च विश्वविश्वं त्वां ते विदुर्विश्वमतोत्तरज्ञाः ॥५८॥
 तदुत्तरं तन्मयमज्ञगुह्यं पूर्वं सदापूर्वमिमं स्वतन्त्रम् ।
 केचिन्महार्थैकनयाः प्रपन्नास्त्रिलोकतालोकविलोकलोकम् ॥५९॥
 अस्वप्रकाशानुमितिप्रकाशदुराशयाशाकृशपाशराशे ।
 विशेषवैदग्ध्यजुषं महेशं माहेश्वरास्त्वां भृशमाविशन्ति ॥६०॥
 मूर्धाभिषिक्तं त्रिदशाधिराज्ये यज्ञेश्वरं यज्ञनयैकतर्कम् ।
 वर्षादिदातारमुशन्ति केचिदैन्द्रा महेन्द्रं च दृशां निर्धि त्वाम् ॥६१॥
 हुत्वाश्रयाशं सुनिराश्रयाशमशेषदोषपुपण(पुवन)प्रकाशम् ।
 बर्हिर्मुखस्वस्वमुखं मखेषु त्वां तज्जनाः केचन विश्रमाय ॥६२॥
 समासमानां समताक्रियासु घमं समेषां यमिनां च साम्यम् ।
 अमा नयन्तं स्वयमे नमन्ति कर्मान्तकं धर्मविदः परे त्वाम् ॥६३॥

१. अग्निभक्ताः । उशन्तीति अनुवर्तनीयम् ।

पूर्वं निजांशं मखतो दधानं परोपदेशाद्रसराजसिद्धेः ।
 सम्पूरितांशं शिव पौर्वदेवास्त्वां पूर्वदेवेश्वरमामनन्ति ॥६४॥
 सुसाररत्नाकरदेशनाथं जलाशयावेशितसत्त्वमन्ये ।
 नियामकं सत्त्वगणस्य नित्यं नियामयन्त्यप्पतिमीश्वरं त्वाम् ॥६५॥
 त्वां प्राणनं प्राणवतां बलानां बलं विभक्तान्तरपञ्चवृत्तिम् ।
 अन्येऽप्यनुच्छेदगतिं महेशमभ्याससिद्धयेकनिधिं भजन्ति ॥६६॥
 निधिं निधीनां विपदां विपत्तिकरं सुदुर्धर्षतृषापकारम् ।
 नीराजयन्तेऽखिलराजराजं तेजोव्रजैः पुण्यजना भवन्तम् ॥६७॥
 ब्रह्मादिबीजैकविधेयसर्गं निसर्गवर्गप्रभवं भवादिम् ।
 ब्रह्मेश्वरं ब्रह्मविदर्भगर्भं त्वां ब्राह्मणा ब्रह्मणि बृंहयन्ति ॥६८॥
 वैकुण्ठनाथं हतकुण्ठबुद्धिं दुष्कर्मपण्डित्वकरं परं त्वाम् ।
 उत्कण्ठते द्रष्टुमतीतकष्टं केषांचनान्तः परदिष्टशिष्टम् ॥६९॥
 सत्सम्प्रदाये सहजे समाधौ समाहितास्त्यक्तहिताहितास्त्राः ।
 निर्मुक्तिमुक्ताः कमपीनमेनं कुर्वन्ति साक्षात् सनकादयस्त्वाम् ७०॥
 साङ्गेन योगेन विकल्पकाख्यमतीत्य तत्पारसमाधिसिद्धम् ।
 प्रसिद्धसिद्धयेकवि(नि)धिं च सिद्धा आराधयन्त्यात्मपतिं भवन्तम् ॥
 त्वां नादभक्तिप्रविभागगम्यं जडाजडान्तर्हरणैकरम्यम् ।
 अगम्यमहार्तधियो गुणैः स्वैर्गन्धर्वराजा अभिरामयन्ति ॥७२॥
 सप्त स्वरांस्त्रिष्वपि मूर्च्छनाभिर्ग्रामेषु संमूर्च्छ्य मुहुर्मुहुस्त्वाम् ।
 प्रसाध्य वाद्यं विदितं चतुर्धा गायन्ति गेयादिगुरुं हयास्याः ॥७३॥

१. नाशनम् । २. अतिप्रगल्भतृष्णानिवारणमित्यर्थः । ३. अक्ष-
 कित्वम् । ४. पण्डितम् । ५. ख. 'अज्ञातधियाः' पाठः ।

गेयस्य वाद्यस्य तथानुरूपं लयेन नानागतिसंश्रयेण ।
 अनन्यभावाः सुरवारवध्वस्त्वां प्रीणयन्ति प्रतिशक्तिनाथम् ॥७४॥
 पात्राणि नानाविधिनानुकृत्य न्यक्कृत्य शोकं हतलोकलोक्यम्
 अलौकिकानन्दघनं पतिं त्वां भूताः पिशाचा अपि हासयन्ति ७५॥
 प्रतिस्वयुक्तं स्वरमण्डलाद्यं (द्वयं) वाद्यं सुनादैः परिवादयन्तः ।
 भक्त्येकवश्यं निजभक्तवर्यास्त्वां नारदाद्या अपि कीर्तयन्ति ॥७६॥
 स्थितिं श्रिता लङ्घितसप्तसप्तिं सप्तर्षयः सामकथाविदग्धाः ।
 त्वां सामभिः सप्तभिराप्तकामा उपासते सामजवाक्यगम्यम् ॥७७॥
 विद्याभिराद्याभिरनाद्यविद्याविदं विधिज्ञाः प्रतिविद्धसिद्धिम् ।
 विद्याधिपं वेदकवेद्यवेद्यं विद्याधरास्त्वामभिदे विदन्ति ॥७८॥
 सिद्धाश्च साध्यादतियातसिद्धिमसिद्धसिद्धयेकविदां विवेद्यम् ।
 समाधये त्वामसमाधिबाधं साध्या अधीशं वत साधयन्ति ॥७९॥
 चिकित्सया तानमरानपि द्रागापादयन्तावगदत्वसिद्धिम् ।
 त्वामश्विनावादिभिषग्वरेण्यं संध्यायतो हृद्यमनाधिनाथम् ॥८०॥
 विश्वेश्वरं विश्वमतावभातं विश्वत्र विश्वेन च वेद्यमेकम् ।
 अवेदैकान्यं विधिनापि विश्वेदेवा हृदि त्वां विनिवेशयन्ति ॥८१॥
 निर्वासनावासितवासनानां समासितं निर्वसनं स्वैवासे ।
 वसुव्रजैस्त्वां वसवोऽपि तृप्तेः सन्तर्पयन्त्येकैकहेतुहेतुम् ॥८२॥

१. असदृशाद्येर्वा विपमाद्येर्बाधा यस्मात्तम् । २. अविद्यमानौ
 वेदकान्यौ यस्य तम्, वेदकवेद्यरहितमित्यर्थः । ३. वासनाया निर्गता
 निर्वासना, तथा वासिता वासना येषां ते निर्वासनावासितवासना-
 स्तेषां निर्वासनावासितवासनानां वासनारहितानामित्यर्थः ।
 ४. संक्षिप्तम् । ५. स्वश्च असौ वासः स्व एव वास आत्मैव यो
 वासस्तत्र । ६. अत्यन्तैकाकितुसिनिदानकारणम् ।

पटुं नटं चेटकनाटकानां मायाटनं त्वामपि गुह्यकौघाः ।
 गुह्यातिगुह्यं परितो लसन्तमपि प्रभुं प्राप्तुमुपोद्वलन्ते ॥८३॥
 भक्त्या प्रसादीकृतमेरुलङ्कं त्वदन्तिके वैरकलङ्कशङ्काः ।
 सुरैस्त्यजन्तो दनुजा भजन्ते सराक्षसा धन्यतमं विभुं त्वाम् ॥८४॥
 अगण्यनैपुण्यधनाग्रगण्याः पुण्याप्तसेवाग्रहसंग्रहेण ।
 गणा गणानां गणराजराजं त्वां सद्गुणा नाथ सदा भणन्ति ॥८५॥
 उत्कीर्णरत्नैः स्फटिकोपलेषु चित्रं विचित्रं विनिवेद्य भक्त्या ।
 पश्यन्ति यत्न(यन्त्र)ज्ञमिनं स्वकीयं त्वष्ट्रादयस्त्वां सुरकारुवर्याः ८६॥
 अनुग्रहापग्रहयोर्जनस्य संग्राहिता आग्रहमीशशक्त्या ।
 त्वामेव कालेश्वरमाकलय्य ग्रहा ग्रहोज्झं पथि यान्ति नित्यम् ॥८७॥
 अभीजतर्वादिभवो विकासी निश्चन्द्रसूर्यं खंवेने सुशून्ये ।
 त्वां भूषयत्यात्मपतिं च ताराकारोऽर्तितारः कुसुमोपकारः ॥८८॥
 दिव्याश्रये कापि शिलाजलेषु कुत्रापि कुत्रापि गिरौ तरौ वा ।
 जनो मनस्त्राणदमिष्टदेवं त्वां प्राकृतोऽप्यर्चति विश्वेविश्वम् ॥८९॥
 नारीभिरालिङ्गितवामभागा युक्तद्विजिह्वा गुणगानशक्त्यै ।
 गायन्ति शेषादिकनागराजाः शेषेश्वरं त्वां कृतशेषशेषम् ॥९०॥

१. चन्द्रश्च सूर्यश्च तौ निर्गतौ यत्र तत्, क्रियाविशेषणम् । सूर्ये
 सति पद्मादीनां कुसुमानां विकासः, चन्द्रे सति कुमुदादीनाम् । २. खं
 गगनमेव घनं, तत्र । ३. स ताराकारः कुसुमोपकारस्ताभ्यां विनैव
 विकसतीति अद्भुतम् । सूर्यालोके हि नितरां ताराभावः, चन्द्रप्रका-
 शेऽपि मन्दज्योतिष्मेव । तदभावे दर्शादौ तत्स्फुरणं स्फुटं नितरां विभा-
 तीति प्रसिद्धम् । ४. अत्युद्भटः । ५. विश्वस्मिन् सर्वत्र विश्वः
 सर्वम्, यद्वा विश्वे जगति विश्वं स एव सर्वो जगति रूपैर्घटपटा-
 दिभिः । ६. यदि ते द्विजिह्वत्वविशिष्टा न स्युस्तत्कथं गुणगानशक्तिः
 सम्भवेत्, तदर्थं युक्तमुक्तं ते द्विजिह्वाः ।

त्वां रूपवन्तोऽपि च वायुवेगा नानानिसर्गैः करु(र)यैरुपेताः
 द्विधा गतौ दक्षतमाः स्वगानां गणाः स्वगेशं परिवीजयन्ति ॥९१॥
 वने वने संश्रितवन्यवृत्तिः कस्तूरिकाद्यैः स्वगुणैः समिद्धः ।
 मृगव्रजस्त्वां नमति प्रसक्त्यै पञ्चाननेशानमपास्तमानः ॥९२॥
 सुरापगायां विहिताभिषेकं त्वामर्धभोगेन च सल्लकीनाम् ।
 निजाङ्गनावुर्बुरकादिवाद्यैः सन्तर्पयद् गायति ह्यस्तिकं च ॥९३॥
 वादानुरूपं परिनर्तयन्तः पदक्रमं स्वं सततं सदश्वाः ।
 हेपाविशेषैः परिवाहनाय त्वामाह्वयन्तेऽप्रतिमं स्वनाथम् ॥९४॥
 तां कैशवीं वृत्तिमुपास्य तिष्ठञ्जलाशयेषु स्वपतिं भवन्तम् ।
 बोधारवर्गोऽप्यनिवार्यचर्यमितस्ततोऽन्विष्यति तोषहेतोः ॥९५॥
 सीमेश्वरं त्वामपि कालकूटमापादयन्तं परसोमभावम् ।
 सैसोममौलिं कलिकालहारं महौषधीनां नमतीश सङ्घः ॥९६॥
 स्वस्वामिभावप्रथितासु तासु तास्वीदृशीषु प्रतिभूमिकासु ।
 अयं परः कोऽपि परापरस्यः खेलस्यखेलैककखेलखेलः ॥९७॥
 परात्मतन्त्रत्वकलाबलेन विभासितास्ताः खलु भूमिकास्ते ।
 स्वाच्छादनोन्मीलनतारतम्यप्रमेदिता मेदविमेदकर्तुः ॥९८॥
 एतावतीं व्याप्तिमुपागतस्त्वमंशांशिकायां भवदिच्छयैव ।
 न प्राहिता आप्रहमल्पदृष्टिनिष्ठा विदन्ति स्ववदं सुसारम् ॥९९॥
 देहादिभूमावपि पूर्वपूर्वप्रमावृताव्याप्तिविमर्शसाराम् ।
 विदुर्विना ते परशक्तिपातं न किञ्चनाकिञ्चनगां स्ववित्तिम् ॥१००॥

१. भूमौ वियति च । २. सिंहेश्वरम्, पंचमुखं विभुं वा ।
 ३. त्यक्ताहङ्कारः । ४. गजयूथम् । ५. जलचरसमूहः । ६. अर्धनारी-
 श्वरम् । ७. चन्द्रकिरीटिनम् ।

नीलादिकानां च सुखादिकानां विश्रान्तयोऽन्तर्मुखबोधदेहाः
 त्वद्व्यक्तये त्वत्प्रथिता उपायास्तवैव तत्तद्विदि वेदकस्य ॥१०१॥
 बहिर्मुख भाति यदा यदेदं रूपं स्वरूपे च तदा महेश ।
 बाह्योपसंहार इहान्तरापि शान्तास्पदस्थानमिदन्त्वभक्त्या ॥१०२॥
 सृष्ट्यादिसम्मेलनहेतुरेषा तुर्यैव तत्तद्विदमुद्रमन्ती ।
 हरन्त्यपि प्राप्तबला कृशा च द्विधानुभूत्येकपदा स्फुरन्ती ॥१०३॥
 स्वतन्त्रतायाश्च यदा चिदात्मा व्याप्तिं निमज्ज्यैकमयीं भिदायाः
 आलम्बते सङ्कुचितास्तदानीं तच्छक्तयो भान्ति न तादृशोऽपि १०४॥
 मलावृतः संसरते तदैव परेश्वरोऽयं निजयेच्छयैव ।
 अपूर्णतादेरभिमानकस्य मन्ता दरिद्रः परशक्तिलक्ष्म्या ॥१०५॥
 तथापि तद्वन्निजपञ्चकृत्यमस्याहतं भाति हि लक्षणाय ।
 मुहुर्मुहुः सृष्टिमुखैकहेतुराभासनाद्यं च विभास्यभासः ॥१०६॥
 अज्ञाततायां परकृत्यलक्ष्म्याः स्वशक्तिभिर्मोहितता भवित्वम्
 तस्यास्तथोन्मीलनतः स्फुटं च महेश्वरत्वं निजमस्य नूनम् ॥१०७॥
 अन्तर्मुखं चित्तमुपात्तसंज्ञं क्रमात् क्रमाच्चेतनभावरूढम् ।
 चित्तेः स्वरूपं परिमृष्य भूयो विभ्रुत्वमायाति निजं परं तत् ॥१०८॥
 चिदग्निरूपोऽप्यवरोहदेशे च्छन्नोऽपि सर्वोऽपि च मेयजातम् ।
 प्लुष्यत्यदः स्वानुभवैकमेयस्तत्तत्स्वरूपे कलयैव कालः ॥१०९॥
 अथापि लब्धे सकले बलेऽयं निजे परस्मिन् सहजे स्वतन्त्रः ।
 सदाशिवाद्यं जडभूमिकान्तं करोति साक्षादिदमात्मतन्त्रम् ॥११०॥
 भूयोऽपि भूयोऽपि चिदेकताया दाढ्याभिमर्शात् प्रतिपत्तिमाप्तः ।
 सञ्चेत्यमानेऽपिच देहमुख्यभावे विहारी परिनिर्विमुक्तः ॥१११॥

विकल्पहानिप्रमुखा इहापि प्राणप्रवाहप्रतिरोहभेदम् ।
 अन्ते श्रितास्ते प्रथिता उपाया युक्तिस्थिरा मध्यविकासभासे ॥११२॥
 सच्चित्सुधानन्दपदानुलब्धिर्दृढा भवेन्मध्यविकासतोऽस्य ।
 एकादशाङ्गस्वकलाबलज्ञः कलं कलं लालयते समाधिम् ॥११३॥
 समाधिसंस्कारवति प्रकामं व्युत्थान आमर्शितया चिदैक्ये ।
 पुनः पुनः पूर्णसमाधिलक्ष्म्या नित्योदितायाश्च भवेदभिज्ञा ॥११४॥
 ततः स्ववीर्यैकमुसारपूर्णहन्तापरामर्शनविश्रमेण ।
 अनाश्रितस्यात्मविभोः स्वसंविचकेश्वरत्वं स्वयमाविरस्ति ॥११५॥
 एतावतीं स्वानुमतिं गतोऽहं त्वदर्शनानुग्रहलेशमात्रात् ।
 दासाणुदासोऽपि महेश्वरेश त्वं तु स्वयं तद्यदहं प्रपद्ये ॥११६॥
 तद् द्वापरो मे हृदये चिराय कृतप्रतिष्ठोऽस्य निवारणाय ।
 पृच्छामि यत्किञ्चन तत् कृपातः क्षन्तव्यमीशाः किल भक्तिवश्याः ॥
 यद्यप्यहं तत्त्वरहस्यमेतदाक्षिप्य कुर्वे शिवदानुयोगम् ।
 तथापि वाच्यं प्रभुभिर्दयायै मम त्वदङ्गथेकसमाश्रयस्य ॥११८॥
 दासाणुदासः स्पृहयालुरस्मि प्रसादलेशाय तवैककाय ।
 इति प्रतिष्ठामधिगम्य वक्ष्ये कथं न कुर्वन्ति दयां महेशाः ॥११९॥
 सा देवता कास्ति परा त्वयापि यस्याः स्तवः शङ्कर राजराज ।
 सञ्चिन्त्यते चेतनचेतनेन त्वत्तः किमन्योऽस्ति परः परैस्थः ॥१२०॥
 नन्दीश्वरेणाभ्यनुयुक्त इत्थं कारुण्यवारां-निधिराप्तबन्धुः ।
 जनोपकारं हृदये निधाय हसन्ननिर्वाच्यमथाप्युवाच ॥१२१॥
 पृष्टं त्वया नन्दिक साधु साधु यत्त्वं गणेशस्तदियं मनीषा ।
 स्वस्वतरेषामपि तोषहेतोरभ्युत्थिता ते विषये विशेषे ॥१२२॥

१. आदौ येषां ते । २. स्फुटीभवति । ३. उत्कृष्टः ।

मुहुः प्रणुजेन च नो मयोक्तमेतच्छिवाया अपि नन्दनाय ।
 वक्ष्यामि ते सर्वहितं तथापि मदेककप्रेमविवर्धिताय ॥१२३॥
 तं सान्त्वयित्वैवमुदीतहर्षः स्मृत्वा परां शक्तिमनन्तशक्तिः ।
 सन्दर्शयन् व्यक्तिपदं परेशः स्मिताननः स्तोतुमनाः समाख्यत् ॥१२४॥
 स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यंभविष्योद्गते
 साहिवकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः सासनम् ।
 देवीनामविलासनाग्नि ललिताचित्स्फारसाराद्वय-
 भ्रातर्यत्र तदीयकाव्यनृपतौ भक्तिस्तृतीयागमत् ॥१२५॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिवकौलानन्दनाथविरचिते
 नामविलासे तृतीया भक्तिः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थी भक्तिः ।

पराङ्गं मे स्वाङ्गोत्तमसहजशृङ्गारसुभगा
नगोत्तुङ्गाभङ्गान्वयमुकुटरत्नं निरुपमम् ।
महादेवी देवासुरवरनरोरश्वरगणैः
समाराध्या साध्यैरपि परमनाद्या जयति सा ॥१॥
तदासक्तो युक्तो भवति निजयायं शिवतया
तया शक्तः शक्रादिकमपि नियन्तुं यतिपतिः ।
सदा मुक्तो भक्तो भवति दयया वा सदयया
परिध्वक्तोऽप्यस्या हतविषयसंविद्धिनिमयः ॥२॥
महाहन्तासारे गहनतिमिराटोपमिहिरे
निराकाराकारे प्रशमितविपत्तापनिकरे ।
स्वभावे सा त्वत्ताविरहविषये पूर्णविषये
निरादृश्यं दृश्यं हतपरकलं पश्यति पसा ॥३॥
गता पश्यन्त्याख्यां प्रकटितपराङ्कृतिपदा
शिवा तत्तद्भावोद्भवनिविलसन्नर्मसुभगा ।
सदानन्दास्वादोद्यमितधिपणौरीड्यविभवा
भवामेदप्रसन्नं रचयति नवं भव्यमिह सा ॥४॥

पुनः सा स्वाहन्ताकवलिततनूमप्यतिरसात्
 समाश्रित्येदन्तामपिहितजगद्भावविसराम् ।
 स्फुटं तच्चज्ञानप्रकटितगतिर्मध्यमभुवं
 गता नादोन्मेषं विशदधिषणेभ्यः प्रदिशति ॥५॥
 श्रिता वैखर्याख्यां समविषमभावानुभवने
 त्रयीगम्या रम्या नवनवविलासाभिरसिका ।
 गुणीकृत्यात्मानं गुणगणसमाधानललिता-
 मिदन्तां निर्गुण्यां प्रकटितवतीयं विजयते ॥६॥
 निजोद्योतप्रोतप्रकृतिमुखसादाशिवपदा-
 वधिर्जीवग्रासाद् विदलितमहामोहकलना ।
 विलापय्यात्मानं दशदलशतेऽनाश्रितपदे
 सुधाधारासारैर्विदितभजिता तर्पयति सा ॥७॥
 न यः प्राणायामैर्विविधविधिबन्धार्तिगहनै-
 र्ने वान्यैर्योगाङ्गैः क्षणमपि लयं याति सुधियाम् ।
 तदुन्मेषात् सोऽपि प्रसभमभियातः प्रविलयं
 महामार्गे प्राणो जनयति परानन्दमतुलम् ॥८॥
 इयं ज्वाला किंस्वित् स्वपदमुपयाता किमथवा
 प्रयातं स्वं ज्वालापदमिति सतां विस्मयकरी ।
 विलापन्यापानं द्विशिखमभितः प्राणकुहरे
 तमात्मन्येकाकिन्यमृतरसिकेयं विजयते ॥९॥
 महीं तोये तोयं हुतवहपदे तं च पवने
 तमाकाशे तं वा मनसि च मनो नादसरणौ ।

विधायैनं विन्दौ विलयगतमेनं निजपदे

शिवा ज्योतीरूपा रहसि रमते सा स्वपतिना ॥१०॥

सुधास्वादोन्मत्तान् विगलितमहामोहगहना-

नवेक्षन्ती नाथानकथपरिपाठ्या श्रितपदान् ।

नयन्तीयं तांस्तानधिपतिवरान् स्वस्वविषये

परां तृप्तिं भूयः श्रयति सुखमात्माश्रमपदम् ॥११॥

उदीतैषा भावात् परमविभवाद् भावविकला-

दभावाभावाद् वा किमपि च भवद्भावमभिदा ।

भिदेवाविर्भाव्य प्रथयति गुणत्वं गुणगति-

गुणास्पृश्या स्पृश्यं चिदभिगणनाहीनगणना ॥१२॥

शिवाभासे शक्तिः परशिवपदे तन्मयनया

महाविद्या सादाशिवभुवि महेशानविषये ।

महामाया माया पशुपतिदशायां बहुकला

महन्मुख्यग्रख्या निजमियमुपाख्याति विभवम् ॥१३॥

अनुत्तीर्णाकीर्णा त्रिकमयविदैक्येन विशदा

परं तत्तत्त्वं परमिव परानन्दसुभगा ।

सिसृक्षुः स्वातन्त्र्याभिजममलखेलं बलकलं

स्वभित्तौ स्वेनैव प्रतिविभववेद्यं विधिविधिः ॥१४॥

निजानन्दस्यन्दोद्गमनमतिगाढं विदधती

कृतान् भावांस्तेन प्रतिपदमलं मिश्रितवती ।

स्वयं सम्भारादिः स्वयमपि महाशम्बरकला

स्वयं तत्तन्मोहं व्रजति परमैषा मयि निजे ॥१५॥

अवारुढा स्वीयात् सपदि च पदात् सम्पदपदे
 विकल्पानां भूता प्रतिमतमतं कामममितम् ।
 विधायेच्छाकल्पा कलयति कलाकौतुककलां
 कलाकौशल्येऽस्मिन् समभिनवचिन्तामशिरियम् ॥१६॥
 गताक्षत्वं वाचामविषयगतौ भानविषया
 परा वाणी प्रादुष्कृतपरमशब्दार्णववपुः ।
 जगद्वेदस्याप्त्यै तमपि च जगद्भुत्तिविधये
 विधात्री संसेव्या स्वविदि विधिना सैव विधिना ॥१७॥
 तया ब्राह्मया सृष्टिं सृजति विधिरिन्द्रावरजनि-
 रिमां वैष्णव्या वावति हरति रौद्र्यापि च हरः ।
 पिधत्ते चैशान्येश्वर इह महाशक्तिकलया
 सदाशम्भुः स्वात्मन्यकलमनुगृह्णाति कलयन् ॥१८॥
 उमा कौमारी सा गिरिवरसुता काचन शिवा
 ददातीष्टं सिद्धिं मदुपममतिभ्यो मतिमपि ।
 परां शान्तिं भ्रान्तिप्रतिजनिततान्तेर्विदलने
 परां सारोद्धारां विमलललितं मङ्गलमलम् ॥१९॥
 समुन्मेषात् तस्या जगदुदयमेति प्रतिपदं
 यथा बीजाभानावयवकलनो भूरुहगणः ।
 निमेषादप्यस्तं व्रजति सहसा नैक्यविमलं
 मयूराण्डाभ्यन्तारस इव परं चन्द्रककलाः ॥२०॥
 तया तास्तास्तन्वो निजजनदयायै प्रकटिता
 हितारम्भाः सम्भावितभुवनरक्षापरिकराः ।

विधाता या दृष्ट्वा समभिनवसर्गैकविषयाः

स्वकीयं वैधात्रं श्रममिव कृतं वेत्ति विफलम् ॥२१॥

इयं तासां काचित् परममुकुटं शोभयति मे

परार्धाङ्गं गङ्गासुकुटजयिनो भक्तशिवदम् ।

श्रितस्यात्मानन्दं परममपि मृत्युञ्जयपदं

निराकारज्ञेः किमपि च महाकारविशदम् ॥२२॥

अहं शक्तीशानोऽपि च नहि विवेक्तुं परिचयात्

तदीयं तद्रूपं वितुलविमलं केवलचलम् ।

मुखैः ख्यातैः शक्तः स्वयमपि गिरामीशपदवीं

प्रयातः साकल्यादकलकलनः कालकलनः ॥२३॥

अतो जानंस्तस्यास्तदिह गदितुं सैव विरला

परा शक्तिः शक्तेत्यपि परिसमाख्यातुममलम् ।

यदारम्भं कुर्वे सततममितं संप्रकलये

तदेषाहं सोऽहं त्वियमिति हि विश्वेश्वरवरः ॥२४॥

रहस्यं मेऽप्येतत् परहृदि विदित्वापि भवता

परं गोप्यं गोप्यं सकलसतताविष्कृतमलम् ।

स्वरूपं सद्रूपं मयि परिणतं रूप्यविभवं

ममास्याः कस्या अप्यतिविमलमक्षयुक्तिविषयम् ॥२५॥

अनन्तालङ्कारं परगुणधरं सद्रसवरं

बह्वङ्गाद्यं शक्तिप्रथमविभवं शब्दविषयम् ।

१. वितर्कयामि । २. विशेषणक्रियाविशेषणं गोपनीयम् ।

महाभेयं दोषोज्झितमिदमहं वक्तुमखिलं
 चमो रूपं चैतद् वरदमपि वः पादभजनात् ॥२६॥
 कचानस्याः शस्यान् वतं कलयतश्चेतसि मम
 भवत्यान्ध्यं स्वात्मापरमतिहरं तत्त्वणमथ ।
 सदा दृष्ट्वा कृष्णान् विशदकरसङ्घं विकिरत-
 स्त्रिधात्रां धामत्वं समधिगतमेवाक्षिकमलैः ॥२७॥
 कचानेवैतस्याः परशिवपदोऽहं श्रुतिपदे
 समालोक्यावोचं सपदि तम आसीदिति वचः ।
 परामृश्यानन्दोद्वरणचतुरान् कानपि परान्
 पुनः पूर्णानन्दं सदिति च रुचा धूर्णितगतिः ॥२८॥
 कचेभ्योऽप्येतस्याः समधिगतवानसि बहुता-
 परं सौक्ष्म्यं पूर्णायतिमपि विश्रुत्वस्य परितः ।
 सदैवान्तेवासी गुरुवरभरेभ्योऽपि च तथा
 तथा कालं वर्चः कचितकचितं निश्चलचलम् ॥२९॥
 महाकालेशत्वं मम निरुपमं कार्ण्यमचलं
 हरेर्भक्तिव्यक्त्या विततविशदाभ्यन्तरगतेः ।
 कृतं पूज्यैः पूज्यं बहिरतिहितं वीक्ष्य चिकुरै-
 श्वतुर्वक्त्रैर्घाता तदधिगतये स्तौति किमलम् ॥३०॥
 कचा अस्या व्यस्ता गमयितुमलं नैक्यमपरं
 समस्तास्ते शस्तास्त्रिदशपतिर्ता व्यावलिबुताः ।
 अतोऽहं सः ख्यातः सकलकलतामेकतलतां
 समस्ते वा व्यस्ते सहजविभवेऽस्मिन् कलयितुम् ॥३१॥

१ वो युष्मभ्यम् २ आश्चर्ये ३ सकलविशालत्वम् ४ अ. 'कलतां' पाठः ।

कचान् मुक्तान् दृष्ट्वा व्रजति वत बन्धं मम मनो
 विनिर्वन्धैः काम्यं हतपरगति प्राप्तसुपदम् ।
 स्वयं बद्धा हस्तैः सपदि सहजां वेणिविधिना
 विनिर्मुक्तिं चास्या अबहिरिव बाह्येऽपि विषये ॥३२॥
 भजन् केशेशानान् विमलवितुलान् केशपतितां
 गतोऽहं चैतस्याः सततममितामन्तकहरः ।
 अतः केशाः केशा अहमपि महेशः परपर-
 श्विदाकाशे काशे विशदविभवे भास्करकरः ॥३३॥
 कचेभ्यो यत् सत्त्वं विशदकिरणेभ्योऽपि च रजः
 प्रसिद्धेभ्योऽप्यसादृश्यपदवीरञ्जनतया
 तमः कृष्णश्रीभ्यः प्रभवति तदेतद्भजनत-
 स्त्रिदेवीमूर्त्यैकस्त्रिविधविधिकृत् सोऽहमुदितः ॥३४॥
 इमान् केशेशान् यन्मम हृदयमाविश्य बहुशो
 बहिःस्थं प्रत्येकं मुखमुखपदे बालनिकरात् ।
 तदेतद्व्यक्तीशं यदि खलु लभेताप्यपरथा
 स्थितिं तच्च किं स्यादिति कलयितुं नास्मि सकलः ॥३५॥
 शिरोव्योम्नि व्यस्तं कचतिभिरवृन्दं नयनगं
 रविं शत्रुं सीमन्तमुखकृतमावर्तितमलम् ।
 तृतीयाक्षिज्वालारुणितमपि सिन्दूरवपुषं
 किमस्या उद्युक्तं शसितुमुचितं दण्डमुद्वहम् ॥३६॥
 विलोक्य स्वर्गज्ञां मम शिरसि सङ्कर्षणधिया
 कचव्रातैर्भूता किमु जलधिमूर्धा भगवती ।
 १. वत हयै । २. अहं भासे ।

यदेतेऽन्तर्देवद्रुमकुसुमवृन्दैः परिलसत्-
 तरङ्गश्रीचन्धा दधति खलु रत्नाकरकलाम् ॥३७॥
 कचानां वेणीयं लसति वरनागीव रमणं
 मयाङ्गे बद्धं स्वं मृगयितुमिवातित्वरयती ।
 पराङ्गादारूढा शिरसि कचविन्यासकरिजो(रणी)-
 ललज्जिह्वा दृष्ट्वा परिहृतगतिर्वासुकिमिमम् ॥३८॥
 तुलां वालाग्रेण श्रयितुमिव केकी जलधृति-
 व्रतापापोऽप्यस्यास्तनयवहनादागसि भयम् ।
 विविच्याथाजानन् वदति नु कलापं स्वमपुर-
 स्कृतं निन्दन् ह्येतत् प्रियमिति मुहुः पक्षिपशुराद् ॥३९॥
 त्रिलोकेभ्योऽपास्तं कचतिमिरराजं त्रिभिरं
 शिरोदुर्गोन्निद्धं भजनविजितश्लाघ्यविषयम् ।
 कृतव्यूहैस्तेजःपतिभिरुचितं पक्ष्मकिरणा
 अधः क्षिप्ता दृष्ट्वा कुसुममुकुटाढ्यं नयनगैः ॥४०॥
 प्रतिस्वं धामेशैस्त्रिभिरुदयदिष्टे त्रिभुवनात्
 कृतावासं केशे तिभिरमभिनिष्कासितमिदम् ।
 कृतद्वारारोधैरपि सपदि पश्चात् प्रचलितं
 भ्रमद्भिर्भूयोऽपि स्थितमिह विलोक्यावृतजगत् ॥४१॥
 प्रसाद्यैतान् बालांस्तिमिरवपुषः स्वेदसलिलं
 हृतास्थानान् बालान् त्यजत इव बाष्पं समुचितम् ।
 स्वहस्तैः संस्कारैरभिरचितसाम्प्रो रुचिपतीन्
 रिपूनामुञ्चत् किं सहृदयवरैः पक्ष्मभिरियम् ॥४२॥

किमेतैः सद्बालैरभिलषितखेलैः पदगतैः

कृतां याच्ञां मत्वा क्षमगतिरुपप्रापितवती ।

रविं चन्द्रं मध्येऽप्यनलमनयोः स्थापितवती

प्रयातां मा म्लानिं मुहुरतिकरस्पर्शत इति ॥४३॥

अगैः स्वेनात्मीयः कुसुमनिकरो निर्जरपति-

दुर्मैर्माल्यव्याजात् प्रहित इह केशेभ्य उचितम् ।

सुसूक्ष्मं दीर्घत्वं निपतति पदोः शिञ्चितुमल-

मशक्त्या संम्लानस्तदभिगमने हीण इव किम् ॥४४॥

घनान् केशानेतांस्तुलयितुमिवाटोपविकटा

घना अभ्युद्युक्ता मुकुटविधुनानामणिकरैः ।

लसद्भासः सम्यक् चपलचपला नास्तुलना-

स्त्यजन्ति क्रन्दन्तो बहुसलिलबाष्पं स्वविषये ॥४५॥

इमं दृष्ट्वाहीन्द्रप्रथितमुजटाटोपमुकुटं

कचाः सोमसङ्गानुगतकवरीपुच्छलसितः ।

धृतोऽहीन्द्रो राहुः किमिव शिवया यत् स्वपुरतो

गतौ वर्द्धि कृत्वा रविहिमकरौ पक्ष्मशरणम् ॥४६॥

अशानोऽन्तः कुच्छ्राद् बहिरिव तुलायै परिचलो

विनिर्गच्छन् पश्चादमरचमरैर्बालनिचयः ।

प्रमाण्डुं तन्मन्तुं व्यजनविधये देववनिता-

करे बालेशानां प्रहित उत नीराजनधिया ॥४७॥

१. गमनरहितैः । २. मां शिवम् । ३. ललाटस्थचन्द्रसङ्ग-
मानुयातवेणी एव केतुस्तेन समुल्लसितः ।

गतैर्मृक्ताभावं गगनमंशिभिस्त्रिगुणमयी
 ललन्तीयं देव्या हरति मम चित्तं सुरसरिम् ।
 किमत्रासङ्गेहा तपेनतनयायाः कचतते-
 र्ममेक्षायै किं वाभिमुखमुपयाता त्रिपैथगा ॥४८॥
 ललन्तीव्याजेनाहिमहिमकराससभया
 ग्रहा नानोद्योता मणिविरचना रांहुचिकुरान् ।
 अनुद्रच्छत्केतुप्रबलकवरीभारललितान्
 किमायाता नीराजयितुमभिसत्कारविधये ॥४९॥
 विधुं कृत्वा किंस्विन्मुकुटविधये केवलकलं
 वपुः शिष्टं साम्ने प्रकटितमिदं भालफलकम् ।
 यतो निर्गच्छन् मां श्रमजलसुधाबिन्दुनिवहोऽ-
 भिषिक्तं सम्पूर्णं विरचयति मृत्युञ्जयपदे ॥५०॥
 विधुर्याञ्जां कृत्वा मुकुटवपुषा पेशलकलां
 सुवक्त्रत्वं किं वा गुरुकचचयात् प्राप्तुमुदितः ।
 अतः काष्ण्यं प्राप्याधिकमपरमन्तःसुखकरं
 कलङ्कव्याजेनावहति गुणमन्यानधिगतम् ॥५१॥
 सुधावर्षैः सम्यक् मुकुटशशिना जीविततनुः
 शरः पाशं लब्ध्वा विशदकचपाशं ग्रथयति ।
 रिपुं मां दृष्ट्वैव प्रथितविजयो यत् क्षणमपि
 विहायैनं यातुं परत उचितं नैव विषहे ॥५२॥

१. तारकाभिः । २. कचततिरूपायाः कालिन्ध्याः ।
 ३. त्रिभिर्गर्गैर्गच्छन्ती । ४. राहुतुल्यकेशान् । ५. केशपाशम् ।

कचेशानामेषां सविधमुपयामीशि सुपमां
 न जात्वेवं तिर्यक्श्रवणमुखयैतान् निगदिता ।
 ललन्त्या किं देवद्रुमकुसुमरत्नैर्धृतवती
 सितायै भासे वा विधुमुकुटमेषां धृतवती ॥५३॥
 तनोर्दानाभित्यं सकलविवुधेभ्योऽमृततनुं
 कलाशेषं तुष्टा घटितमणिनिःसंख्यकिरणम् ।
 द्विजानां राजानं विततसदयोर्ध्वस्थितिर्मियं
 विनिर्जेतुं किंस्विद् दशशतकरं निर्मितवती ॥५४॥
 कलापादाप्याग्रे चिकुरनृपतेः कोमलकलां
 कलापो मायूरः प्रथित इह भूतो भुवि पराम् ।
 प्रियं स्तुत्वा तस्मिन् सततविलसच्चन्द्रकमपि
 कथञ्चित् तं^१ केकी समाधिगतवांश्चन्द्रकमपि ॥५५॥
 कचानेतांश्चेतः शतशकलवृत्तिं प्रतिपथं
 प्रविश्यान्तर्ध्वान्तप्रतिहतविनिर्याणमभितः ।
 मयान्वेष्टुं धामत्रितयमिदमात्मीयनयन-
 त्रयं भासे युक्तं मुकुटतुहिनोस्त्रेण विधृतम् ॥५६॥
 प्रविश्यान्तः केशान् मम मन उपाचोत्तमसुखं
 निजां वृत्तिं हित्वाहितविततविश्राममभिदम् ।
 बहिर्निर्याणाय स्वयमिह मयाकारितमपि
 मुखाग्रस्थेनैतन्मुकुटशशिना मां हसति किम् ॥५७॥
 किरीटस्त्रिः कूटैर्विलसितरुचिर्मध्यगशशी
 लुठञ्चूडारजो दिशति चत मे मेरुधिपणाम् ।

सुपर्वाणो बालाः प्रथितयशसो निर्जरतया
 यदन्ते राजन्ते सततसुमनःसद्गुणधराः ॥५८॥
 शिरोवल्गाभूषा परिलसति भुक्ताभिघटिता
 किरन्ती स्वज्योत्स्नाः प्रबलकवरीभारतमसः ।
 मिथः पश्चादग्रे मुकुटशशिमुख्यद्युतिमतां
 खदुर्गे सीमान्तो रचित इव शकत्या कलिहरः ॥५९॥
 इयं वल्गाभूषां वहति रुचिरां रत्नखचितां
 ललन्त्या संलघां त्रिपथविसृतां भावविशदा ।
 शिवा गङ्गाभावं समुदितमतिव्याप्तहृदया
 रसैकत्वे सन्दर्शयितुमिव मे नीतिनिपुणा ॥६०॥
 सवल्गाभूषा विकचकचभासा यमुनया
 ललन्ती मे मिश्रा सुरसरिदिवोत्प्लुत्य शिरसः ।
 यतो वेणीस्थाने द्विजपतिरयं केवलकल-
 स्तपन्नङ्गोन्मुक्तो मणिमयकलेशत्व उदितः ॥६१॥
 इदं भालं मुक्तं ग्रहरुचिकचानां कवलना-
 ल्लशाङ्गं शङ्केऽहं प्रकटितवृहद्भानुमुदरात् ।
 कुरुक्षेत्रे वक्त्रे व्रतकृशतनुर्मञ्जनधिया
 सरस्वत्यां मुक्ताश्रियि निपतितो यद् द्विजपतिः ॥६२॥
 कदाचिद् वा ज्यौत्स्न्या भुवि ललनया वापि च कदा
 तमस्विन्या योगादधिगतकलङ्कः शुचिरुचिः ।

१. अपृथग्भूतम् । २. राहुरूपकचानाम् । ३.
 सितकरः ।

उभाभ्यामेताभ्यां चिकुरवरभालस्थलतया
 प्रभाताभ्यां ख्यातः सममिह न युक्तः किल तथा ॥६३॥
 इयं बल्गाभूषा मुकुटशशिना केशमिषत-
 स्तमिस्राया भान्त्याः कथमपि समुल्लंघ्य विहितम् ।
 विधात्रा दुर्योगं निजसहजरूपस्थितिजुषः
 समाक्षिप्ते वालिङ्कितसुखकृते बाहुलतिके ॥६४॥
 विनिर्गच्छत्कीलं युगहतिषु भालस्थनयनं
 सदा त्वन्तर्दीप्त्या बहिररुणमीषद् विलसति ।
 यदेते सुस्त्रिधाः कचभरचया राजिवितता
 अनूधाता धूमा घनगतिमिता वातलुलिताः ॥६५॥
 बहिर्वर्णेनैवारुणमलिकनेत्रस्थितमिमं
 कथं चित्रं बहिं प्रसृततुहिनोस्त्रं न कलये ।
 यदालोक्यैवैनं स्मरजनिततापक्षतिररं
 ममान्तर्यद्वेतिर्मुकुटविधुरूपाप्युदयते ॥६६॥
 तृतीयाक्ष्यम्भोजं यदिह सततं निर्निमिषितं
 किरीटावासस्याप्यमृतकिरणस्यास्य सविधे ।
 सजातीयायाक्षणे मृनिनयनपाथोधिजनुषा
 स्वकुल्यायाब्जायातिसहितमनेनैव विहितम् ॥६७॥
 निमेषं वोन्मेषं प्रतिवहत एतौ रविविधू
 अनालोक्यैवाब्जोत्पलविकचलक्ष्मीं भुवि समम् ।

१. प्रकर्षेण शोभिताभ्याम् । २. व इवार्थे । ३. कल्पान्तेषु ।
 ४. अत्रिनेत्रक्षीरनिधिजन्मना । ५. सुधांशुना । क. ख. 'सहित-
 मननैव' पाठः ।

इदं नेत्रं बाह्येऽप्यबहिरुभयश्रीविहसनं
 स्थितौ पश्यन्तौ तौ हतपरगती निर्निमिषितौ ॥६८॥
 इदं नेत्रं भालस्थलकमलमन्तःकुवलयं
 तमस्विन्यां केशेष्वपि तुंहिनभासोऽपि सविधे ।
 विकासेनात्यर्थं सततमसितैः पक्ष्मनिकरैः
 श्रितं दृष्ट्वा चित्रं किसलयनिभैः को न लभते ॥६९॥
 सुविस्तीर्णं भाले कृतविषयमेतौ शशिरवी
 अधः कृत्वा हर्षाद् विकसितैर्भिवेदं सुनयनम् ।
 तथाप्येनामल्पां कुटिलविधुलेखां मुकुटगां
 समालोक्यामर्षादरुणमिव बाह्येऽन्तरसितम् ॥७०॥
 अमुष्मिँल्लावण्यामृतसरसि भाले विकसितं
 किमप्येतन्नेत्रं कमलमरुणं चित्रजनकम् ।
 विहायान्या वृत्तीर्भम परितताः पक्ष्मवपुषो
 मनस्तारारूपो भ्रमर इव यद् बन्धनमितैः ॥७१॥
 किमेतैर्न्माशिक्यं स्फटिकदृषदं भालमुदराद्
 विनिर्यातं भिच्चा खनिमिव धूनाटोपविततान् ।
 कचानासाद्यैतान् सततमुदितानञ्जनमयीः
 शलाकाः पक्ष्माणि श्रितमबहिरुद्यच्छितिमणि ॥७२॥
 इदं नेत्रं नेत्रं' परिविलसितं बालनिकरै-
 र्ममान्तर्बन्धायोदितमिह न वा जालकमयम् ।

१. काष्ण्यात् केशानां तमस्विनीत्वम् । २. चन्द्रमसोऽपि ।
 ३. भवति । ४. प्राप्तः । ५. नेत्रं भवति । ६. मेघाडम्बरविस्तीर्णम् ।
 ७. पाशरूपरज्जुः । ८. चित्तबन्धाय । ९. वायुरारूपम् ।

यदन्तर्मेऽधीनं हतपरकलं देहकलना-

क्षमं कृत्वा देहं हरति चतुरं स्मापि नहरः ॥७३॥

विष्टुदं किं नेत्रं सकलमभितो व्याप्तुमलिकं

सितं बालारोधात् समुदितरुषा भात्यरुणितम् ।

अतो मान्या बालाः शिरसि विष्टुता दीर्घगतय-

स्त्वदं ताराचिह्नं हतनिमिषितं मानचिकलम् ॥७४॥

अतो भीताश्चौरा इव किल सपक्षा अपि सदा

चकोराः कं हित्वा विजनविपिने यान्ति चटुलाः ।

जलक्षोभात् पङ्कोद्भवमपि मुहुश्चञ्चलशिर-

स्तुलां प्राप्तुं नैव क्षममहमनेनेति वदति ॥७५॥

चकोरश्चित्तं मे नयनवपुषा निश्चलतरो

घनैः पक्ष्माकारैरभिविलसितः पक्षनिवहैः ।

द्विधा चन्द्रस्यान्तः शिरसि च गतो वामनयने

पिचब्जं ज्योत्स्नां रागी विहितवसतेर्माद्यतितराम् ॥७६॥

समालोकयाजय्यं कुसुमशरभृन्मां प्रहरणैः

परैः पालीयुग्मं कुटिलकरवालस्य युगलम् ।

वभारेदं येन प्रसममभितो मां हतगतिं

चकारेवाभीतं युधि निजनिदेशस्य वशगम् ॥७७॥

बहून् यूनो हत्वा धृतबहुकलङ्कं धनुरिदं

सुकृष्णं मुप्यन्तःस्थगितमतनोर्भूयुगलकम् ।

शरान् सन्धार्येतान् युगपदभितः पक्ष्मनिकरा-

ननेनैवाभुप्रे मयि न कृतकृत्यः सृजति सः ॥७८॥

१. पतस्मात् नेत्रात् । २. सुखं जलं च । ३. पङ्कजम् ।

परं काष्ण्यं तेभ्यो निजकरणतः प्राप्य मुदितं
 धनुः शौनःसीरं किमु भवति पालीयुगमिदम् ।
 कचानां मेघानां स्थितिमचलितां वीक्ष्य शिरसि
 सितं मध्ये श्रित्वा सहजगुणमेकं स्थिरतरम् ॥७९॥
 विलोकयानुष्णोत्सं शिरसि नयने वा स्थितमिमं
 द्विधाङ्केनाप्याप्ता स्थितिर्हि पृथग् भ्रूयुगलके ।
 श्रितश्रेणीरूपा कथमपरधैतौ हिमकरौ
 प्रयातः साकल्यात् किमपि सुपमामङ्कविकलाम् ॥८०॥
 सुविस्तीर्णं भाले स्थितमिह विजेतुं नु शिखिनं
 विलोक्योत्पक्ष्माणां शितसितकरौ किं समुदितौ ।
 लताभिर्धूमानामुचितमनयास्यैव रचिता
 वृतिः पालीयुगं कलहलयकृत् सीमविधये ॥८१॥
 त्रिधास्त्रां किं पालीं विशदकिरणां वीक्ष्य तमसा
 निजं पालीयुगं युगपदुदितं मंप्रकटितम् ।
 इयं पाली सत्यं भवति मम वा पालकतया
 रिपोश्चापौन्मुख्येऽपि च न यदहं मृत्युवशगः ॥८२॥
 कलापैर्मुक्तानां कुटिलविधुना तुल्यतनुना
 विधायैतन्नेत्रं विशदमुपरिस्थं समुकुटम् ।
 शलाकाभिः साम्ने मम दयितया भ्रूयुगमिदं
 कृतौ मौली अक्ष्णोरपि शितिमणीनामपरयोः ॥८३॥
 कटाक्षाणामेषां मणिविरचितः कांचन सदा
 श्रियं धत्ते यस्मादलिकतिलकः काञ्चनमयः ।

विकासस्योपान्ते मधुरुचिमतां याति तिलकः

कटाक्षैर्व्याकोशं तदिति कविवाक् सत्यविषया ॥८४॥

उभौ शीतोष्णोस्रौ युगपदुदितौ वीक्ष्य बलिनौ

सखायं किं वहेस्तिलकमलिकेऽसौ धृतवती ।

विशिष्टं ताराभ्यः कृतपररुचिभ्यः समुदितं

समुच्चित्यापूर्वं तिलकमकरोद् धाम किमु वा ॥८५॥

त्रिनेत्रैर्युक्तं मामतिशयितुमेभ्यः परमुत

विभर्त्येषापूर्वं विविधकिरणं नेत्रतिलकम् ।

जयार्था वा मुद्रां त्रिरुचिपतिभागैरभिनव-

ग्रहाङ्गां कन्दर्पो वहति किमिमं कान्तकरणः ॥८६॥

भ्रुवावग्रे भ्रुवे युगपदुपयातेऽस्य शरणं

सपक्षमाऽऽवाभ्यां त्वं भव तिलकनेत्रेति किमु वा ।

त्रिलोकीनामस्या उपरि तिलकस्यापि तिलकः

समादत्ते लक्ष्मीं परमिह न सर्वोपरि कथम् ॥८७॥

इदं भालं क्षीरोदधिमुत समालोक्य जनकं

स्थिरं प्रेम्णा तिष्ठत्यपि सुतिलकः कौस्तुभमणिः ।

न चेदेवं लक्ष्मीः कथमिह विहायान्यविषयं

ससौदर्यप्रेमा स्थितिमुपगता निश्चलतराम् ॥८८॥

अमृभ्यां नेत्राभ्यामभिनवविधिभ्यां सुषमया

चतुर्भिर्वक्त्रैः स्वैर्मृगयति दिशः सर्वत इव ।

तुलां द्रष्टुं कल्पं कचिदपि विधिर्जाग्रदनिश-

मनाप्यैनां भूयः स्वपिति ननु स्विन्नः सकलनः ॥८९॥

इमे नेत्रे हेम्नो मधुचपकयुग्मं स्वकिरणान्
 किरन्ती क्षीवत्वं बहिरुभयतोऽपूर्वमबहिः ।
 स्फुरन्नीलाम्भोजप्रसवरुचिरे अर्धहरणं
 सुखं मन्तैव स्यां कथमपरथा घूर्णिततरः ॥९०॥
 इमे ते लावण्यामृतमधुमये केऽपि सरसी
 प्रणालीभिः पक्ष्माकृतिभिरुपसंश्लिखत उत ।
 निजाङ्गानीमं वा सरससरसानि प्रतिमुहु-
 र्यदेतानि प्राप्तो यदहमपि वैतृष्यमतुलम् ॥९१॥
 अमूभ्यां नेत्राभ्यां परमसहमानानि रुचिरं
 प्रकोशं पक्ष्माण्यादधति खलु वा कालिमगुणम् ।
 प्रयातान्याशङ्कां नियतनिकटस्थान्यपि ततो
 निमेषं नो यान्ति स्वपदपरिरक्षातिचतुरम् ॥९२॥
 इमे नेत्रे नागोद्भवविधुजलान्तः शितिमणी
 सुपात्रे मारस्यानुजयमभिषेकाय वितते ।
 बहिर्दूर्वाग्रैः किं समभिलसिते पक्ष्मनिबद्धै-
 र्यदस्मै छत्रस्य श्रियमुपवहन् भाति तिलकः ॥९३॥
 न पर्याप्तं पद्मं कुवलयमपि प्राप्तुमुपमां
 पृथग्यद् वामाक्ष्या नयनविषयां तद् द्वयमिदम् ।
 समेतं कृष्णामैः किसलयगणैः पक्ष्मरुचिरैः
 खचन्धुभ्यां यातं शरणमनयोरेव युगपत् ॥९४॥
 इमे मीना दीना इव नयनसाम्यान्धिगते-
 र्जडत्वेऽन्तर्लीनाश्चपलगतयो नष्टरतयः ।

अतो मीनाङ्कोऽयं जगति मदनः ख्यात उचितं
 गतोऽनङ्गत्वं किं श्रयति मधुनैवैकसखिताम् ॥९५॥
 शुची हास्योल्लासे करुणदयया प्रोद्यतकरे
 रुषा जुष्टे रागादिव भयकरे दुर्मतिमतः ।
 समश्लाघ्ये चित्राकृतिवरतरे के अपि दृशौ
 रसं शान्तं पूर्णं रुचिररुचिरं मे वितरतः ॥९६॥
 प्रयातः खञ्जत्वं तुलयितुमिमे खञ्जनपतन्
 स्वपक्षीयाल्लौल्यात् स्थिरतरविलासे नु नयने ।
 न मार्गं वा मार्गं व्रजति मसृणं तु प्रतिमुहुः
 परीवृत्त्योपुत्या भयचलदृशा श्रोत्रहतया ॥९७॥
 अमायां सूर्यान्ते व्रजति हिमधामा नहि रुचि
 तदन्यस्यां पूर्णामपिच तदिदं ख्यातमिह तु ।
 न सिद्धं सच्चिदे किमु समुदिते ते तिथिवरे
 यतो दृष्ट्या देवा अपिच परितृप्यन्ति पितरः ॥९८॥
 अमा नाऽमा किंस्विद् भवति किमु पूर्णैव यदमू
 इहान्तःस्थौ सम्यक् शिरसितकरौ धामरुचिरौ ।
 यदेताभ्यां सन्धिः समधिगत एवेह च दृढं
 ततः सन्ध्यां वह्निः प्रकटयति सत्यं स्वविषये ॥९९॥
 इतो राजख्यातिं गत उचितमेवार्णवजनु-
 र्यदुष्णोन्नस्यान्तेऽप्युदितरुचिरङ्गेन विकलः ।
 कलापूर्णो नित्यं भवति रविणापि प्रकटितं
 विहायाधं मैत्र्यं ग्रहविलयजं चन्द्रसुरुचेः ॥१००॥

इतस्तारां प्राप्य प्रमुदितकलो धामविशदो
 रवेरन्ते तिष्ठन्नपि यदहहाऽस्ति द्विजवरः ।
 अतस्तारानाथो ननु विनिमयेनापि सततं
 तथा तारा एवाप्यनुपतति सोऽयं गुणरुचिः ॥१०१॥
 काचच्छुक्ले श्यामे कचिदरुणवर्णे कचिदपि
 कचिन्नीलाब्जाभे कचिदपिच पीताङ्गरुचिरे ।
 कचिन्मिश्राभासे विविधकिरणैः कापि लसिते
 न निर्णेतुं शक्ये नयननयने के अपि कथम् ॥१०२॥
 इमे दृष्टे येन प्रतिनियतपुण्यैककलया
 न तस्यान्यद् दृश्यं व्रजति विषयं जातु कलितम् ।
 विविक्ता तद्दृष्टिर्ह्यनुभवति भावं तममलं
 स्पृहां यस्मै सर्वे विदधति महादृष्टिपतयः ॥१०३॥
 इमे वक्त्रे दृष्टी हरत उत वक्त्रत्वममलै-
 र्युते वर्णैर्वर्णप्रभृतिकलनां निर्निमिषिते ।
 भवोन्मेषं भूयः श्रितपरगुणे वा गुणगती-
 रुते द्वैतं हादां विततलसिते वृत्तिविततिम् ॥१०४॥
 इमे दृष्टी दृष्टे अधिगतरुची साञ्जनतया
 प्रसादं कुर्वति सहजनिजनैरञ्जनपदम् ।
 स्तुवत्येते वाणी कविवरपतेर्व्यञ्जनतया
 निजं न प्रागल्भ्यं प्रथयति कथं व्यञ्जनतया ॥१०५॥
 प्रभाज्योत्प्लासक्ताविह रविविधूवीक्ष्य बलिनौ
 सदा च्छाया तम्यप्यलकवपुषा किं प्रकटताम् ।

गते पश्चाद्भागं सकलमथवा व्याप्तुमुदितौ
 निषिद्धौ सङ्गत्यायलककलयान्योन्यमनया ॥१०६॥
 शिरोदुर्गे स्थित्वा कचतिमिरराजेन हतये
 प्रवेशस्य श्रुत्योः प्रहितमृत सेनापतियुगम् ।
 प्रयोद्धुं सांमुख्ये रुचिररुचिपत्योरलकतां
 श्रितं नो चेदेवं हतविततयानौ कथमिमौ ॥१०७॥
 त्रिभिर्यान्तीं मार्गैर्मम शिरस आलोक्य यमुना
 कचश्रीः स्वर्गङ्गामलकयुगवेणीभिरुचितम् ।
 त्रिमार्गा संवृत्ता किमु किमु च वेणीव भुजगी
 रसासिक्ता सूतेऽलकभुजगयुग्मं स रुचिरम् ॥१०८॥
 इदं युक्तं हंसद्विजपतिसमीपे भ्रमरकैः
 सपत्नैः संस्थानं विहितमिह विच्छित्तिरुचिरम् ।
 विवर्ण्याभोजानामपगण[घन]वराणामुपगते-
 न शेवालैर्बालैरलकविषयैर्बोद्धतमपि ॥१०९॥
 न चित्रं लावण्यामृतसरसि हंसेन वदने
 द्विजेशेनाप्यासा वसतिरलकावर्तरुचिरे ।
 लसद्गण्डान्जे यच्छ्रुतिवरनिपाने भ्रमगमः
 सपत्न्यां द्वाभ्यामपि यदपि नास्तिस्तदुत किम् ॥११०॥
 मनोबालं दोलायितमलकजालेन चलता
 महेशान्या आन्दोलयितुमुत बालातिरुचिना ।
 प्रतीके प्रत्येकं स्वयमिह ममैकाङ्गविषया
 श्रियं दृष्ट्वा भूयः परविषययानानभिमुखम् ॥१११॥

अञ्जलस्वारोढुं किमु रुचिभृतां रश्मिवलिता
 कृता निःश्रेणीयं सुसुखमलकावर्तविततिः ।
 अमूभ्यां शङ्खाभ्यां धनकचमृतौ नीलमणिजाः
 शलाका निर्याताः किमु न कुटिलाः शुक्तिमणिवत् ॥११२॥
 अमूभ्यां कर्णाभ्यां रुचिपतिरुची वीक्ष्य नयने
 तदाकारं दधे किमु मणिरुचा कुण्डलयुगम् ।
 त्रितां भातां नैत्रीमतिशयितुमाहोस्विदयुजं
 समं चातुर्यं स्वं प्रकटितमिदं कुण्डलितया ॥११३॥
 कचानां मालत्या विदलमणिपुष्पैर्घटयुगं
 लसद्वल्गाभूषागुणपरिचितं कुण्डलवपुः ।
 न शेके प्रोद्धतुं पररसभरं हेमरचितं
 ग्रहिभ्यां श्रोत्राभ्यां रुचिपतिकराक्रान्तमिह किम् ॥११४॥
 स्थितौ वल्गाभूषागुणमृत तमोदुर्धनकचः
 करैः संरुद्धचैतं सुमणिविशदैः कुण्डलवपुः ।
 द्वितीयं कृत्वैतौ सुखमुपरि यातुं कचतते-
 रसंतुष्टौ स्थित्या नयनविषये सूर्यशशिनौ ॥११५॥
 इयं नासा रन्ध्रद्वयविलसितोच्चैः सुषमया
 रतेः कामस्थान्तःपुरमभिनवं किन्तु विचितम् ।
 स्फुरच्चन्द्राभोगां बहिरुपनिवेष्टुं तत इमौ
 कपोलौ माणिक्यस्खलकविषयां वा श्रियमितः ॥११६॥
 तर्फी छायां वीक्ष्याप्यलकरुचिरे पार्श्व उदिते
 प्रभाज्योत्स्ने भूते किमिह न पृथग्गण्डविषये ।

अतो मध्यं रिक्तं पुनरपि च संपूरणधिया
कृतं तारास्थानं नयनरुचिपत्योर्गिरिजया ॥११७॥

इयं नासा तूष्णी रतिरतिपर्योर्गुग्मविवरा
स्वसंकेतायालंकृतिरुचिमतीवैकत इह ।

फरे द्वे माणिक्याम्बुजदलमये पत्ररचना-
हिरण्याङ्गौ गण्डावलकवरसंग्राहगुणिनौ ॥११८॥

इयं नासा हंसद्विजपतिसमीपे विलसिता
कपोलाम्भोजान्तः सृजति किमु मुक्ताण्डनिकरम् !

स्वभूषास्थं हंसी यदिह सततं बाल्यललितौ
प्रजातौ हंसौ द्वौ द्विजमणियुतौ कुण्डलमयौ ॥११९॥

गरुन्मन्तौ कौचित् कनकमयसत्पञ्चरुचिरा-
विदं वीक्ष्याप्येतावलकभुजगस्वामियुगलम् ।

विरोधं नो यातः कथमपि लसत्कुण्डलरुची
यदस्माद् धामभ्यामपि स उपरुद्धो नच मिथः ॥१२०॥

विधुं विष्णुं दृष्ट्वा द्विविधवपुषातीव रुचिरं
गरुत्मान् द्वैरूप्यं किमु न विदधे कुण्डलमयम् ।

श्रियाप्याप्ता द्वैधं वसतिरिह तद्गण्डविषया
जयी मारोऽप्याप्त्वा मयि समुदितं स्वं कुलकुलम् ॥१२१॥

शरान् पद्मव्रातं युगपदभिसन्धानकलितान्
धनुष्पालयोर्दृष्ट्वा निजवधसशङ्केव लभते ।

इयं नासाभूषा विमलमणियुक् कम्पमिह यत्
प्रवेष्टुं तद्रन्ध्रद्वयमिव चलन्ती वल्लयिता ॥१२२॥

इयं नासाभूषा परिचलति किंस्विद् गमयितुं
 चला नैवाहं स्यां वपुष इत ईशानदयितात् ।
 यतो जात्वप्यस्मात् प्रथित इह मृत्युञ्जयवरः
 शिवाप्तोऽन्यैरीशैरभिलषितखेलोऽभित इति ॥१२३॥
 इमावोष्ठौ बिम्बे खलु यदत एवार्कशशिनौ
 सविम्बौ किं वैतौ प्रतिफलितबिम्बौ रुचिपयोः ।
 इदे सूक्ष्मे वक्त्रे सरसरुचिरे दन्तकिरणा
 यतो निर्यान्त्यावर्तक इह कपोलौ श्रयति च ॥१२४॥
 इमावोष्ठौ रक्तौ बहिरुपगतौ विद्रुमवरौ
 रदा मुक्ता अन्तर्मुद्गरभिकिरन्तः सितकरान् ।
 हसन्ति द्वौ पूर्णाः करि[वि]गुणितया वातिगतयो
 स्वचातुर्यं तच्चाबुदरगतविच्छेदविशदौ ॥१२५॥
 प्रवालोऽस्या बालो द्रुमसमृद्धितो यत् तुलयितुं
 क्षमो नोष्ठौ तद्विद्रुम उत कथं स्याच्छकलभाः ।
 अतो ह्येतौ केनाप्यभृतसदृशत्वावधरतां
 प्रयातो मे धत्तो रसमिह कथं वोत्तरतरम् ॥१२६॥
 वयं कान्ता दन्ताः सकलमुचिता वर्णमपरं
 समादातुं मुक्ताविशदकिरणाः केवलमपि ।
 युवां रागासक्तावपरगुणिनावित्यनुमुहु-
 ईसन्त्योष्ठौ सङ्ग्रामयितुमिव पूर्णं निजगुणम् ॥१२७॥

१. ख. 'गुणतया' क. 'वाधिगतया' पाठः । २. क. 'तद्वद्वस
 उत कथं स्याच्च सुलभः' पाठान्तरम् ।

स्वतन्त्रेयं खेन द्विगुणपरतन्त्राङ्ककलिते
 रदैर्द्वात्रिंशद्विर्विधिभिरनुपस्पृश्यविभवा ।
 प्रसिद्धैः सिद्धीनामहह परतन्त्रत्वकलया
 न वाणी वाण्यापि प्रथयितुमलक्ष्म्या समुचिता ॥१२८॥
 श्रियं वीक्ष्य व्याप्तां विविधवपुषाङ्गेषु सकलां
 रसामूले स्थित्वा स्वयमुत पराङ्गेषु लसति ।
 निजाङ्गैर्वाणीयं कथमपरथाङ्गाङ्गविषयां
 निजं भारत्याख्यां जनमुपनयेद् दर्शनभवाम् ॥१२९॥
 परा फुल्ला दृष्टिस्त्रिविधवपुषा दक्षविषये
 यदेषा पश्यन्ती परसितपदे मध्यसुरुचिः ।
 किरन्ती व्याप्याग्नेर्विततविस्वरांशूनकलुषा-
 नहन्तां सेदन्तां प्रथयति चमत्ताभिललिता ॥१३०॥
 श्रुतिस्थानं स्थाने प्रकटनिजभूषाङ्गरुचिरात्
 स्वचातुर्यादेषा श्रुतिशिरसि चैक्यं गमयति ।
 ततिर्मुक्तानां यच्छ्रुतिनयननासं ह्युभयतो
 गता स्वङ्गत्वं वा व्यवयवमयी धामविभृता ॥१३१॥
 अयं सन्धिः किं तद्वितपर उपाख्यातकृदलं
 न लिङ्गाढ्यः सूत्रप्रकटगतिनासः स्वपदगः ।
 गुणी शब्दैः श्रुत्याः श्रित इह ततां व्याकरणतां
 प्रयोग्योऽन्तर्मूर्च्छद्भुवनिरपि गिरो धामजनितः ॥१३२॥
 विधेस्तेजोराशेर्मिथ इह निषेधादपि हतेः
 प्रयोग्या मीमांसा स्तुतिपदविशिष्टा किमु न वा ।

सुभोगे कामारेरतनुसुखकर्मोदयकरी

स्थितिः प्रायश्चित्तप्रकटनयुता यत्पद इह ॥१३३॥

रदास्तर्क्या द्वैधं कृतवसतयः षोडशपदै-

र्न निर्मुक्तौ भोगेऽप्युचितविधिभिर्वाक्यकरणैः ।

रदाली ओष्ठौ वागुभयविषया नो दधति वा

श्रियं पद्मावाप्तामिह किमु विशेषार्थवदने ॥१३४॥

श्रुती नेत्रे नासे वदनकमलं नेत्रमपरं

प्रयातानि स्वेन प्रकृतिपदवीं यत्सुषमया ।

दलाभ्यां द्वाभ्यां यद् विकृतिमपि वैशिष्ट्यकृतिजां

समीक्षात्मा संख्या तदिह नहि पर्याप्तिमगमत् ॥१३५॥

रदैर्द्वात्रिंशद्भिः परिकलिततत्त्वकलनैः

स्मृतिर्वैष्णव्यत्र स्फुरति किल यद्दत्तनयने ।

सरो जातो विष्णोरसुबलयतो मामभिगतोऽ-

निरुद्धाहङ्कारः कलयति मनः पूर्णकलया ॥१३६॥

अयं सप्तद्वारैर्मुकुटविधुनेत्राग्निसहितैः

प्रयातो नार्हत्त्वं विषय इह किं वाप्यभिनवः ।

कलाभिः सद्भासां द्विपुटसुषमाभिर्विधुकला-

युतैस्तैर्मिश्राभिः श्रितमपि न ताथार्गतगतम् ॥१३७॥

स्वतां पूर्णे प्राणो वहति च परे शून्यपदवी-

मयं नासाभागे खविष्य इतोऽपि प्रकटते ।

तदर्थस्वात्मापि स्फुरति सुषमापि प्रथयति

शरीरं स्वं सर्वा गतिरिह तता दर्शनकृता ॥१३८॥

१ सप्तद्वारैः । २ 'बौद्धदर्शनम्' । ३ इन्द्रियवर्गः ।

अमृष्यां पुत्रत्वं स्फुरति मम वा दारकलना
 तथेयं सर्वस्वं भवति ननु मे पूर्णललिता ।
 गिरीशाब्दं यन्मृत्युञ्जयविभवदा स्वोषधिलता
 प्रजातेयं तद्वाऽप्रथयदगदङ्कारसरणिम् ॥१३९॥
 स्फुटास्त्राणामस्यां सरणिरतनोरङ्गविषया
 बलात् तस्याप्यस्यां विलसति न पौराणिकतनुः ।
 मृनीनामार्याणां स्मृतिरिह लसन्त्यस्ति वितता
 न को वा वेदैनां यदत्र इतिहासोक्तिरचला ॥१४०॥
 प्रतीकैरातोद्याकृतिमृपदिशन्ती गुणिजनैः
 सुसंवेद्यां तत्तद्धुनिमभिजयन्ती ध्वनिपदैः ।
 सदा नृत्यन्ती यद्दृदयकमले मे स्फुटगति-
 स्तदेषा गान्धर्वी स्फुरति मम सीमा परमयैः ॥१४१॥
 मदर्थोऽस्या यस्मात् परम उदितो वार्थरचना
 स्फुटा नास्यां तर्क रदनसुरुचा वा द्विगुण्या ।
 चतुष्पष्टिः स्पष्टा तदुत न सदा ता अपि कलाः
 कलाकौशल्यं यत् प्रथितमिह सर्वात्मकलया ॥१४२॥
 इयं साहित्याब्धेर्नवरससुधाधूर्णितगतेः
 परा मूर्तिस्फूर्तिर्जयति जगतीज्ञानदयिता ।
 यतः साहित्यांशं मदन उचितं प्राप्य मुदितः
 सरारूपां मय्येव प्रथयति सदान्वर्थललिताम् ॥१४३॥
 इमां वार्णी वीणा तुलयितुमशक्ता गुणगणैः
 प्रबुद्धा निर्मुक्तां स्वत इह विपश्चीति गदिता ।
 १. हिमालयात् ।

तथैवाधून्नाभा सुचपलगतिः कोकिलवधू-
 भृतां स्वेन त्यक्ता निजजनतयैषा परभृता ॥१४४॥
 स्थितं पादे हंसस्तुलयितुमिमं हंसकमपि
 क्षमो ध्वानैर्मन्दैर्न हि कथमिव स्याद् गिरमिमाम् ।
 विलापादन्विष्यन् प्रियमतिमुहुः सामयपदः
 प्रियस्पृष्टां भूयः कथमभिगतः स्यात् स च शिखी ॥१४५॥
 शुको धात्वर्थं स्वं व्रजति नितरां रागविकल-
 स्तुलामप्राप्यास्या न खलु विलपन् क्लृप्तिपदैः ।
 तथा शारी शारीभवति ननु वर्णेन न गिरा
 यदृच्छामात्रेण प्रथिते इह वायं कलरवः ॥१४६॥
 निजे दृष्ट्वा व्यथं त्रिनयनकृतं शैवमलिके
 स्वमप्यन्तर्बिन्दु प्रकटितवती किं नु चिबुकम् ।
 सुपञ्चत्वं द्वारो नयनमुखमुख्या यदलकै-
 र्दलाष्टत्वं याता द्विगुणदलवत्यो वलयितैः ॥१४७॥
 स्थले गण्डौ धाम्नोर्नयनकृतधाम्नोर्निजरुचेः
 प्रसाराय व्यक्ते यदत् इदमस्तीह चिबुकम् ।
 रदानां कौमुद्या अपि किमधरत्वं गमितयो-
 स्तयाख्यातं नामाप्यधरवरयोर्विम्बजयिनोः ॥१४८॥
 इयं ज्योत्स्ना कृत्स्ना प्रसरति यदस्माद् रदनजाः
 कला द्वैगुण्येनौषधिपतिकलाम्यः समुदिताः ।
 इमे यत् खेलन्तो मुखमिह करैर्व्याप्य तदिदं
 रदानां कुन्दत्वं छदयुगपरं तत् सुमनसाम् ॥१४९॥

१. शुच शोके । २. नाममात्रेण । ३. ऊर्ध्वत्रिकोणम् । ४. कुन्दत्वम् ।

सुवृत्तौ द्वौ गण्डौ वदनमतिवृत्तं विमलभा
 दृशो नासा ऋज्वी सततमवदाताश्च दक्षनाः ।
 सुरक्तावोष्ठौ वा विबुधकमतिपञ्चत्वमवहि-
 र्गतान्यन्तर्वक्रं श्रवणयुगलं वार्धमुचितम् ॥१५०॥
 दृगादेरङ्गस्य श्रियमपि न यात्यंशविषयां
 विधुर्वा पद्माद्यं यदत उपमातुं मुखमिदम् ।
 न योग्यं केनापि प्रथितमिह सर्वातिसुषमं
 मुखत्वेनैवास्याः सुखयति मुखं कस्य न गिराम् ॥१५१॥
 विधोरन्ते शोभामदधदपि वा कण्टकहत-
 मधः पद्मं काले विकसितमजाड्येन विकलम् ।
 उत स श्रीर्भीता भजति नु कुलस्नेहविवशः
 मुखांशेनैकेनाप्युचिततुलनं स्यादिति किमु ॥१५२॥
 असत्पद्मं नित्यं सकलमतिवर्णं ससुषमं
 निजाङ्गैः कौमुद्या द्विजविभवया तामपि कलाम् ।
 दधद् व्यञ्जितारारुचि वदनमेवाङ्गकमल-
 श्रियो मित्रं चन्द्रो भवति न परश्चन्द्र उचितः ॥१५३॥
 कलामेनां संत्याजित उत विधुः प्रेमविवशः
 क्षयं यात्यन्विष्यन् पुनरुदयमेतीह सकलः ।
 स्वयं संसक्तां तां समधिगतवानाननविधुः
 सदा पूर्णस्तिष्ठत्यपि हतकलङ्कः पररुचिः ॥१५४॥
 समं मासे मासे मुखसितरुचा कर्तुमलसो
 विधिघाटं घाटं हिमकरमिमं लोपयति किम् ।
 १. पार्श्वतः ।

तथाप्येनं हीनं स्थगयति रुषा कुण्डलनया
 कदाचिद् दुर्घस्रैस्तपनतमसा वापि तमसा ॥१५५॥
 गृहीतो हान्यापि प्रकृतिमधुरैर्वाग्निभिरयं
 तुलायै वक्त्रेन्दोरशितकर आरोहति दिवम् ।
 विनिष्क्रान्तं पङ्काजलजमपि मां वा स्मृतिहताः
 कदाचिद् गृह्णीयुः कवय इति किं नृत्यति चलम् ॥१५६॥
 स्वसाम्राज्यं चन्द्रं मुखमिव समालोक्य कुरुते
 परो भ्रान्त्या नीराजनमशितधामा स्वकलया ।
 गुणज्ञेनानेनाप्यवलबलदात्रा करुणया
 स्थितिर्दत्ता वामे नयन उत किं शीतरुच्ये ॥१५७॥
 विकीर्णाः सद्रक्त्रादमृतकरवर्याद् द्विजगणैः
 स्मितव्याजज्ज्योत्स्नाः कति न यदतः ख्यातमिह तम् ।
 अवाप्यैका ज्योत्स्ना कथमपि सहायं हतरुचीन्
 विधत्ते तावज्ज्योत्स्नापतिमपि विदन्ती न्वपकृतिम् ॥१५८॥
 मुखं सम्राट् सत्यं त्रिभुवनवरस्त्रीमुखनृपान्
 श्रिया जित्वा राश्या विलसति कचन्मण्डलपतिः ।
 श्रवःपूराभ्यां तदलघटितरत्नञ्छुरणया
 चलद्भ्यां छत्राणां त्रयमिव युतो भाति तिलकः ॥१५९॥
 अनेकैरेकं स्वावयवकिरणैर्व्याप्य लसितं
 श्रवःस्थानं नानाविधरुचि महादृष्टिविषयम् ।
 विशुद्धं केनाप्यप्रतिमितमिदं वाग्रसमयं
 परब्रह्मप्रख्यं परमभिनमामो मुखमुखम् ॥१६०॥

इयं ग्रीवा स्पष्टं स्फटिकघटिता यष्टिरवदु-

प्रकृष्टाङ्का मारप्रहरणनिधानाय रचिता ।

श्रवोभ्यन्ता रेखा चिपिटसमवंशत्वच इयं

गतांशेन ज्यावद्यदिह परिलम्बा विलसति ॥१६१॥

सहस्रांशं ग्रैवं यदि परिलभेतापि वरला

भवेत् स्वग्रीवायां सततमनुरक्ता न हि कथम् ।

न वा वृत्तिं जह्यात् सततलपितां मानसभवां

भवेत् खिन्ना खिन्ना कमलधरयोगेन च न वा ॥१६२॥

स सौत्कण्ठः कण्ठोत्थमपि कलकण्ठः स्वरगणं

बहत्यस्याः श्रोतुं तनयमिव संखण्डितपदः ।

च्युतो वेणुर्वशाद् विलपति निजाद् वंशममलं

नयन्त्याः पार्वत्याः प्रथनमृत कण्ठस्वरजितः ॥१६३॥

गले रेखा एता गमयितुमिव त्रिर्गतियुतं

परं गीतं मूर्च्छत्स्वरगणमिह ग्रामकलया ।

स्वराणां पण्णां वा युगयुगपदं सप्तमपदे

लसन्निम्ना मध्ये तदिह परिनृत्यन्त्यवयवाः ॥१६४॥

इदं बाह्योर्युक्तं युगमपि परं यद् भुजयुगं

समादत्ते युक्तं युगयुगपरित्राणमिह च ।

धुरा युक्तं वोढुं रथमपि युगं तन्मम मनो-

रथं धर्त्राऽऽश्लेषैर्वरमृत न कामां भुजधुराम् ॥१६५॥

भुजानां चातुर्यादधिगतकरालम्ब उदितः

शिरस्यास्रस्थानः स्मर इह वसन्तोऽप्यवयवैः ।

१. क. ख. 'भ्यान्ता' । २. जलधरः । ३. ख 'कराण्याः' पाठः ।

सदा सूनैर्वक्त्रे मम विरहवह्निर्धृततनु-
 र्बहिर्निष्क्रान्तोऽयं तदलिककृतस्थान उत किम् ॥१६६॥
 भुजाभ्यामाश्लेषात् परभुजयुगं स्वं प्रकटितं
 श्रिताभ्यां कौटिल्याभ्यवहृतिकलां पालयति माम् ।
 न चेदेतैर्द्वयर्थो मम परपरार्थः कथमिव
 प्रकाशः स्यादाशाभृशकृशतया वैर्ककगतेः ॥१६७॥
 भुजेभ्यो वैतस्याः कृतवसतिराप्तुं भुजगतिं
 भुजङ्गानां व्रातोऽवहदुरगतां मय्यपि पराम् ।
 भुजङ्गेशं चण्ड्याः सततमिह तद् भूषयति मां
 लभेतास्मात् कस्मान्न हि मणिमयं मौलिमृचितम् ॥१६८॥
 मृणाल्यन्तरिच्छद्रानधिगतवतीमां भुजकलां
 स्थिता हित्वोष्माणं जलजपदलीना बहिरिव ।
 सदा पङ्कान्छङ्काकुलितहृदयोद्वन्तुमसहा
 भुजाश्लेषाकाङ्क्षैर्विरहिभिरपीतो विरहिता ॥१६९॥
 विजेतुं प्रत्येकं त्रिभुवनमिमं मां च करगाः
 प्रजाताः किं शाखा अतनुबलदा विंशविशिखाः ।
 भुजेभ्यो वेदेभ्यो बहुगुणयुता वा यदुदिता-
 स्ततः पर्वस्थानं प्रकटमिह विच्छित्तिविशदम् ॥१७०॥
 कथं छाया नैतानुदितकरजालेन विधुना
 विलोक्याप्या भूयः करजसितरश्मीनविकलान् ।
 इमे शाखाभ्यो यद् विधव उदिता न्याय्य इह तत्
 सशाखाचन्द्राख्यः कथमिव न वा न्याय उदितः ॥१७१॥

करानेतानाप्त्वा चतुर उदितः षोडशकलः

कथं न स्यात् सम्यक् करजवपुषा विंशतिकलः ।

चतुर्भिः प्रत्येकं कथमिव चतस्रो न च कला-

श्चतस्रोऽयं लब्ध्वा सकल इह नित्यं करवरैः ॥१७२॥

प्रबालो बालोऽस्यास्तुलयितुमिमान् हस्तनृपती-

नशक्तस्तर्जन्यां पतति सभयो मर्मर इव ।

पिधायास्यं धूल्या तुलनजनितागो जलगते

प्रमाण्डुं संशुष्यन्नयनपरिपाकेऽपि कमलम् ॥१७३॥

क्षणं फुल्लं स्वेन क्षणमुकुलितं वा दलसमा-

कृतेरुद्यच्छाखाजनितकरजाब्जं व्यतिजलम् ।

मृणालीबाहुस्थं निविडमृदुभिः कण्टकगणैः

सदा लक्ष्मीस्थानं किमपि शवलं हस्तकमलम् ॥१७४॥

भुजानां रक्षासु प्रथितविभवानां त्रिजगतो

विभूषायै युक्तः सुकटकततेः साङ्गद इह ।

ग्रहस्तस्मान्मुद्रा अपि समुचिता मर्मविषये

करैः स्फूर्तिं यायात् कथमपरथा शासनकला ॥१७५॥

कचिद् द्वौ पद् वाष्टौ दश च चतुरो द्वादश चतु-

र्दशाप्यष्टीर्वाष्टादशवपुष एतान् भुजवरान् ।

कचिच्चापं बाणं वरमभयमब्जं दरगुणौ

सृणिं खड्गं काद्याद्यमपि दधतः कानपि नुमः ॥१७६॥

भुजानामाश्लेषं कुचयुगमिदं पश्यदुत किं

मिथः श्लिष्टं सूर्यं नयनविषयं बोर्ध्ववदनम् ।

१. आयुधविशेषम् ।

न यच्चन्द्रोपान्ते त्यजति सुषमां पद्ममुकुलं
 ततश्चन्द्रोऽप्येतद् भजति नु किमालेपनधिया ॥१७७॥
 बलीसिन्धुस्तीर्त्त्वोदरखनिलसन्नाभिकुहरा
 महालावण्यार्थव्रजसहजसीमान्तमतुलम् ।
 सरो दुर्गादुर्गं स्ववशमिव नीत्वा निहितवान्
 स्थले संस्वा[वा]द्याधोमुखमुरसि सद्रोमुखकुचौ ॥१७८॥
 अयं सत्यं कश्चित् कुचकमलराजो मुकुलितो
 दधन्मौलिं युक्तो दशशतदलैश्चूचुकमणिम् ।
 लसच्चक्राभोगः श्रितपरमलक्ष्मीः समुदितो
 यदन्तस्तस्यापि प्रपतति न सूत्रं तदुत किम् ॥१७९॥
 प्रसिद्धं वाक्सिद्धिप्रभवतरुजं श्रीफलमिह
 यथा तद्वद् देव्या अपि कुचफलं किं न सफलम् ।
 यदेतन्निर्गच्छत्पररससमास्वादकतया
 परा वाणीसिद्धिः कचितकचिता भाति कृतिनाम् ॥१८०॥
 श्रवोऽधस्ताद् दृष्ट्वा चलितललितं तालदलजं
 स्फुरत्ताराकारप्रसवमपि तारं विकसितम् ।
 फलाभ्यां तालाभ्यां कुचयुगतया ताल उरस-
 स्तलेऽवाप्तो नाभीसरस उपकण्ठेऽपि सफलः ॥१८१॥
 समुद्रौ सौवर्णावुपरिविलसच्चूचुकमणी
 कृतौ केनाप्येतौ सपरिचयनाडिन्धमभुवा ।
 विशेषं निःशेषं लवणिममहार्थं सरविभो-
 र्विलासोत्साहस्यादृतसुरभिमन्त्रस्य दयितुम् ॥१८२॥

किमप्येतौ शोभावहमभिनवं कोकयुगलं
 विलोक्येमं मित्रं दृढमुदितमुत्तिष्ठवदनम् ।
 शशाङ्कं वा शङ्कामुकुलितमपि प्राप्य सुरसं
 ततोऽभ्यन्तर्नाड्या स्तुतमभिमुखं नैति विरहम् ॥१८३॥
 तरीतुं लावण्याम्बुधिमतुलसौन्दर्यसुरसं
 सरो लीलाखेलः कुचकलशयुग्मं नु धृतवान् ।
 प्रभाचक्रावर्तादुरस उत मुक्तागुणमपि
 दधौ निर्याणाय प्रसृतमुपकण्ठं करगतम् ॥१८४॥
 बुधैः पार्वत्येषा वरमभिहिता तद्यत उरः-
 स्थले नानाधातूद्भवरसविलिप्तं कुचतया ।
 इदं जातं शृङ्गद्वयमत इहैषा सुरसरि-
 छलन्ती कण्ठाधो लसति सितमुक्तोत्सलहरी ॥१८५॥
 स्वकुम्भाभ्यामेतौ तुलयितुमशक्ता इव गजा
 गजास्येनैवास्यास्तनयमभिसन्धाय चतुराः ।
 करेणासेवन्ते स्तनजरसलोभस्य मिषतः
 स्वकीयेन द्योतत्सितमणियुतौ गुप्तमणयः ॥१८६॥
 स्वकुम्भौ हेरम्बः स्पृशति निजहस्तेन च कुचौ
 समत्वं किं द्रष्टुं पुनरिह समास्फालयति तौ ।
 स्वकुम्भौ धूल्या वा मलिनयति तस्मात् स्तनरसं
 पिबत्येतौ भूयः सुरसरुचिरौ कर्तुमिव किम् ॥१८७॥
 हितं मित्रेणामै यदमृतरुचे दक्षिणतया
 कृतं वामेनानेन च तदिह किं प्रत्युपकृतम् ।

कुचौ चन्द्रस्यान्ते सवितुरिव यत् कोकसुहृदौ
 न विश्लेषं यातः किमपि विधुरागातिविमलौ ॥१८८॥
 यथा नाभेर्विष्णोः कमलमुदभृद् बाह्यविषये
 तथोरस्तो जातं कुचकमलयुग्मं न किमिदम् ।
 इमावेवान्तःस्थौ सततमनयोरेव सुमुखौ
 हिरण्याङ्गौ स्वायम्भुवशिवकलां यत् कलयतः ॥१८९॥
 इदं पुण्यं स्तन्यं परममृतरूपं ननु रसा-
 यनं सिद्धं स्वेन प्रथितविभवं किञ्चिदमलम् ।
 यदास्वाद्य स्कन्दः सुकृतसुकृतं निर्जरचमूं
 कुमारः सोऽद्यापि प्रभवति विनेतुं धृतनयः ॥१९०॥
 इदं स्तन्यं धन्यः समधिगतवान् विघ्ननृपतिः
 सुपुण्यानां पाकादहह मृतसञ्जीवनरसम् ।
 कथं दन्तीन्द्राखव्यतिकृततनुः स्यादपरथा
 वहन् धारां मूर्तामिव विगतमृत्यू रदमिषात् ॥१९१॥
 इदं पुण्यैः स्तन्यं यदि परिलभेतेह विरलो
 बुधः कश्चिन्मातुः स्तनरसमपीहापरिचितः ।
 भवे भूयो नैव स्वरसरुचिरास्वाद्य तदिदं
 शिवत्वस्याभिज्ञो भवति शिशुरस्या अपि कविः ॥१९२॥
 सुनाम्यम्भोराशिस्त्रिवलिसरिदासङ्गरुचिरो
 विरिच्यात्मस्थानं भृशकुशतरं मध्यतटवान् ।
 किमायातः कृत्वाद्भुतकुचसुरूपं विधुरमा-
 पदं पूर्णं द्रष्टुं प्रकटितपरचीरसुरसः ॥१९३॥

कुचावेतावन्तःपुरमभिनवं मे ननु मृदे
 स्फुटं कञ्चुक्यन्ते प्रतिगतिनिबन्धाय यदसौ ।
 सुवर्णश्रीराप्ताः समतिशयितुं हंसनिनदं
 कुचाभ्यां कोकाभ्यां कनकमयकिङ्किण्य उत किम् ॥१९४॥
 इमं देवैच्छन्दं कुचकलशयोः प्राप्य मदनः
 सुदुश्चेष्टो यातोऽप्यमरवरतां विश्वविजयी ।
 तथैवैकावल्या करकलितया कालवशगोऽ-
 प्यनङ्गोऽप्युत्तस्थौ सपदि मधुमित्रोऽद्भुतरतिः ॥१९५॥
 विधायान्तर्द्वीपांश्चतुर उदधीनामपि चतु-
 ष्ठयं किंस्त्रिन्नाभीवलिपरिमितं भाति यदिह ।
 इदं पृष्ठे रोम्णां ततिरियमनन्तो मुररिपुः
 सुखं शेते दृष्ट्वा स्वतनयबलं श्यामसुतनुः ॥१९६॥
 सुधाकुण्डं नार्भी कुचशिखरतो रोमवितति-
 र्भुजङ्गी किं शीताधिगतिकलया सद्रसचिता ।
 अवारूढा तस्या भ्रमगमनरेखाङ्कितभ्रुवः
 किमेताः संवृत्ता अध उपगता भान्ति बलयः ॥१९७॥
 इदं नार्भीकूपे त्रिवलय इमा रोमसगुणे
 प्रणाल्यः किं सञ्जस्तनकलशयुग्मे रसितया ।
 स्वमारामं सेक्तुं कथमपरथा राजति सदा
 वसन्तोऽङ्गैः पुष्पैर्विकसिततनुः कामरतये ॥१९८॥
 त्रिवेणीमालोक्याम्बुनिधिरपि नाभिर्वलिमयी
 समुदातुं वेलां न सहत इमामन्तविषयाम् ।

१. सौविदल्लभ । २. द्वारविशेषम् ।

परिष्वङ्गायोत्कोऽपि च यदिह कौक्षेयदहनो
 यथौर्वो जागर्ति प्रबलगतिहन्तान्तरगतिः ॥१९९॥
 चतुर्णामन्धीनां किमु समुदयो नाभिरुचित-
 श्वतस्रो यद् वेला युगपदिह नाभ्यन्तवलयः ।
 अतोऽमीषां दग्धुं बहिरुदकमेकोऽक्षम इव
 ज्वलत्यन्तः कुचावहह वडवावक्त्रदहनः ॥२००॥
 इदं पृष्ठं पृष्ठं किमु तव न केनापि तुलना
 वदेत्येवं पृष्टे सपदि परिवृत्त्यात्मवदनम् ।
 स्थितं किं वा स्पष्टस्फटिकघटिताद्रीन्द्रफलक-
 व्रजं भूयोभूयो हसति सुषमावीचिकचितैः ॥२०१॥
 इदं सौक्ष्म्यं वेदिर्न खलु लभते स्मोदरगतं
 रसाक्रान्ता भूता तत इव लसन्मत्सरतया ।
 असम्बाधा गोधाभवदिह च मातुं यत इतो
 रसाक्रान्तं गोधावतरमभियाता समपदम् ॥२०२॥
 चतुर्वक्त्रो धाताजनि किमुदरस्थं सुषमया
 सुसूक्ष्मत्वं सम्यक् किमपि परिचेतुं मतमतिः ।
 सहस्राक्षः सोऽपि प्रसभमनिमेषोऽमरपति-
 स्त्रिनेत्रोऽहं भाग्यैरपि ललितपञ्चाननपदः ॥२०३॥
 विचित्राभै रत्नैरुपकलितया किंनु पटहा-
 यितं काञ्च्या संदर्शयितुमुदरं स्पष्टमभितः ।
 अनालोक्यं कोलाहलकलरवैः संकलितया
 किमेषा वा दोला मदननृपतेः खेलनमुदे ॥२०४॥

भ्रमन् बुद्ध्या सिंहोऽप्युदरमुपमातुं समुदितः

सकृद् हर्षणान्तःस्वर उपरि लब्ध्वा कथमपि ।

अगच्छन्नाम्नोऽपि प्रतिविनिमयं तत् कविवरैः

समासेनैवायं खलु मृगपतित्वेऽप्यधिकृतः ॥२०५॥

इदं मध्यं दृश्यं कथमपि न यत् स्पष्टमभित-

स्ततो मध्याद्याख्याप्रथितमिह चान्यत्र कलया ।

निमग्नं मास्त्वेतत् परमबहिरित्येव रशना-

गुणैर्वद्धा न्यस्तं त्रिवलिनिकटे वा सनिनदम् ॥२०६॥

सहस्रं किं नाम्नां स्मरसुरपतेर्भूरिरसना

पठत्येषाश्रान्तं मणिभिरुपबद्धेह रशना ।

अधोवक्त्रा तस्माद् रह इव न रोमावलिरियं

जपत्येतन्मन्त्रं किमु सपदि मत्कार्मणकरम् ॥२०७॥

इदं रोम्णां राजिं कचतिमिरसभ्यां सदुदरे

परस्थानां दृष्ट्वा नयनरुचिषाम्यामपि निजम् ।

नितम्बस्थं बिम्बद्वयमिह कृतं किं नु तदधो

यतो नेयं तत्र प्रकटयितुमीष्टे प्रसृतताम् ॥२०८॥

उभौ बिम्बस्थानौ नयनरुचिषौ वीक्ष्य परतः

श्रिया गण्डस्थानाजिररचितसद्विभ्रमततौ ।

शिरोबिम्बस्थं किं कचतम उतानुद्भुतमपि

नितम्बौ सद्विम्बौ स्वयमुभयतो व्याप्य विलसत् ॥२०९॥

निरालम्बे मार्गेऽनिशमुपरि जाग्रद्व्रततया

नितम्बौ तावेतौ समधिगतवान् किं निजरथे ।

रथाङ्गे तीक्ष्णांशुः कथमपरथा पर्वतभ्रुवोऽ-

प्यतीताङ्गं दीर्घामलमत पदं दक्षिणदृशम् ॥२१०॥

नितम्बाभ्यामस्यां विततवितताभ्यां न कटका-

यितं मध्योद्गच्छद्वलिसरिति किं पर्वतभ्रुवि ।

नरीनृत्यन्त्येते सममिह सदा यद्वनरुचः

शिरःशृङ्गोन्नद्धा ललितगतयो बालपतयः ॥२११॥

नितम्बौ तावेतौ मदनविजिगीषोर्न पटहौ

विधातुं स्वायचामभियत इमां पर्वतभ्रुवम् ।

यदग्रे मीनाङ्गौ नयनयुगलं सिन्धुरकटौ

कुचौ सौरु जङ्घे यदनु च ततं गोमुखयुगम् ॥२१२॥

नितम्बौ किं नाभीसरसि वलिनाल्यन्तरगतौ

सरस्वत्याः कुण्डे इव नहि निपानेऽस्फुटरसम् ।

यतः पायं पायं सुतमभिमुखं पादपयुगं

पथिभ्यामुरुभ्यां नखकुसुमशाखाभिरुदितम् ॥२१३॥

त्रिचक्रात् कन्दर्पस्तदतुलनितम्बद्वयकृती

वित्तीयैकं पित्रे किञ्च न निदिदेशातलपदम् ।

स्वयं स्वर्भूस्थानं व्यधित खलु विष्णुः सर इह

सरो विष्णुस्तच्चञ्छ्रुतिरपि सुतात्मैक्यकृतगीः ॥२१४॥

इमौ रम्भादप्यं परिहरत ऊरु स किमतो

नंगत्वं सावाप्ता पदतलविमगातितुहिना ।

निशम्यैतद् दूरादपि तुलिततन्नामकलया
 सुरीणां सा त्वन्या हिय इव सुयचाधिपतिता ॥२१५॥
 करं स्वं प्रोद्युक्तं तुलयितुमिमे वारणधिया
 करीन्द्राणामूरु व्रज इह मुहुश्चालयति किम् ।
 तदाघेष ख्यातः समजनि सदा वारणर्तया
 तदागः संशुद्धं रचयति पुनः कुण्डलनया ॥२१६॥
 तुलानाप्तेरूर्वोर्वरमजनि मोचा विनिमया-
 कृतिर्मुञ्चत्येषाप्यहह दलयुथं नवपरम् ।
 नितम्बौ जानुभ्यामपि सुकटकौ मण्डलितया
 विलोक्याधार्यस्या न कटकयुगं रत्नखचितम् ॥२१७॥
 इयं जङ्घानङ्गामरपरपदारोहणविधौ
 स्थिता निःश्रेणी किं प्रथित इह जङ्घालकतया ।
 ततः कन्दर्पोऽयं सततरतिराद् विश्वविजयी
 न जङ्घे यष्टी वा रतिरतिपयोर्धारणविधौ ॥२१८॥
 अयं चातुर्मुख्यं प्रकटयति गुल्फो न किमिदं
 श्रुतिर्भावं सम्यग् वदति यदसत्त्वे सत इव ।
 पदे किञ्चिद्धत्ते कमलमपि यद् विष्टरकलां
 तदस्मिन् भारत्युद्गम उपरि हंसीगतिरधः ॥२१९॥
 स्थितान् गुल्फानेतान् निभृतनिभृतं नूपुरभवो
 ध्वनिर्मन्द्रो मन्द्रः प्रकटयितुमाटोपविकटः ।

१ सुष्ठु यक्षेणु अधिपतिता निपतिता, कुतः शोभनयक्षाधि-
 पतित्वं यस्याः सा, -इति च । २ अ. 'धिया' पाठः ।

ततोऽप्येते लक्ष्याः कथमपि न यत् सङ्करकला
 न चातुर्यं तेषां प्रथितमिह जङ्घालकमतः ॥२२०॥
 इमौ पादावादावधृत निजमूर्ध्ना शतधृतिः
 स गोविन्दः संवाहयति करमर्देन गिरिशः ।
 सदा पश्यन् मृत्युं जयति च महेशः स भजते
 सदाशम्भुर्भूयो नियतनिजशक्त्येकरसिकः ॥२२१॥
 इमौ पादौ पद्मं कथमुपमिमीते समगती
 निखातान्तःशूल्यं विषमपदगं रागि रजसा ।
 सपञ्चाणां युक्तं भ्रमरपततां विभ्रमहतं
 गुणाक्रान्तं भक्तिं भजति तदिदं मैत्र्यकलया ॥२२२॥
 इदं यानं हंसः स न यदनुयातुं क्षम इमा-
 वतस्तावेवायं भजति सततं हंसकतया ।
 सुखी लब्ध्वा सम्यग् विनयमिह तन्मानसिकतां
 गतः ख्यातं पद्मप्रभवविमलत्वं श्रयति च ॥२२३॥
 दिनस्थाय्यारक्त्य तदपि मृदुतादूररहितं
 न जाग्रत् स्निग्धत्वं तदपि नगरुद्धं न करणम् ।
 स्वशाखानां चैतद्यदि भवति सर्वस्वमिह तत्
 प्रवाले प्राबाल्यं पदनुगतये नाधिकलितम् ॥२२४॥
 सुवर्णाढ्यं पद्मं किञ्च तदुदितं मानसरसा-
 दनुप्राप्तुं पत्रैरपि गतमिमौ मग्नचरणम् ।
 अतीतौ सौवर्ण्यादपि जनितमन्मानसरसौ
 चलत्पत्राकारौ धृतजलकलत्वं न चरन्तौ ॥२२५॥

न पादेशावेतौ नयनकरपस्पर्धनविधा-
 विधेयावादतो नखरदशराजीमनुकृतौ ।
 गतां पाष्णीं तद्द्वादशविधकलां तन्नयनगा-
 वुभौ तौ पश्यन्तावध उपरि लुप्ताभिगमनौ ॥२२६॥
 दिशां पङ्कावङ्घ्री सकलमभिनीराजनधिया
 स्वयं राज्यं धत्तो नखरसुदशत्वं न किमिमौ ।
 अतो दिङ्नाथास्ते हतनृपतिताः संयतकराः
 स्वसाम्राज्यावेताविह न न नमन्ति प्रतिपदम् ॥२२७॥
 पदाधीशावेतौ यदत इह पाष्णीं अनुगतौ
 नखैः शाखाग्रेषु स्थितिरुपनिबद्धापि दशभिः ।
 महाराजैः स्वेनाक्रममपि दलानां वितनुतो
 न वा प्रत्यग्राणामरुणतरुणी निर्भरमिमौ ॥२२८॥
 नखाग्रैरादेशं दशदिग्धिपानां वितनुतः
 प्रतिस्वं सन्मुद्रावधिकृतिषु भूयः स्मृतिषु च ।
 सुपर्वाभिप्रख्यौ विजितकमलेशौ न चरणा-
 वनुप्राप्ता बालास्तदपि सुमनस्त्वाधिकलिताः ॥२२९॥
 भजन् पादैः पादौ भजति परमं तन्निजपदं
 पुनर्गन्धैर्गन्धं भवजनितमन्तं नयति च ।
 अनर्घः स्यादर्घ्यैर्जगति सुमनोभिः सुमनसां
 मनांस्यावर्जेत प्रकृतिसुमनस्त्वेन महितः ॥२३०॥
 स्मारं स्मारं नान्यचेता उपासें कारं कारं पूजयाम्येष साक्षात् ।
 सारं सारं बाह्यामि प्रभुः सन् वारं वारं पादनाथौ नमामि ॥२३१॥

या भव्यवर्गस्य मया गृहीता 'तुला प्रतीकैरतुलैकलेशैः ।
 ख्यातस्य कैश्चित्किल हानयेऽपि तत्प्रार्थितेनात्र न सा दयैव ॥२३२॥
 आविष्टभ्यावयवकलनामेकतः स्वां कथञ्चित्
 निःसंभाव्यां परत उचितां कर्तुमेषा विभाव्य ।
 सन्धार्यैनामपि परनिजैर्मामकैः सत्प्रतीकै-
 रेकैः सर्गं मुदमुपगता स्वं कृतार्थं चकार ॥२३३॥
 कचिच्छ्रयामां श्वेतां कचिदरुणभां कापि हरितं
 कचित्पीतां कापि प्रकृतबहुवर्णां कचन ताम्
 कचित्सौम्याकारां कचिदपि सुघोरां रुचिरुचिं
 महाशक्तिं काञ्चित् सततमनुरक्ता अभिनुमः ॥२३४॥
 स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भविष्योद्भूते
 साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः सासनम् ।
 सञ्चित्पूर्वपदप्रकृष्टगतिभागानन्दकन्दल्यनू-
 द्वारे तस्य कृतौ विलास उदिते भक्तिस्तुरीयागमत् ॥२३५॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यश्रीसाहिबकौलविरचिते
 नामविलासे चतुर्थी भक्तिः ॥४॥

पञ्चमी भक्तिः ।

तत्प्रसादमधिगत्य भक्तिः 'स्तौमि तामनुमृदुर्महेश्वरीम् ।
नामभिः कृतसहस्रसंख्यया दिव्यरूपमनुयायिभिर्निजैः ॥१॥
ब्रह्मलोकविषया सरस्वती' तानि तानि रचयत्यनर्गलम् ।
दर्शनानि निजदर्शनेऽप्यया दृष्टिदृश्यविषयैक्यभाञ्जि सा ॥२॥
सैव विष्णुभुवि वैष्णवी परा' चित्ररत्नगणभूषणाम्बरा ।
मोहयत्यमरवर्यतद्रिपूनिन्दिरेति विदितात्मविभ्रमैः ॥३॥
नाकगा मधवदादिपालिका 'बालिकापि सततं सनातनी ।
दैत्यमूषमयकृद् विडालिका लालिकेन्द्रपदवीमुपेन्द्रतः ॥४॥
तामृषर्बुधपुरेऽपि तञ्जना' लोककीलपरिशीलिताकृतिम् ।
देवनाथमुखवृत्तिकारणं केऽपि हन्त रुचिमित्युपासते ॥५॥
तामिमां सनियमैर्यमैर्भजन् 'धर्मराडपि नियामयत्यदः ।
अस्तशङ्करसमस्तदुर्भयो दुर्नयेन न जितः सदोर्जितः ॥६॥
ईश्वरीं त्रिजगतः स्वरत्निकां 'सर्वदेवकृतवैरशङ्कितः ।
रचसां गण उदारविभ्रमां सेवतेऽपि सततं सपर्यया ॥७॥

१. दैत्या एव मूषकास्तेषाम् ।

सत्त्वतत्त्वविदितो विनेतृतां नेत्रवानपि जडाधिपः शिवाम् ।
 भूषयत्यतुलरत्नराशिभिः संस्कृतैर्नवनवै रसेश्वरीम् ॥८॥
 प्राणिनां सततजीवसाक्षिणीं प्राणशक्तिमुदयत्सदागतिः ।
 बाहयत्यमलगन्धवाहनस्तां स कोऽपि निजसिंहवाहने ॥९॥
 यक्षिणीप्रभुमधीनरूपिणीं यक्षराडपि निधीश्वरः शिवाम् ।
 राजराजपदवीमपि श्रितस्तर्पयत्यनिघनं धनार्पणैः ॥१०॥
 कालकामदमनचमैरपि भैरवैस्त्रिपुरभैरवीरवैः ।
 तोष्यते सनिगमागमागमैः मैव कापि कृतकृत्यतां गतैः ॥११॥
 तां कुमारजननीं कुमारिकां संसरन् निजकुमाररूपभृत् ।
 देवदेवपुत्रानां नयन्नयं किं कुमारयति नैव पण्मुखः ॥१२॥
 पूर्वदेवनिवहोऽपि तामिमां निर्विशेषविषयस्थितिः स्मरन् ।
 काम्यरूपपरिचायकोऽकरोत् कौशिकं हतपदं न कौशिकम् ॥१३॥
 तां समाधिषु हतासमाधयैः सन्निधाविव विलोकयन्त्यहो ।
 लुप्तलोककविलोकलोकधीविभ्रमाः सनकमुख्ययोगिनः ॥१४॥
 मर्त्यमत्र मृतजीवनाद्यया विद्ययामरकलामपि ध्रुमौ ।
 नेतुमस्तकलिकालकल्पनामश्विनौ प्रणमतो रसेश्वरीम् ॥१५॥
 विश्वतोऽपि विनिवेश्य संविदं विश्वनाथदयितापदोर्हताम् ।
 विश्वनामकदिवौकसो गता विश्वतोषमधिविश्वपूजिताः ॥१६॥
 वासवेन वर्सुनापि वासिते भौलिवासिमशिकान्तिवासनैः ।
 वासयन्ति वसनैरदःपदे चेतसीह वसवोऽप्यवासने ॥१७॥

१. ज्ञानं च । २. वेदाश्च, शास्त्राणि च तेषामागमनं येषाम् ।
 ३. भूमौ कामस्य । ४. उलूकम् । ५. चित्तपीडाः । ६. अग्निना ।

ग्राममध्यमुपनीय मूर्च्छितैः^१ सस्वरैरमरगाथकैरियम् ।
 गीयते तदपदानसुप्रथैर्नामभिः प्रतिपदं कृतार्चनैः ॥१८॥
 तां विदन्ति परविद्ययाद्यया^२ हृद्यया सहजयानवद्यया ।
 सद्य एव चित्तगद्यपद्यया तद्भरा रहितजाड्यवेदनाः ॥१९॥
 वादनादमनु गीतमप्यनु रागसागरनिरर्गलोत्तरम् ।
 आदृता गतिगतं त्रिधा लयं तोषयन्त्यमरनर्तका इमाम् ॥२०॥
 साध्यसिद्धकलनातिगामिनीं^३ राधयत् परप्रशम्भुकामिनीम् ।
 साध्ययूथमभिसाधयत्यदोवेदनाय हृदये सुसंविदम् ॥२१॥
 सिद्धियूथपरिचायचञ्चुरः^४ सिद्धयसिद्धतिगसिद्धिसाधिनीम् ।
 सिद्धसङ्घ उपधावितुं विदं तामिमां प्रयतते समाधिषु ॥२२॥
 अप्सरोभिरनिशं रसाप्सरोभूर्तिभिर्ललितलास्यनर्मभिः ।
 हावभावचतुराभिरीश्वरी तोष्यतेऽपि रसराराजिता ॥२३॥
 गुह्यगुह्यविषयां विशेषगैर्गूहितप्रकृतचिन्तनादृताम् ।
 गुणका अपि निगूहयन्ति तां हृद्गुहागहनगेहकोटरे ॥२४॥
 यच्चकर्मविलेपनादिव^५ कालिकामखिलकालकालिकाम् ।
 यच्चकाः सकलरक्षिकामिमां रक्षयन्ति हृदये सदा स्मृतेः ॥२५॥
 भूतभूतिविभवां भवाभवां^६ भूतमव्यभवदुद्धिदासिदम् ।
 भूतनायकविभूतिमीश्वरीं भूतयूथमिह भावयत्यमूम् ॥२६॥
 बोधतर्जितजगत्पिशाचिकां^७ याचमानजनयाचनापहाम् ।
 अञ्चयन्ति विचिते पिशाचकास्तां स्वचेतसि चितं कथञ्चन ॥२७॥

१. विद्याधराः । २. रसात्मकजलसरसीमूर्तिभिः । ३. क.
 'संमुखी' पाठान्तरम् ।

निर्गुणां गुणगणैरलङ्कृतां गौणतातिगगणाधिपा गणाः ।
 गौणतत्परकृतग्रथायुतैस्तां सदैव गणयन्ति नामभिः ॥२८॥
 तां ध्रुवेण परिचिन्तयन् ध्रुवां सुध्रुवे पथि गतोऽपि निर्द्रवः ।
 निर्ध्रुवं जगदिदं विलोकयन् किं ध्रुवत्वमगमन्न स ध्रुवः ॥२९॥
 सामभिर्विमलनामनामितैर्वामकामदमनाः स्वकामदाम् ।
 काम्यधामगमनाः समागमां रामयन्ति मुनयोऽपि सप्त ताम् ॥३०॥
 निग्रहेऽपि जगतामनुग्रहे तां गृहीतविहितग्रहा ग्रहाः ।
 विग्रहे पथि चिदात्मविग्रहां ग्राहयन्ति च नवं नवं नवम् ॥३१॥
 तां शनैश्चर इमां शनैः शनैर्दूषणेन विकलैः सुभूषणैः ।
 दर्शनैरभिचिनोति चेतसा प्राप्तलोकपरलोकदर्शनैः ॥३२॥
 पूर्वदेवपरिवश्वनाश्रितशास्त्रनिस्त्रपितदेवनायकः ।
 गौरवं गुरुषु गूरयन् गुरुस्तां गृणाति त्रिजगद्गुरुं गुरुम् ॥३३॥
 मङ्गलो मलितगाल्यमङ्गलो मङ्गले प्रथमपूज्यतामितः ।
 पूजयत्युदितसर्वमङ्गलामङ्गलशिवसर्वमङ्गलाम् ॥३४॥
 भास्करश्च निजलोकभासितो भासिताखिलजगत्त्रयीं शिवाम् ।
 भाजयन् मुकुटभासिभिः पदे रत्नराशिभिरिमां भजत्यस्म ॥३५॥
 काव्यकौशलकलाकृदेकलः श्रौतमार्गपरिधानचातुरीम् ।
 आश्रितः परमशक्तिसक्तधीस्तां कविश्च कवयत्यनर्गलम् ॥३६॥
 सौम्य एव गुणतोऽपि सर्वदा न ग्रहा इव शुभादि भावयन् ।
 निर्णयेन स बुधोऽत उदुधां सौम्य ईश्वरितमां भजत्यलम् ॥३७॥

१. सर्वे समा आगमा यस्याः, सम्यगागम्यते या सा, सम्यगा-
 गमनं यस्याः । २. स्तुतिम् । ३. संसारस्य ।

चन्द्रमा अविरतं सुधाभृतां चन्द्रिकां पथि पथि प्रसारयन् ।
 अर्चति प्रभुमुदारविभ्रमामुत्पलैः स्वयमिमां विकसितैः ॥३८॥
 तिग्मभानुहिमभानुतर्जनो । वर्जितान्यभपतिक्रमार्जनः ।
 खर्गभानुरपि पुच्छमूर्च्छितो व्याप्तभानुमिह भावयत्यमूम् ॥३९॥
 कुम्भसम्भवमुनिः सुदक्षिणो दक्षिणां दिशमुपाश्रितः स्थिरम् ।
 दक्षमन्युदमनीमणीयसा चेतसा स्मरति बोधदक्षिणाम् ॥४०॥
 पुण्यकर्मचितनामधामभिः सद्गुणैः सुरभिमेव निर्गुणाम् ।
 अन्तरिक्षगजना नमन्ति तां संज्ञया सुरभिलोकमुख्यया ॥४१॥
 वायुवेगगतयोऽपि खेचराः स्वस्वभावपरिभावुकामिमाम् ।
 वीजयन्ति निजपक्षसञ्चयैः खेचरेश्वरितमां सुचामरैः ॥४२॥
 मानवाश्च भुवि सत्त्वमानिनो माननीयमहसं मनीषिणः ।
 तां नमन्ति पृथगात्तमानदां कुत्र कुत्र च निजेष्टदेवताम् ॥४३॥
 भृष्टतत्त्वविदिताश्च भूतले शेषमुख्यजनता जनेश्वरीम् ।
 संगृह्णन्ति विनिमेषदर्शनाः शेषशेषविषयां विशेषणैः ॥४४॥
 इत्थमत्र परमेश्वरीमिमां प्राणिनः परमभक्तिसक्तयः ।
 पूजयन्ति जपहोमतर्पणैर्भूरितन्त्रविहितैर्हितैस्ततैः ॥४५॥
 स्तोत्रराजमिममाकलय्य सा लोकलक्षणविलक्षणं मया ।
 स्पष्टमाशु विहितं गुरुक्रमादाविवेश किल मां मुदं गता ॥४६॥
 तत्प्रभृत्यनवमं क्षमं समं प्राप्तमीश्वरतरास्पदं मया ।
 येन कर्तुमपि हर्तुमन्यथा कर्तुमेतदखिलं क्षमोऽस्म्यहो ॥४७॥
 सोऽहमस्म्यणुरणीयसां महाब्ज्यायसामपि गरीयसां गुरुः ।
 ण्तोऽपि च लघुः स्थवीयसां सुस्थिरः सकलकाम्यकामदः ॥४८॥

ईशितास्मि वशिताभ्यलङ्कृतः^१ प्राप्तगम्यपददानदक्षिणः ।
 सर्वमात्मकलया विभावयन् भावमेष भव उद्भवाभवः ॥४९॥
 सच्चिद्वयसुखोर्मिधर्मवानूर्मिमुक्तमहिमा स्वतन्त्रया ।
 एतयोन्मिषितसम्मुखीनया तत्तदभ्यरचयं चराचरम् ॥५०॥
 बिन्दुमाविरुपकृत्य बीजतः^२ सङ्गमय्य तदिदं पुनर्द्वयम् ।
 रेखयाखिलपुटत्रिसंज्ञया वर्णशब्दपदवाक्यता ततः ॥५१॥
 तत्समूहमधिकृत्य सुस्मृतं^३ तानि तान्यरचयं सुदर्शनः ।
 दर्शनानि हतदृश्यदृक्तया शब्दसर्ग इति निर्मितो मया ॥५२॥
 उन्मिषे परशक्तिरादितस्तत्सदाशिव इतः स्वविद्यया ।
 ईश्वरत्वमगमत् त्रिधाद्युतिं तत्स्वशक्तिविवृतं त्रिकृत्यकृत् ॥५३॥
 मायया नियतिकालरागितातत्कलाकलितयापि विद्यया ।
 कञ्चुकैरिव वृतः स पौरुषीभागतः प्रकृतिमृत्कृतां गुणैः ॥५४॥
 ख्यात एष किल जीवसंज्ञया^४ चिच्चबुद्धिहृदहंकृतैः क्रियाः ।
 आन्तरीर्विरचयन् बहिस्तथा शब्दितादिगुणिभिर्दशेन्द्रियैः ॥५५॥
 तद्गुणेभ्य उदभूद् विभूतये^५ पञ्चभूतकलना ततो जगत् ।
 आकरा अपि जरायुमौलयस्तत्र भान्ति पृथगीश्वरेच्छया ॥५६॥
 तच्चतुर्दशविधं चतुर्दशैरावृतं भुवनराशिभिः पृथक् ।
 भूतयूथमभिभाति भासितोऽप्यर्थसर्ग इति शक्तितो मया ॥५७॥
 तामिमां समवलम्ब्य निर्मितं^६ विश्वमित्थमतिगह्वरं मया ।
 वेदि तां सकलकारणं शिवां पूजयामि च जपामि भावयन् ॥५८॥

१. अभवो मुक्तिरूपः । २. ज्ञयाणां महेशानां वामाज्येष्ठा-
 रौद्रयधिष्ठितानां ब्रह्मादीनां वा कृत्यं करोति ।

नन्दिकेश्वर परापराभिमां । शक्तिमेव मदनुग्रहास्पदम् ।
 आख्ययाचितसहस्रसंख्यया स्तोत्रतां गमितयाभिनामिताम् ॥५९॥
 इत्युदीर्य विरतं महेश्वरं । तं चराचरगुरुं विभुं पुनः ।
 स प्रणम्य शिरसा कृताञ्जलिर्नन्दिकेश्वर उवाच वाक्पतिः ॥६०॥
 देवदेव परमेश शङ्कर । लोकनाथ भगवन् नमोऽस्तु ते ।
 दासदासपदवीं गते मयि संप्रसीद भवदेकसंश्रये ॥६१॥
 नो विधेर्न नृहरेर्हरेर्न वा । नेतरस्य च कदापि कुत्रचित् ।
 आदृतोऽसि शरणं त्वदेककप्रीतिभक्तिरिति धार्ष्ट्यमारमे ॥६२॥
 चम्यतामिदमुदीर्यतां च ततस्तोत्रमेतदमरेशदुर्लभम् ।
 नाद्य यावदधिकामितं मया नार्थनादिरफलत्वमर्हति ॥६३॥
 यद्यपि प्रभुरहस्यमद्भुतं श्रोतुमिच्छति मनो हि मामकम् ।
 यद्यवाच्यमपि तत्तथापि मे वाच्यमेव दयया दयाश्रयैः ॥६४॥
 चेद् वदन्ति विभवो न गुह्यतां यातमेतदपि तत् क याम्यहो ।
 जन्म यावदभिराधयञ्छिवं राधना हि परसिद्धिसाधनी ॥६५॥
 वादिता गुरुवरैर्महेश्वरैर्नार्हितीति यदि नीतिरस्त्यपि ।
 तां चरेत्तदपि तत्त्वमप्यनु ह्यन्यथा भवति निर्णयः कुतः ॥६६॥
 तद् विधाय करुणामनुत्तरां प्रेष्यभावमपि मे विचिन्त्य तम् ।
 स्वामितामपि निजां स्तवेश्वरं वक्तुमर्हसि विभो प्रभाविणम् ॥६७॥
 भैरवं वपुरवेक्ष्य तेऽप्यहो । प्रश्न एष विषये परे मुहुः ।
 यद्विधीयत इदं न युज्यते ह्युत्तमाय विजयो मृतिः समे ॥६८॥
 प्रागपि प्रतिमुहुः प्रभुस्मृतेरुत्कमास[स्त] मम तत्र मानसम् ।
 अद्य तु श्रुतमहानुभावतो भूय एव परितः समुन्मिषत् ॥६९॥

यत् कुमारगणपादिमैरपि^१ न श्रुतं सुरवरैस्तदेव चेत् ।
 प्रोच्यते मयि मम प्रसिद्धतां याति भक्तिरपि ते दया तदा ॥७०॥
 केवलं न मयि ते दयाप्यसौ^१ किन्तु भक्तजनतामपि प्रति ।
 त्वन्मुखोद्गतमिमं विचिन्त्य यत् को न नौति नवराजमद्भुतम् ॥७१॥
 वेद्यते हि विभुचित्तमप्यष्टं^१ नेतुमुद्गतमिह प्रसिद्धताम् ।
 अद्य यावदपि यन्न वान्यथा पृष्टमद्य तु कथं न पृच्छयताम् ॥७२॥
 इत्थमेतदखिलं विविच्यतां^१ प्रोच्यतां च नवराडनुत्तरः ।
 यन्न देयमपि तद् दयाधनैर्दीयते किमु न पादसेविने ॥७३॥
 इत्थमस्य वचनैः प्रभुप्रभुर्निर्वृतः सविनयैर्नयस्थिरैः ।
 योग्यतामपि विविच्य सच्छ्रुतौ स्नाह किं न सुलभं सदाश्रयात् ॥७४॥
 नन्दिकेश्वर पुराप्यभूद् भवान्^१ द्वारगो रहसि दृष्टदिष्टवान् ।
 तत्फलं परिणतं त्विदं मतिर्यद् विशेषविषयेऽनुयोगिनी ॥७५॥
 नानुयोक्तुमभवन् क्षमाः परे^१ केऽप्यदः स्तववरं वरस्थिरम् ।
 कैरपीदमनुयुक्तमीरितं नो मयापि समयप्रथाविदा ॥७६॥
 त्वं तु केवलमनन्यसंश्रयस्त्यक्तसर्वकलनश्च मां प्रति ।
 जन्म यावदधिकाधिकं भजन् पात्रतामत इतोऽसि तच्छ्रुतौ ॥७७॥
 पूर्वमेव तपसाऽस्मि तोषितो^१ दिव्यवर्षसुकृतेन भूयसा ।
 तत्फलं हि तव हस्तगं यतो द्वारगोऽसि सततं रहस्यपि ॥७८॥
 ईहते न कतरः परः सुरस्तत्पदं त्वयि हि यत्परं स्थिरम् ।
 कः शिवे प्रयतते न वा निजे कस्य चित्तविधिरेति पूर्णताम् ॥७९॥
 तत्पदस्थितिफलं त्विदं तव^१ पप्रथे यदनुयोगमाचरः ।
 कुत्रचित् सुसमयेऽत्र मेऽपि यद् वाचि घूर्णितमतेरिवादरः ॥८०॥

सत्यमेव नियतोऽसि मत्प्रियः 'सर्वतोऽपि परिपृष्ट एव यत् ।
 मत्तवत्परमरं स्तवेश्वरं स्वातिगुह्यमपि बाह्यमाचरम् ॥८१॥
 अद्य यावदभवो बहिर्भवे' केवलं रहसि मेऽधिकारवान् ।
 अद्य तु श्रुतमहानुभाववागान्तरेऽपि परमेऽसि कोऽप्यहो ॥८२॥
 यात्यतीव विवृतं मया ह्यदः 'स्तोत्रमत्र किमु न प्रसिद्धताम् ।
 तत्र वृत्तमपि ते सदाह्वयं को न नौति सकलोपकारकम् ॥८३॥
 नन्दिकेश्वर तदित्यमुद्गतं 'स्तोत्रराजमिममद्भुतं शृणु ।
 तं निश्चम्य तदनुग्रहार्थिषु त्वं तथा प्रथय मद् यथाध्यगाः ॥८४॥
 स्तोत्रराज्यमनुत्तरोत्तरो । नामभिर्दशशतैः सुकामदः ।
 सार्य एष परिजप्य एष वा पाठ्य एष हवनीय एष च ॥८५॥
 ध्यानपाठजपहोमतर्पणैः 'सोऽस्य सिद्धिनिवहो न दूरतः ।
 दुर्गयोगपदवीं परामपि यः प्रयातुरपि लब्धिसंशये ॥८६॥
 यत्प्रयातकलनः स्वमीश्वरं 'प्राकृतोऽप्यवमतान्यसंकथः ।
 मन्यते द्विविध एष सोऽध्ययादस्य भोगनिवहः कियानिव ॥८७॥
 किन्तु यद्गत इतो निवर्तते 'नैव भूय इह वास्ति यन्मयः ।
 सापि मोक्षविवृतिः सुहर्षभूरध्ययादिकवशाऽवशा भवेत् ॥८८॥
 विधाय शुद्धिं त्रिविधां प्रतिष्ठांमपि प्रयुक्तोत्तमजीवघोषः ।
 न्यासैक्यभूषः स्मृतिमांस्त्रिकालं पठेदिमं प्रत्ययतः प्रगे वा ॥८९॥
 एतत्स्तोत्रं श्रुतिमधिगतं सार्यरूपं स्मृतीनां
 दृष्टीनां च प्रथमविषयं ज्योतिषां ज्योतिरेकम् ।
 साहित्यानां गतमतिरसोद्धारतामादिशक्तेः
 पूजं पूजं प्रणमति न कः सारसर्वस्वभूतम् ॥९०॥

सखातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यंभविष्योद्भूते
साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्थासनम् ।
तत्काव्ये शिवशक्तिपूर्वकविलासानुद्धृते संभृते
शक्त्यङ्गेन विलासनाग्नि महिता भक्तिर्गता पञ्चमी ॥९१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यश्रीसाहिबकौलानन्दनाथ-
विरचिते नामविलासे पञ्चमी भक्तिः ॥ ५ ॥

षष्ठी भक्तिः ।

स्तोत्रेशेऽस्मिन् मुनिरहमहन्तापरामर्शहेतु-
श्छन्दोऽनुष्टुप् कथितमकथा देवता सादिशक्तिः ।
नानासिद्धौ भवति विनियोगश्चतुर्धा प्रसिद्धे
पुंभावे वा स्मृतिजपहुताध्येतृतातर्पणेषु ॥१॥
शम्भुश्चक्रे यानि नामानि देवदेव्याः स्पष्टं पूर्वमुद्देशपूर्वम् ।
साहिष्कौलस्तानि भक्त्येकवश्यो वृत्तैरर्थं लक्ष्ययद्भिर्वबन्ध ॥२॥
विष्णुमायाभिधे सिद्धसरस्वत्यपि वर्णिता ।
पर्यायेणेह पृच्छ्या च तरुणाख्योपपादिता ॥३॥
कापि काप्यन्यनामानि विग्रहान्तरितानि च ।
वर्णितानि न दृष्याणि तान्युद्धावनया स्वयम् ॥४॥
निराभासोऽप्यादावहमिति समाभास्य विविधैः
स्वशङ्काङ्कैर्भावं स्वमिव मलिनैर्योजयति यः ।
प्रतीपं प्रज्ञानात्पुनरपि तमेवाद्भुतमयं
सरत्येकं सद्यः किमपि च चिदात्मैष जयति ॥५॥

१. धर्मार्थकाममोक्षार्थं विनियोगः । २. विभक्त्या । ३.
'जपति' पाठः ।

निश्चेत्यापि विचेत्यभावकलनाभासस्वरूपेव या
 यैकाप्येव मतेषु भूरिषु परं नानाख्यया श्रूयते ।
 या जन्मादिविधौ विभुर्विमलभा अस्यात्मतन्त्रा परा
 सैषा काचिदखण्डहर्षविभवा चित् स्फूर्जतात् स्वत्विषा ॥६॥
 परमतुलमनन्तं बोधयत्यात्मभावं
 विरचयति च सद्यो मृत्युचिन्तापहारम् ।
 रसयति रसराजं सर्वतः पूर्णपूर्णं
 मम मतिरथ चैवं शक्तिनाम्नां विलासः ॥७॥
 मृङ्गारी स्वमतौ हसन् जनगतिं भक्तेषु कारुण्यवान्
 वीरोऽहङ्कृतिपातने भ्रमततौ रौद्रो मनःकर्मणाम् ।
 भीतेर्हेतुरसज्जुगुप्सनपरः सर्वैक्यलीलाद्भुतः
 साहिष्कौलरसेश्वरो विजयते शान्तात्मताभास्वरः ॥८॥
 अनपिहितभावबोधां नानाकामाधिकामितां विबुधैः ।
 अभिनवरसरार्जी तां परादिविद्येश्वरीं वन्दे ॥९॥

महाविद्या ॥१॥

परा या चिद्रूपा स्फुरितविभवान्तः स्मृतवती
 बहु स्यामित्येका तदनु तनुते तत्सममिदम् ।
 विचित्रं शुद्धाध्वप्रभृतिमतिविधाममभिदा
 महाविद्याऽनाद्या विशदसुखदे यच्छतु पदे ॥१०॥

जगन्माता ॥२॥

प्रसूते हूतेन प्रतिनियतरूपेण च परा
 निरूप्यं चिद्रूपा जगदगम्यं निष्परिचयम् ।

१. नाम्ना । २. स्थावरजङ्गममयम् ।

प्रपञ्चं या स्वच्छा मुहुरिह गृणन्तं भगिति मां
जगन्माता पाताञ्जगदघनिपाताद् भगवती ॥११॥

महालक्ष्मीः ॥३॥

स भिक्षुत्वं दिक्षु श्रयति नहि यत्संश्रयवशात्
प्रशास्ता दैत्यानां पतिरपि च पत्युर्भवति या ।
हृदि स्थित्या नित्यं विरचयतु दौर्गत्यमभितो
महालक्ष्मीः सा नो ललितफलिता दुर्गतिततेः ॥१२॥

शिवप्रिया ॥४॥

यदासक्तो नक्तन्दिनमिनपदं तत्सुविषदं
विदित्वा दत्त्वाढ्यं स शिव इतरेभ्यः स्वयमलम् ।
श्मशाने निःशून्ये वसति च परं नन्दति शिव-
प्रिया ध्येया देयात् सहजनिजभक्तिंश्रियमियम् ॥१३॥

विष्णुमाया ॥५॥

विनिर्माय स्फायत्सहजनिजतन्त्रत्वविभवा-
दहो मोहं धत्ते स्वयमपि ययेदं श्रितगतिः ।
स विष्णुश्चाप्यात्मा विततैमितमातृभ्रममया-
जनं विष्णोर्माया परमरमपायादवतु सा ॥१४॥

शुभा ॥६॥

शुभत्वं दुःशोभे भवति च भवे मोहविभवे
यदीयाद् दुर्ध्येयादपि परकृपापातसुलभात् ।

१. 'विशदं' पाठान्तरम् । २. क. 'बोध' पाठान्तरम् । ३.
पशुप्रमातृभ्रममयात् ।

विशोकादालोकात् प्रथितविततालौकिकधियां

शुभा शुभं विभ्रंशितकलिमलं शं वितरतात् ॥१५॥

शान्ता ॥७॥

नितान्तं दुःशान्तो भजति विजितश्चित्तुरगो

यदाश्रित्या हित्वा भ्रममिमममीभिः सुकृतिभिः ।

निवृत्तिं दुवृत्तः सकलमलदायाः स्वदयया

स्थितिं शान्ता दत्तां सततममिता सात्मनि समाम् ॥१६॥

सिद्धा ॥८॥

प्रकाश्यैकयात् सिद्धिं घटयति चिदात्मा घटयितुं

न तत्स्वेनासिद्धः कथमथ जडो यत्र परितः ।

विकल्पैर्या नद्धा कथमपि न नद्धापि भवति

प्रसिद्धा सिद्धा सा निरुपधि सुसिद्धिं वितरतात् ॥१७॥

सिद्धसरस्वती ॥९॥

गुरोः शिष्याभिज्ञां वदनसदनाच्छास्त्रमपि या

विना शिष्यत्वं वा समुदयत आनन्दलहरी ।

समिद्धा सिद्धैः सा विदितगदिता नित्यमिह त-

त्सरस्वत्यम्बा मां रमयतु रमज्ञैः सुरसिता ॥१८॥

क्षमा ॥१०॥

यदालम्बाद् बाधा भवति न सदा दुर्जनभुज-

ज्ञमात् क्षामा स्पर्धा भवति च निबद्धा मतिहतैः ।

सतां भाता सम्यग् हृदयदिवि सद्बोधविशदा

क्षमा कामं सा मामवतु पशुपर्षत्परिगतेः ॥१९॥

कान्तिः ॥११॥

अनङ्गः सङ्गङ्गैः कुसुमसमयामात्यमचला-
 बलोऽपीप्सुः पुष्पैः प्रतिहितमहास्त्रो रतिरतः ।
 यदासङ्गाद् गङ्गाधरमपि परिक्षोभमनयत्
 स्वकान्तिं सा कान्तिर्वितरतु जगन्मोहविषयाम् ॥२०॥

प्रभा ॥१२॥

यदालोकात् स्तोकादपि सपदि जन्तोः पदि पदि
 परं यस्मिन् कस्मिन्नपि भवति हाहेति मुखगम् ।
 यया मुक्तं युक्तं रचयति रुचिं नैव किमपि
 प्रभा साभामाभासयतु कुतुकात् कामपि समाम् ॥२१॥

ज्योत्स्ना ॥१३॥

यया ग्लौरप्यानन्दयति निखिलं लोकमुदितो
 विपत्तापं हित्वा श्रयति च यतः शीतलसुखम् ।
 जनः सा नस्त्राणं प्रतिकृतिमतीताकृतिमतां
 भव ज्योत्स्ना कृत्स्ना तिमिरसमरे दुर्गतिकरे ॥२२॥

पार्वती ॥१४॥

समचं दक्षेणानवसरमवज्ञापिततया-
 वतारं या तारं गिरिवरनिकाय्ये कृतवती ।
 सुसूत्रं तद्गोत्रं समनयदनन्तां प्रथिततां
 कृपां पार्वत्येषा दिशतु सुदशावाप्तिसफलाम् ॥२३॥

सर्वमङ्गला ॥१५॥

विभानात् सत्पदप्राप्त्यै यद्ध्ययानान्मङ्गलं परम् ।
भवेत् सर्वत्र सा जीयाद् भवानी सर्वमङ्गला ॥२४॥

हिङ्गला ॥१६॥

निपण्या षण्णामप्युपरि कटकानामधवता-
मगम्या या काम्या शुभविभवसारैक्यविदुषाम् ।
शुभाङ्गी निःसङ्गीकृतनिजपदा कापि किल हि-
ङ्गला चाला कालान्तकहिततमा मामवतु सा ॥२५॥

चण्डिका* ॥१७॥

सुनाद्योद्दोर्दण्डवृटितवियदासंस्खलदुडु-
स्फुरत्पुष्पैः कीर्णैव सुरवरपूगैरगंसुखैः ।
सुरारीणां हत्या समरसमये सा सपदि च-
ण्डिका चण्डा वध्यादपदविपदं दुर्गदपदाम् ॥२६॥

दान्ता ॥१८॥

कृपाक्रान्तो दान्तो भवति भवभोगादतिहतात्
परस्या यस्या दुष्कपटघटनीयाद्रसरसात् ।

१. भैरवः ।

* भान्दोलङ्घुजदण्डखण्डितनभोनिष्क्रान्ततारास्फुरत्-
पुष्पैः कीर्णकलेव देवसुरराडवृन्दैः प्रमोदाश्रितैः ।
दैत्येन्द्रद्रुमदारणाज्यघसरे सा चन्द्रचूडाम्बिका
चण्डां चण्डविघातिनी कलिमतिं वध्यात्परा चण्डिका ॥
श्लोकान्तरमिदमधिकं पठ्यते ।

२. निश्चलं सुखं येषाम् ।

सुदुस्त्याज्याच्चापि प्रथयतु परे धामनि मनः-

सुविश्रान्तिं दान्वा कृतकृतकहर्षावृत्तिहतिः ॥२७॥

पद्मा ॥२७॥

स्वपुण्यानां पाकात् कमलममलं या कृतवती

यतेर्भीतिव्याजान्न भजति तदाद्यस्थिरतया ।

जगत्सूच्यं वाच्यं सशमसुपमं हृत्कमलजं

पदं पद्मा पद्मोद्भवमुखनुता सा रचयताम् ॥२८॥

लक्ष्मीः ॥२८॥

यदालम्बात् संभाषणमपि जनो दोषगुणिभि-

र्नरैः साकं पाकं नतनुं मनुते सत्कृतिततेः ।

सदाहादामृद्धिं रचयतु शुचिं सा नवनवां

परा लक्ष्मीर्हाराकलितकुचभारालसगतिः ॥२९॥

हरिप्रिया ॥२९॥

क्रियाः कृत्वापि यैश्चित्तं जितं नाप्तं हितं च ते ।

हरिप्रियादयापूर्णकटाक्षानीक्षिताः किल ॥३०॥

त्रिपुरा ॥३०॥

त्रिपुरेति शिवां ध्यायन् यदस्म्यानन्दधूर्णितः ।

त्रिपुरेश्वरतां जाने तन्मत्तो नातिरिच्यते ॥३१॥

नन्दिनी ॥३१॥

यदयाधिगतसुन्दरेन्दिरानन्दितो हसति वा पुरन्दरम्
नैककष्टकृतमन्दिरं दिवि नन्दिनीति गदितैक्यवर्धिनी ॥३२॥

१. अतनु ।

नन्दा ॥२४॥

नानन्दं नन्दनोद्यानविहारे मनुतेऽतनु ।
नन्दाभक्तिसुधासिक्तचित्तः कृतपुनर्भवः ॥३३॥

सुनन्दा ॥२५॥

नन्दनाद्यात्मभावेन खिन्नः क्षणविनाशिना ।
सुनन्देत्यभिनन्द्य त्वां भूतोऽस्मि विगतज्वरः ॥३४॥

सुखन्दिता ॥२६॥

सुरां हृत्वासुराञ् जित्वा विपञ्चीस्वरनादिनी ।
सुरान् या नन्दयामास सैव त्वं सुखन्दिता ॥३५॥

यज्ञविद्या ॥२७॥

ध्यायंस्तां यज्ञविद्येति चिदग्राविन्द्रियाहुतीः ।
यजति प्राणयज्ञाद्यैः कोऽपि नैपुण्यपुण्यभाक् ॥३६॥

महामाया ॥२८॥

एकोऽपि यामधिष्ठाय साक्षी वैश्वर्यलीलया ।
सृष्ट्यादि रचयत्येषा महामायेति गीयते ॥३७॥

वेदमाता ॥२९॥

ओंकारमातृकं वेदं या निर्वेदवते स्तुता ।
प्राहिणोद् ब्रह्मणे तुष्टा वेदमाता जयत्यसौ ॥३८॥

सुधा ॥३०॥

यदास्वादात् परब्रह्मबोधास्वादं च मन्वते ।
विघ्नमेवामरा भक्त्या सुधा साऽऽस्वाद्यतां बुधाः ॥३९॥

१. पुत्राद्यात्मभावेन । २. चोऽप्यर्थे ।

धृतिः ॥३१॥

यमाद् भ्रमात् क्लृप्तात् कामान्नाप्युज्झति गुणं मतिः ।
कृतिनां स्वं यदाश्रित्या धृतिर्लभ्या कथं चलैः ॥४०॥

प्रीतिः ॥३२॥

पद्मसूर्यादयो बन्धुभावे जात्वपि दुर्घटे ।
संयोजिता यया कापि प्रीतिः कीर्तिं परां गता ॥४१॥

प्रथा ॥३३॥

मते प्रथितवद्भिश्च शक्यते न पृथक् पृथक् ।
यापहोतुं स्वयंभाता प्रथा सिद्धा क नैव सा ॥४२॥

प्रसिद्धा ॥३४॥

पृथक् पृथक् स्वलीलायै स्फुरन्त्यपि दिगादिषु ।
निजैकवपुषैवेह प्रसिद्धा सिद्धिदास्तु नः ॥४३॥

मृडानी ॥३५॥

उग्रो भीमोऽपि यन्नाम्ना मृड इत्यागतः पराम् ।
कीर्तिं सर्वत्र तन्नूनं मृडानीमङ्गगौरवम् ॥४४॥

विन्ध्यवासिनी ॥३६॥

गजारूढा निजावन्ध्यस्वाच्छन्धानन्दसुन्दरी ।
अबन्धुरं सुदुर्बन्धं छिन्धि त्वं विन्ध्यवासिनी ॥४५॥

सिद्धविद्या ॥३७॥

अन्तर्वन्निरुपादानं सिद्धविद्यापि बाह्यतः ।
विश्ववैचित्र्यनिर्माणहेतुर्जयति सा परा ॥४६॥

महाशक्तिः ॥३८॥

निर्भित्तिं निरुपादानमसद् सद्ब्रह्म प्रकाशयेत् ।
इदं कथं महाशक्तिसक्तिः पशुपतिर्न चेत् ॥४७॥

पृथ्वी ॥३९॥

बीजानामपि या बीजमेकं नैकतयान्तरे ।
संयोजयत्यहो सेयं पृथ्वी जगति गीयसे ॥४८॥

नारदसेविता ॥४०॥

कलेरेकनिदानं च सत्यवाक्त्वप्रथां गतः ।
ब्रह्मपुत्रः स यद्भक्त्या सा त्वं नारदसेविता ॥४९॥

पुरुहूतप्रिया ॥४१॥

प्रस्तोतुं शक्यते केन पुरुहूतप्रियादया ।
यद्भक्तलालनायागादपि विष्णुरुपेन्द्रताम् ॥५०॥

कान्ता ॥४२॥

न विलोक्य जनो मनोऽपरत्र प्रभवेन्नेतुमपि क्षणं शिवां याम् ।
कृतदुष्कृतहानिरस्तु कान्ता कृतिनां शान्तहृदां सदा समन्तात् ५१॥

कामिनी ॥४३॥

अपरात्मविबोधकृत् तमोऽहो तनुते दृष्टतयैव यामिनीव ।
कृतकालकरालदोषशान्तिर्मतिमद्भिः कलितेह कामिनीयम् ॥५२॥

पद्मलोचना ॥४४॥

किमु रोषविशेषदूषितेयं किमु सौभाग्यमदाभिभूषिता वा ।
इति वीक्ष्य यदीक्षणे हरान्तर्विचिकित्सावतु पद्मलोचना सा ॥५३॥

प्रहादिनी ॥४५॥

त्याज्यं च राज्यं सुधियोऽथ देवसेवार्हता चातिहतापि योगः ।
रोगो विना यद्भजनं जनस्य प्रहादिनी ह्लादयतां हृद्देशा ॥५४॥

महामाता ॥४६॥

यदंशगुणजानां च त्रिदेवानां जगत्त्रये ।
महत्त्वं प्रथितं मान्या महामाता न कस्य सा ॥५५॥

दुर्गा ॥४७॥

एकाचला बालमरालयाना या दुर्गमं^१ संगममानिनाय ।
समं यमेनातिगतार्थनामा भक्तेषु सा मे जयदास्तु दुर्गा ॥५६॥

दुर्गतिनाशिनी ॥४८॥

घमासमा वृद्धिमती च बुद्धिर्यया प्रसिद्धिं लभते न जातु ।
तां दुर्गतिं या हरंति क्षणेन ध्यातैव सा दुर्गतिनाशिनी त्वम् ॥५७॥

ज्वालामुखी ॥४९॥

किं वोर्ध्वतः किं परितो न्वधस्ताज्जातेति निर्णेतुमशक्यरूपा ।
आज्वल्यमानाविरतं ददातु ज्वालामुखी मुख्यतमां विभूतिम् ५८॥

सुगोत्रा ॥५०॥

तप्त्वा तपोऽनेन्तसमा न लभ्यं यत्तन्निराधि स्वपदं ददाति ।
जप्तैव या तप्तसुवर्णवर्णा श्रियेऽस्तु सा स्तोत्रकृतः सुगोत्रा ॥५९॥

१. चोऽप्यर्थे । २. दुर्गमाख्यमसुरम् । ३. सुगोत्रार्थः ।
४. स. ग. 'हरसि' पाठः । ५. स. ग. 'भूरि' पाठः ।

ज्योतिः ॥५१॥

व्योम्नैव किं संज्वलितं नु किंवा ज्वालामला पुष्करतां गतेति ।
पश्यन्ति यां विस्मयिनोऽनुभूत्या सा सर्वतो ज्योतिरिहास्तु भूत्यै ॥

कुमुदहासिनी ॥५२॥

मूर्ध्नि किं स विधुः पूर्य इति संशयितो हरः ।
यद्वासाद् हस्तमाधत्ते सा त्वं कुमुदहासिनी ॥६१॥

दुर्गमा ॥५३॥

विना जलादेरपि दुर्गमत्र सुदुर्गमा दुर्जनवर्यपूगैः ।
या दुर्भवे दुष्कृतजे निरन्ते गमागभार्ति हर दुर्गमा त्वम् ॥६२॥

दुर्लभा ॥५४॥

सर्वापि सर्वत्र गतापि सार्व^१ विमर्शनीयापि सदैव सर्वैः ।
अपूर्वरूपाहतपूर्वभावा चित्रं कथं पार्वति दुर्लभासि ॥६३॥

विद्या ॥५५॥

दृष्ट्वा विधुं व्यात्तमुखाश्चकोरा इवेह सर्वे न कथं भवेयुः ।
तद्वाक्सुधास्वादनलुब्धचित्ता आद्या प्रसन्ना किल यस्य विद्या ॥६४॥

स्वर्गतिः ॥५६॥

पल्लोभसंचोभितचित्तवृत्तिः सुदुर्लभं मानवदेहमेनम् ।
संख्ये समङ्गीकुरुते विहातुं सा स्वर्गतिस्त्वं भवताद् गतिर्नः ॥६५॥

पुरवासिनी ॥५७॥

रक्षाविधानाय पुरा पुराणां प्रत्येकमेकापि भिदां निनाय ।
यतः पराऽसावधिदैवतं स्वं ततः प्रसिद्धा पुरवासिनीति ॥६६॥

अपर्णा ॥५८॥

अवर्ण्यवर्णात्मसमाप्तवर्णा सुवर्णवर्णा कृतनैकवर्णा ।
प्रियादिवर्णा परमादिवर्णा जयत्यपर्णा करतर्णपर्णा ॥५७॥

शाम्बरी माया ॥५९॥

चित्रेन्द्रजालं तनुतेऽद्वैते द्वैतं च तत्र तैत् ।
या शिवा शाम्बरी माया सा जीयात् कापि केवला ॥५८॥

मदिरा ॥६०॥

या चिन्तितैव तनुते कृतिनाममन्द-
स्वानन्दसुन्दरमबन्धनमत्र चित्तम् ।
सालौकिकीह मदिरा कथमज्ञलोकैः
शोकातुरैः परिनिषेवितुमस्ति शक्या ॥६१॥

मृदुहासिनी ॥६२॥

मादृहासेन मेऽस्त्वेष ध्यानात् संस्खलितो भजन् ।
इत्येव कृपया जाने सा देवी मृदुहासिनी ॥६०॥

कुलवागीश्वरी ॥६२॥

इतस्ततो भ्रमातीनां कुलवागुद्धता यया ।
भक्तानां नन्दनायाशु कुलवागीश्वरीति सा ॥६१॥

नित्या ॥६३॥

कार्यं हि कारणगुणानुगुणं समस्ति
सम्यक् प्रसिद्धिरिति या तदियं न सत्या ।

१. यशो यस्याः । २. अक्षराणि । ३. पीतादि । ४. ज्ञातयः । ५. ब्राह्मणाः । ६. ओंकारो यस्याः । ७. द्वैतेऽद्वैतम् ।
८. कुलशास्त्रम् ।

नित्याप्यनित्यमिदमातनुते यदेषा
चित्रैकधाममहिमा हिममानुधामा ॥७२॥

नित्यहिम्ना ॥६४॥

बीजं कदाचिदपि नीरदनीरपूर-
हिम्नं स्फुटत्वमपयाति निजाङ्कुराद्यैः ।
नित्यं त्विदं कथमप्युपगतमाशु नित्य-
हिम्ना न चेद् भगवती जगदेकमाता ॥७३॥

कृशोदरी ॥६५॥

संसारसंहारकरी सदैव देवी शिवा त्वं यदि वाऽभविष्यः ।
सम्पूरिताशा कृतिनां तदा स्याः कृशोदरीति प्रथिता कथं नु ॥७४॥

कामेश्वरी ॥६६॥

कामेश्वरी चापि कथं न सा त्वं निष्काममन्तः कुरुषे घणेन ।
भक्तस्य सिक्तस्य परात्मबोधपीयूषधारानिकरेण देवि ॥७५॥

नीला ॥६७॥

सूर्येन्दुकोटिप्रतिमापि देवी संस्पर्धयेवाकृतकप्रभावा ।
सैषैकदा नीलगलस्य नीला भूताखिलाङ्गैः किमु भङ्गुराङ्गी ॥७६॥

भीरुष्ठा ॥६८॥

उग्रं दण्डं दूरतो वीक्ष्य दैत्या ब्रह्माण्डान्तश्चापि भीत्या न शेकुः ।
स्यातुं यस्याः क्रूरतारोज्ज्वलाया भीरुष्ठा सा मुण्डहस्तावतान्नः ७७॥

वह्निवासिनी ॥६९॥

प्रत्यक्षतो हविर्भोक्तुं भक्तैः प्रीत्या हुतं स्तुता ।
या वह्निवासिनी सा नः कुर्यान्निर्वासनं मनः ॥७८॥

लम्बोदरी ॥७०॥

आभासितं चापि बहिर्यदन्तरादर्शवन्नोज्झति यन्निवासम् ।
लम्बोदरीति प्रथिता ततः स्तादालम्बनं संसृतिदुर्भृगौ सा ॥८९॥

महाकाली ॥७१॥

विमृग्धं कामार्तं यदमलवपुर्वीक्ष्य गिरिशं
क्षपां जानन्तं तं त्रिदशतटिनी मीलितदृशम् ।
हसन्तीवोत्फेना भवति भवदुर्भानजनितं
महाकाली कौल्यं हरतु दयया साभिभजताम् ॥९०॥

विद्याविद्येश्वरी ॥७२॥

भातः कदापि कुत्रापि विद्याविद्ये समं न यत् ।
विद्याविद्येश्वरी सैका विधत्ते विस्मितं न किम् ॥९१॥

नरेश्वरी ॥७३॥

नरेषु नारीष्वहतां विदित्वा स्वतन्त्रतां सर्वगतापि भूता ।
नरेश्वरी शर्मकरी सदा तामाविष्करोत्वात्मगतिं समन्तात् ॥९२॥

सत्या ॥७४॥

यदध्यासादसत्योऽपि संसारो भाति सत्यवत् ।
सत्येति तां मुदा ध्यायन् कृतकृत्यो न को भवेत् ॥९३॥

सर्वसौभाग्यवर्धिनी ॥७५॥

यद्भक्त्यावाप्य सौभाग्यं 'कामः कामं' हरत्यदः ।
सर्वमेकोऽपि सा देवी सर्वसौभाग्यवर्द्धिनी ॥९४॥

१. ख. ग. 'कान्तं यदमलवपुषं वीक्ष्य' पाठः । २. कालिका
भाषम् । ३. निश्चये ।

संकर्षणी ॥७६॥

कर्पन्ती मधुमत्तचित्तविहगं दुर्वृत्तितो दूरतो
वर्पन्ती कृतिनां सुधास्रवमयीं धारां परामन्तरे ।
को धीमाल्लभते परत्र परमं हर्षं हि संकर्षिणी-
त्यध्यायन् कृतदुष्कृतादतिममूं दुर्मोहनिर्मूलिनीम् ॥८५॥

नारसिंही ॥७७॥

यद् भूतं न कदापि नैव च भवेत् कुत्रापि वा नाधुना
तद्रूपं प्रकटीचकार दयया यस्याः परस्या हरिः ।
इत्वा दैत्यवरं स्वभक्तमकरोत् पूर्णप्रतिज्ञाभरं
प्रह्लादं च परा जयत्यतितरां सा नारसिंही शिवा ॥८६॥

वैष्णवी ॥७८॥

विष्णुतां स कथं गच्छेद् वामनाकृतिशोभनः ।
भवेत् परापरा सैव यदि तुष्टा न वैष्णवी ॥८७॥

महोदरी ॥७९॥

देव्यासेव्या सदा देवैर्यदि सत्यं महोदरी ।
तदा बहिः किमेतच्छु विचित्रं चित्रमातनोत् ॥८८॥

कात्यायनी ॥८०॥

ऐश्वर्यमीश्वरो व्यक्तं नैकधा पर्यणीनमत् ।
यां प्राप्यैवास्तु सा नित्यं नित्या कात्यायनी गतिः ॥८९॥

१. ख. ग. 'यतो न परमं हर्षं न संकर्षिणी सा देयात् शुभ-
संपदं सुपरमा' पाठः ।

चम्पा ॥८१॥

कम्पं लुम्पयतान्नित्यं मोहोद्रेकभवं भवे ।
चम्पूं च सम्भृतां चम्पा प्रकटीकुरुतां सताम् ॥९०॥

सर्वसम्पत्तिकारिणी ॥८२॥

ययान्याः सम्पदस्तुच्छास्तामाविष्कुरुते यतः ।
ध्यातैव सा ततो गीता सर्वसम्पत्तिकारिणी ॥९१॥

नारायणी ॥८३॥

सुदुर्वलो माणवको बदर्याश्रमैकवासस्त्रिजगत्सु भक्त्या ।
नारायणेति प्रथितः स यस्या नारायणी सा किंल दुष्प्रमेया ९२

महानिद्रा ॥८४॥

न यान् हातुं कोऽपि प्रभवति सुदुर्भावविषमा
विकल्पास्ते नूनं प्रश्नममुपयान्ति क्षणमपि ।
यदाश्रित्या नित्या कृतकृतकहर्षावगणना
महानिद्रा विद्रावयतु विषदं दुर्गमपदाम् ॥९३॥

योगनिद्रा ॥८५॥

पयापि सुप्तः प्रतिपचभावैप्रहारभूच्छां विजहाति सद्यः ।
वैशद्यमात्मीयमवाप्य हृद्यां सिद्धिं स्वयोगे कुरु योगनिद्रा ॥९४॥

प्रभावती ॥८६॥

पदग्रतो ज्योतिरिनांदि नैतत् प्रयोगमायाति ययोद्भूयम् ।
दिनेऽपि यद्वीनमिदं न किञ्चित् प्रभावती सा ददतां निजाभाम् ९५॥

१. गद्यपद्यमयी वाणी चम्पूरित्यभिधीयते । २. ख. ग.
'शिववास्तु नित्यम्' पाठः । ३. वृन्दवुःखादि । ४. सूर्यादि ।

प्रज्ञापारमिता ॥८७॥

या स्वाभासविलासतो विदधती शैलोपमं चेन्द्रियं
ज्ञातुं कर्तुमपि क्षमं हरिहरब्रह्मादयोऽपीश्वराः ।
सर्वज्ञा अपि यद्व्याविरहिता यान्ति क्षणान्मूकतां
प्रज्ञापारमितामितास्तु नितरां प्रज्ञाप्रसिद्ध्यै सताम् ॥९६॥

प्रज्ञा ॥८८॥

औदार्यशौर्यप्रथितान् सुरुपान् भूपांश्च दीव्यत्यनिवार्यचर्यः ।
स पुण्यभाक् कन्दुकवद्यदन्तः प्रज्ञा स्थितिं सन्दधती सतीयम् ॥९७॥

तारा ॥८९॥

कृत्वापि संजागरणं निशासु
यस्या निराधारतया स्थिताश्च ।
नामैव साम्यं कथमप्यवापु-
स्तारा ममारादभियेऽस्तु तारा ॥९८॥

मधुमती ॥९०॥

किं बोध्वतः किं परितो न्वधस्तात्
स्रवत्यदः सोममियं वतेति ।
न शक्यते वीरवरैर्विवेक्तुं
या रक्षतान्मां मधुमत्यपायात् ॥९९॥

मधुः ॥९९॥

यद्भक्तवाणी मधुमाधुरीणां जैत्री मनोदुर्मपकं श्रुतैव ।
अनन्यचेष्टं कुरुतेऽपि दुःखबध्यं बुधैः सा मधुरत्र जीयात् १००

क्षीरार्णवसुधाहारा ॥९२॥

ज्वरामरणसंहारासुरदुर्मोहकारणम् ।
क्षीरार्णवसुधाहारा विष्णुरूपास्तु मेऽरणम् ॥१०१॥

कालिका ॥९३॥

ब्रह्माद्या अपि पञ्च मुण्डविषया द्रष्टुं न शक्ता इवा-
घस्तादेव वहन्ति यद्वहमहाकालाढ्यसिंहासनम् ।
यद्भक्तोऽपि विहाय कार्ण्यमखिलं यादात्म्यमेत्यद्भुतं
ध्यानादेव ददातु साऽपरिमितं नित्यं बलं कालिका ॥१०२॥

सिंहवाहिनी ॥९४॥

अवलोक्यैव वृषं श्रितं पतिं स्वं
चपलं अंशनभीतिदं कदाचित् ।
करुणाक्रान्तमना अनामरूपा
किंभूता पथि सिंहवाहिनी त्वम् ॥१०३॥

ओंकारा ॥९५॥

यन्मात्राम्यो ज्ञानकर्मैकहेतुर्दुष्पारार्था सा चतुर्वेषुदेति ।
पान्तर्नित्यं दन्ध्वनीतीह काचिदोङ्कारेयं योगिसाम्राज्यदस्तु १०४॥

वसुधाकारा ॥९६॥

मूलाधारेऽस्ति वसुधाकारा या परदेवता ।
सेवे तां देवदेवेशीं स्वतन्त्रां मन्त्रमातरम् ॥१०५॥

१. शरणम् । २. क. ग. 'किल' पाठान्तरम् ।

चेतना ॥९७॥

यदावरणशक्तितो विविधवादबद्धादराः
सदापि च यदात्मका न विदुरात्मतन्त्र्यं बुधाः ।
तथापि न कथंचनापि पिडितास्ति या तैः सदा
स्वधामपरिचेतना हरतु चेतना सा भिदाम् ॥१०६॥

कोपनाकृतिः ॥९८॥

स्वभक्तोद्वेजकान् दुष्टानेव जाने प्रति स्वयम् ।
सदा सौम्यस्वभावापि जाता सा कोपनाकृतिः ॥१०७॥

अर्धचिन्दुधरा ॥९९॥

यदंशजातमप्येतन्महत्स्वरूपातमस्त्यहो ।
अर्धचिन्दुधरा सेयं मीयते केन धीमता ॥१०८॥

धारा ॥१००॥

निराधाराखिलाधारो धारा शक्तिर्भवत्वसौ ।
अपारावारसंसारसारोद्धारणकारणम् ॥१०९॥
श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवः श्रीकृष्णकौलः सुतं
साहिवकौलमसूत यं च जननी बुद्धिः प्रबुद्धिः सती ।
तत्काव्ये कुलदेवताङ्गयगतेः श्रीशारिकायाः स्तवं
मन्त्रोद्धारकमानते स्वसहजं भक्ती रसाङ्गागमत् ॥११०॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिवकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे षष्ठी भक्तिः ॥ ६ ॥

सप्तमी भक्तिः ।

विश्वमाता ॥१०१॥

अनन्यबीजनिक्षेपापेक्षं निर्माति या जगत् ।
विश्वमाता स्वयं माता सतां चेतसि भासताम् ॥१॥

कलावती ॥१०२॥

कलयन्ती कलया स्वया त्रिदेवी'
त्रिजगत् तत्कलयापि सत्रिभावम् ।
सकलास्तत्र कलाश्च देशकाला-
कलिता कालगतिः कलावती नः ॥२॥

पद्मावती ॥१०३॥

पद्मेशपद्मोद्भवपद्मबन्धुमुखाश्च पद्मचरजोऽपि यस्याः ।
चिन्वन्त आप्ता न गताश्च पारं पद्मावती सा मम पद्मगा स्तात् ३॥

सुवस्त्रा ॥१०४॥

दिग्वस्त्रपीतवस्त्राद्यैरर्चितामृत्र चात्र च ।
अमत्रा सा सुवस्त्रा मे देहवस्त्रात्मता हर ॥४॥

१. ब्रह्माविष्णुशिवानां देवानां समाहारः । २. सह त्रिभिर्भावेण
सृष्टिल्लितिलयात्मकेन । ३. सहायः पार्श्वे च ।

प्रबुद्धा ॥१०५॥

या बोधिता सद्गुरुशासनेन प्रकाशयत्यात्मगतिं क्षणेन ।
जडाजडेष्वस्तविशिष्टभावा सा वाञ्छितं नो ददतां प्रबुद्धा ॥५॥

सरस्वती ॥१०६॥

उत्खिन्नादौ निरुपमकला बीजबिन्दुत्वमाप्ता
रेखाश्लेषं सपदि दधती वर्णभावानुवर्ण्या ।
येदंभावं श्रयति नयति स्वं वपुर्विस्तरं सा
त्रेधाऽऽस्वाद्या वितरतु रसं स्वं सरस्वत्यशेषम् ॥६॥

कुण्डासना ॥१०७॥

जितत्रिधामा कृततन्त्रिवेशा यच्छोभते दर्शनलोभहेतुः ।
सर्वत्र सर्वं परिकाशयन्ती कुण्डासनेति प्रथिता तदेवा ॥७॥

जगद्धात्री ॥१०८॥

आविर्भूय यतो यस्यां तिष्ठन्ति क्षणभङ्गुराः ।
अपि भावाश्चिरस्येव जगद्धात्री श्रियेऽस्तु सा ॥८॥

बुद्धमाता ॥१०९॥

निष्केशपाशः शमिताखिलाशो यदाश्रितो बुद्धमना अनार्यैः ।
अनाश्रितां स्वात्मगतिं समेति सा बुद्धमाता हृदि भासतां नः ॥९॥

जिनेश्वरी ॥११०॥

इनासनं संगणयंस्तृणोपममाराधयन् यां विधृताजिनो जिनः ।
सार्वभ्यमापद् विपदन्तकारणं जिनेश्वरी सा वृजिनं व्यपोहताम् १०

जिनमाता ॥१११॥

लीला किं वर्ण्यते तस्या जिनमातापि याहस्त् ।
जिनस्य जननोद्भूतां भीतिं नीतिविचक्षणा ॥११॥

जिनेन्द्रा ॥११२॥

शान्तचित्ता दयावित्ता काषायाम्बरधारिणी ।
जिनेन्द्रास्तु श्रिये नित्यं निर्वेरा स्वैरचारिणी ॥१२॥

शारदा ॥११३॥

यदाप्तसिद्धिः सुजनो जिताधिः
रूपातादिविद्यो विजहात्युपाधिम् ।
देहादिभावाधिगतं ददातु
सा शारदा पादतले निवासम् ॥१३॥

हंसवाहना ॥११४॥

अभिगत्य दयामजो यदीयां शिशुहंसाभिचरोऽपि चाग्रगामी ।
गजराजचरादिदेवतानां भवतीयं पथि हंसवाहनाव्यात् ॥१४॥

राज्यलक्ष्मीः ॥११५॥

न यैर्लोभः कदाचिच्च ध्यातस्ते वीक्ष्य यामपि ।
लुप्त्यन्ति विवशाः सास्तु राज्यलक्ष्मीः सुराज्यदा ॥१५॥

वषट्कारा ॥११६॥

ध्यात्वा यां विधिना हुत्वा वद्धिं सिद्धिमनुत्तमाम् ।
प्राप्नुवन्ति सदाधारो वषट्कारा ममास्तु सा ॥१६॥

१. एन्द्राविषेयतानाम् ।

सुधाकारा ॥११७॥

यदश्वमेधयज्ञाद्यैर्दुष्करैः प्राप्तिर्संशये ।
अमरत्वं चणात्तत् स्यात् सुधाकारानुचिन्तनात् ॥१७॥

सुधात्मिका ॥११८॥

मोहप्रहारिका पूर्णस्वात्मभावनकारिका ।
सुधात्मिका जयत्येषा विश्वतो विश्वधारिका ॥१८॥

राजनीतिः ॥११९॥

एकस्य सर्वतः सत्ता कथं स्यान्मर्त्यदेहिनः ।
तदा यदा न तुष्टा त्वं राजनीतिर्भवेः शिवे ॥१९॥

त्रयी ॥१२०॥

कार्येऽकार्येऽपि पदुघटनां स स्वयम्भूष यस्या
अर्थज्ञानात् समधिगतवान् सच्छ्रुताया मतायाः ।
यत्सज्जप्त्या विषमविषयाशीविषक्ष्वेदमूर्च्छा-
नाशोऽपि स्याद्वरतु दुरितं वाक्कयीशी त्रयीयम् ॥२०॥

वार्ता ॥१२१॥

यत्प्रसप्त्या श्रुतं वस्तु दृष्टवद् भाति याति च ।
यैकस्यापि सुदूरत्वं वार्ता सार्ति हरत्वियम् ॥२१॥

दण्डनीतिः ॥१२२॥

अखण्डदण्डेण दण्डिता खण्डयन्ती
पति तद्वर्गति सर्वतो मण्डयन्ती ।

तदाज्ञाकरं दण्डं भण्डयन्ती
शिवा दण्डनीतिर्भयं दण्डयन्ती ॥२२॥

क्रियावती ॥१२३॥

जीवत्वमासाद्य शिवोऽपि पुण्या-
पुण्याधिकारी भवति क्षणेन ।
यदाश्रयात् साभयदानदत्ता
क्रियावती नः प्रियमातनोतु ॥२३॥

सद्भूतिः ॥१२४॥

उपादानं विना चित्रं खानन्दविभवं भवम् ।
भावयन्ती स्वभावार्थकरी सद्भूतिरस्तु वः ॥२४॥

तारिणी ॥१२५॥

गुप्तज्ञानमणिं विमोहमकरं रागोरगैर्दुस्तरं
तृष्णापेयचलज्जलं परिवलद्दुर्लोभकूर्माकुलम् ।
संसारान्धिमिमं तरेत् सुविषमं साहाय्यहीनः कथं
दीनस्तद्यदि न त्वंमात्मकृपया संतारिणी तारिणी ॥२५॥

अद्या ॥१२६॥

अद्या यदध्यासविनाकृतस्य यद्वापि च स्वात्मभूता न वाणी ।
तद्धाम संबोधयितुं समर्था श्रद्धा सदा सा ममदाँ ममास्तु ॥२६॥

१. भडि शोधने । २. समवायिकारणम् । ३. संसारम् ।
४. स्व. ग. 'त्यमत्र' पाठः । ५. निश्चये । ६. आश्रयः । ७.
ममत्वं छति जण्डयतीति ममदा ।

सद्गतिः ॥१२७॥

असत्यसंसारगताश्च नैवासतीं मतिं जातु समाश्रयन्ते ।
सन्तो भजन्तो भवतीं सतीं यत् संकीर्त्यसे सद्गतिरित्यतस्त्वम् २७॥

सत्परायणा ॥१२८॥

इतरामरसेवकाः पतन्ते सुयता अप्यवशास्त्वदीयभक्ताः ।
नतु जातु सदात्वदात्मका यत् परिगीता ह्यसि सत्परायणातः २८

सिन्धुः ॥१२९॥

धर्माब्धीन्दुः कर्मसीमादिविन्दु-
ब्राह्मस्याब्धे राज्यसन्धुचहेतुः ।
हेलालोकात् चारनीरादिविन्दुः
सिन्धुः केन्दुर्दुष्कृतैधस्सु भूयात् ॥२९॥

मन्दाकिनी ॥१३०॥

गच्छन्ती मदमत्तचित्तविहगं पङ्क्तं विधत्ते क्षणाद्
रिङ्गन्ती पुनरत्र रिङ्गणमुखं हन्त्युद्भवं लोलताम् ।
कल्लोलामलदोलिनी च सकलां दृष्ट्वा सती या क्रमात्
सा वृन्दारकवन्दिता हरतु नो मन्दाकिनी मन्दताम् ॥३०॥

गङ्गा ॥१३१॥

यानङ्गारिशिरोवतंसकलिका ध्यातैव कामप्रदा
या वृद्धात्मजहस्तगा परिहरत्याचामिता वृद्धताम् ।

१. मानससरोवरस्य । २. 'तंदूर' इति भाषया । ३. ब्रह्मा ।

या कृष्णाङ्घ्रितलस्थितापि सुमतेः काष्ण्यापहा वीक्षिता
सा गङ्गापि करोति चित्रममलं सर्वोपरिस्थं जनम् ॥३१॥

यमुना ॥१३२॥

यमनियमभृतो यतोऽपि भीता
यमभयमाशु तदेव यद्विलोकात् ।
यमभयविशेदं स्वयं भवत्या-
मयदमनी यमुना यमत्वदास्तु ॥३२॥

सरस्वती ॥१३३॥

वनस्यावनदा दानादज्ञानवनपावकः ।
नीरभूरपि सा भोगरसदास्तु सरस्वती ॥३३॥

गोदावरी ॥१३४॥

गोदाता यत्तटे सद्यो गोप्रतिग्रहवान् भवेत् ।
गोदावरी जडत्वं नो बोधगोभिर्व्यपोहताम् ॥३४॥

विपाशा ॥१३५॥

पाशभृद्विषयो यापि भवपाशविनाशकृत् ।
यतस्ततस्ततोर्दौर्घा विपाशेति प्रकीर्तिता ॥३५॥

कावेरी ॥१३६॥

वीरा यत्तीरयातास्तरलतरतरङ्गालिवारिप्रवाहाद्
चिन्दून् नैवावहन्तं सततवहमुपाघ्राय मायाप्रवाहम् ।

१. पुरुषस्य । २. गं पातालं गच्छति । ३. सुखदुःखात्मकस्य
द्वन्द्वस्य । ४. अ. ग. विषदस्वयं पाठः । ५. छित्त्वं घति खण्डयतीति
एकत्वदेत्यर्थः । ६. ततं च तदुदकं, तस्य ओघः । ७. पवनम् ।

छायारूपं वहन्ति प्रततगतिगतं जातुचित् पातु माता (सातः)
कावेरी निम्नयाना चणहतिविभवाभिन्नहर्षोपयानात् ॥३६॥

शतद्रुका ॥१३७॥

एकद्रवप्रथां याति यदालोकात् चणं मनः ।
शतसद्भिः कथं गीता सा देवीह शतद्रुका ॥३७॥

सरयूः ॥१३८॥

हरत्वयोध्यालोकानां चित्रसद्गतिसाक्षिणी ।
सरयूर्मानसोद्भूता मानसोद्भूतविक्रियाम् ॥३८॥

चन्द्रभागा ॥१३९॥

अहो यदभ्याशगता नगत्वं
खगाः खगत्वं च नगा लभन्ते ।
रसानुरागा वत चन्द्रभागा
युष्मान् महाभागतया युनक्तु ॥३९॥

कौशिकी ॥१४०॥

यदमलजलभोगाद्योगिसाम्राज्यमाप्त्वा
कुशिककुलदिनेशो ब्रह्ममुख्यामरेशान् ।
अकृत नवभवत्वारम्भणाद् व्यग्रचित्तान्
वितरतु वरकोशं कौशिकी सुप्रकाशा ॥४०॥

गण्डकी ॥१४१॥

विष्णोरेकैकावतारोदरा यदेवक्याद्या वर्णनं जात्वनन्तम् ।
संप्राप्तास्तन्नैकविष्णूदरा सा नित्यं वर्ण्या गण्डकी स्यात् कथं नु ॥४१॥

शुचिः ॥१४२॥

शुचिरेव भवाभावभावाहारापि सर्वदा ।
रुचिराऽसुचिरादस्तु शुचिः स्वाकारणार्थकृत् ॥४२॥

नर्मदा ॥१४३॥

सोमोद्भवा सोमैजिदम्बुपूरा
सोमेशकाम्या समसौम्ययाना ।
सदाभितो नो द्रव्यत्वनन्ता
सा नर्मदा नर्मसु दक्षिणत्वम् ॥४३॥

कर्मनाशा ॥१४४॥

यत्प्राप्तये ते म्रुनयोऽप्यनन्तं
तेपुस्तपस्तन्नचिराद् यदीयात् ।
संदर्शनात् कर्मकृतोऽपि वा स्यान्-
नैष्कर्म्यमेवा किल कर्मनाशा ॥४४॥

चर्मण्वती ॥१४५॥

वर्मभृतास्ति या शर्मशस्त्रघाते सतां मता ।
चर्मण्वती सदा भूयाच्चर्मदृष्टिहरा तव ॥४५॥

देविका ॥१४६॥

अकालमरणच्छेदकारणं शरणं भव ।
ब्रह्मादिकाधिका देवी देविका देवविश्रुता ॥४६॥

१. भवस्य अभावाच्च भावाच्च, ते । २. अमृतम् । ३. सह
उमया ईशेन (च) ।

वेत्रवती ॥१४७॥

नृप एकः कथं सर्वाधृष्यः स्याद् द्वारगा न चेत् ।
त्रिवेत्रधारिभिर्गीता भवेद् वेत्रवती शिवा ॥४७॥

वितस्ता ॥१४८॥

कश्मीरभूर्मालिरमर्त्यतातकीर्तिस्थली धर्मसुतप्रजीवान् ।
संजीवयन्त्यद्भुतजीवनस्यै ध्यानादपीयं सुखदा वितस्ता ॥४८॥

वरदा ॥१४९॥

सद्भक्तवरदाभक्तवरदेता वरदानुता ।
वरदेति कथं गीता वरधीभिर्वरेश्वरी ॥४९॥

नरवाहना ॥१५०॥

नरान् वहति या माता नरैर्या बोध्यते हृदो ।
नरवाहनसंश्लाघ्या श्रियेऽस्तु नरवाहना ॥५०॥

सती ॥१५१॥

असत्यदेहावतरं गतापि न सत्स्वरूपं विजहाति जातु ।
या वः सती सा शतशो ददातु सतीं मतिं केवलनिर्णयस्थाम् ॥५१॥

पतिव्रता ॥१५२॥

पतिव्रता त्वं वद निर्णयोऽस्ति वक्तुं न मे सर्वमयीश्वरेशि ।
पतिव्रतं तेऽस्ति किम् त्वमेव पत्युर्व्रतं सक्तहृदः सदेति ॥५२॥

१. अजय्यः । २. कश्यपस्य । ३. जलस्य । ४. सद्भक्तानां
वरं ददाति, अभक्तानां वरं दति क्षण्डयति । वरयोरैक्ये, रलयोश्च
ऐक्ये बलदा । ५. क. ग. 'हृदि' पाठः । ६. वैश्रवणेन ।

साध्वी ॥१५३॥

असाधूनपि साधुत्वं घातेनासाधुकर्मणा ।
प्रापयन्त्यसुरानेषा काचित् साध्वी भताद्भुता ॥५३॥

सुचक्षुः ॥१५४॥

सदा सुचक्षुरित्यस्या देव्याः स्वामग्रगो यतः ।
चक्षुराप्त्वा परं सर्वे तेन सच्चक्षुषः कृताः ॥५४॥

कुण्डवासिनी ॥१५५॥

याग्रीन्दुसूर्यकुण्डेषु वसन्त्यपि सतां हृदि ।
सोष्मत्वशान्तिं कुरुते काचित् सा कुण्डवासिनी ॥५५॥

एकचक्षुः ॥१५६॥

ईश्वरत्वं गतास्तेऽपि सहस्राष्ट्रिचक्षुषः ।
यत्कृपायाः सैकचक्षुरैक्यचक्षुर्ददातु वः ॥५६॥

सहस्राक्षी ॥१५७॥

सहस्राक्षतया जिष्णुर्यदा लज्जामवाप्तवान् ।
तदा सापि सहस्राक्षी भूता किं भक्तवत्सला ॥५७॥

सुश्रोणिः ॥१५८॥

श्रोणीं यदीयामवलोक्य रम्भा स्वमार्दवाहंकृतिजं विहाय ।
ऊष्माणमाप्ता हिमतां तदादि सुश्रोणिरेषा हर योनिवासम् ॥५८॥

भगमालिनी ॥१५९॥

ऐश्वर्यधर्मयशसां कमलालया या
वैराग्यमोक्षविभवस्य च या विधात्री ।

१. रत्नब्रह्मत्रिलोचनादयः ।

भक्तस्य तद्विनिमयस्य च दुष्टबुद्धेः

सा दुर्भगत्वहतिकृद् भगमालिनी नः ॥५९॥

सेना ॥१६०॥

सेना येनाराधिताङ्गैश्चतुर्भिस्तस्येशस्य द्वारि तिष्ठन्ति सर्वे ।

सिद्धेरीशा भारतीशा मतेशा ज्ञानीशा वा मानवेशा धनीशाः ॥६०॥

श्रेणिः ॥१६१॥

श्रेणिः सन्निहिता देवी यत्र यत्र यदा यदा ।

तदा तदा स सर्वोऽपि सर्गः सर्गत्वभाग् भवेत् ॥६१॥

पताका ॥१६२॥

वाहिनी चतुरङ्गैश्च बहुरङ्गमयी भवेत् ।

यदग्रयानतो देवी पताकेयं श्रियेऽस्तु वः ॥६२॥

सुव्यूहा ॥१६३॥

सर्वान्यङ्गानि हीनत्वं प्राप्नुयुः शत्रुसंनिधौ ।

वाहिनीनां यदा तुष्टा सुव्यूहा स्या न युक्तितः ॥६३॥

युद्धकाक्षिणी ॥१६४॥

दुर्लभं मानवं देहं क्षणकीर्तीप्सया कथम् ।

त्यजेयुस्त्वं न चेन्मूर्च्छाकर्त्री स्या युद्धकाक्षिणी ॥६४॥

पताकिनी ॥१६५॥

पतत्पतङ्गस्य गतिं द्युतिं च

रुणद्धि या ध्वस्तभया पतन्ती ।

स्थिता नगानां महतां पिधत्ते

स्थितिं हितायास्तु पताकिनी सा ॥६५॥

दयारम्भा ॥१६६॥

हरोऽपि भवभावैकप्रथां यातो यदाश्रयात् ।
सत्यं सैव दयारम्भा सम्भावितजगतत्त्रयी ॥६६॥

विपश्चीपश्चमप्रिया ॥१६७॥

श्रुतोदञ्चितमूर्धानस्तिर्यञ्चोऽपि च वञ्चिताः ।
कथं स्युः स्यान्न चेद्देवी विपश्चीपश्चमप्रिया ॥६७॥

परापरकलाकान्ता ॥१६८॥

न परापरतैकान्तं कर्तुं शक्याश्च यत्कलाः ।
परापरकलाकान्ता सा ममास्त्वग्रतः सदा ॥६८॥

त्रिशक्तिः ॥१६९॥

न भुक्तिभाजोऽपि न भक्तिभाजो
न भुक्तिभाजोऽपि विरोचमानाः ।
भवन्ति संरक्तधियोऽपि तद्वद्
येषु त्रिशक्तिः किल सुप्रसन्ना ॥६९॥

मोक्षदायिनी ॥१७०॥

सकलं हि भवन्मयं भवत्या
नहि बन्धोऽस्ति कदापि तत् स को वा ।
इतरोऽस्ति विशेषभाग न जाने
वत यस्येश्वरि ! मोक्षदायिनी त्वम् ॥७०॥

ऐन्द्री ॥१७१॥

जलप्रदानेन सुपोषयन्ती परं जनं भक्तजनं तु चित्रम् ।
जलत्वद्रीकरणेन भूयादैन्द्री गजेन्द्रोपरिगा श्रिये नः ॥७१॥

माहेश्वरी ॥१७२॥

उन्मत्तचेष्टः शवभूस्थितो यद् दिगम्बरः प्रेतपिशाचमित्रः ।
तथापि शूली परमेश्वरस्तन्माहेश्वरीसेवनजः प्रसादः ॥७२॥

ब्राह्मी ॥१७३॥

ब्रह्मरन्ध्रगता भक्तब्रह्मज्ञानोपदेशिनी ।
ब्राह्मी भूयात् सदा देवी ब्रह्मसृष्ट्येकसाक्षिणी ॥७३॥

कौमारी ॥१७४॥

कुमारयन्ती संसारं कौमारादिदशाक्रमैः ।
कुमारहारिणी भूयात् कौमारी मारभीतिहृत् ॥७४॥

कुलवासिनी ॥१७५॥

सुकुलाकुलताभिमानहीनः
कुलमार्गाभिरतो यदीयभक्तः ।
कुलवित् कुलजां समेति सिद्धिं
शिवदा स्तात् कुलवासिनी सदा नः ॥७५॥

इच्छा ॥१७६॥

स्रष्टा सृजेत् किं नु कथं स विष्णू
रक्षेन्महेशोऽपि हरेण चेत् त्वम् ।

१. हलयोरैक्यम् । २. कौमारं हरति, तच्छीला ।

उन्मेषतद्व्यत्ययरूपकर्त्री

भवेः शिवे सर्वकलेश्वरीच्छा ॥७६॥

भगवती ॥१७७॥

स्वयमाशाम्बरोऽन्यसौ किं दद्यात् स कपालभृत् ।

भिक्षुनाथो न चेदेवी भवेद् भगवती गृहे ॥७७॥

शक्तिः ॥१७८॥

सूक्ष्मोऽव्यक्तः केवलो निर्गुणोऽपि

निःसम्भारश्चित्रसर्गं विधत्ते ।

शम्भुर्दृष्टार्थघूर्णितो यत्प्रसक्त्या

शक्तिः सक्तिं संसृतौ संहरस्व ॥७८॥

कामधेनुः ॥१७९॥

त्वं कामधेनुः प्रथिता निकामं

कामं ददासीति च सुप्रसिद्धिः ।

सार्था तदा स्याद् यदि मे स्वमेव

दद्या यतः सर्वसुकामसिद्धिः ॥७९॥

कृपावती ॥१८०॥

मारणेनासुराणां या सुराणां तारणेन च ।

कृपां विधत्ते सा कापि कीर्तितैषा कृपावती ॥८०॥

१. निमेषः । २. सर्वाः कला यस्याः, सर्वान् कलयति, सर्वं संसारं कलयति ।

वज्रायुधा ॥१८१॥

यस्याः प्रीतिवशादस्थि दधीचेः सर्वसारताम् ।
अगच्छत् प्रथितामस्तु सेयं वज्रायुधा श्रिये ॥८१॥

वज्रहस्ता ॥१८२॥

भक्तानां कुसुमं वज्रं वज्रं कुसुममद्भुतम् ।
अभक्तानां परं यस्या वज्रहस्ता जयत्यसौ ॥८२॥

चण्डी ॥१८३॥

गत्यालसा घूर्णितनेत्रपद्मा
वाण्या स्वभक्तोष्महरापि सौम्या ।
जाने दुरज्ञानविनाशनेन
चण्डीति गीता सुभगा भवानी ॥८३॥

चण्डपराक्रमा ॥१८४॥

दण्डादण्डिहताखिलाभ्रनिपतत्तारानुकीर्णा पुरा
संख्ये दैत्यवरै रराज कुसुमाकीर्णैव सीमन्तिनी ।
या दृष्ट्वा स्वयमेव यां परिगता मोहं पुनस्ते कृत-
स्वार्था चण्डपराक्रमा जयति सा यत्नं विना देवता ॥८४॥

गौरी ॥१८५॥

नीराजितपदद्वन्द्वा गौरीशेन्द्रादिमौलिभिः ।
भूयाद् गौरी गुरुत्वाप्त्यै स्वतः प्रथितगौरवा ॥८५॥

सुवर्णवर्णा ॥१८६॥

सुवर्णतां यातमदः सुवर्णं जगत्यतो यत्परिलब्धवर्णैः ।
अवर्ण्यवर्णापि सुवर्णवर्णेत्याह्वानगीता कृतरूपवर्णम् ॥८६॥

स्थितिसंहारकारिणी ॥१८७॥

एकदा स्थितिकर्तैकः संहरेतापरोऽन्यदा ।
युगपत् तु स्वतन्त्रेयं स्थितिसंहारकारिणी ॥८७॥

एका ॥१८८॥

मिथोऽतिरक्तौ यदि कौचनैक्यं
गताविव स्तो न हि तौ च वर्ण्यौ ।
इयं तु सर्वत्र सदैव चैका
स्वयं कथं स्यात् परिवर्णनीया ॥८८॥

अनेका ॥१८९॥

सृजेद् विधाता किमिदं च किं स्याद्
वेदा वदेयुश्च किमत्र चित्रम् ।
न चेत् स्वतन्त्रा विमला चिदेका-
नेका भवेत् कापि विलासभूमिः ॥८९॥

महेज्या ॥१९०॥

भावयोगतपःकर्मज्ञानेज्यानां महेश्वरी ।
प्रसूतिवसुधा देवी महेज्येयं दहत्वघम् ॥९०॥

१. विचक्षणैः ।

शतबाहुः ॥१९१॥

रक्षायै सर्वभक्तानां शतबाहुर्महेश्वरी ।
नैकबाहुर्नैकबाहुर्व्यक्ताव्यक्ता जयत्यसौ ॥१९१॥

महाभुजा ॥१९२॥

चर्मावर्तमसृजलं परिवलद्वाणादिमत्स्याकुलं
दन्त्यश्वादिविचित्रसत्त्वमभितो वस्त्रोरगेन्द्रैर्वृतम् ।
सेनाब्धिं यदरं ततार स महाबाहुः कुरूणां नर—
स्तात् सत्येन महाभुजाभजनजः सम्यक् प्रसादोदयः ॥१९२॥

भुजङ्गभूषणा ॥१९३॥

कटौ कण्ठे शिरस्येषा हर भौजङ्गमं भयम् ।
भुजङ्गभूषणा शम्भुभुजङ्गमविभूषणम् ॥१९३॥

भूषा ॥१९४॥

या कामिनीनां कमलाननानामङ्गेष्वभैङ्गं विदधाति कञ्चित् ।
काम्यं निकामं परभागमेषा भूषा दृशा पोषणकृत्सदा स्तात् ॥१९४॥

पद्मचक्रमवासिनी ॥१९५॥

या विघ्नेशजनेशकेशवहरात्माध्यात्मसद्देशिकैः
स्वस्वे धामनि कामनीयविभवा संसेव्यते स्तूयते ।
एका सर्वगता गतागतकथाहीनात्मलीना परा
पद्मचक्रमवासिनी निवसतान्मन्मानसे स्वस्विषा ॥१९५॥

१. अर्जुनः । २. नायकः । ३. अविनाशम् । ४. ब्रह्मा ।
५. 'सन्मानसे' इति क. पाठः ।

षट्चक्रमेदिनी ॥१९६॥

ऊर्ध्वास्त्रायकलादक्षैर्ज्ञेया षट्चक्रमेदिनी ।
मेदबुद्धिहरीं सिद्धिं ददात्वस्मै विना हठम् ॥१९६॥

श्यामा ॥१९७॥

सुधास्वादान्मादागणितवनिताभावकलया
लयारम्भं रम्भारुचिरजघना या विदधती ।
महाकाली रात्रिर्भ्रमणरमणीव द्युतिमती
भवत्येषा श्यामा भवतु भवदुर्भावहतिकृत् ॥१९७॥

कायस्था ॥१९८॥

माया माया ज्ञानगाया विपद्भः
प्रायः कायस्तल्लयो दुर्लयोऽयम् ।
कायस्यापि स्वेन सेयं न माया-
मेया चित्रं चेतना सुखतन्त्रा ॥१९८॥

कायवर्जिता ॥१९९॥

अपि ब्रह्माण्डपिण्डेभ्यो वितता प्रथिता मता ।
सतां भूयाद् विभूत्यै सा भवानी कायवर्जिता ॥१९९॥

सुस्मिता ॥२००॥

स्मितेन या विस्मितमातनोति
दृष्टैव गम्या नहि दृष्टिवादैः ।
भक्तस्य रक्तस्य विरक्ततायां
सा सुस्मिता तेऽस्तु हिताय शक्तिः ॥२००॥

१. लक्ष्म्याः ।

श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवः श्रीकृष्णकौलः सुत
साहिबकौलमसूत यं च जननी बुद्धिः प्रबुद्धिः सती ।
तत्काव्ये गुरुवृत्तचिन्तनमणोः सोदर्यभावं श्रिते
देवीनामविलासनाग्नि विरतिं भक्तिर्गता सप्तमी ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथ-
विरचिते नामविलासे सप्तमी भक्तिः ॥७॥

अष्टमी भक्तिः

सुमुखी ॥२०१॥

न सूर्यचन्द्रौ न च पद्मवह्नी यातौ यदीयाननतुल्यतां यत् ।
सुशब्दपूर्वत्वमतः सुदृग्धं यस्या मुखे स्तात् सुमुखी सदा नः ॥१॥

क्षामा ॥२०२॥

सदा भवभवाभावभावाहारापि काप्यहो ।
क्षामा सा मा परेशानी विषमे विषयेऽवतु ॥२॥

मूलप्रकृतिः ॥२०३॥

यस्या उदयमायान्ति लयं यस्यां च यन्मयाः ।
भावाः कौपिलवेद्येयं मूलप्रकृतिरद्भुता ॥३॥

ईश्वरी ॥२०४॥

इच्छानिच्छाव्यत्ययेच्छाभिरेतत्
सत्तासत्ते व्यत्ययेनापि सत्ताम् ।
धत्ते यस्या निर्मलाया दयाया
एषा देवी कीर्तिता सेश्वरीति ॥४॥

१. भवात् संसारात् भवा उत्पन्ना ये अभावा भावाश्च,
तानाहरति । २. कपिलशास्त्रज्ञेय्या ।

अजा ॥२०५॥

जाते घटे संस्थितमन्तरभ्रं न जायते जातमिवापि यद्वत् ।
जातस्य तद्वद् बहिरन्तरस्य स्थितापि देवी प्रथितास्यजा त्वम् ॥५॥

बहुवर्णा ॥२०६॥

एकवर्णापि निर्वर्णा बहुवर्णेति या शिवा ।
सुखतन्त्रा सुवर्णं नो बहुवर्ण्यै ददातु सा ॥६॥

पुरुषार्थप्रवर्तिनी ॥२०७॥

द्विविधं पौरुषं देवी स्वस्वामीष्टं ददाति या ।
भक्तस्य सा सदाग्रेऽस्तु पुरुषार्थप्रवर्तिनी ॥७॥

रक्ता ॥२०८॥

भक्ता यस्या अन्यतः स्युर्विरक्ता
रक्ता ध्याने कालभीतिं विहातुम् ।
शक्तास्त्यक्ताशेषदोषाः परैषा
रक्ता देवी रक्तभावप्रतिष्ठा ॥८॥

नीला ॥२०९॥

अभ्रे जलाभ्रे जलधौ द्रुमेषु सुस्पष्टपत्रेष्वसितोत्पलेषु ।
रक्तेषु या मुख्यतया विभाति नीलेषु नीलाऽस्तु हिताय देवी ॥९॥

सिता ॥२१०॥

हिमे हिमांशावमरापगायां कान्तेऽभ्रमोरिन्द्रहये विभूर्ता ।
हरस्य मुक्तादिषु च प्रधाना सिता सितं स्वान्तमियं करोतु ॥१०॥

१. संसारस्य । २. शोभनं यशः । ३. वर्णनीयम् ।
४. ऐरावते ।

श्यामा ॥२११॥

श्यामापाङ्गा भ्रामयामास रामाः
 श्यामः श्यामां गोपजन्मा नकामः ।
 यस्यां स्वस्यावेशमात्राद् दयाप्ता—
 च्छद्यामा सा भारामकामं करोतु ॥११॥

कृष्णा ॥२१२॥

तारासु लोलासु वराङ्गनानां रात्रौ मतौ मूढमतेः प्रधाना ।
 कृष्णापि कृष्णत्वहरा वितृष्णा कृष्णत्वदा भक्तवराय भूयात् ॥१२॥

पीता ॥२१३॥

पीता पीतकपर्देन दृष्ट्या पीताम्बरेण च ।
 गीता पीता हितायास्तु माता भाता सतां हृदि ॥१३॥

कर्बुरा ॥२१४॥

कर्बुरे ब्रह्मरन्ध्रस्थे शीभिर्नी कमलासने ।
 कर्बुरा देवता भूयाद् भवभारापहारिणी ॥१४॥

क्षुधा ॥२१५॥

धात्रादयोऽपि यां नैव रोद्धुं शक्नुः सुधाशनाः ।
 क्षुधा देवी जयत्येषा सर्वधात्वेकबीजभूः ॥१५॥

तृष्णा ॥२१६॥

कुम्भोद्भवो मुनिर्वह्निर्वडवावक्त्रलाञ्छितः ।
 यक्षुभोऽन्धविशोषैकहेतुस्तृष्णा जयत्यसौ ॥१६॥

१. श्रीकृष्णाः । २. गोपीः । ३. नभस्समासो नम्रद्युस्त इति-
 षत् । ४. महावेवेन । ५. विष्णुना । ६. क. ख. 'शोभिनी' पाठः ।

जरावृद्धा ॥२१७॥

विषाशनोऽपि यत्सङ्गादजरामरताधिपः ।
चित्रं सापि जरावृद्धा क्रियान्मम जराजराम् ॥१७॥

तरुणी ॥२१८॥

रतौ रक्तचित्तोऽङ्गहीनः कदाचिद्
भवद्रन्धुरस्त्री च पुष्पैः स विश्वम् ।
सरो यज्जयत्येतदस्याः स दृष्ट्या
तरुण्याः परं हास्यमात्रप्रसादः ॥१८॥

करुणालया ॥२१९॥

कपालिनं हरं भीममपि प्रेतगणावृतम् ।
दूरीकरोषि यन्नातो गीयसे करुणालया ॥१९॥

कला ॥२२०॥

कैलामेकां यदा ध्यायेत् कलेत्येनां मलापहाम् ।
सकला न वशे किं स्युः करमालातुलाः कलाः ॥२०॥

काष्ठा ॥२२१॥

दुष्टत्वं यन्न नष्टं स्यात् कष्टेन बहुनापि तत् ।
नश्येत् क्षणेन भक्तानां काष्ठेत्यस्याः प्रसादतः ॥२१॥

मुहूर्ता ॥२२२॥

या विभज्य दिने रात्रौ पृथक् षोडशधा स्थिता ।
स्वरूपं प्रथिता भूमौ मुहूर्तास्तु शिवाय वः ॥२२॥

१. स. ग. 'बन्धुः' पाठः । २. चौरं, हरतीति व्युत्पत्तेः ।
३. कियन्तं कालम् ।

निमेषा ॥२२३॥

या भूलोकाच्चिविषया शोभते क्षोभदानकृत् ।
निमेषास्तु परेशानी विशेषाशेषभूतिदा ॥२३॥

कालरूपिणी ॥२२४॥

विदुषी प्रभवादिभिर्भवं या प्रभवादीन् नहि कोऽपि वेत्ति यस्याः ।
ग्रहराशिभचक्रकानुमेया ग्रथिता सा किल कालरूपिणीति ॥२४॥

सुकर्णरसना ॥२२५॥

विज्ञप्तिं सुरसं सम्यग् ग्रहीतुं सुजनार्पितम् ।
सुकर्णरसना भृता देवी सापि निरञ्जना ॥२५॥

नासा ॥२२६॥

या कामिनीभ्यः सुषमां ददाति मुक्तादिरत्नोल्लसिताऽऽददाति ।
आमोदसंघं सकलस्य यापि नासेति सा काप्यनुमीयतेऽत्र ॥२६॥

चक्षुः ॥२२७॥

यच्चक्षुर्विषयप्राप्तं शक्तो द्रष्टुं न सोऽन्तकः ।
प्रीतेरेकनिदानं सा चक्षुरित्यभिधीयते ॥२७॥

स्पर्शवती ॥२२८॥

यत्पादरजसा स्पृष्टं भाले स्पृशति जातु न ।
माया कापि कदाप्येषा सती स्पर्शवती मता ॥२८॥

१. दानं=स्वरञ्जनम् । २. सृष्टिस्थितिसंहारान् [प्रभवविभवादीन् वत्सरानपि] । ३. ख. ग. 'सुवर्ण' पाठः । ४. ख. ग. 'सुवर्ण' पाठः । ५. परमा शोभा । ६. संसारस्य ।

रसा ॥२२९॥

या पङ्क्तिधाष्टादशतां विगाहते
भीमेन सम्यग्रसितानलेन वा ।
योगीश्वरैर्यामृतरूपिणीचिता
पूर्णं रसं सा रसयेद्रसा जनम् ॥२९॥

गन्धप्रिया ॥२३०॥

नासिका जडरूपापि गन्धं चेतयतेऽभितः ।
यत्प्रसस्या सुगन्धं सा देयाद् गन्धप्रिया यशः ॥३०॥
सुगन्धा ॥२३१॥

नानागन्धाष्टगन्धत्वप्रथिता गन्धवर्जिता ।
सुगन्धास्तु भवोद्भूते मायादुर्गन्धहारिका ॥३१॥
सुस्पर्शा ॥२३२॥

संसिद्धपस्पर्शो भक्तः पश्यति स्पर्शवद् भवम् ।
यत्पादरेणुसंस्पर्शात् सुस्पर्शास्तु शिवाय वः ॥३२॥
मनोगतिः ॥२३३॥

रोद्धुं यां नैव शेकुर्विविधविधिकथायोगसेवादियत्नैः
खिन्ना नुक्ताः स्वबुद्ध्या ययुरथ शरणं यद्वतिज्ञानलब्धयै ।
यामेवेशा अजाद्या अपि विमलमनोभावमाप्ता मनोग-
त्याख्या देवी सदा मे मनसि निवसताद् वासरश्रीरिवार्के ॥३३॥

१. ख. ग. 'योगेश्वरैः' पाठः । २. प्रयोजनम् । ३. चारुषत् ।

मृगनाभिः ॥२३४॥

जातो यतः सर्वसुगन्धजेता कस्तूरिकामोदवरोऽखिलस्य ।
घ्राणैकमार्गं विदधाति चेतः प्रकीर्त्यते सा मृगनाभिरार्यैः ॥२४॥

मृगाक्षी ॥२३५॥

चलेनार्धविलोकेन या चलं कुरुते मनः ।
सेयं कापि मृगाक्षी नो भूयादक्ष्यग्रगा सदा ॥२५॥

कर्पूरामोदधारिणी ॥२३६॥

यद्वासनामुपाघ्राय वासना मलिना चक्षणात् ।
विनश्यति शिवायास्तु कर्पूरामोदधारिणी ॥२६॥

पद्मयोनिः ॥२३७॥

ननायोनिरयोनिश्च पद्मयोनिरितीरिता ।
योनिप्रवेशदुर्वेशमुखं दुःखं व्यपोहताम् ॥२७॥

सुकेशी ॥२३८॥

सुकेशोपमानं यदि स्यादनन्तै-
र्गुणैः शोभितं वैश्वको वाप्यनन्तः ।
अनन्ताद्यजिह्वस्तदा स्युः सुवर्ण्याः
सुकेशीमहेशीकचत्सत्कचेशाः ॥२८॥

सुलिङ्गा ॥२३९॥

स्वैश्वर्यरूपं निखिलं प्रपञ्चं
शम्भोः स्फुटीकर्तुमजादिशक्तिः ।

१. संसारस्य । २. चामरादिकम् । ३. घर्णयिता ।

उज्जृम्भिता काचन या प्रसिद्धा
गुप्ता सहायीभवतात् सुलिङ्गा ॥३९॥

भगरूपिणी ॥२४०॥

यैकाप्यनेकाङ्गमिदं विधातुं
पातुं चमा हन्तुमपि स्वभावात् ।
काचित् सदानन्दकृदस्तु वीरै-
र्धीरैर्निषेव्या भगरूपिणी सा ॥४०॥

योनिमुद्रा ॥२४१॥

याऽऽधारदारिद्र्यमपि प्रयातं
बीजं च विन्दुं च दधाति सम्यक् ।
सुखेन गम्या कुलमार्गनिष्ठैः
सा योनिमुद्रास्तु मुदे सुदेहा ॥४१॥

महामुद्रा ॥२४२॥

दर्शभिः षोडशाधारैर्द्वादशान्ते लयं गतैः ।
ऐक्यहेतुर्द्वयोर्गीता महामुद्रा महेश्वरैः ॥४२॥

खेचरी ॥२४३॥

लब्ध्वा यां सत्यसन्धाः परगुरुदयया सृष्टिबीजैकचित्ता
वामं कामं निकामं प्रशमयितुमलंभूषणवः स्युर्वितृष्णाः ।
तं वा कालं करालं गतविषयरसाः सद्रसज्ञा मुनीन्द्राः
सञ्चारं खेचरीयं वितरतु रुचिरं खेऽचिरं चिन्मये नः ॥४३॥

१. इन्द्रियैः । २. जीवात्मपरमात्मनोः । ३. सत्यप्रतिज्ञाः ।

खगगामिनी ॥२४४॥

प्रधिहीनरथोऽनूरुसारथिर्यत्प्रसादतः ।
खगो नित्यमविश्रान्तो भानुः सा खगगामिनी ॥४४॥

मधुश्रीः ॥२४५॥

नगाः कुसुमवर्षणैः सर्ततगाश्च संवीजनैः
खगाः कलरवस्तवैर्विमलवारिभिर्निम्नगाः ।
निषेव्य वत सन्ति यां सकलकामनीयागमाः
सदा भवतु देवता मम मता मधुश्रीः श्रिये ॥४५॥

माधवीवल्ली ॥२४६॥

परत्र भ्रमरं फुल्ला भ्रमरं न करोति या ।
करोतु माधवीवल्ली निर्भ्रमं मम मानसम् ॥४६॥

मधुमत्ता ॥२४७॥

यार्धविलोकनभाषणयानैर्लक्षितविभ्रममात्मनि भक्तम् ।
पूर्णविलोकनभाषणयानं संरचयत्युदिता मधुमत्ता ॥४७॥

मदोद्धता ॥२४८॥

कुली च वित्ती च सुरुपचर्यो दाता प्रभुः शास्त्रविदस्त्रविद्धा ।
मदोद्धतो जातु न यत्सुभक्तो मदोद्धता चित्रमियं श्रिये स्तात् ॥४८॥

मातङ्गी ॥२४९॥

मातङ्गानां सेविता दुष्कलङ्कं पातङ्गं या भावमापादयन्ती ।
आतङ्कं वाऽशङ्कमात्मप्रदीपे मातङ्गीयं मत्तमातङ्गयाना ॥४९॥

१. वायवः । २. भ्रमणशीलम् ।

शुकहस्ता ॥२५०॥

भवंभावविरक्तभावभक्त्या परितुष्टा मुनिजस्य या शुकस्य ।
समनामहितत्वकृत् भूता शुकहस्ता सुखकृन् वाशु कस्य ॥५०॥

पुष्पबाणा ॥२५१॥

पुष्पबाणापि या चक्रपाणिबाणमजीजयत् ।
बाणक्षेपं विनैषाशु दृष्ट्या रुद्रं श्रियेऽस्तु सा ॥५१॥

दधुचापिनी ॥२५२॥

पिनाकशार्ङ्गचापाम्यां स्तुता देवीशुचापिनी ।
दिक्षु दिक्षु सदा रक्षाकारिणी नो विहारिणी ॥५२॥

रक्ताम्बरधरा ॥२५३॥

रक्ताम्बरधरेत्यस्या ध्यानं रक्ता अहर्निशम् ।
जानन्ति सर्वतः संध्यामिव दैवतपूजिताम् ॥५३॥

क्षीवा ॥२५४॥

अन्यः कश्चित् क्षीवभावं कदाचिद्घातः सद्यश्चेत्यहीनः स्वयं स्यात् ।
क्षीवा त्वेषा स्वात्मना सर्वदाहो जीवं क्षीवं चेत्यलुब्धं करोति ॥५४॥

रक्तपुष्पावतंसिनी ॥२५५॥

चन्द्रं कलङ्किनं मत्वा निरङ्गं च शिरोगतम् ।
हरस्य जाने सा भूता रक्तपुष्पावतंसिनी ॥५५॥

शुभ्राम्बरधरा ॥२५६॥

शुभ्राङ्गेन समं शुभ्रशैले खेलति या मुदा ।
शुभ्राम्बरधरा सेयं शुभ्रं वितरताद्यज्ञः ॥५६॥

१. भवस्य संसारस्य भावाः । २. महादेवेन ।

धीरा ॥२४७॥

स्वयं च भीमस्य भयानकानां गरुर्गणानां च वृतस्य सर्पैः ।
सदाङ्गयातापि हरस्य पूर्णानन्दैव धीरास्तु निर्जार्थकर्त्री ॥५७॥

महाश्वेता ॥२४८॥

कदाचिल्लीलायै निजसदसि शर्वेण सहसा
महाश्वेते शैले स्वगयितुमलं स्वं सुचतुरा ।
महाश्वेता भूता कथमपि न लक्ष्या सुहसिता-
वतान्माता माताऽसितमितहितात् संसृतिकृतात् ॥५८॥

वसुप्रिया ॥२४९॥

अन्यः कदाचिदौर्गत्यशङ्कया स्याद् वसुप्रियः ।
भगवत्यपि नो जाने कथं देवी वसुप्रिया ॥५९॥

सुवेणिः ॥२६०॥

अर्धाङ्गगाया गिरिशस्य गङ्गा शिरोगता भाति समेत्य यस्याः ।
वेण्येव वेणीविषयं प्रयाता सुवेणिरेषास्तु सदा हिताय ॥६०॥

पद्महस्ता ॥२६१॥

एकेन पादेन जले स्थिताय तुष्ट्या स्वेरुन्मुखतां गताय ।
दत्तो वरः कर्दमजाय पद्महस्तेतिनाम्नैव तया धृतेन ॥६१॥

मुक्ताहारविभूषणा ॥२६२॥

यन्मुक्ताहारशोभाभिर्गङ्गे च हसिता चला ।
उत्फेना चास्ति सा देवी मुक्ताहारविभूषणा ॥६२॥

१. धीरत्यकर्त्री ।

कर्पूरामोदनिःश्वासा ॥२६३॥

अमरोऽपि सदा दिक्षु सक्तो यत्रास्ति शङ्करः ।
कर्पूरामोदनिःश्वासा सेयं श्वसनपूजिता ॥६३॥

पद्मिनी ॥२६४॥

अन्यदा रविरुदेत्ययं चिराद्यविकाससमये चिरेण वा ।
संदिदृक्षुरिव मन्दमन्दगः पद्मिनीति गदिता बुधैरियम् ॥६४॥

पद्ममन्दिरा ॥२६५॥

यत्कलानिधिरिहाङ्गवान् गदी तापकुट्टं दिनमणिश्च भास्करः ।
तत्त्ववैमि किल पद्ममन्दिरादृष्टिदृष्टिजनिता विमक्तता ॥६५॥

खड्गिनी ॥२६६॥

यद्वस्तयातं समवेक्ष्य खड्गं दैत्याः स्वमस्मिन् प्रतिषिम्बितं वा ।
पलायितास्तेऽपि भियेव मृत्युं सा खड्गिनीति प्रथिता त्रिलोक्याम् ॥

चक्रहस्ता ॥२६७॥

गोपालबालोऽपि च भूमिपाठा-
नेकोऽप्यनेकान् विदितास्त्रिलास्रान् ।
हन्यात् कथं यत्नविहीन एषा
न स्यात् प्रसन्ना यदि चक्रहस्ता ॥६७॥

भुसुण्डी ॥२६८॥

भुसुण्डकाकः सैदयो यदीयां
दयां समालम्ब्य विलम्बिताशुः ।

१. वायुना । २. पद्ममन्दिरायाः अदृष्टिश्च दृष्टिश्च, ताभ्यां
अनिता । ३. सन् अयः शुभावहो विधिः, सह दयया वर्तते च ।

जज्ञाण्डनाशेऽपि न नाशभागी
चिद्भृङ्गिडमेया ददतां भुसुण्डी ॥६८॥

परिषायुधा ॥२६९॥

या तुष्टा स्वात्मसद्रत्नकोशेऽस्मिन् मोचयत्यरम् ।
विमोहपरिघं सेयं कीर्तिता परिषायुधा ॥६९॥

चापिनी ॥२७०॥

या बाणवर्षैः परमावृणोति
यां पुष्पवर्षैश्च हरिः कृतार्थः ।
सा चापिनी कापि विलापमस्र
कृपाकरी मोहकृतं विलुम्प ॥७०॥

पाशहस्ता ॥२७१॥

जडाधिपोऽपि प्रथितः प्रचेता नियामयत्युद्वसतत्त्वसङ्गम् ।
दयां यदीयां परिलभ्य देयात् सा पाशहस्ता भवपाशनाशम् ॥७१॥

त्रिशूलवरधारिणी ॥२७२॥

कालभीहारिणी देवी प्रेतभूमिविहारिणी ।
श्रीकारिणी जनस्वास्तु त्रिशूलवरधारिणी ॥७२॥

सुबाणा ॥२७३॥

यकं बाणं दर्शयन्ती क्षिपन्ती लक्ष्मीभूतं तं पुनस्ताडयन्ती ।
तेनासंख्यीभूतरूपेण दैत्यान् देवप्रीत्यै सा सुबाणेति गीता ॥७३॥

१. स्वीकारम् । २. शत्रुम् ।

शक्तिहस्ता ॥२७४॥

कुमारोऽपि यां तोषयित्वा कुमारीं
कुमारं जघानासुरं तारकं तम् ।
त्रिशक्तिप्रसक्तं च काचिच्चिदेपा
शिवायास्तु शक्तिः शिवा शक्तिहस्ता ॥७४॥

मयूरवरवाहना ॥२७५॥

प्रियप्रियेतिवाक्तुष्टा शिखिने पारितोषिकम् ।
ददाविव स्वयं भूत्वा मयूरवरवाहना ॥७५॥

वरायुधधरा ॥२७६॥

मोहप्रहारसंहारहरा देवी परापरा ।
वरायुधधरा सेयं गीयते वरबुद्धिभिः ॥७६॥

वीरा ॥२७७॥

ध्यायन्तो यां धीरवीरा व्यथन्ते
नादातुं वा दातुमस्त्राणि जातु ।
कीर्तिं मूर्तिं देवतानां क्षितिं वा
लब्धुं तुष्टाः सा शिवायास्तु वीरा ॥७७॥

वीरपानमदोत्कटा ॥२७८॥

गुप्तप्रकटसंघट्टा नभसीव घनच्छटा ।
पातात् कटाक्षपातेन वीरपानमदोत्कटा ॥७८॥

१. बालोऽपि । २. कुत्सितो मारोऽभिलाषो यस्य । ३. पीयू
पीयू इति शब्दानुवृत्तिः ।

वसुधा ॥२७९॥

विराजते राजसमाजमाजां भूत्वा सुराजः कृपयेद् यस्याः ।
उद्धाममुद्धाम सदा ममास्तु सुधोत्तमा सा वसुधा सुपाला ॥७९॥

वसुधारा ॥२८०॥

दारवराः कुचरोचितहारा ऊरुभरालसलास्यविहाराः ।
तस्य वशा न कर्त्तुं स्युरुदारा यस्य करे वत सा वसुधारा ॥८०॥

जया ॥२८१॥

रणे वने वा गहने जनानां राजावलोके वरमङ्गलेषु ।
पञ्चामवक्त्रं प्रतिभाति वक्त्रं जया दयान्धिर्विजयाय भूयात् ॥८१॥

शक्रम्मरी ॥२८२॥

स्नेचरी गोचरी स्वेच्छागोचरी वरसुन्दरी ।
शक्रम्मरी सदा भूयाद् वरदा परमेश्वरी ॥८२॥

शिवा ॥२८३॥

उदेति यस्या विलयं च याति यस्यां च यद्रूपमिदं सदर्म्भि ।
तद्यापि या वर्चत ऊर्मिहीना शिवा शिवायास्तु नवा नवेयम् ॥८३॥

विजया ॥२८४॥

ध्येया चतुर्वर्णजनैः क्रमेण सितादिवर्णोत्तमपुष्परूपैः ।
विधुः परानन्दसुधाम्बुराशेरयप्रदा स्ताद् विजयामयस्या ॥८४॥

१. क. 'कृपयेव' पाठः । २. शीतातपशोकमोहक्षुत्पिपासादि-
राहेता ।

जयन्ती ॥२८५॥

भक्तो यदीयो जनमध्यवर्ती विभाति तारान्तरगो यथेन्दुः ।
विपक्षयूथान्धनिशानिहन्ता सतां जयन्ती जयदा सदास्तु ॥८५॥

सुस्तनी ॥२८६॥

पूर्वं स्वकुम्भद्युतिमानमत्ताः कुचौ यदीयाववलोक्य पश्चात् ।
नागास्तदाद्यात्मशिरःसु धूलिं क्षिपन्ति सैषा किल सुस्तनीति ॥८६॥

शत्रुनाशिनी ॥२८७॥

शत्रवो न स्युरेतस्य द्वित्राश्चेत् स्युस्तदापि ते ।
मित्रतां यान्ति येनेयं पूजिता शत्रुनाशिनी ॥८७॥

अन्तर्क्री ॥२८८॥

बहिष्कृतं चापि ययेदमात्मस्वरूपतो भाति तदन्तरेव ।
विमर्शनेनात्मनि चिन्मयेऽन्तर्वर्ती शिवेयं मतिमद्भिरीड्या ॥८८॥

वेदशक्तिः ॥२८९॥

वाचं स्वकीयां गदितां जनोऽयं
जानाति सा तं नहि जातु यद्वत् ।
तथैव या वेदविदस्ति वेद-
वेद्या न वा सावतु वेदशक्तिः ॥८९॥

वरदा ॥२९०॥

अमरा इतरे वरदाः करगाभिनयेन हि सन्ति सहस्रतया ।
वरदा त्वियमेव सदा प्रथिता चरणौ शरणां श्रयतां दयया ॥९०॥

दात्री वरस्यासि महेश्वरी त्वं
 यद्धारयन्ती च वरं स्वयं तम् ।
 अन्तर्गता भक्तजनस्य तस्मात्
 संकीर्त्यसे त्वं वरधारिणीति ॥९१॥

कश्मीरतीर्थेषु हिमे हिमांशौ
 साधोर्हृदि प्राप्तगतिः सदैव ।
 या शीतलास्ति प्रथिता हितास्तु
 क्रोधोष्महन्त्री निजबोधकर्त्री ॥९२॥

कृत्वा सुदुःशीलमिदं च विश्व-
 मस्यात्मभृतापि न या स्वकीयम् ।
 शीलं परानन्दमयं जहाति
 साव्यात् सुशीला निजलीलयैः ॥९३॥

नाराधिता स्वयं यत्सा बालग्रहविनाशिनी ।
 योगिनोऽपि ततो जाने लब्धुं वाञ्छन्ति शैशवम् ॥९४॥

चेत्योत्पत्तिर्या स्वयं चेत्यहीना
 सच्चिद्रूपा रूपणीयात्मनैव ।

या सर्वादिश्चादिमध्यान्तहीना
देवी गीता सा कुमारी पुराणा ॥९५॥
सुपर्वा ॥२९६॥

नाडीषु मासेषु दिनेषु मध्ये वर्षेषु वा निर्मथितोद्धृता या ।
दानादिकृत्येषु सुपुण्यरूपा ख्याता सुपर्वास्तु सुखाय सार्व ॥९६॥
कामाख्या ॥२९७॥

कामोद्धर्तुः काम्यरूपास्ति कामरूपस्या या सर्वकामैकबीजम् ।
कामाख्येयं कापि निष्कामकर्मज्ञेया पायादेवता मामपायात् ॥९७॥
कामवन्दिता ॥२९८॥

मदनोऽप्यहमत्र योगिनाथे
इतशक्तिस्त्वयमुल्लसत्स्वशक्तिः ।
प्रथिता त्रिदशेश्वरेऽस्ति शम्भा-
विति मत्वा किल कामवन्दिता त्वम् ॥९८॥
जालन्धरधरा ॥२९९॥

अशक्तसर्वदेवेऽस्मिन् ख्याता राज्ञी कलौ युगे ।
जालन्धरधरा सैव केवला देवदेवता ॥९९॥
अनन्ता ॥३००॥

योऽन्तोऽस्ति योऽन्तं विदधाति योऽन्त्य-
स्ते सन्ति सर्वेऽतिगता न यत्ताम् ।
सर्वामनन्तास्य ततः स्वरूपे
स्वान्तं दृढस्वन्तमियं करोतु ॥१००॥

१. स्वशक्तिम् । २. दृढशोभननिश्चयम् ।

श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवः श्रीकृष्णकौलः सुतं
साहिवकौलमसूतं यं च जननी बुद्धिः प्रबुद्धिः सती ।
तत्काव्ये सहजार्चनादिपदवत्याः षष्टिकाया अनूद्-
भूते नामविलासनाम्नि सुरसा भक्तिर्व्यतीताष्टमी ॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिवकौलानन्दनाथ-
विरचिते श्रीनामविलासेऽष्टमी भक्तिः ॥८॥

नवमी भक्तिः ।

कामरूपनिवासिनी ॥३०१॥

सर्वभीत्रासिनी दुष्टशासिनी सुविकासिनी ।
सुहासिनी रसायास्तु कामरूपनिवासिनी ॥१॥

कामबीजवती ॥३०२॥

रूपं निजं दग्धतनुश्च भूयः
क्रुद्धेन रुद्रेण कथं लभेत ।
सर्वस्य काम्यं यदि कामबीज-
वती सदा तेन न सेविता स्याः ॥२॥

सत्या ॥३०३॥

ब्रह्मादितः सकलबुद्धिवतामधीशा
निर्णीय सर्वनिगमागमतत्त्वमेतत् ।
आज्ञापयन्त्विति शिवा परमा किमर्थं
सत्याप्यसत्यमिदमातनुते कथं वा ॥३॥

१. कामः । २. हे ब्रह्मादयो भवन्त आज्ञापयन्तु—इति अत्र
अन्वयः । सार्वविभक्तिकस्तसिन् ।

सत्यधर्मपरायणा ॥३०४॥

असत्यां संसृतिं मत्वा कृतिनो यामुपासते ।
सत्यधर्मस्थिराः सेयं सत्यधर्मपरायणा ॥४॥

स्थूलमार्गस्थिता ॥३०५॥

स्थूलः कष्टः कर्ममार्गः प्रसिद्धः
पूर्णानन्दो ज्ञानमार्गस्तु सूक्ष्मः ।
एषा देवी स्थूलमार्गस्थितापि
पूर्णानन्दा चित्रमेतद् विचित्रम् ॥५॥

सूक्ष्मा ॥३०६॥

क्षणादेकचिदुल्लासकणाद् ब्रह्माण्डकोटयः ।
भवन्त्ययन्नतो यस्याः सा सूक्ष्मा कीदृशी शिवा ॥६॥

सूक्ष्मबुद्धिप्रबोधिनी ॥३०७॥

दुर्गमैरागमैर्गम्यमन्ते तदुर्गसंसृतेः ।
कथं ज्ञेयान्न चेत् सा स्यात् सूक्ष्मबुद्धिप्रबोधिनी ॥७॥

षट्कोणा ॥३०८॥

कृष्णे वायोर्मण्डले शैवमन्त्रे
हृल्लेखायाश्चक्रराजे द्वितीये ।
दीक्षामार्गेषु स्थिता पङ्क्तिषा या
सा षट्कोणा पदैक्रियादारब्धदास्तु ॥८॥

१. पुरुषः । २. ॐ नमः शिवाय । ३. अध्यापनमित्यादि ।

त्रिकोणा ॥३०९॥

मूले चक्रे तेजसो मण्डले वा
जम्बुद्वीपे शम्भुनेत्रत्रये वा ।
आद्या शक्तिः केवला या त्रिकोणा
सेयं माया केन मानेन माता ॥९॥

त्रिनेत्रा ॥३१०॥

यस्या निमेषाल्लयमेति विश्व-
मुन्मेषतो वोदयमेति हेतेः ।
नेत्रेश्वरस्याधिगतोत्तमाङ्गं
सा मे त्रिनेत्रा ददतां सुनेत्रम् ॥१०॥

त्रिपुरसुन्दरी ॥३११॥

त्रिवीजविषया त्रिधा नियमिता त्रिवेदश्रुता
त्रिलोकजननी त्रिभिस्त्रिदशनाथगेया पैदैः ।
त्रिधाममहिमस्थली त्रिसंमयाविभेद्या परा
त्रिनेत्रदयिता हिता त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥११॥

वृषप्रिया ॥३१२॥

वृषाकपेर्यत्र मृषा प्रकाशो
वृषोऽपि यामाप्य वृषो बभूव ।

१. मूलाधारे । २. ज्वालायाः । ३. त्रिवीजेति वाग्भवकाम-
शक्तयः । ४. त्रिधेति ज्येष्ठावामारौद्रीभेदेन । ५. तत्त्वमसि, अहं
ब्रह्मास्मि, अयमात्मा ब्रह्म, इत्यादिसामवेदोक्तेः । ६. त्रिधामेति सूर्य-
चन्द्राक्षयः । ७. भूतभविष्यद्वर्तमानैः । ८. सूर्यस्य । ९. धर्मोऽ-
पि । १०. धर्मः ।

वृषाधिपस्तोषयति स्तवैयां

वृषप्रिया सा भृशतापहास्तु ॥१२॥

वृषारूढा ॥३१३॥

कैलासशिखरस्था या स्वर्णवल्लीव राजते ।

वृषारूढा शिवा सा मां वृषारूढं करोत्व्वरम् ॥१३॥

महिषासुरघातिनी ॥३१४॥

स्ववाहस्य हरेस्तुष्ट्यै श्रान्तस्य क्षुधितस्य च ।

भृताखिलमवैन्ती नु महिषासुरघातिनी ॥१४॥

यद्विरोजा[धा]दपि प्रापन्महिषो वृषजां गतिम् ।

वन्दनीया न कस्यैषा महिषासुरघातिनी ॥१४॥

सुम्भदर्पहरा ॥३१५॥

नीतः सुम्भो ययैकत्वमन्ते स्वाहन्तया हतः ।

सुम्भदर्पहरा सा त्वं सुम्भदर्पहराऽसि वा ॥१५॥

दीप्ता ॥३१६॥

ध्यानाद्यदीयात् समवाप्य दीप्ते-

रंशं सुदीप्रं रचयन्ति विश्वम् ।

सूर्यादयो दर्शनतोऽपि सैषा

दीप्ता स्वैनामार्थकरी ममास्तु ॥१६॥

१. वृषलगाधिपः शुक्रः । २. धर्मबहलम् । ३. भवानी
कर्त्री । ४. क. ख. 'शिवा' पाठः । ५. दीप्तत्वकरी ।

दीप्तपावकसन्निभा ॥३१७॥

भजतो यां क्षणेनैव गहनं मोहकाननम् ।
सुप्रकाशं भवत्येषा दीप्तपावकसन्निभा ॥१७॥

कपालभूषणा ॥३१८॥

कादम्बिनी बलाकानुगतेवाभाति या शिवा ।
कपालभूषणा भूषामशेषां नो ददात्वियम् ॥१८॥

काली ॥३१९॥

निजावृहासैर्विहितप्रकाश-

मुत्कृत्य मांसं खंदती शवानाम् ।
मुण्डं च खड्गं च करे दधाना
काली करालं हरताव् विकारम् ॥१९॥

कपालमालभारिणी ॥३२०॥

क्रौञ्चपालीसमाक्रान्तगण्डाश्माञ्जनशैलवत् ।
रोचमाना बलायास्तु कपालमालभारिणी ॥२०॥

कपालकुण्डला ॥३२१॥

उदयति तुहिनद्युतौ खरांशौ
चरमधराधरगे च भूतघस्त्रे ।
स्वमिव सुधवले स्फुरत्सुशोभा
भवतु शुभाय कपालकुण्डलेयम् ॥२१॥

१. पुरुषस्य । २. मुण्डु अदती । ३. चतुर्दश्याम् ।

दीर्घा ॥३२२॥

संसेविता दीर्घतपस्विनेय-

मिष्टा च दीर्घेष्टकरेण देवी ।

दीर्घा मर्ति निर्मलनिश्चयस्थां

दीर्घा ददातु प्रथिता हिता वः ॥२२॥

शिवा दूती ॥३२३॥

मन्त्रमाता सुघोषेण देवामन्त्रणकारणम् ।

शिवा दूती शिवायास्तु शिवन्याप्त्या प्रपूजिता ॥२३॥

धनध्वनिः ॥३२४॥

नन्दन्ति नृत्यन्ति च केकिनो यां

गर्भं बलाका अपि धारयन्ति ।

निशम्य जीवन्ति जनाश्च सिद्धां

धनध्वनिः सा धनतापहास्तु ॥२४॥

सिद्धिदा ॥३२५॥

निषेधसिद्धी भविनां समर्था

कर्तुं स्वयं तद्व्यतिरिक्तरूपा ।

या काचिदैश्वर्यकलादिबीजं

सा सिद्धिदा स्तान्मम सिद्धयुद्धेः ॥२५॥

बुद्धिदा ॥३२६॥

बुद्धिदासि किल चेत्तदीशि मे

देहि बुद्धिमिह तां सतां मताम् ।

१. गौतमर्षिणा । २. धरुणेन ।

बुद्ध्यबुद्धिमयसंसृतौ यया
जातुचिन्नाहि भवेद् भिदाप्रथा ॥२६॥

नित्या ॥३२७॥

अन्ये नित्याः केषुचिदर्शनेषु
रूपातास्तेऽन्यत्राप्यनित्यत्वभाजः ।

नित्या त्वेषा चेतना सर्वतन्त्र-
सिद्धान्तस्था काचनाज्ञत्वहन्त्री ॥२७॥

सत्यमार्गप्रबोधिनी ॥३२८॥

असत्यानन्तमार्गेऽस्मिन् संसारासारसागरे ।
श्रान्तानां त्वं सदा भूयाः सत्यमार्गप्रबोधिनी ॥२८॥

कम्बुग्रीवा ॥३२९॥

कम्बुत्तानप्रिया शम्भुप्रिया देवाधिदेवता ।
कम्बुग्रीवा शिवायास्तु स्वर्णकम्बुविराजिता ॥२९॥

वसुमती ॥३३०॥

नो यां विनाप्यसुमती रसदास्ति सृष्टि-
र्दाता गुणी च सुमतिः प्रथितत्वमेति ।
सम्पूजिता वसुभिरात्महृदासने सा
स्वस्तिप्रदास्तु वसुमत्यभितः कलामिः ॥३०॥

छत्रच्छायाकृतालया ॥३३१॥

राजराजेश्वरी राजसमाजे या विराजते ।
निर्मया दयया पायाच्छत्रच्छायाकृतालया ॥३१॥

जगद्रर्मा ॥३३२॥

जगद्रर्मा द्विधा देवी दर्पणश्रीरिवोत्तमा ।
वासनां गर्भवासस्य हर भूयः परेश्वरी ॥३२॥

कुण्डलिनी ॥३३३॥

येडापिङ्गलयोर्गता वितनुते सृष्टिं व्यवस्थामयीं
शब्दब्रह्म यतः समस्तमपि च व्यस्तं समुज्जृम्भते ।
निर्मुक्तिं प्रतिबोधयत्यभिगता या ब्रह्मनोऽव्यन्तरं
सेयं कुण्डलिनी जयत्यतितरां जीवैकजीवः शिवा ॥३३॥

भुजगाकारशायिनी ॥३३४॥

बुद्धा गुरूपदिष्टेन शुद्धानन्दैकदायिनी ।
महापथं गता सा त्वं भुजगाकारशायिनी ॥३४॥

प्रोल्लसत्सप्तपद्या ॥३३५॥

पञ्चाशद्वर्णबीजैर्या क्रमादर्चन्ति साधकाः ।
प्रोल्लसत्सप्तपद्येयं षोडशाधारगोचरा ॥३५॥

नाभिनालमृणालिनी ॥३३६॥

जातो ब्रह्मा यतश्चित्रं ब्रह्माण्डमतनोद् विभुः ।
ब्रह्मताबोधिकाऽस्त्वस्य नाभिनालमृणालिनी ॥३६॥

१. जगत् गर्भे यस्याः सा, जगति गर्भे या सा, दर्पणनगर-
न्यायेन । २. सुषुप्तान्तरम् । ३. क. ख. 'शिवः' पाठान्तरम् ।
४. ब्रह्मपथम् ।

मूलाधारा ॥३३७॥

चन्द्रस्रावापूरिता योगिनार्थै-
र्गम्या रम्यारामभूमिर्निकामम् ।
पारावारज्ञानसारैकधारा
मूलाधाराधारभृता ममास्तु ॥३७॥

निराकारा ॥३३८॥

जात्वप्यज्ञैरदृश्या यत्तज्ज्ञैरप्येकतां गतैः ।
अतो गीताखिलाकारा निराकारेति सूरिभिः ॥३८॥

वह्निकुण्डकुतालया ॥३३९॥

पीतामिलोहिताभिश्च सिताभिश्च विभाससे ।
ज्वालामालाभिरेषा त्वं वह्निकुण्डकुतालया ॥३९॥

वायुकुण्डसुखासीना ॥३४०॥

तस्माद् वायुः प्रसिद्धोऽत्र पवनश्च सदागतिः ।
वायुकुण्डसुखासीना यस्मात् त्वं दीनवत्सला ॥४०॥

निराधारा ॥३४१॥

सुधाधारासारप्रशमितविपत्तापनिकरा
विकाराकाराणां हरणचतुरा काचन परा ।
असेर्धारापारेऽम्बरवदधेऽज्ञानगहने
निराधारा कौरां हरतु मम संसारविसराम् ॥४१॥

निःशेषा यां जनाः श्रित्वा वर्तन्ते या न कंचन ।
सदाशयलयस्थाना सा द्विधास्ति निराश्रया ॥४२॥

यस्या दुर्गमपञ्चमार्गविदुषां
भूतं भविष्यच्च सज्ज-
ज्ञानं भाति करे सितोपलतुला-
मालम्बितं जृम्भितम् ।
अभ्यासात् किल सद्गुरोः करुणया
प्राप्तात् समाप्तात् स्वयं
श्वासोच्छ्वासगतिर्गतिर्मतिमतां
भूयात् सतां सम्मता ॥४३॥

यां नेन्द्रियाणि विषया न मनो न बुद्धि-
र्न वा गुणा न च विना परमां महेशीम् ।
प्राणा विधातुमपि नो किमपि क्षमाः स्यु-
मां जीवयत्वियमजीवतयेह जीवा ॥४४॥

१. निर्गत आश्रयो यस्याः सा, निःशेष आश्रयो यस्याः सा,
आश्रयात् निर्गता वा । २. पञ्चमहाभूतानां मार्गः । ३. वर्तमानम् ।
४. स्फटिकम् ।

ग्राहिणी ॥३४५॥

द्विधा भूता विधत्ते या लीलामेकैव काचन ।
ग्राहिणी सा सदा भूयाद् ग्रहाग्रहप्रहार्तिहृत् ॥४५॥

वह्निसंश्रया ॥३४६॥

या वह्निसंश्रया सर्वाधारभूता निराश्रया ।
आसनत्वं गतो यस्याः संश्रयः स च तां नुमः ॥४६॥

वह्नितन्तुसमुत्थाना ॥३४७॥

जयन्ती कोटिसूर्येन्दुवैश्वानररुचि शुचिः ।
वह्नितन्तुसमुत्थाना कीदृशी चित्रमीश्वरी ॥४७॥

षट्पदास्त्रादलोलुपा ॥३४८॥

कथं सुधाशिनोऽपीहावतरेयुर्न चेद् भवेत् ।
मर्त्यलोकप्रिया देवी षट्पदास्त्रादलोलुपा ॥४८॥

तपस्विनी ॥३४९॥

ययावतारं गतयाद्रिराज-
गृहेऽखिलेश्याप्यविचिन्त्यभासा ।
उग्रैस्तपोभिर्मृदुतां स उग्रो
नीतो हितायाऽस्तु तपस्विनी सा ॥४९॥

१. ग्राह्यग्राहकमेवेन । २. ग्रहाश्च अग्रहाश्च, तेषां ग्रहोऽभि-
निवेशः । ३. पतत् चित्रम् । ४. देवाः । ५. विश्वस्वा-
मिन्या ।

तपःसिद्धिः ॥३५०॥

शोभां कृशां अप्यरमाप्नुवन्ति
 तृप्ता भवन्ति क्षुधिताः सदापि ।
 तपस्विनः प्राप्य सुनिर्णया यां
 सा मे तपःसिद्धिरिहैव भूयात् ॥५०॥

तापसी ॥३५१॥

उष्णेऽपि शीते समये न खिन्नाः
 क्रोधेन कामेन न निर्जिता वा ।
 कथं भवेयुर्यदि नातिभक्ति-
 प्रिया भवेः पार्वति तापसी त्वम् ॥५१॥

तपःप्रिया ॥३५२॥

भयात् त्रातुं फलं दातुं क्षमा निर्यत्नतोऽपि च ।
 तथापि त्वं किमर्थं नु न जानेऽसि तपःप्रिया ॥५२॥

तपोनिष्ठा ॥३५३॥

निरिष्टापि तपोनिष्ठा दृष्टादृष्टफलप्रदा ।
 अभीष्टदेवतानिष्ठं सहजां नो ददात्वियम् ॥५३॥

तपोयुक्ता ॥३५४॥

युक्त्वाभिभजिता मुक्तितीर्थसोऽनतां गता ।
 अन्तकान्तविधाशक्ता तपोयुक्ता जयत्यसौ ॥५४॥

१. क. 'कृशामप्य' पाठः । २. पुरुषाः । ३. निर्गतमिष्टं वस्तु
 यस्याः । ४. अवस्थाम् । ५. अन्तकस्य अन्तकरणे शक्ता ।

तपसः सिद्धिदायिनी ॥३५५॥

बहुभ्यो बहुभी रूपैस्तपसः सिद्धिदायिनी ।
बहुशः केवलानन्दमुन्दरी पातु देवता ॥५५॥

सप्तधातुमयी मूर्तिः ॥३५६॥

सप्तधातुमयी मूर्तिर्भूताऽमूर्तिरपि स्वयम् ।
सद्विचारपरिस्फूर्तिं वितरत्वचिरादियम् ॥५६॥

सप्तधात्वन्तराश्रया ॥३५७॥

निर्धातुधातुमच्छृङ्गराजगोत्रमणिः शिवम् ।
धातुः पूज्या ददात्वेषा सप्तधात्वन्तराश्रया ॥५७॥

देहपुष्टिः ॥३५८॥

युक्तो यया तत्त्वणभङ्गुरं च
जानाति कल्पस्थिरवत् स्वदेहम् ।
जनो मनोऽभीष्टकरीह भूयात्
सा देहपुष्टिः सहजैकहृष्टिः ॥५८॥

मनस्तुष्टिः ॥३५९॥

दृष्टिः स्थिरा तस्य विनैव दृश्यं
संवर्धते हृष्टिरकृत्रिमा च ।
उत्कृष्टता च प्रकटेह यस्य
तुष्टा मनस्तुष्टिरदुष्टबुद्धेः ॥५९॥

अन्नपुष्टिः ॥३६०॥

कथं नु भूतानि दृढत्वमोयुः
 संमिश्रितानि क्षणतः स्वलन्ति ।
 कर्मादिदेवी यदि नान्नपुष्टिः
 सर्वैकसारोऽत्र भवेत् सहाया ॥६०॥

बलोद्धता ॥३६१॥

स्वस्ववर्गे प्रथां यान्ति सुरासुरनरोगाः ।
 यदाश्रयादियं भूयाद्विता माता बलोद्धता ॥६१॥

ओषधिः ॥३६२॥

यैराक्रान्तः स्वविषयसुखं वेद दुःखं मनुष्यो
 दोषा दूष्याः सपदि भजनात्ते स्वयं स्युर्यदीयात् ।
 एषा रोषप्रमुखमखिलं क्लेशदं तोषहेतो
 रोगं शोषं नयतु समये सौषधिर्ध्यानमात्रात् ॥६२॥

वैद्यमाता ॥३६३॥

उपास्य यामन्यशरीरमध्य-
 प्रवेशमात्मीयधिया विहाय ।
 विदन्ति सर्वा प्रकृतिं सुवैद्याः
 सा वैद्यमातेति सतां मतासि ॥६३॥

द्रव्यशक्तिः ॥३६४॥

गुणैरनेकैः प्रथितप्रभावा
 प्रयोगतो या हितकृञ्जनानाम् ।

१. महाभूतानि । २. नाशनीयाः ।

मातेव सर्वामयहानिशक्ता
सा द्रव्यशक्तिर्हरतादशक्तिम् ॥६४॥

प्रभाविनी ॥३६५॥

वक्त्रेषु नेत्रेषु करेषु भाग्य-
वतां प्रकाशापि च सर्वयाता ।
मनःस्थितिज्ञानकरी जनानां
प्रभाविनी भूषयतु स्वभाभिः ॥६५॥

वैद्या ॥३६६॥

प्रसादं कुरुषे त्वं वेद् वैद्या परमदेवता ।
रोगिणः शोकदास्ते स्युर्भवरोगा अपि स्वयम् ॥६६॥

वैद्यचिकित्सा ॥३६७॥

यत्प्रसादान्मनुष्योऽपि धन्वन्तरियशो भृशम् ।
एति वैद्यचिकित्सेयं विचिकित्साज्वरं हर ॥६७॥

सुपथ्या ॥३६८॥

तस्यामया नैव कदाचन स्यु-
श्चेत् स्युस्तदा तत्क्षणमेव नाशम् ।
विनौषधं तेऽप्यवशाः समीयु-
श्चित्ते स्थिता यस्य सदा सुपथ्या ॥६८॥

१. क. ख. 'प्रभावती' पाठान्तरम् । २. भक्तम् । ३. सन्देह-
ज्वरम् ।

ध्यानादिभिर्गदं हन्ति सर्वेन्द्रियलयं यतः ।
अयत्नाद् गीयते तस्मादीशानी रोगनाशिनी ॥६९॥

विस्मर्य कार्याण्यविचार्य देह-
मृदुत्वमुद्धूतसुदर्पसत्त्वाः ।
उपासते शूरवराः सदा यां
संकीर्तिता सा मृगयागमज्ञैः ॥७०॥

सङ्गेन जायते दोषो गुणो वेत्यद्य निश्चितम् ।
भूता यन्मृगमांसादा स्ववाहहरिसङ्गतः ॥७१॥

या यज्ञशीलैर्विलसद्विचित्र-
वाला पवित्रा वितनोति नद्धा ।
काञ्चित् प्रभां दीक्षितचिह्नभूता
मृगत्वगेषा कथिता कथाज्ञैः ॥७२॥

यन्नत्ररागसंलुब्धः पितृकाननमध्यभाक् ।
आगाद् बन्धनमीशानमृगः सा मृगलोचना ॥७३॥

भूमिगानां कथ वश्या भवेयुर्विहगा न चेत् ।
युक्तियुक्ता भवेर्भूता वागुरा गुरुरद्भुता ॥७४॥

बन्धरूपा ॥३७५॥

नित्यं विमुक्तोऽपि ययैष बद्ध-
 म्मन्यो जनो देवि समावृतेहः ।
 सा बन्धरूपापि विमोक्षबन्ध-
 सम्बन्धबन्धं परिभिन्दती नः ॥७५॥

वधरूपा ॥३७६॥

वधरूपासि यदि त्वमीदृगस्य
 वधमीशानि विधेहि येन दीनः ।
 सुसुखेन प्रविहाय कायभावं
 भवतीमेति दुरन्तमद्भुतेन ॥७६॥

वधोद्धता ॥३७७॥

अवध्यो हि सदा स्वात्मा देहो वध्यस्त्वयन्नतः ।
 उन्मत्त इतरः कः खिद् देवी यस्य वधोद्धता ॥७७॥

वन्दी ॥३७८॥

यान्यं स्मृता मुञ्चति सर्वबन्धाद्
 वन्दी कथं स्यात् स्वयमीश्वरी सा ।
 जाने त्वियं भक्तजनैरिहैव
 वन्दीकृतास्ति सुमनोनिकाय्ये ॥७८॥

वन्दिस्तुताकारा ॥३७९॥

यदाकारं नहि स्तोतुं वाचस्पतिरपि क्षमः ।
 अहो वन्दिस्तुताकारा सा शक्तिर्भक्तवत्सला ॥७९॥

काराबन्धविमोचनी ॥३८०॥

विरोचनरुचिः काचिच्चिदानन्दैकसुन्दरी ।
विषमे समये भूयात् काराबन्धविमोचिनी ॥८०॥

शृङ्खला ॥३८१॥

सदा वनविहारस्था अपि नागा मदोद्धताः ।
ययावर्यं इवाबद्धा वश्याः सा शृङ्खला मता ॥८१॥

खलहा ॥३८२॥

मन्त्रैर्न नौषधिमयैर्विविधैः प्रयोगैः
शान्तिं भजन्ति खलु ये खलनागराजाः ।
सन्तः क्षमैकविषयाः स्मरणाद्यदीयात्
तां प्रापयन्त्यपि च तान् खलहासि सा त्वम् ॥८२॥

विषुत् ॥३८३॥

तेजसा रोचते काचिद्धा देवी जलदान्तरे ।
विद्युज्जयति सा नित्यं वडवाग्निसहोदरी ॥८३॥

दृढबन्धविमोचिनी ॥३८४॥

अमेद्यो योऽस्त्रशस्त्रौघैर्भवबन्धं तमेव या ।
हरति स्मृतिमात्रात् सा दृढबन्धविमोचिनी ॥८४॥

अम्बिका ॥३८५॥

यदन्तरा न क्षुधया तृषा वा
जनोऽर्दितत्वं लभते कदाचित् ।

१. अग्निः । २. एडका इव ।

ममाम्बिका दुर्भ्रमकाममेषा
दृशा भृशं नाशयतादरोषा ॥८५॥

अम्बालिका ॥३८६॥

बालो मृदुः किञ्चन वा विधातु-
मनीश्वरोऽपीश्वरि पृष्टहृष्टः ।
कथं भवेत् त्वं न यदा दयाभि-
रम्बालिका पोषणकारिणी स्याः ॥८६॥

अम्बा ॥३८७॥

जम्भारिसंस्तुता रम्भाजघना दम्भहारिणी ।
अम्बा भूयो हस्त्वेषा सम्भवं दुर्भवे भवे ॥८७॥

स्वक्षा ॥३८८॥

दक्षा स्वात्माच्छादनक्रीडितेषु
तक्षा सर्गाद्भानगेहं विधातुम् ।
दक्षाहन्ताहानिहेतुः समक्षं
स्वक्षा रक्षाकारिणीयं ममास्तु ॥८८॥

साधुजनार्चिता ॥३८९॥

साधवो माधवात्मत्वं याता यद्वययाभयाः ।
नन्दयन्त्यखिलान् दृष्ट्या सेयं साधुजनार्चिता ॥८९॥

कौलिकी ॥३९०॥

या नादेन च बिन्दुनापि कलया भक्तं विरक्तं भवात्
संतोषं नयति प्रकाशविश्रदा देवी ततोऽपि स्वताम् ।

वैराग्यं गतमद्भुतामथ भवोत्तीर्णा भवस्थां च या ।
स्वच्छन्दाभिह कीर्तिता सुकृतिभिः सालौकिकी कौलिकी ॥९०॥

कुलविद्या ॥३९१॥

बहुदलभावनसंकुलभावा कुलकुलकोविदभावबलेन ।
सुलभरसा सरसालसभासा विलसतु चेतसि सा कुलविद्या ॥९१॥

सुकुला ॥३९२॥

जनपक्षिकुलानि यत्कुलाया-
दलमाविष्कृततां प्रयान्ति यत्र ।
विलयं च दलद्वयाकुलानि
सुकुला सा नकुलार्चिता हितास्तु ॥९२॥

कुलपूजिता ॥३९३॥

वलयैः सलयैः स्फुरत्सुबाहुर्मुहुरीषचलमेखलाकलापा ।
अमलाचललोचनारविन्दा स्थिरताकृत् कुलपूजिताजितास्तु ॥

कालचक्रभ्रमा ॥३९४॥

ययावनद्धा अवशाः खगेशा
भ्राम्यन्त्यविश्रामतया प्रतिस्वम् ।
वीथीषु सेयं किल कालचक्र-
भ्रम शमारामकरी ममास्तु ॥९४॥

अन्ता ॥३९५॥

जीवः शिवाभेदमयोऽपि भावं
स्वीयं सुविस्मर्य कथं भ्रमार्तः ।

१. पक्षाः । २. शिवः । ३. ग्रहेशः ।

इतस्ततः स्याद्यदि न त्वमस्य
अन्ता स्थितिं चेतसि संविदध्याः ॥९५॥

विभ्रमा ॥३९६॥

यां विना न सुदृशोऽपि भूषया-
शेषया विलसिताश्च चेतसः ।
संहरन्ति गतिमाशु सम्भ्रमं
विभ्रथा हर गमागमागमम् ॥९६॥

भ्रमनाशिनी ॥३९७॥

विषमे समये कामयमोद्भावितसम्भ्रमे ।
समया दयया भूयान्मम सा भ्रमनाशिनी ॥९७॥

वात्याली ॥३९८॥

खेलन्ती या वेलयैवेन्द्रजाल-
कर्त्री हर्त्री सूर्यचक्षुःसुसङ्गम् ।
नेमिर्भातीवास्तवाहा चलन्ती
वात्याली सा कीर्तिता कालविद्धिः ॥९८॥

मेघमाला ॥३९९॥

कुतोऽपि योदेति लयं च याति
कुत्रापि सर्वस्पृहणीयभावा ।
या पान्थयोषिद्वरसङ्गहेतुः
सा मेघमाला कलिता कलाङ्गैः ॥९९॥

१. गमश्च आगमश्च, तयोरागम आगमनम् ।

सृष्टिः ॥४००॥

अदृष्टशोभा विदिशो दिशोऽपि

भवन्ति यामाप्य सुवृष्टिरेषा ।

न कस्य तुष्ट्यै भवतीह सृष्टि-

पुष्ट्येकहेतुः सुविकासिदृष्टेः ॥१००॥

श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवः श्रीकृष्णकौलः सुतं

साहिबकौलमसूत यं च जननी बुद्धिः प्रबुद्धिः सती ।

काव्ये तस्य निजात्मबोधसहजे कश्मीरविख्यातता-

हेतोर्दुर्गकलावपि प्रवितता भक्तिर्नवाङ्गागमत् ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलविरचिते नाम-

विलासे महाकाव्ये नवमी भक्तिः ॥९॥

दशमी भक्तिः

सस्ववर्दिनी ॥४०१॥

बीजमङ्कुरतां याति पत्रादित्वं च सापि तत् ।
बीजत्वं यद्यावद्धं सा देवी सस्ववर्दिनी ॥१॥

अकारा ॥४०२॥

भूमिव्याप्ता ब्रह्मरूपा ऋगाख्यवेदोत्पत्तिर्गार्हपत्यासना या ।
गर्वोऽस्वर्वः सर्ववर्णैकपूर्वा साकारेयं गीयते योगिनाथैः ॥२॥

इकारा ॥४०३॥

अर्धा मात्रा शम्भुरूपा त्रिलोकी-
मुत्क्रान्ता या शुद्धबोधासनस्था ।
कामाख्यापि त्यक्तकामाभिगम्या
रम्येकारा सेयमाकारहीना ॥३॥

उकारा ॥४०४॥

व्याप्तव्योमा दक्षिणाग्न्यासनस्था
विष्णुप्रस्था या यजुर्वेदमाता ।

१. तत्त्वेन । २. उपनिषत्पक्षेण इयं कथा । ३. अयमपि
उपनिषत्पक्षः ।

सर्वाधारः सच्चिदानन्दसारा
सोकारेयं कीर्तिता मूर्तविद्धिः ॥४॥

ऐकाररूपिणी ॥४०५॥

तनोति विन्दुहीनापि जप्ता वाग्भववैभवम् ।
नवं नवं सुभव्यानां देवतैकाररूपिणी ॥५॥

ह्रींकारी ॥४०६॥

जप्ता येयं शक्तबालैकजीवो
नेत्रे पद्मां पद्मवक्त्रेऽपि वाणीम् ।
बाधाहीनां साधकानां विधत्ते
ह्रींकारीयं हृद्गता नः सदास्तु ॥६॥

बीजरूपा ॥४०७॥

मात्राङ्कुरा वर्णदला च पाद-
स्कन्धा सुशाखा बहुभावपुष्पा ।
बोधं फलं नो वितरत्वनन्ता
सा बीजरूपा निगमद्रुमस्य ॥७॥

क्लींकारा ॥४०८॥

क्लींकारेयं यस्य चित्ते स्थिता त्वं
वीरेशानं मारनाराचबाणैः ।
विद्धा देव्यो नागकन्याश्च नार्यो
नित्यं कामात् तं कथं न स्मरन्ति ॥८॥

१. बीजम् । २. शाक्तमन्त्राणाम् ।

अम्बरवासिनी ॥४०९॥

अन्यान्यविषयान् भक्तदेवादिभ्यो वितीर्य सा ।
स्वयं निर्विषया जाने संवृत्ताम्बरवासिनी ॥९॥

सर्वाक्षरमयी शक्तिः ॥४१०॥

अहन्तासम्पुटेदन्ताविलासविशदा सदा ।
सर्वाक्षरमयी शक्तिः स्फुरताद्दृढये मम ॥१०॥

अक्षरा ॥४११॥

किं वदेद्विधिरियं श्रुतिश्च किं-
रूपिणी ननु भवेज्जनः कथम् ।
वृत्तिवानिह भवेच्च देवता
नाक्षरा यदि भवेत् कृपाकरी ॥११॥

वर्णमालिनी ॥४१२॥

कथं न तन्मनो जप्ये ध्याने वास्ति स्थिरं परम् ।
येन सद्गुरुतो ह्याता शाङ्करी वर्णमालिनी ॥१२॥

सिन्दूरारुणवक्त्रा ॥४१३॥

यामालोक्य विमोहान्धतमसं याति दूरतः ।
सिन्दूरारुणवक्त्रा सा कस्य श्लाघ्या न धीमतः ॥१३॥

सिन्दूरतिलकप्रिया ॥४१४॥

मुक्ताललन्तिकं वक्त्रं सिन्दूरतिलकप्रिया ।
दधाना भाति शुक्लारयोगं यातो विधुर्यथा ॥१४॥

१. आभरणाविशेषः ।

वश्या ॥४१४॥

गत्या मत्या दर्शनेनापि वाण्या
 सर्वे मोहं तंस्व याता न किञ्चित् ।
 ध्यायन्तीयं येन सम्यग्ज्ञाहेशी
 वश्यावश्यं सेविता देवदेवी ॥१५॥

वश्यबीजा ॥४१५॥

योगीश्वरकलां यान्ति हित्वा मायां दुरत्ययाम् ।
 भक्ता यद्यया सेयं वश्यबीजेति कीर्तिता ॥१६॥

लोकवश्यविभाविनी ॥४१७॥

खेलति स्तोकैर्वल्लोकैर्विशोकः स कथं सुधीः ।
 आराधिता न येनेयं लोकवश्यविभाविनी ॥१७॥

नृपवश्या ॥४१८॥

वाचैव या करोतीशं दुर्गतं तमपीश्वरम् ।
 नृपवश्या जयत्येषा सिंहासनमहेश्वरी ॥१८॥

नृपैः सेव्या ॥४१९॥

तत्तत् किमीप्सितं यद्यन्न प्राप्नोति कृती जनः ।
 यस्मैदृशी नृपैः सेव्या प्रसन्ना परमेश्वरी ॥१९॥

नृपवश्यकरी ॥४२०॥

नृपवश्यकरी हितास्ति यस्मै
 खलु तत्पादरजःकणाधिगत्यै ।

१. पुरुषस्य । २. बालकवत् ।

अखिलस्पृहणीयतां गतोऽपि
स्पृहयालुर्भवतीह राजराजः ॥२०॥

प्रियो ॥४२१॥

महिषी ॥४२२॥

यथा बहिर्भाति नृपः कलाभि-
स्तथैव या सर्वकला निशान्ते ।
महेश्वरीयं महिषी दृशा मां
सन्तोषकर्त्र्यानयतु प्रकाशम् ॥२२॥

नृपमान्या ॥४२३॥

अगण्यपुण्यनैपुण्यो वदान्यश्च भवेज्जनः ।
सोऽयं यस्य प्रसन्ना त्वं नृपमान्या महेश्वरी ॥२३॥

नृमान्या ॥४२४॥

असामान्यसौजन्यजन्यातिपुण्या
भवेत्तस्य कीर्तिः कथं नैव याता ।
दिवं वा भुवं यस्य धन्यस्य देवी
नृमान्या प्रसन्ना शिवा हृषिष्यणा ॥२४॥

नृपनन्दिनी ॥४२५॥

अश्वो मनुष्योऽपि गजादिको वा
दाक्ष्यं प्रतिस्वं विषये प्रयातः ।

१. धनदः । २. अस्य नासो विलासोऽसदृष्टपुस्तकेषु न
दृश्यते । ३. दाता ।

आयाति तं नन्दयितुं द्वितीशं
यच्चित्तयाता नृपनन्दिनी त्वम् ॥२५॥

नृपधर्ममयी ॥४२६॥

नानावाहनसंवाद्या च्छत्रचामरलक्षणा ।
सदा सुखमयी जीयानृपधर्ममयी शिवा ॥२६॥

धन्या ॥४२७॥

धन्यास्य माता स्वकुलं च धन्यं
धन्याः सहाया विषयोऽपि धन्यः ।
धन्या च मूर्तिर्धिषेणापि धन्या
धन्यार्चिता येन महेश्वरी त्वम् ॥२७॥

धनधान्यविवर्द्धिनी ॥४२८॥

उद्यमेन विनायाति धनं धान्यं च तस्य हि ।
सन्निधिं सेविता येन धनधान्यविवर्द्धिनी ॥२८॥

चतुर्वर्णमयी मूर्तिः ॥४२९॥

उपयोग्या मिथो देवी स्वस्वलक्ष्णालङ्घिता ।
चतुर्वर्णमयी मूर्तिः कीर्तनीया न कस्य सा ॥२९॥

चतुर्वर्णैश्च पूजिता ॥४३०॥

वेदाध्ययनभिचाद्यैस्त्राणाद्यैर्मां सदावतात् ।
व्यापाराद्यैश्च सेवाभिश्चतुर्वर्णैश्च पूजिता ॥३०॥

१. देशः । २. बुद्धिः ।

सर्वधर्ममयी सिद्धिः ॥४३१॥

निर्धर्मस्वात्मभावस्थशुद्धबुद्ध्येकसाक्षिणी ।
सर्वधर्ममयी सिद्धिर्भूयान्नामार्थकारिणी ॥३१॥

चतुराश्रमवासिनी ॥४३२॥

एकैकाश्रमधर्मेषु वसत्यन्यः कथंचन ।
अक्रमेणाद्भुता देवी चतुराश्रमवासिनी ॥३२॥

ब्राह्मणी ॥४३३॥

ब्रह्माध्येत्री ब्रह्मवक्त्रासनस्था
ब्रह्मध्यानात् त्यक्तदुर्भ्रान्तितान्तिः ।
ब्रह्मज्ञानोल्लासिचित्ता महेशी
भूयाद्भूत्यै ब्राह्मणी सर्वपूज्या ॥३३॥

क्षत्रिया ॥४३४॥

क्षतं क्षतं स्यादयमेह यस्याः
सर्वस्य स्वर्गत्वविनाशहेतोः ।
सूर्येन्दुवंशप्रविभासिनी सा
मां क्षत्रिया पातु सदातुरत्वात् ॥३४॥

वैश्या ॥४३५॥

व्यापारादिकलापूर्णा सर्ववर्णैकपोषणी ।
वैश्यावश्यं महेशानी वश्या भवतु सर्वदा ॥३५॥

शुद्धा ॥४३६॥

शिवा सेवाप्रिया शुद्धा ब्रह्मपादतलस्थिता ।
जयत्यभयदा वादसादहीना स्वभावतः ॥३६॥

अवरवर्णजा ॥४३७॥

ज्वलन्मुखविलोचना परिललत्पदाभ्रध्वनि-
स्खलन्मुखरवाक् चलत्पदविधूतपार्श्वाचला ।
भ्रमद्भुक्कुटिमञ्जरी सुविनमन्नितम्बस्थली
विचाररुचिरालकास्त्ववरवर्णजा नः श्रिये ॥३७॥

वेदमार्गरता ॥४३८॥

यस्या निःश्वासतो वेदाः संजाताः सुस्फुटक्रमाः ।
अहो सापि स्वयं देवी वेदमार्गरता परा ॥३८॥

यज्ञा ॥४३९॥

द्रव्येण केचित्तपसापि केचित्
स्वाध्यायवच्चेन च केचनान्ये ।
ज्ञानेन योगेन च यां यजन्तो
गच्छन्ति सिद्धिं शिवदास्तु यज्ञा ॥३९॥

वेदविश्वविभाविनी ॥४४०॥

विश्वं वेदप्रचाराय वेदो विश्वप्रवृत्तये ।
यया विभावितः सेयं वेदविश्वविभाविनी ॥४०॥

१. कष्टम् । २. 'विचाराय' ख. पाठः ।

अस्त्रशस्त्रमयी विद्या ॥४४१॥

दुरवाप्यं कथं ते ते चक्रवर्तित्वमाप्नुयुः ।
अस्त्रशस्त्रमयी विद्या न तैश्चेत् स्याद् वशीकृता ॥४१॥

वरशस्त्रास्त्रधारिणी ॥४४२॥

कालभीहारिणी भूयाद्वरभूमिविहारिणी ।
आनन्दकारिणीशानी वरशस्त्रास्त्रधारिणी ॥४२॥

सुमेधाः ॥४४३॥

यदंशविन्येह महामतिः स्या-
च्छास्त्राण्यनन्तानि तनोति तानि ।
एकश्चिदुल्लासकणोऽपि यस्याः
सा मे सहायास्तु सदा सुमेधाः ॥४३॥

सत्यमेधा ॥४४४॥

अन्यो हि काश्चिज्जडसङ्गमाप्नो
जडत्वमेत्येव सुधीयुतोऽपि ।
इयं तु देवी जडविश्वमध्य-
गता सदाप्यस्ति हि सत्यमेधा ॥४४॥

भद्रकाली ॥४४५॥

भद्रं ध्याता नतनु तनुतेऽहंकृतिं वा तनुं या
च्छिद्रं मन्दं रचयति मृधाज्ञानजातं नजोतम् ।
रुद्राङ्गस्यापि च परिहरत्यङ्गुता रौद्रभावं
भक्तानां सा भवतु भविनां भद्रकाली श्रिये वः ॥४५॥

अपराजिता ॥४४६॥

गोपालो विष्णुरीशोऽपि रुद्रो यद्वयया सदा ।
शक्रो जिष्णुश्च लोकं सा हितायास्त्वपराजिता ॥४६॥

गायत्री ॥४४७॥

ज्ञाता येन स वेत्ति सर्वनिगमान् ध्याता च येनाम्बिका
ध्यायन्ति त्रिदशाः सदैव सुदशं तं कीर्तिता येन वा ।
कीर्तिस्तस्य पुनाति लोकमखिलं येनार्चिता वा शिवा
गायत्री न च केन केन सततं के के न वार्चन्ति तम् ॥४७॥

सत्कृतिः ॥४४८॥

त्वं सत्कृतिर्यदि गता हृदि सद्यालु-
र्नामोति तर्हि भुवि राज्यमशत्रुशङ्कम् ।
को नापि देवपतितां दिवि वार्जभावं
रुद्रत्वमद्भुतकलां हरितां स्वतां वा ॥४८॥

सन्ध्या ॥४४९॥

ध्यायन्ति यां द्विजवराः परहर्षपूर्ण-
निश्चिन्तचित्तनगरेऽस्ति च बोधयन्ती ।
तान् या परात्मविषयाम्यनुसन्धिमेषा
सन्ध्येति काचन परा गदितैकसन्धैः ॥४९॥

सावित्री ॥४५०॥

सूते विश्वं मेदवत्त्वं च नैव
भिन्नं यद्वद् वीचिसंघं महान्धिः ।

१. ब्रह्मताम् । २. नारायणताम् ।

अन्ते तद्वल्लीयते यत्र चैतत्
सावित्री सा कीर्तिता सारविद्धिः ॥५०॥

त्रिपदाश्रया ॥४५१॥

त्रिलोका भान्ति तस्याग्रे त्रिपदा इव लङ्घितुम् ।
येनेयं निश्चितं ज्ञाता निर्भया त्रिपदाश्रया ॥५१॥

त्रिसन्ध्या ॥४५२॥

त्रिकालास्त्रिलोकास्त्रिवेदास्त्रिदेवा-
स्त्रयो बह्वयस्त्रिस्वरा यत्र चैक्यम् ।
प्रयान्ति स्वभावात् सदा काचिदेषा
त्रिसन्ध्येति गीता हितायास्तु माता ॥५२॥

त्रिपदी ॥४५३॥

न त्वं यदि त्वमसि तत्तदसीति नाथो
यां बोधयत्यतिविरक्तमर्तः सुशिष्यम् ।
आनन्दधामजननीमनङ्गीयसी सा
देवी जयत्यतितरां त्रिपदी महेशी ॥५३॥

धात्री ॥४५४॥

शङ्कातङ्ककलङ्कानां दात्री तृणवदीश्वरी ।
सन्धात्री बोधदुग्धस्य धात्री नः कृपयावतात् ॥५४॥

सुपर्वा ॥४५५॥

अथर्ववेदिभिः सर्वसुपर्वावृत्तये शिवा ।
कामनीया जयत्येषा सुपर्वास्वर्गवर्धनः ॥५५॥

१. क. 'त्रिपादाः' पाठः । २. संसारात् । ३. देवतानामासमन्तात् वृत्तये ।

सामगायनी ॥४५६॥

सकलं परिमोहयत्यवश्यं सकृदुच्चारितवत्यनन्तरूपम् ।
स्वरसंघमसङ्गभङ्गुरं या हृदयस्था मम सामगायनी सा ॥५६॥

पाञ्चाली ॥४५७॥

यैकापि पञ्चधात्मानं पञ्चानामप्रपञ्चयत् ।
प्रीतये नयतु स्वैर्यं पाञ्चाली चञ्चलं मनः ॥५७॥

बालिका ॥४५८॥

बालिकेव कृतवस्त्रपुत्रिकालालनप्रकृतहर्षनिर्भृता ।
खेलति स्वयमिदन्त्वमागता या बलं मम करोतु बालिका ॥५८॥

बाला ॥४५९॥

या बालतर्जितमयूरकचत्कलापा
खालापमूकलपनीकृतकाकपृष्ठा ।
गत्यालसीकृतमरालवरा गतौ सा
बाला बलाबलनिधिः परिशर्मदास्तु ॥५९॥

बालक्रीडा ॥४६०॥

निरुद्वेगं निरुद्वेगं निःशङ्कं या स्थितिं गता ।
निष्कलङ्कं प्रसिद्धेह बालक्रीडा जयत्यसौ ॥६०॥

सनातनी ॥४६१॥

प्रभवप्रभुस्वज्ञानशालिनी या महेश्वरी ।
ब्रह्मादीनां स्वयं तत्तावाजैता सा सनातनी ॥६१॥

१. सरिगमपदनिः इति । २. पाण्डवानाम् । ३. पाञ्चालिका ।

गर्भाधारधरा ॥४६२॥

चतुरङ्गुलविस्तारा जरायुर्विततं कथम् ।
गर्भं दध्यान्न चेत् कुर्याद् गर्भाधारधरा दयाम् ॥६२॥

शून्या ॥४६३॥

यत्कलैका त्रिलोकीयं नानात्वरचनाचिता ।
शून्येति सा कथं गीता सदापूर्णा महेश्वरी ॥६३॥

गर्भाशयनिवासिनी ॥४६४॥

वाधते न क्षुधा तृष्णा न च यद्दययान्तरा ।
गर्भस्य दशमास्त्रेया गर्भाशयनिवासिनी ॥६४॥

मुरारिघातिनी कृत्या ॥४६५॥

अमरा निर्जरा देवाः कथं स्युर्यदि नेश्वरी ।
मुरारिघातिनी कृत्या कृपया निजया भवेत् ॥६५॥

पूतना ॥४६६॥

यत्स्तन्यस्य स गोपालो जीवेन सह पानतः ।
बली भूत्वाहनदैत्यानबलः पूतनेति सा ॥६६॥

तिलोत्तमा ॥४६७॥

भालान्तरायातललल्ललन्तिका-

मुक्तं मुखं मात्यमितोऽलकाकुलम् ।
अम्बिन्दुवत् पद्पदशोभिपद्भवद्
यस्याः शिवायास्तु तिलोत्तमेति सा ॥६७॥

लज्जा ॥४६८॥

कुलाङ्गनास्त्वत्सहिताः सुशोभाः
 शोभोज्झिता अप्यवमानिनो यत् ।
 शोभासि किं तत् किमु वास्यशोभा
 लज्जा न जाने परमेश्वरी त्वम् ॥६८॥

रसवती ॥४६९॥

आपातरसदोऽप्यन्तरसदो विषमो मयः ।
 रसमात्रावशेषः स्याच्चेत् स्याद्रसवती दया ॥६९॥

नन्दा ॥४७०॥

तत्पार्श्वस्थानतस्तस्य दृष्ट्या वाचा च नन्दिताः ।
 कथं न स्युर्जनाः सर्वे येन नन्दा समर्चिता ॥७०॥

भवानी ॥४७१॥

जपन् पूजयंस्त्वां भवानीति मुख्यां
 भवौभावभावेषु संभावयन् वा ।
 भवं दुर्मवं तत्त्वग्राधाति हित्वा
 भवत्वं नवानन्दराशिं सुचित्रम् ॥७१॥

पापनाशिनी ॥४७२॥

पापापापमयं पापं दुरापं कृपयास्ति नः ।
 यदीयया शिवा सेयं कीर्तिता पापनाशिनी ॥७२॥

१. जनाः । २. विशदः । ३. भवस्य संसारस्य भवाणेषु
 भावेषु । ४. जन्म । ५. शिवत्वम् ।

पद्मम्बरधरा ॥४७३॥

गजचर्माम्बराङ्गुल्या पद्मम्बरधरा शिवा ।
नीलोत्पलिन्युपासक्ता पद्मिनीव विराजते ॥७३॥

गीतिः ॥४७४॥

मृगाः स्वगा नागवराश्च भावं
स्वीयं सुविस्मर्य समाधिभाजः ।
निश्चम्य यामेव भवन्ति यत् त-
न्न कस्य गीतिः प्रियतावहास्ति ॥७४॥

सुगीतिः ॥४७५॥

रीत्योत्थानं प्रापिता भक्तवर्यै-
र्भीत्यादिं या भावमन्तं नयन्ती ।
चित्ते दत्ते काञ्चिदानन्दलीलां
स्फीतिं बुद्धेः सा सुगीतिर्ददातु ॥७५॥

ज्ञानलोचना ॥४७६॥

कालाध्वविप्रकृष्टत्वं प्रकृष्टानन्दिनीक्षते ।
श्रुत्वा याखिलानर्थान् सा देवी ज्ञानलोचना ॥७६॥

सप्तस्वरमयी तन्त्री ॥४७७॥

स्वरा मनोहरा यत्र प्रत्येकं सप्तकोटिगाः ।
सप्तस्वरमयी तन्त्री स्वातन्त्र्यं श्रावयत्वियम् ॥७७॥

षड्जमध्यमधैवता ॥४७८॥

यादौ सप्तस्वरेष्वेका मध्ये स्फुरति धैवता ।
उपान्ते च मता सेयं षड्जमध्यमधैवता ॥७८॥

मूर्च्छना ग्रामसंस्थाना ॥४७९॥

निश्चला या त्रिधा बद्धा खरान् सप्त सुचञ्चलान् ।
विश्रामयत्यसौ ग्रामसंस्थाना मूर्च्छना मता ॥७९॥

स्वस्था ॥४८०॥

परो यस्यां सदा तिष्ठत्यात्मा यस्याः परत्र च ।
सा देवी प्रथिता स्वस्था क्रियात् स्वस्थं मनो मम ॥८०॥

स्वस्थानवासिनी ॥४८१॥

बहुत्वं यान्त्वपि स्त्रीयं स्थानं स्वाभासितं सितम् ।
न जहाति यतस्तस्माच्चिन्तेः स्वस्थानवासिनी ॥८१॥

अष्टाष्टहासिनी ॥४८२॥

यद्वासेन दिनं रात्रिरिव चन्द्रविकासिना ।
शोभते बोभमद्वाष्टहासिनी सा व्यपोहताम् ॥८२॥

प्रेता ॥४८३॥

जाग्रत्सुप्तसुषुप्तां स्फुटतरं यान्ती च नो याति या
कौमारादिदशां गतापि विमलानन्दैव योज्जृम्भते ।
अन्त्यैः कर्मभिरीश्वरीं सुकृतिनो यां तर्पयन्ति ध्रुवं
प्रेता प्रेतपुराभियानजमियं शोकं दहत्वद्भुता ॥८३॥

प्रेतासननिवासिनी ॥४८४॥

प्रेतनाथाः शिवोत्तुङ्गपर्यङ्कं स्तम्भवत् स्थिताः ।
यस्या वहन्ति सा काचित् प्रेतासननिवासिनी ॥८४॥

नृत्तगीतप्रिया ॥४८५॥

हयाखगन्धर्वसुराङ्गनाद्या

आतोद्यमादाय सुतोषयन्ति ।

यां देवदेवीमिह नृत्तगीत-

प्रिया श्रिया पोषयतु स्वया नः ॥८५॥

अकामा ॥४८६॥

यत्रैव यत्रैव मनो निमग्नं

स्वस्वप्रिये शाङ्करि यस्य यस्य ।

तत्रैव तत्रैव च तस्य तस्य

त्वत्तैव यद्भाति ततोऽस्यकामा ॥८६॥

तुष्टिदा ॥४८७॥

यद्दयावद्भक्तिर्यथा तथा

विग्रहं वहति भारवज्जनः ।

उज्झति क्षणत एव तं तथा-

प्युज्झितो हृदि सदास्तु तुष्टिदा ॥८७॥

पुष्टिदा ॥४८८॥

मीयते केन सा देवी सुधियापि शिवात्र या ।

केन केनासि रूपेण कसौ कसौ न पुष्टिदा ॥८८॥

अक्षया ॥४८९॥

स्वस्वकाले प्रयान्त्येव क्षयं यन्नयुता अपि ।

त्वमेवैका तु सदृपा स्वभावेन चिदक्षया ॥८९॥

वदन्तु बोधं बहवोऽपि वेद-
 वेदान्तपाठेन नतु स्वरूपम् ।
 जानन्ति तावत् परहर्षसिन्धुं
 निष्ठा कृपां यावदियं न धत्ते ॥९०॥

आराध्य यां सत्यसुतो नसत्यान्
 रिपूञ्जघानापि चचाल नैव ।
 सत्यात् स्वकीयात् प्रथितैककीर्तिः
 सत्यप्रिया सा प्रियमातनोतु ॥९१॥

यस्य यस्य प्रसन्ना त्वं प्रज्ञा परमदेवता ।
 तस्य तस्य कथं नाज्ञां वहन्ति शिरसीतरे ॥९२॥

वश्या यस्याः सन्ति देशा अशेषाः
 कर्तुं हर्तुं पातुमप्येकदेशम् ।
 यातायाः सालोकमात्रेण भक्तं
 लोकेशी मां शोकहीनं करोतु ॥९३॥

स्वस्वदेशेऽष्टधा सर्गं सुराणां पाति या परा ।
 सुरोत्तमा करोत्वेनं सर्वोत्तमगतिं जनम् ॥९४॥

सविषा ॥४९५॥

दृष्ट्यैव यामृतानन्दं भक्तानां जनयत्यसौ ।
सविषा नाममात्रेण जाने दित्थद्वित्थवत् ॥९५॥

ज्वालिनी ॥४९६॥

येनावृताक्षो न परात्मभावं
वेत्त्येष तन्मोहतमः क्षणेन ।
निहन्ति दृष्ट्यैव दयानिधिर्यो
सा ज्वालिनी कालभयं हरास्य ॥९६॥

ज्वाला ॥४९७॥

दशधा प्रविभज्यात्मस्वरूपं या त्रिवह्निषु ।
जोज्वलीति स्थितैकैव ज्वाला सा बलदास्तु नः ॥९७॥

विषमोहार्तिनाशिनी ॥४९८॥

अत्वाजाद्यसहोष्मापि यदासङ्गान्महाविषम् ।
मृत्युजित् पशुपः सेयं विषमोहार्तिनाशिनी ॥९८॥

विषारिः ॥४९९॥

स्वपतेर्नीलकण्ठत्वक्रिययेव समत्सरा ।
विषाशनेन संवृत्ता विषारिः सापि विश्वेश्वरः ॥९९॥

नागदमनी ॥५००॥

महार्हाभूषणा स्वेन नागभूषणसङ्गतः ।
सलज्जेवास्ति सा नागदमनी शक्तिरैश्वरी ॥१००॥

१. अत्यर्थं ज्वलति । २. शिवः ।

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यंभवित्र्योद्भूते

साहिवकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्थासनम् ।

तत्कान्ये चरणादियातयमकं श्रीचन्द्रमौलिस्तवं

भ्रातृत्वेन समागतेऽत्र दशमी भक्तिर्विरामं गता ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिवकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे महाकाव्ये दशमी भक्तिः ॥१०॥

एकादशी भक्तिः ।

कुरुकुला ॥५०१॥

कुरुकुला जयत्येषा या ध्याता कुरुते जनम् ।
कुलाकुलपरिज्ञानदाक्षिण्यप्रथितोदयम् ॥१॥

अमृतोद्भवा ॥५०२॥

भवभोगरंसात्तापि जीवन्मुक्तो यदीयया ।
दयया भक्तवर्योऽयं सा जीयादमृतोद्भवा ॥२॥

भूतभीतिहरा रक्षा ॥५०३॥

सत्यं सास्ति स्वतन्त्रा तद्भूतपाङ्गतापि यत् ।
भूतभीतिहरा रक्षा स्वयं सा परमेश्वरी ॥३॥

भूतावेशविनाशिनी ॥५०४॥

सम्भूतपूर्वपुण्यानां भूतावेशविनाशिनी ।
भूयाद् भूतिप्रदा देवी भूताहन्तानिवारिणी ॥४॥

१. रसभक्षकोऽपि । २. शिवाङ्गता सती अपि ।

रक्षोघ्नी ॥५०५॥

मर्त्यो रामो वानरेन्द्रैः सनाथः
 पौलस्त्यं तं राक्षसानां बलेशम् ।
 अन्धि तीर्त्वा यत्कृपातो जघान
 रक्षोघ्नी सा कस्य मान्या न माता ॥५॥

राक्षसी ॥५०६॥

या तानि तानि जनयत्यबला बलेश-
 रक्षांस्यनेकविधरूपयुतानि चैका ।
 देवोत्तमादिविजयीनि पराधिदेवी
 सा राक्षसी हरतु राक्षसजं भयं नः ॥६॥

रात्रिः ॥५०७॥

या हन्त संगमयते सुसमाधिलक्ष्म्या
 योगेश्वरानपि च भोगधनान् प्रियाभिः ।
 काव्यज्जमर्थकलया पथिकप्रियाः स्वैः
 स्वमागतैः प्रियतमैः सुखदास्तु रात्रिः ॥७॥

दीर्घनिद्रा ॥५०८॥

यथा ब्रह्मतामाप्य भूयो निवृत्ति-
 भवे नो भवेज्जातुचिद्यां तथैव ।
 मृधाजातमानादिभावैकहर्त्री
 शिवा दीर्घनिद्रा परानन्ददास्तु ॥८॥

दिवागतिः ॥५०९॥

अर्थेषु भूयो निशि विस्मृतेषु
प्रतिस्वभाप्नोति यया प्रचारम् ।
जनो मनस्त्राणदया दयातो
दिवागतिः सास्तु शिवा गतिर्नः ॥९॥

चन्द्रिका ॥५१०॥

क्षय्यपि प्रथितलाञ्छनोऽपि यद्
ग्लौरपीड भविनां तमीप्रियः ।
चञ्चलोऽस्ति च तथापि चन्द्रमा-
श्चन्द्रिकाश्रयभवो गुणो ह्ययम् ॥१०॥

चन्द्रकान्तिः ॥५११॥

रोदितीव निशि सुप्तताजितं
लोकमन्तकगृहाभिसञ्जितम् ।
स्वं च वीक्ष्य विगलत्सुधामयं
चन्द्रकान्तिरिह मुद्रितात्मवाक् ॥११॥

सूर्यकान्तिः ॥५१२॥

दुष्टमेत्यपि तमः पुनः पुनः
सर्वदा तव हतं मयाज्ञया ।
सक्तुधेति गदितेव भानुना
सूर्यकान्तिरभितो ज्वलत्यसौ ॥१२॥

१. चन्द्रं कर्पूरं माति तुलां याति ।

मायानिशि स्वप्नगतैरलक्ष्या
 या लीलया कापि चरत्यसङ्गा ।
 निशाचरीति प्रथिताद्भुता सा
 सदैव वो बोधयतु स्वभासां ॥१३॥

विकल्पसंकल्पनिदानमेत-
 द्रत्यहो या हृदयं जडानाम् ।
 अलक्ष्यचेष्टाप्यनिवार्यचर्यं
 दुर्लक्ष्यमेषा किल डाकिनीति ॥१४॥

दिग्गम्बरा दिक्षु वरा अजस्र-
 माराध्य यां यान्ति शिवत्वमीड्यम् ।
 भूताधिवासाः कृतकर्मनाशाः
 सा शाकिनी नाकविहारदास्तु ॥१५॥

सर्वे सर्वे यतोऽधीत्य गुरुतां प्राप्नुवन्त्यहो ।
 कस्य सापि किमर्थं नु शिष्या भूता महेश्वरी ॥१६॥

नानौषधादिविधिमप्यधिकं विदित्वा
 हस्तक्रियामपि समाप्य गुरोर्न तावद् ।

सिद्धिं रसायनभवां लभतेऽपि धीरो
यावद्दयां वितनुते नहि हाकिनी सा ॥१७॥

चक्रवाकिनी ॥५१८॥

मायानिशा यतो नाम्ं जातुचित् स्पृशतीश्वरीम् ।
तटेषु सर्वदा तस्माच्छोभते चक्रवाकिनी ॥१८॥

सितासितप्रिया ॥५१९॥

सितासितप्रिया न स्याद्यदि भूतिसितस्य तत् ।
नीलकण्ठस्य देवेशी कुर्यादङ्गीकृतिं कथम् ॥१९॥

स्वज्ञा ॥५२०॥

चकार यानङ्गरिपुं निजाङ्गनिर्भङ्गसङ्गं श्रितकामरङ्गम् ।
अहो महोभूर्तिरवेक्षितैव स्वज्ञास्तु सर्वाङ्गसुपोषणीयम् ॥२०॥

सकला ॥५२१॥

यत आविर्भवन्त्येताः काले कालेऽखिलाः कलाः ।
सकला कलया पायादपायात् कालभीतिजात् ॥२१॥

वनदेवता ॥५२२॥

वने वने या कुरुते विहारं सम्पूजिता मूलफलैरनल्पैः ।
वन्यैर्जनैर्दुष्कलिकल्मषघ्नी संकीर्तिता सा वनदेवतेति ॥२२॥

गुरुरूपधरा ॥५२३॥

बाला इवाखिला लोका भवेयुः क्लेशभागिनः ।
क्रियासु यदि न त्वं स्या गुरुरूपधरा सदा ॥२३॥

गुर्वी ॥५२४॥

गुर्वादिभ्योऽपि या गुर्वी कथं तां भक्तिभागिनः ।
वहेयुश्चेतसा तस्या एव स्यान्न दया यदि ॥२४॥

मृत्युः ॥५२५॥

केन केनास्ति रूपेण कस्य कस्यान्तकारिणी ।
मृत्युर्या सा शिवा देहमानमृत्युप्रदास्तु नः ॥२५॥

मारी ॥५२६॥

ब्रह्मा कथं कथमपि प्रभुरद्भुतं य-
दुत्पादयत्ययुगपद्युगपत् तदेतत् ।
या मारयत्यमरचिन्त्यसमागमा सा
मारीश्वरी परमतोषमियं ददातु ॥२६॥

विशारदा ॥५२७॥

देहेन मेहेन च संश्रयोऽपि
लक्ष्म्या नरो वीररसोद्धतोऽपि ।
अधीतविद्योऽपि मृगो हि ताव-
धावत् प्रसन्ना न विशारदा त्वम् ॥२७॥

महामारी ॥५२८॥

महामारी महादेवी महत्तत्त्वाद्यनात्मजाम् ।
नानाभिमानदुर्वाधां तुष्टा मारयतु ध्रुवम् ॥२८॥

विनिद्रा ॥५२९॥

या योगिभिः पश्चिमरात्रकाले
या भोगयोगैरपि पूर्वरात्रे ।

वियोगिभिर्यापि सदैव चैका
प्रसेच्यते सास्तु हिता विनिद्रा ॥२९॥

तन्द्रा ॥५३०॥

तन्द्रादेवीध्याननिर्धौतपापाः
सान्द्रानन्दोत्तर्जितेन्द्रादिपद्माः ।
मन्द्रं मन्द्रं निर्मलं नाम तस्या
गायन्तस्ते साधु सन्तो जयन्ति ॥३०॥

मृत्युविनाशिनी ॥५३१॥

सर्वत्र सर्वदा सर्वा सर्वथापि व्यथापहा ।
सतां भक्तिमतां भूयाद्देवी मृत्युविनाशिनी ॥३१॥

चन्द्रमण्डलसंकाशा ॥५३२॥

चन्द्रमण्डलसंकाशा भाति यैकाप्यनेकधा ।
तरङ्गेष्विव देहेषु सा शिवास्तु शिवाय नः ॥३२॥

चन्द्रमण्डलवासिनी ॥५३३॥

सर्वदापि महेश्वानी चन्द्रमण्डलवासिनी ।
निष्कलङ्का परं पूर्णा जयत्येवैव काचन ॥३३॥

अणिमादिगुणोपेता ॥५३४॥

हृदि स्वे पवने मह्यमहंचिजीवबुद्धिषु ।
अणिमादिगुणोपेता स्वयंसिद्धा जयत्यसौ ॥३४॥

१. सर्वेभ्यो हिता ।

सुस्पृहा ॥५३५॥

विवर्तेत कथं ब्रह्म शुद्धबुद्धं जगत्तया ।
भवेस्त्वं परमेशानी सहाया सुस्पृहा न चेत् ॥३५॥

कामरूपिणी ॥५३६॥

अमराधिपताभिमान इन्द्रो
हरिरेतस्य च रक्षकाभिमाने ।
विधिहानिमदे ययात्र केशौ
विनियुक्ता अपि कामरूपिणी सा ॥३६॥

अष्टसिद्धिप्रदा ॥५३७॥

शुद्धबुद्ध्येकभक्तेभ्यो महेशानी विना हठम् ।
दुर्घटं सततं भूयादष्टसिद्धिप्रदात्र नः ॥३७॥

प्रौढा ॥५३८॥

स्वभावगम्भीरविचित्रचित्रकलानिधानं परमेश्वरीयम् ।
उपोढसर्वसहशान्तभावा प्रौढा मनःप्रौढिकरी ममास्तु ॥३८॥

दुष्टदानवघातिनी ॥५३९॥

कानने गहने मार्गवैषम्ये निम्नगोचरे ।
स्मृता सुखकरी भूयाद् दुष्टदानवघातिनी ॥३९॥

अनादिनिधना पुष्टिः ॥५४०॥

अनादिनिधना पुष्टिर्जगदाद्यन्तसाक्षिणी ।
अनाद्यविद्यासंचोमहारिण्यस्तु ममेश्वरी ॥४०॥

१. जगतो भावेन ।

चतुर्बाहुः ॥५४१॥

ऊर्ध्वं शङ्खं स्वकरकमले धारयन्त्यप्यधस्ताद्
वामे चक्रं जलजनिगदे दक्षिणे च क्रमेण ।
खेलन्ती या प्रहरणविधौ चातुरीरीतिमाप्ता
देवी भूयात् प्रकृतसुखदा सा चतुर्बाहुरेषा ॥४१॥

चतुर्मुखी ॥५४२॥

एकं परिणतं ब्रह्म चतुर्धा ब्रह्मरूपभृत् ।
या गायति परा तज्ज्ञैर्गीयते सा चतुर्मुखी ॥४२॥

चतुःसमुद्रशयना ॥५४३॥

यद्ययामाप्य जात्वेव शेत एकाम्बुधौ हरिः ।
चतुःसमुद्रशयना मीयते केन सा शिवा ॥४३॥

चतुर्वर्गफलप्रदा ॥५४४॥

संतुष्टा कृतबुद्धीनामिष्टा विविधकर्मभिः ।
जयत्येकैव सा देवी चतुर्वर्गफलप्रदा ॥४४॥

काशपुष्पप्रतीकाशा ॥५४५॥

काशपुष्पप्रतीकाशा काशते या महेश्वरी ।
चिदाकाशप्रथा सास्तु निराशत्वामिदार्ढ्यकृत् ॥४५॥

शरत्कुमुदलोचना ॥५४६॥

यदपाङ्गाग्रयातोऽयं भवेत् सर्वाङ्गसुन्दरः ।
ददातु सा मुदं शुद्धां शरत्कुमुदलोचना ॥४६॥

१. पद्मं गदां च । २. वेदम् ।

भूता ॥५४७॥

या वेद वेदं निखिलं न जातु
 वेदोऽपि यां वेद विदं^१ विधिर्वा ।
 भूतेति गीता परमेश्वरीयं
 ददातु भूतं सततं स्वबोधम् ॥४७॥

भव्या ॥५४८॥

संभाविता येन हृदेह भव्या
 भवे भवे तस्य भवेत् किमन्यत् ।
 भव्यं स्वभावेन विघूर्णितस्य
 भव्यं न वानन्दरसेन पुंसः ॥४८॥

भविष्या ॥५४९॥

अधीत्य वेदानखिलानजोऽपि
 पुनः पुनः सोऽप्यवतीर्य विष्णुः ।
 न शक्नुतः खेलनमत्र यस्या
 निर्णेतुमेषास्तु हिता भविष्या ॥४९॥

शैलजा ॥५५०॥

कर्मबीजमिदमेव भूतलं
 श्लाघ्यमत्र च हिमाचलस्ततः ।
 संकटाध्वविततोऽपि यच्छिवा
 शैलजास्ति विमलैक्यदर्पभूः ॥५०॥

१. चेतनाम् । अथवा वेदविदं देवज्ञां वेदेति पूर्वेण अन्यथः ।

एकादशी भक्तिः

२१५

शैलवासिनी ॥५५१॥

देवाः सर्वे ततः स्वं स्वमकार्षः स्थानमद्रिषु ।
दृढं देवादिदेवी यत्स्वयं सा शैलवासिनी ॥५१॥

वाममार्गरता ॥५५२॥

अथावू वशीभवन्त्यस्य योगेनापि सुदुर्लभाः ।
सिद्धयः सेविता येन वाममार्गरता हिता ॥५२॥

वामा ॥५५३॥

तं वामनेत्रा विहतान्यकामाः
कामातुराः सामकथाविदग्धाः ।
भजन्ति गायन्ति च रामयन्ति
वामा शिवा यस्य सदैव वामा ॥५३॥

शिववामाङ्गवासिनी ॥५५४॥

येयं देवी पराख्याता शिववामाङ्गवासिनी ।
सैवेह सर्वदा भाति मम सर्वाङ्गवासिनी ॥५४॥

वामाचारप्रिया ॥५५५॥

सर्वेऽन्तं यान्ति शम्भुस्तु यत्कृपातोऽन्तकान्तकः ।
कलौ सैव कथं पूज्या वामाचारप्रिया जडैः ॥५५॥

तुष्टा ॥५५६॥

आप्त्वापि मानवं देहं दुर्लभं सुलभं न ये ।
तुष्टाः स्वात्मावबोधेन ते तुष्टाकृपयोज्ज्विताः ॥५६॥

लोपामुद्रा ॥५५७॥

वीजैर्जप्ता दशभिरतुला पञ्चमिश्रैस्तनोति
 तज्ज्ञानां या हृदयविशदाकाशकोशे समन्तात् ।
 कांचिव् हर्षप्रथमलहरीकौमुदीं सेव्यते सा
 लोपामुद्रा कथमिह परं मुद्रितस्वान्तमर्त्यैः ॥५७॥

प्रबोधिनी ॥५५८॥

ब्रह्मादिलोकस्थितिमप्युपेक्षे
 देहेन मर्त्योऽपि तृणोपमं यत् ।
 सदैव सोऽयं मम कामवन्ध्यः
 प्रबोधिनीष्यानमवः प्रभावः ॥५८॥

भूतात्मा ॥५५९॥

पूर्वं मध्यगतं न कोऽपि यमलं यस्या विवेक्तुं ततोऽ-
 प्येकानेकनिरन्तचारुरचनो भूतब्रजोऽयं स्वतः ।
 यस्या आविरभूत् तथाप्यवितथानन्दैव यैका चिन्ति-
 भूतात्मेति शिवा विभूतिमतुलां स्वीयां ददातु ध्रुवम् ॥५९॥

परमात्मा ॥५६०॥

अतिचित्रविचित्रशास्त्रं पूर्णं
 विरचय्यापि च शक्यते विवेक्तुम् ।
 मुनिभिर्न हि यस्यां विना या
 परमात्मेति शिवा प्रकीर्तिता सा ॥६०॥

१. ब्रह्मापि । २. क. ख. घ. 'मोगं' पाठः ।

भूतभाविविभाविनी ॥५६१॥

त्वमेवाद्यन्तहीना यद् भूतभाविविभाविनी ।
अतोऽन्यः कः सदाद्यन्तस्त्वां विभावयितुं क्षमः ॥६१॥

मङ्गला ॥५६२॥

यात्राविवाहादिषु यां प्रपूज्य
निरुत्तमां सिद्धिमुदारसत्त्वाः ।
संप्राप्नुवन्ति प्रथितेह काचित्
सा मङ्गलास्त्वस्य सदा सहाया ॥६२॥

सुशीला ॥५६३॥

संहारकर्तुः पशुपस्य भीम-
रूपस्य सर्वज्ञकलाचितस्य ।
अपि प्रिया त्वं कथमीश्वरि स्याः
स्वयं सुशीला यदि नाभविष्यः ॥६३॥

परमार्थप्रबोधिका ॥५६४॥

सदैव मे मनोगास्तु परमार्थप्रबोधिका ।
यदाप्त्या भ्रामकानन्यानर्थाञ् जानामि शृण्वत् ॥६४॥

दक्षिणा ॥५६५॥

ददास्वभीप्सितां सिद्धिं हेलयापि समर्चिता ।
यतस्ततस्ततः प्रहृष्टा दक्षिणेति प्रकीर्त्यसे ॥६५॥

१. सन्तावाद्यन्तौ यस्य । २. 'प्रकीर्तिता' क. ख. ।

दक्षिणामूर्तिः ॥५६६॥

शिवाब्धिमध्यादुदयं प्रयाता-
 नानञ्ज या मन्त्रमणीननन्तान् ।
 नानागमैः संस्क्रिययावतीर्णा
 सा दक्षिणामूर्तिरिति प्रसिद्धा ॥६६॥

सुदक्षिणा ॥५६७॥

ज्ञानेन कंचित् तपसापि कंचि-
 द्योगेन कंचित् क्रिययापि कंचित् ।
 भक्त्यापि यद्रञ्जयसीह कंचित्
 सत्यं ततो देवि सुदक्षिणासि ॥६७॥

हरिप्रिया ॥५६८॥

नारीश्वतरतासक्तो हरित्वेन प्रसिद्धिभाक् ।
 शौरिर्यदयया देवी कीर्तिता सा हरिप्रिया ॥६८॥

योगिनी ॥५६९॥

प्राणसंयमनतत्परा परा या हृषीकविषयापराजिता ।
 रोगशोकविनिवर्तिताशया योगिनी सुभगयोगदास्तु सा ॥६९॥

योगयुक्ता ॥५७०॥

समस्तमपि च व्यस्तमाभास्याध्यासमात्मनः ।
 चिदानन्दैव यन्नित्यं योगयुक्ता ततः स्वतः ॥७०॥

१. संसारे आत्मारोपः ।

योगाज्ञा ॥५७१॥

एकैकाङ्गेनैकमेकं ददाति सम्यक् सिद्धेर्वैभवं या भवानी ।
आपन्नानामापदन्तैकहेतुर्योगाङ्गेयं कीर्तिता योगिनार्यैः ॥७१॥

ध्यानशालिनी ॥५७२॥

विशिष्टमवशिष्टं तत् किंखित् सुस्पष्टवैभवा ।
सर्वध्येयापि सर्वासि त्वं यस्य ध्यानशालिनी ॥७२॥

योगपट्टधरा ॥५७३॥

स को योगोऽस्ति नो जाने यं खिन्नेव विधाय सा ।
योगपट्टधरा भूता चित्रं योगेश्वरीश्वरी ॥७३॥

मुक्ता ॥५७४॥

संस्पृशन्ति कदाचिन्न त्रिगुणा यां यथा जलम् ।
पद्मपत्रं जयत्येषा मुक्ता निःस्पृहसंस्पृहा ॥७४॥

मुक्तानां परमा गतिः ॥५७५॥

कीदृशीयं महादेवी मुक्तानां परमा गतिः ।
यामगत्स्वैव कुत्रापि प्राप्नुवन्ति विचक्षणाः ॥७५॥

नारसिंही ॥ ७६॥

एकं मृत्या परं लक्ष्म्या याकरोत् पूर्णसंगरौ ।
विरोध्याराधिनौ भक्तौ नारसिंहीति सा शिवा ॥७६॥

मुजन्मा ॥५७७॥

जन्माप्य रामादिरपीह यातो
यत् प्राकृतत्वं भवती सती तु ।

१. विरययकशिपुम् । २. विष्णुम् । ३. पूर्णप्रतिमौ ।

सदैव

नैसर्गिकहर्षरूपा

सर्वत्र तत् त्वं प्रथिता सुजन्मा ॥७७॥

त्रिवर्गफलदायिनी ॥५७८॥

तत् किं चित्रं गृहस्थानां त्रिवर्गफलदायिनी ।

यत् त्वं चित्रं महत् तत्तु मुक्तानामपि यत्तथा ॥७८॥

धर्मदा ॥५७९॥

गुणोऽपि धर्मोऽपि मतोऽपि धर्म

एकं तयोर्यद् द्यसि वा ददासि ।

परं ततो देवि महेश्वरी त्वं

सर्वस्य मान्या किल धर्मदासि ॥७९॥

धनदा ॥५८०॥

धनदासि यदि त्वमीशि तादृग्

धनमीशानि दयां विधाय देहि ।

नहि यस्य नृपादितो भयं स्या-

न्नच सर्गादिषु यत् सुकष्टरूपम् ॥८०॥

कामदा ॥५८१॥

संदसन्तापुभौ यत्र जयस्तत्रेति निश्चितम् ।

अर्धाङ्गशम्भुर्यत् त्वं च द्विधा जयसि कामदा ॥८१॥

१. खण्डयसि । २. उत्पादने रक्षणे व्यये च । ३. संश्रयसंश्र, तौ । ४. कामं द्यति मारयति, काममभिलाषं ददाति वा,—
इति द्विधात्वम् ।

मोक्षदा ॥५८२॥

मोक्षदासि किल शैवशासने
मोक्षदासि परशासनेष्वपि ।
सा द्विधापि मम संमतासि यत्
तत् क्व सोऽस्मि सतताधिकारवान् ॥८२॥

श्रुतिः ॥५८३॥

देव्यः परं भोगविनाकृतेहा
नागस्त्रियो वापि भयानकाभिधाः ।
नार्यश्चलद्यौवनदर्पकाः स्युः
काम्याः कथं चेन्न दयाकरी श्रुतिः ॥८३॥

साक्षिणी ॥५८४॥

त्रिधा विधायेशमजं समस्तं
व्यस्तं च जीवं कृतकाम्यलीलम् ।
अनेकवत् पश्यति या स्वमेकं
साक्षाभिराख्या किल साक्षिणी सा ॥८४॥

क्षणादा ॥५८५॥

मायाविभिन्नात्मविदः सदैव
कुकार्यसक्ताः क्षणमेककं वा ।
विभ्राममेते कथमाप्नुयुधेत्
कृपाकरी न क्षणादा शिवा स्याः ॥८५॥

१. देवानां स्त्रियः । २. वेदान्तमतेन ईश्वरसूत्रात्मविश्वमेवेन
प्राज्ञतैजसवैश्वानरमेवेन च, — इति त्रिधात्वम् । ३. अजमात्मानं समस्तं
व्यस्तं समष्टिव्यष्टिमेवेन ।

दक्षा ॥५८६॥

बह्वात्मजोऽनादरकृत् प्रजेशो
 दक्षोऽप्यविज्ञाततदीयशक्तिः ।
 विधिं विधाय च्छलितस्तया यद्
 दक्षा तदन्या कतमा तदस्ति ॥८६॥

दक्षजा ॥५८७॥

जातमात्रैव दक्षात् त्वं तस्य स्वात्मजताकरी ।
 न तु यस्मात् ततः सत्यं दक्षजासि जगत्प्रभुः ॥८७॥

कोटिरूपिणी ॥५८८॥

ध्यायन् ध्यायन् सदा कोटिरूपिणीति महेश्वरीम् ।
 कोटिरूपित्वमाप्तः सन्नेकोऽस्म्यद्यापि निश्चितम् ॥८८॥

क्रतुः ॥५८९॥

यामनाहूय दक्षोऽपि क्षणेनैव विनांकृतः ।
 अभूत् सम्भारनीव्यापि क्रतूनामपि सा क्रतुः ॥८९॥

कालायनी ॥५९०॥

गत्या गजस्यापि गुरुत्वकर्त्री
 मत्यापि जीवोष्महरीश्वरीयम् ।
 धृत्या हरिं चापि जयन्त्यपायात्
 कात्यायनी पातु कृतान्तसिद्धात् ॥९०॥

१. बहुदुहितुकः । २. रहितः । ३. मूलधनेन । ४. वृष-
 स्पतेरुष्माणमहङ्कारं हरति तादृशी ।

स्वच्छा ॥५९१॥

जीवन्नेव क्षीरवद् - भिन्नभिन्नं
जाने भावं नैव यत्तोमवाप्तः ।
सर्वाहारोऽप्यस्म्यलेपश्च सेयं
स्वच्छा तुच्छाहन्त्वहर्त्री तवास्तु ॥९१॥

स्वच्छन्दा ॥५९२॥

ऐक्यं नैक्यं साधितं वा कथाभिः
कस्मिंस्तीर्थे केन मात्रा कथं वा ।
स्याच्चि पा रूपनामोज्झिता चेत्
स्वच्छन्दा स्या नात्मनाद्वैतगम्या ॥९२॥

कविप्रिया ॥५९३॥

कवयन्ति सुवाग्विलासलास्य-
द्यलुब्धा इव भूरिशः कवित्वा ।
कवयितृत्वमिहास्य तु स्वसिद्धं
प्रथित यो हि कविप्रियाप्रियः स्यात् ॥९३॥

सत्यागमा ॥५९४॥

स्वैश्वर्यमात्रं प्रकटं विधातुं
प्रत्येकमीशै रचिता भ्रमाय ।
बह्वागमास्त्वं तु सदैव सत्या-
गमाऽऽगमं निर्भ्रममातनोषि ॥९४॥

१. यस्या भावः । २. प्रमात्रा । ३. पठित्वा ।

देवीनामविलासे

बहिःस्था ॥४९४॥

परादिरूपा कृतमेदमेदा

कथं निरूप्या कृतिभिर्मवेस्त्वम् ।

न वैखरीरूपधरा यदा स्याः

सर्वैकधाराप्रसरा बहिःस्था ॥९५॥

काव्यशक्तिः ॥४९६॥

दृष्ट्वा शास्त्राण्यपि गुरुवरादन्वहं लोकरीति-

स्फीतेर्नीतिं सपदि विदितां चापि कृत्वात्मबुद्ध्या ।

तावज्ज्ञेयात् पदपदगतं सद्रसं तं कथंस्विद्व

यावन्नैषा विलसति निजे चित्तखे काव्यशक्तिः ॥९६॥

कवित्वदा ॥४९७॥

कवित्वदा त्वं किल चेत्तदा मे

शास्त्रादिकाभ्यासमपास्य सम्यक् ।

काव्यं तदीशेश्वरि देहि यत्त-

च्छ्रुत्वामनाः स्यात् सुमनोगणोऽपि ॥९७॥

मेनापुत्री ॥४९८॥

मेनाकपुत्रस्य यदाप मेना

दृष्ट्वापि दूरे गमनं न दुःखम् ।

त्वामाप्य वृत्ता सततं हि मेना-

पुत्री ततस्त्वं प्रथिताप्यजासि ॥९८॥

सती माता ॥५९९॥

विधिना विहितां सृष्टिं सहेतुः स हरः कथम् ।
विलासैः स्वैः सती माता कुर्यात्तं विस्मृतं न चेत् ॥९९॥

मैनाकभगिनी ॥६००॥

शक्तिः शम्भोः प्रिया सेनापतेर्गणपतेरपि ।
जनस्य जननी भूयान्मैनाकभगिनी श्रिये ॥१००॥

सखातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भविष्योद्भूते
साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः सासनम् ।
तत्काव्ये चरणान्तयातयमकं स्वं सुप्रभातस्तवं
सोदर्यं कलयत्यमुत्र विरतिं भक्तिर्भवाङ्गागमत् ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे एकादशी भक्तिः ॥११॥

द्वादशी भक्तिः ।

तडित् ॥६०१॥

वीक्ष्य यद्गुचिमनुत्तमां चरणं
हर्षवानिव रसत्यरं पुनः ।
रोदितीव जलदः कचिद्गतां
यामियं द्रव्यतात् सुखं तडित् ॥१॥

सौदामिनी ॥६०२॥

प्रकाशमयविग्रहा भवति हन्त सौदामिनी
तमो वितनुते परं कथमियं यथा यामिनी ।
विलोक्य यदिमां चरणं विरहिणी भृशं कामिनी
सुतापिततरान्तरा शयनसंश्रयागामिनी ॥२॥

स्वधामा ॥६०३॥

त्रैगुण्यमालिन्यहतास्त्रिदेवा
भासं जगद्भासकतां गताश्च ।
न यान्ति यस्याः पुरतः स्वकीयां
सा निर्गुणा स्वार्थकरी स्वधामा ॥३॥

सुधामा ॥६०४॥

अन्योन्यमर्कादि न जातु धाम
प्रयाति शोभां मिलितं कलाभिः ।
इयं तु सर्वाभिगता सदा य-
च्छोभावहा तत् प्रथिता सुधामा ॥४॥

धामशालिनी ॥६०५॥

निष्कामो वा सकामो वा रमते स सदा सुखम् ।
यस्येयं कृपया भूता प्रसन्ना धामशालिनी ॥५॥

सौभाग्यदायिनी ॥६०६॥

सौभाग्यदायिनी सत्यं नतु दुष्टेन्द्रियं प्रति ।
सुभगोऽपि यतः सोऽयं लक्ष्यते दुर्भगो यथा ॥६॥

द्यौः ॥६०७॥

येयं देवी घौरिति श्रूयतेऽन्यैः
सा मे कामैर्हीनचित्तस्य भाति ।
सर्वत्रैव ब्रह्मबुद्धिप्रसादाद्
बाल्याद्यस्तं सच्छरीरं श्रितस्य ॥७॥

सुभगा ॥६०८॥

मन्मथोऽपि मनो हर्तुं सरतिर्न चमोऽभवत् ।
यस्य सोऽपि वशं नीतो यया सा सुभगेति सत् ॥८॥

१. अस्तं हीनम् ।

द्युतिवर्द्धिनी ॥६०९॥

विद्योतते जगत्सर्वं यदेकांशाभिसंश्रयात् ।
सदैव सा सहायास्तु देवता द्युतिवर्द्धिनी ॥९॥

श्रीः ॥६१०॥

साधोर्वाक्यसुधारसे सुललनासर्वाङ्गभङ्गीततौ
राज्ञां सर्वकलासु कालचरिते नानातया स्फूर्जति ।
सर्वेष्वेव रसेषु या रसकलाचातुर्यचिन्तामणिः
सा श्रीः कांचिदुदारचित्तचरितश्लाघ्यां ददातु श्रियम् १०॥

कृत्तिवसना ॥६११॥

महार्हाम्बरशोभाख्या इन्द्राद्याः प्रणमन्ति याम् ।
सा कृत्तिवसना वासं करोतु मम मानसे ॥११॥

कङ्काली ॥६१२॥

या प्रत्यङ्गं दीपमालोद्गताभि-
ज्वालाभिः संदग्धकालाभिरारात् ।
खेलन्त्युच्चैः शोभते शून्यदेशे
कङ्कालीयं निर्भयं मां करोतु ॥१२॥

कलिनाशिनी ॥६१३॥

अकलितसहजाशयप्रसङ्गे
विदलितनिर्मलशास्त्रचारुरङ्गे ।

१. भूतभविष्यद्वर्तमानेषु प्रातर्मध्याह्नप्रदोषेषु वा । २. तन्म-
मतेन कङ्काल्या ज्वालाभिः कालो दग्धः ।

कथमुत निवसेत् कलौ दुरङ्गे
यदि न भवेत् कलिनाशिनीह सङ्गे ॥१३॥

रक्तबीजवधोद्घाता ॥६१४॥

दुर्लक्ष्यीकृतदुर्लक्ष्या प्रकृष्टविविधायुधा ।
रक्तबीजवधोद्घाता जयत्येकैव सा द्विधा ॥१४॥

सुतन्तुः ॥६१५॥

यस्यां यथोचितं प्रोतं मणिमालातुलां गतम् ।
अद्भुतं जगदाभाति सुतन्तुस्तनुतां मतिम् ॥१५॥

बीजसन्ततिः ॥६१६॥

बीजमद्भुतकलं करोति या
निष्कलं विततया स्फुरत्तया ।
शोभितं प्रकटितं भिदाखिलं
सा भियेऽस्तु मम बीजसन्ततिः ॥१६॥

जगज्जीवा ॥६१७॥

यया शून्यं पूर्णं भवति सहसा व्याप्तमकलं
कलाबहुज्योतिर्विमलमनृतं सत्यमसुखम् ।
लसद्दर्पं सम्यग्जगदतिगदं दुर्विधमिदं
जगज्जीवा जीवं प्रकटयतु नो ब्रह्मविषयम् ॥१७॥

जगद्बीजा ॥६१८॥

स्वेच्छारसो भावफलो जगत्तरु-
र्हृषीकपुष्पः प्रकटीकृतो यया ।

१. रक्तबीजामिधानराक्षसमारणात्, स्वात्मनि रक्तबीजमहणात् ।

चित्ताङ्कुरः कालकलाकुलो जग-
द्रीजास्तु सा मे विजयप्रदा सदा ॥१८॥

जगत्त्रयहितैषिणी ॥६१९॥

नानाग्राह्योपहारेण नानाग्राहकमत्र या ।
तर्पयत्यक्रमं सेयं जगत्त्रयहितैषिणी ॥१९॥

चामीकररुचिः ॥६२०॥

स्वलत्केशग्रन्थिप्रचलदमलामोदकुसुमा-
वकीर्णा या लीलालयमभिगता दीप्यतितराम् ।
शिवा दीप्राङ्गीव श्वसनचलिता चम्पकलता
न चित्तस्य स्फूर्त्यै प्रभवति न चामीकररुचिः ॥२०॥

चान्द्री साक्षया षोडशी कला ॥६२१॥

सर्वामङ्गलशीलोऽपि शोभां वहति शङ्करः ।
ययैषास्तु हिता चान्द्री साक्षया षोडशी कला ॥२१॥

यत्तत्पदानुबन्धा ॥६२२॥

ख्यातानुभूतप्रकृतार्थगम्या या सर्वशास्त्रेषु विलासरम्या ।
विराजते ब्रह्ममयीव यत्तत्पदानुबन्धा जयतीह बुद्धिः ॥२२॥

यक्षिणी ॥६२३॥

बालातपप्रकरसंकरोचमान-
कैलासमानससरोजवचायलोला ।
वक्त्रारविन्दतुलयेव विनिर्मितेर्ष्या
यच्चादिदोषमकृशं हर यक्षिणी त्वम् ॥२३॥

द्वादशी भक्तिः

२३१

धनदार्चिता ॥६२४॥

यत्प्रसादात् कुबेरोऽपि यक्षेशोऽपि धनाधिपः ।
अस्ति त्र्यम्बकसन्मित्रं सैव त्वं धनदार्चिता ॥२४॥

चित्रिणी ॥६२५॥

चित्रं चित्रं तद्विचित्रं पवित्रं
नृत्तं दृष्ट्या(ष्ट्वा) नौविगीतं च गीतम् ।
श्रुत्वा लोको चित्रचित्प्रवृत्ति-
र्यस्या मित्रं चित्रिणीहास्तु सास्य ॥२५॥

चित्रमाया ॥६२६॥

संसारमेष चक्षुदृष्टनष्टं
निर्णीय निर्णीय तथापि चित्रम् ।
मित्रं न मित्रं च करोति मोहं
प्राप्तो यया सा किल चित्रमाया ॥२६॥

विचित्रा ॥६२७॥

नावाभावेषु या नानातनुस्तिष्ठत्यसंकरम् ।
तथापि भात्यनानैव विचित्रास्तु हिताय वः ॥२७॥

भुवनेश्वरी ॥६२८॥

तन्त्रमन्त्रहृदयं दयानिधिर्या न्ययुक्तं भुवनानि चित्रया ।
चेष्टया बहुषु यापि केवलं राजतेऽत्र भुवनेश्वरीति सा ॥२८॥

१. कुत्सितं बेरं शरीरं यस्य । २. निन्दितम् ।

चामुण्डा ॥६२९॥

कृत्तस्याङ्गस्यालये वीक्ष्य यस्या
भूयो वागाख्यस्य सम्यक्प्ररोहम् ।
को नाश्चर्यं वा चमत्कारमेति
चामुण्डा सा रक्षतान्मामघौघात् ॥२९॥

मुण्डहस्ता ॥६३०॥

मुण्डप्रयोगसंलक्ष्या मुण्डमालाकुलस्तनी ।
सा मुण्डकुण्डला भूयाद् मुण्डहस्तास्तनाशिनी ॥३०॥

चण्डमुण्डवधोदुरा ॥६३१॥

अखण्डभावनैः सम्यक्सेविताखण्डलादिभिः ।
ब्रह्माण्डस्थितिकुज्जीयाचण्डमुण्डवधोदुरा ॥३१॥

अष्टमी ॥६३२॥

अष्टसप्ततिथिमध्यरत्नतामागताष्टकलचन्द्रराजिता ।
अष्टशक्तिमयविग्रहा ग्रहैरष्टमी जयति पूजिताष्टभिः ॥३२॥

एकादशी ॥६३३॥

एकं दशापि प्रबलेन्द्रियाणि ध्यानाद्यदीयाद्दशतां त्यजन्ति ।
एकैव सेयं दशदिक्पतीनामेकादशी काचन पूजनीया ॥३३॥

पूर्णा ॥६३४॥

या पूर्णचन्द्रप्रभवामृतेन
संवूर्णितास्तान् सुमनःसमूहान् ।

१. नगरकोटाख्यदेशे । २. उदयकारिणी । ३. तन्त्ररूपेण ।

निमेषमात्रेऽपि कृतावहेलान्
करोति पूर्णास्तु हिताय दूर्गम् ॥३४॥

नवमी ॥६३५॥

गुप्ता द्विधापि प्रेकटा द्विधापि
न वामबोधेन विनास्ति पूज्या ।
या वैभवं मे नवैतोषितेयं
नवं नवं सा नवमी करोतु ॥३५॥

चतुर्दशी ॥६३६॥

चतुर्दशानि या व्याप्य भुवनानि विराजते ।
चतुर्दशतयीं विद्यां सा ददातु चतुर्दशी ॥३६॥

अमा ॥६३७॥

जातो मनस्तः पुरुषस्य सोमः पुनर्मनस्वैव लयं जनानाम् ।
प्रयाति रीत्यां परदेवतेयममा शमारामकरी ममास्तु ॥३७॥

कलशहस्ता ॥६३८॥

सकलं स्वकलाभिर्या तर्पयत्यक्रमं जगत् ।
कृच्छ्रे कलशहस्तेयं देयादस्तावलम्बनम् ॥३८॥

पूर्णकुम्भधरा ॥६३९॥

संसारकल्पवृक्षोऽयं परं सरसभास्वरः ।
यत्सेकदानात् सततं पूर्णकुम्भधरेति सा ॥३९॥

१. आपादनवमी सहस्रनवमी । २. आभ्ययुजनवमी चैत्रनवमी ।
३. नवेन स्तुत्या । ४. चतुर्दश अवयवा यस्याः । ५. 'चन्द्रमा मनसो
जातः' इति श्रुतिः । ६. अमावस्यायाम् ।

सुदुर्धरेणाम्बुधरेण सिक्ता
 या भास्करोस्त्रप्रतिभासरक्ता ।
 स्नाताङ्गरागारुणिताङ्गनेव
 विभाति सेयं कथिता धरेति ॥४०॥

या वर्तते निगमकिङ्करतां विहाय
 स्वातन्त्र्यवद्धनिगमप्रसरप्रवृत्ता ।
 शीघ्रं फलं विदधती विविधं विबुद्धं
 साभीरुरस्य हरतां वत भीरुभावम् ॥४१॥

स्वैरचारनिरता रतातुरा मद्यमांसरसलम्पटाधरा ।
 अद्भुतासचतुरास्यदन्तुरा भैरवी हरतु वैरिजं दरम् ॥४२॥

सीमन्तवद्धसितभोगिविमिश्रवेणि
 यन्मस्तकं सुरनदीव विभाति सद्यः ।
 नैघार्यमात्मजनुषा प्रविभक्तसीमा
 भीमास्तु भीमदयिता मयि सौम्यदृष्टिः ॥४३॥

गम्भीरवीरवरतारणभारधीरा
 या केरलीकुतुककेलिकलापरापि ।

शर्मश्रिया भयहतौ चतुरा परेषां
भीरास्ति सा स्वयमहो धृतसीरशस्त्रा ॥४४॥

त्रिपुरभैरवी ॥६४५॥

बालसूर्यकिरणारुणाम्बरा नीलकैरवललद्विलोचना ।
संनिधावलकभृङ्गलोज्ज्वला देवता त्रिपुरभैरवीह नः ॥४५॥

महारुण्डा ॥६४६॥

तमोगुणमयी हृत्वा संकलं वादयन्त्यपि ।
नृत्यन्ती च स्वयं काचित् महारुण्डा जयत्यसौ ॥४६॥

रौद्री ॥६४७॥

सर्वस्य सर्वस्य च सर्वथैव सर्वत्र सर्वेप्सितदा सदापि ।
कथं नु गीता परमेश्वरीयं रौद्रीति नाम्ना परसौम्यभावा ॥४७॥

महाभैरवपूजिता ॥६४८॥

महामांसरसद्बीवा महानीलशिलारुचिः ।
महाशान्तिप्रदा भूयान्महाभैरवपूजिता ॥४८॥

निर्मुण्डा ॥६४९॥

नृत्यन्तीं यां वीक्ष्य संख्यप्रदेशे
केचिन्मोहं यान्ति केचिच्च नाकम् ।
केचिन्मिथ्यामृत्युमेव श्वसन्तो
निर्मुण्डा मां वक्रतुण्डं यथाव्यात् ॥४९॥

हस्तिनी ॥६५०॥

अस्तव्यस्तसमस्तदुर्नयकला सारज्ञया प्रज्ञया
 विध्वस्ताखिलकार्यदिष्टविषयोद्भेदप्रभेदोन्मदा ।
 व्यस्तप्रस्तरदुस्तरस्तनयुगाभोगातिभोगातुरा
 भूयाद्वस्तिलसत्सुमस्तकतला स्वस्तिप्रदा हस्तिनी ॥५०॥

चण्डा ॥६५१॥

सर्वोत्तमानन्दकलादिबीजं
 चण्डेति गीतासि कथंनु किंवा ।
 रुद्रस्य सङ्गात्किमु दक्षयज्ञ-
 नाशेन किंवार्थविलोमनाम्ना ॥५१॥

करालदशनानना ॥६५२॥

शवमांसासृगस्त्रां या रसचर्वणलम्पटा ।
 पितृकाननगा जीयात् करालदशनानना ॥५२॥

कराला ॥६५३॥

यां वीक्ष्य भीतवदजैः पिदधौ स्वमब्जे
 जानेऽर्णवेऽर्णवजनूरमैणोऽपि वासम् ।
 निर्माति सोऽपि हरिदन्तचरः सुनग्नः
 शूली जयत्यतितरामिह सा कराला ॥५३॥

विकराला ॥६५४॥

शवमांसरसोन्मदादृहासैर्विदितात्मप्रचरा चराचराणाम् ।
 भयहेतुरलं लयं श्रयन्ती विकराला कलिजं मलं हरास्य ॥५४॥

१. श्मशानगा । २. ब्रह्मा । ३. लक्ष्मीपतिः ।

घोरघुर्घुरनादिनी ॥६५५॥

अहं विलासिनीशोऽयं ध्यानभाक् किमकालवित् ।
इतीव रोषतो देवी घोरघुर्घुरनादिनी ॥५५॥

रक्तदन्ता ॥६५६॥

तारुण्यारुण्यमालोक्य सर्वगात्रेषु संस्फुरत् ।
रक्तदन्तापि सा भृता स्पर्धयेव तदर्थिता ॥५६॥

ऊर्ध्वकेशी ॥६५७॥

हरोर्ध्वाङ्गगङ्गातरङ्गानुषक्ता
यदर्धाङ्गवेषी सुकान्तिं दधाति ।
न भृतां तमिस्रान्ययोः सङ्गभाजो-
मिथः केशभृतिप्रदास्तूर्ध्वकेशी ॥५७॥

बन्धूककुसुमारुणा ॥६५८॥

संस्तुतारुणसूतेन महार्दारुणभूषणा ।
क्षयदास्तु भवभ्रान्तेर्बन्धूककुसुमारुणा ॥५८॥

कादम्बरी ॥६५९॥

सरस्वतीवान्तरनीरपूरं सरस्वतीवान्तररागरूपम् ।
कादम्बरी सा विषयेऽन्तरस्यं हर्षं स्वकीयं प्रकटीकरोतु ॥५९॥

पटासा ॥६६०॥

निराभासं च यद्भासा भासितं भुवनत्रयम् ।
सन्मानसकृतावासा पटासा सा दहत्वधम् ॥६०॥

१. ब्रह्मविष्णुरुद्रधैभवदात्री । २. नदी । ३. शततन्त्री वीणा ।

यामाराध्यातनुत मतिमान् कश्यपो वश्यभूति-
भूमेर्देशं प्रतिनिधिमिवोत्तुङ्गतीर्थैकरङ्गम् ।

तुङ्गत्तुङ्गद्विपमशिखरिख्यातसम्यक्समत्वं

काश्मीरी मां सुखयतु सुपूरणैकवासानुभूत्या ॥६१॥

कुङ्कुमप्रिया ॥६६२॥

इतरानवधीर्यं सूनराशीन्

मदनारिं परिकुण्ठिताभिहन्तुम् ।

अवलोक्य तु कुङ्कुमं बहिःस्थं

क्षतरक्तं किमु कुङ्कुमप्रिया सा ॥६२॥

क्षान्तिः ॥६६३॥

नोद्योगिता न प्रभुता न वा गी-

र्न धीस्तथा सौख्यनिमित्तमत्र ।

यथा नितान्तं प्रकटीकृतेयं

क्षान्तिः क्षतभ्रान्तिभिरीडनीया ॥६३॥

बहुसुवर्णा ॥६६४॥

सत्यं बहुसुवर्णासि वसन्त्यपि गृहे यतः ।

सर्वामङ्गलशीलस्य भिक्षोः सत्सर्वमङ्गला ॥६४॥

रतिः ॥६६५॥

न जितो मदनेनापि सदा सरतिनापि यः ।

अधीनः सोऽपि भूतेशो यस्याः सा हि रते रतिः ॥६५॥

बहुसुवर्णदा ॥६६६॥

अन्येभ्यः प्रार्थितैवेयं यतो बहुसुवर्णदा ।
अपर्णापि ततः सत्यं भूता स्वयमिहेश्वरी ॥६६॥

मातङ्गिनी ॥६६७॥

स्वकीयमूर्ध्ना रहितोऽपि यस्या
हस्तीन्द्रमूर्ध्ना परियोजितोऽहो ।
जीवन् दयां प्राप्य स विघ्ननाथो
मातङ्गिनी भङ्गहरी भवेऽस्तु ॥६७॥

वरारोहा ॥६६८॥

धरित्रीशानत्वं निखिलमतिहीनप्रतिभयं
शरीरं नीरोगं सुविततयशःसुन्दरतरम् ।
विचित्रा वाक्स्फूर्तिर्धृतिमतिमुखो वा गुणगणो
वरारोहासेबाशतशतकलां नार्हति कलाम् ॥६८॥

मत्तमातङ्गगामिनी ॥६६९॥

सुमुखी सेविता येन मत्तमातङ्गगामिनी ।
न तस्य चित्तवृत्तिः स्यादन्यभावाभिगामिनी ॥६९॥

हिंसा ॥६७०॥

वेदाङ्गया यां विरचय्य तज्ज्ञा
यज्ञेषु सिद्धिं प्रतियान्ति काम्याम् ।
यत्कर्तृकर्मत्वगताश्च संख्ये
जयान्वये सास्तु हिताय हिंसा ॥७०॥

हंसगतिः ॥६७१॥

इयं हंसगतिर्येन सेविता तद्बुद्धिं स्वयम् ।
भवेद्धंसगतिः सम्यक् सदा स्थिरतरा परा ॥७१॥

हंसी ॥६७२॥

हंसगा हंसगा हंसज्ञानदा हंसजिन्मुखा ।
हंसजप्यमयी हंसी हंसभावं ददातु वः ॥७२॥

हंसोज्ज्वलशिरोरुहा ॥६७३॥

सहसचिह्नसद्गुणा हंससुन्दरकूजिता ।
मानसे भातु भक्तानां हंसोज्ज्वलशिरोरुहा ॥७३॥

पूर्णचन्द्रमुखी ॥६७४॥

सीमन्तसिन्दूरकचतुष्टित्वत्सुकेशपर्जन्यनिरुद्धमुक्तः ।
यदास्यमिन्दुः किमु पूर्णचन्द्रमुखी पुरो हर्षकरी सदास्तु ॥७४॥

श्यामा ॥६७५॥

सितान्धकारं वितनोत्यपूर्वं
श्यामेव रात्रिः किमियं तदीशी ।
दृष्टैव साधोर्यदलं विधत्ते
श्यामेह नेत्रान्ध्यमनन्यगत्वात् ॥७५॥

स्मितास्या ॥६७६॥

अर्धाङ्गशम्भोः परिपूरणाय
त्रिगोविधोरेककलस्य देवी ।
या षोडशांशेन्दुजिघ(घी)र्षयेव
स्मितं विधत्तेऽस्तु हिता स्मितास्या ॥७६॥

श्यामकुण्डला ॥६७७॥

यन्मुखं कुण्डलाश्लिष्टं भाति सालकपत्रकम् ।
सभृङ्गद्वयभूम्यब्जमिव सा श्यामकुण्डला ॥७७॥

मयी ॥६७८॥

यदा त्वं भवानी स्वयं देवदेवी
मयी स्या विनाशोज्झिता सिन्धुपात्रे ।
लिखन्ती च नित्यं त्वमेव प्रकृष्टा-
स्तदापि त्वदीया गुणाः पारहीनाः ॥७८॥

लेखिनी ॥६७९॥

आगमाश्च निगमा यया पुरा
चित्रिता मुनिवरैः स्वयम्भुवः ।
आज्ञयात्र जगतः प्रवृत्तये
मुक्तये च सुखदास्तु लेखिनी ॥७९॥

लेख्या ॥६८०॥

केन केन न रूपेण कुत्र कुत्रासि दर्शने ।
लेख्याऽऽलेख्ये च भूतानां नानाशासनपट्टके ॥८०॥

सुलेखा ॥६८१॥

दृष्ट्वैव यां स्वाभिमतैर्विसृष्टां
सर्वोऽपि जन्मेह सुलेखमागि ।
वेद प्रसन्नान्तरवक्त्रनेत्रो
मय्यस्तु सा स्वार्थकरी सुलेखा ॥८१॥

लेखकप्रिया ॥६८२॥

तेनाचराणि संलोक्य चित्रितानीह चित्रिताः ।
भवन्तीह जना यस्य प्रसन्ना लेखकप्रिया ॥८२॥

शङ्खिनी ॥६८३॥

असंख्यसंख्येषु तनुः स्वकीया
येनेह सम्यग्र हुता कथं नु ।
शङ्खोज्ज्वलाकारवरा परेयं
संसेव्यते तेन हि शङ्खिनी सा ॥८३॥

शङ्खहस्ता ॥६८४॥

या पाञ्चजन्येन तनोति देव-
दत्तेन हर्षं वसुदेवसूनोः ।
कृष्णस्य कृष्णस्य तथार्जुनस्य
सा शङ्खहस्ता कुरु हस्तलम्बम् ॥८४॥

जलस्था ॥६८५॥

जलं चञ्चलं निम्नमार्गेण गच्छ-
द्रसं सत्त्वसङ्गैः परं दूषितं च ।
तथापीह यज्जीवनं तज्जलस्था-
सदासन्निधेः कोऽपि भावानुभावः ॥८५॥

जलदेवता ॥६८६॥

अपि पङ्कगतं जलान्तराला-
दपि निर्गच्छदपि क्षपासु यच्च ।

सततान्धमपीन्दिरैकवासं

कमलं तज्जलदेवताप्रसादः ॥८६॥

कुरुक्षेत्रावनिः ॥६८७॥

यत्र चित्रभटां कृष्णौ सेनामजयतां सुखम् ।

कौरवाणां कुरुक्षेत्रावनिर्माभवताद् भयात् ॥८७॥

काशी ॥६८८॥

भिक्षुत्वं वितनोति यत्र वसतः श्रीविश्वनाथः शिवो

मृत्वा यत्र पुनर्भवं न लभतेऽपूर्वं भवत्वं श्रितः ।

या सर्गान्तकलैकसाक्ष्यविषयः सर्वप्रकाश स्वतः

सा काशी परिकाशते मम हृदाकाशे सदा निर्भिदा ॥८८॥

मथुरा ॥६८९॥

अजोऽपि यामास्थितयोः स जातः

कृष्णोऽपि काण्व्यं हृतवान् स्वपित्रोः ।

चकार चित्तं चलितोऽपि सद्यः

सिरं रसश्रीर्मथुरास्ति कापि ॥८९॥

काशी ॥६९०॥

न्यश्चन्न्यश्चदुदञ्चितभ्रूलतिका रामा विपश्चीखनाः

किञ्चित्किञ्चिदपाङ्गरङ्गवलनासङ्गान्तकर्षा जनुः ।

दृष्ट्वा वेद न वञ्चितं रससुधानन्देन मन्दसिता

यस्यां काञ्चन काञ्चनाद्रिविषयां काञ्ची ददातु श्रियम् ॥९०॥

किं संबोधनमच्युतस्य कतमं बीजं सुधासूचकं
 लङ्जः प्रत्यय आद्य एकवचने पुंस्यस्ति कोऽनात्मने ।
 स्पर्शादेर्यममात्रकस्य कतमं रूपं च मोक्षप्रदा
 का पूर्वास्करयानमध्यविषया संराजतेऽवन्तिका ॥९१॥
 (अन्तर्लीपिकेयम्)

सर्वेऽन्तकाले रघुनन्दनस्य
 प्रत्येकमन्तस्त्वरया सरय्वाः ।
 निमज्जितुं यत्र मिथो बभूवु-
 र्योध्या जनाः सास्ति च काप्ययोध्या ॥९२॥

हर्षोत्कर्षाय शौरेरभयभवकरी भक्तितः काप्यपूर्वं
 किञ्चित्कालं बभूव प्रकटितविषयाद्यन्तगुप्तेव बीजम् ।
 सर्वासां सत्पूरीणां त्रिदशवनभुवां मोक्षरूपं लतानां
 या दृष्टा वापि गुप्तेव भवति मनसः स्पन्दनाद् द्वारका सा ॥९३॥

भीयते केन सा माया मायां यद्वासिनो जनाः ।
 हित्वा भवन्ति सद्बोधा विष्णुमायेश्वराः स्वयम् ॥९४॥

आचार्ये वा जीवने दर्शने वा
 भक्ताः स्नाताः चर्चिता एव यस्याः ।

नामख्याते तीर्थ्यतां यान्ति काचि-
चीर्थ्यानां सा केन तीर्था न तीर्थ्या ॥९५॥

तीर्थकरप्रिया ॥६९६॥

दुर्गेष्वगेष्वप्यतिदुस्तरेषु
नीरेष्वरण्येषु च दस्युसत्त्वैः ।
रुद्धेषु पारं कथमीयुरेते
न चेद्धिता तीर्थकरप्रिया स्यात् ॥९६॥

त्रिपुष्करा ॥६९७॥

पुष्करध्वनिवितीर्णमानसा पुष्करोद्गतकरा परापरा ।
पुष्करे हृदि ममात्र भासतां पुष्करासनगता त्रिपुष्करा ॥९७॥

अप्रमेया ॥६९८॥

भूतत्वं नास्तिकानां विदि सुगतमते चञ्चलज्ञानभावं
जैने जीवादिवादं नवविषयतयं तत्त्वसंख्यं च सांख्ये ।
मीमांसायां च कर्मत्वमपि कणभुजो दर्शने षट्पदाथ-
भावं या याति चैक्यं श्रुतिशिरसि परं सा प्रमेयाऽप्रमेया ॥९८॥

कोशस्था ॥६९९॥

वैश्वानरेण चोरेण राज्ञा वान्येन तद्धने ।
लोष्टवत् क्रियते दृष्टिः कोशस्था येन पूजिता ॥९९॥

कोशवासिनी ॥७००॥

यत्प्रसादात् कुबेरोऽपि हरोपान्तेऽपि शक्तिमान् ।
राजराजो धनेशोऽस्तु मद्गृहे कोशवासिनी ॥१००॥

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भविष्योद्भूते
 साहिबकौलइतिप्रथावति पदे निर्माति यः सासनम् ।
 कान्ये तस्य सहोदरेऽत्र विद्वतेर्गीतानुसारं प्रति
 भान्त्या नामविलासनाम्नि विरतिं भक्तिर्गता द्वादशी ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते
 नामविलासे द्वादशी भक्तिः ॥१२॥

त्रयोदशी भक्तिः ।

कौशिकी ॥७०१॥

यत्प्रसादमधिगत्य कौशिकः स्वेच्छया व्यतनुतापरं परम् ।
कौशिकादिमयहेतुमद्भुतं सर्गसूर्यमियमेव कौशिकी ॥१॥

कुशावर्ता ॥७०२॥

विशालैर्भूरिशालैर्यालयैर्वाराङ्गनालयैः ।
सुखदाऽसुखदा सैषा कुशावर्ता पुरीश्वरी ॥२॥

कौशाम्बी ॥७०३॥

कुशोऽकार्यमदुर्दर्शो वैरिभिः स्वैरतोऽशिषत् ।
यस्यां राज्यमियं भूयात् कौशाम्बी कौशलप्रदा ॥३॥

कोशवर्दिनी ॥७०४॥

यद्गर्भ्यन्यः क्षणं जीवन् संचयी तन्मृषा त्वियम् ।
निर्नाशा सर्वदा स्थाने गर्धिनी कोशवर्दिनी ॥४॥

कोशदा ॥७०५॥

ददासीश्वरी यत् सदा भोगयोग्यं
सुकोशं विशोकत्वदं वीतदोषम् ।

बहिर्यद् द्यसि त्वं परं वान्तरस्माद्
द्विधा कोशदा रोषदा सा जयन्ती ॥५॥

पद्मकोशाक्षी ॥७०६॥

यत्कटाक्षरसाखादचतुरो हरपट्पदः ।
महेशी पद्मकोशाक्षी ममाक्षिविषयेऽस्तु सा ॥६॥

कुसुमा ॥७०७॥

नानाकृतिर्गन्धविजृम्भिताशा विकाशते पट्टसंश्रया या ।
लताधिदेवीपरिसेवनीया स्वरूपदा सा कुसुमा ममास्तु ॥७॥

कुसुमप्रिया ॥७०८॥

कुसुमानि न कसेह प्रियाणि तदियं यतः ।
स्वयं सर्वप्रिया सापि परमा कुसुमप्रिया ॥८॥

तोतुला ॥७०९॥

या कुलाकुलतुलाखली तुला-
स्वामिनिर्मलसमाहितस्तुतिः ।

बालपल्लवललत्कराधरा

तोतुलातुलकला कलास्तु सा ॥९॥

तुलाकोटिः ॥७१०॥

यद्भयानशिचार्थमिवेह मानसे
स्नात्वापि हंसा विसखण्डवृत्तयः ।

भूताः सिता नैव तु शब्दवेदिनो

देयात् तुलाकोटिरियं तुलां निजाम् ॥१०॥

कूटस्था ॥७११॥

विचित्रामपि निर्माय सृष्टिं तत्कर्मणा न या ।
लिप्यते जातुचित् काचित् कूटस्था चिन्मयीह सा ॥११॥

कोटराश्रया ॥७१२॥

निशासु या गोपितसुखरूपतो
भातीश्वरी निःश्रुतिवेद्यतां गता ।
इत्कोटरं भूषय देवि कोटरा-
श्रया श्रिया नित्यनिजासनेद्वया ॥१२॥

स्वयम्भूः ॥७१३॥

अभूः शम्भुरम्भोजभूर्वा प्रभाव-
स्वभावानुभावप्रभामप्यभूताः ।
यदीयां प्रमातुं गुणाभावितां तां
कथं सा स्वयम्भूर्जडैर्न्याय्यभाव्या ॥१३॥

सुरूपा ॥७१४॥

यथा तथा यत्र कुत्र स्थिता या प्रसभं मनः ।
जनस्य हरते सैव सुरूपेति निरूपिता ॥१४॥

स्वरूपा ॥७१५॥

कृत्वा स्वतः सर्गविभागयोगं
स्वयं प्रवेशं च तदन्तरापि ।
परात् स्वरूपाञ्च कदापि यस्या-
बलत्यतः सा हि सदा स्वरूपा ॥१५॥

रूपवर्द्धिनी ॥७१६॥

सृष्टोऽपि विधिना तावत् कथं स्याद्रूपभागजनः ।
यावन्नेयं प्रसन्ना स्यान्नीरूपा रूपवर्द्धिनी ॥१६॥

तेजस्विनी ॥७१७॥

येनापि केनापि युतं तदीयं
वर्णेन दृष्ट्वैव मुखं न को वा ।
स्खलत्यपि प्राप्तबलात् स्वधैर्या-
तेजस्विनी यस्य सदा प्रसन्ना ॥१७॥

सुमित्रा ॥७१८॥

यद्धीनकाले तनुजं च हित्वा
पश्यन्तमन्येव न चेत्सुमित्रा ।
सा त्वं भवेः कापि सदा सहाया
कः स्यात्तदा दातृकलाबलज्ञः ॥१८॥

बलदा ॥७१९॥

पवनो वाति निष्पादोऽप्यश्रान्तं यद्दयाश्रयात् ।
सर्वत्र बलदा सास्तु स्वातन्त्र्यबलदा सदा ॥१९॥

बलदायिनी ॥७२०॥

प्रबलबलविलासशालिनोऽपि
हरिदयहस्तिमुखान् करोति वश्ये ।
अधिगतसुदयो यतोऽपि मर्त्यो
भवतु सदा बलदायिनी विनेत्री ॥२०॥

महाकोशी ॥७२१॥

अन्यकोशी ददातीह वसु स्थापितमेव वा ।
देवी त्वेषा महाकोशी ददात्युत्पादयत्यपि ॥२१॥

महावर्ता ॥७२२॥

एकभागेऽपि यन्नामेर्भातीदं निखिलं जगत् ।
अन्तेऽसंबाधमेवास्तु महावर्ता महत्त्वदा ॥२२॥

बुद्धिः सदसदात्मिका ॥७२३॥

ज्ञानाज्ञानविलासेद्वं यथा भासितमद्भुतम् ।
इदं साहं स्वयंसिद्धिर्बुद्धिः सदसदात्मिका ॥२३॥

महाग्रहहरा ॥७२४॥

अपि दुर्निग्रहैर्नाम ग्राहकः पीड्यते ग्रहैः ।
कदापि नाग्रहो यस्या महाग्रहहरास्ति सा ॥२४॥

सौम्या ॥७२५॥

सौम्येति या नोपमिताभिधामा
नौम्याविराविष्कृतभक्तिसिक्तः ।
उमां समां तां करशोभिसोमां
सोमाननां सोमकलावतंसाम् ॥२५॥

विशोका ॥७२६॥

लोकस्य शोकः परिलोक्य एव
स्वतो द्वितीयप्रियवस्तुनष्टेः ।
आलोक आत्मातिगतं न यत्सा
विलोकयत्येतदतो विशोका ॥२६॥

देवीनामविलासे

शोकनाशिनी ॥७२७॥

सुविततनिजलोकहर्षतप्तः

स सततशोकमयेऽपि लोककोशे ।
 कथमिह न भवेद् वसन् सहाया-
 निशमिह यस्य हि शोकनाशिनी त्वम् ॥२७॥

सात्त्विकी ॥७२८॥

याति तातपदवीं समाततां भातबालवपुषाप्युपागतः ।
 सर्वसातकरसन्मतक्रमश्चेतसि स्फुरति यस्य सात्त्विकी ॥२८॥

सत्त्वसंस्था ॥७२९॥

सृष्टं सुविषमं स्रष्टा पातीदं सात्त्वतां पतिः ।
 समं यद्वयया सत्त्वं सत्त्वसंस्था ददातु सा ॥२९॥

राजसी ॥७३०॥

सृजत्येतां जगद्राजिं प्राज्यो यद्भजनादजः ।
 पूज्यत्वं राजराजानां राजसीयं ददातु नः ॥३०॥

रजोवृता ॥७३१॥

नीरजस्कः सदोजस्को भवेद्यद्भजनाजनः ।
 चक्षाम्यस्तात् सदा सापि चित्रं खेन रजोवृता ॥३१॥

तामसी ॥७३२॥

ते ते हता दैत्यवरा ययापि
 शेषेव सा चक्रकठोरकोटिः ।
 यत्स्वा रवेः कण्ठतटे पपात
 स तामसीभ्यानभवोऽनुभावः ॥३२॥

तमोयुक्ता ॥७३३॥

स्वाणुः पशुपतिः शूली स्वयं सर्वं हरत्यपि ।
बलं यस्याः समादाय तमोयुक्तास्ति सा शिवा ॥३३॥

गुणत्रयविभाविनी ॥७३४॥

त्रिदेवी यद्गुणान् वीक्ष्य वेत्ति स्वस्मिन् गुणप्रथाम् ।
निर्गुणापि स्वलीलायै गुणत्रयविभाविनी ॥३४॥

अव्यक्ता ॥७३५॥

सर्वदर्शि यथा चक्षुः स्वरूपं नैव पश्यति ।
तथा तज्ज्ञगताप्यज्ञगताऽव्यक्ता जयत्यसौ ॥३५॥

व्यक्तरूपा ॥७३६॥

उन्मेषनिःशेषकलाबलेन या व्यक्ततां याति जगत्तयेह ।
सा व्यक्तरूपाह्वयरूपरूप्या व्यनक्तु रूपं रसराजरम्यम् ॥३६॥

वेदविद्या ॥७३७॥

परापरत्वेन विभाति काचित्
प्रवृत्तितद्व्यत्ययसिद्धिहेतुः ।
यैकैव निःशेषविशेषशेषा
स्वान्ते सतां सिद्ध्यतु वेदविद्या ॥३७॥

शाम्भवी ॥७३८॥

यान्तर्दृश्या बहिरपि सदा निर्निमेषस्वदृष्टि-
श्चित्रं चित्रं ग्रथयति हतग्रन्थिवृत्तिप्रवृत्तेः ।

१. ग. 'निर्मिमेष' पाठः ।

तारं तारं कलयति ययाभ्यस्तया तारकं तं
संसाराब्धेर्भवतु भवतां भूतये शाम्भवीयम् ॥३८॥

शङ्कराकल्पिनी कल्पा ॥३९॥

कल्पं चणं कथं वेधात् कल्पेत च हरो न सः ।
शङ्कराकल्पिनी कल्पा सदाङ्गस्या न चेद् भवेत् ॥३९॥

मनःसंकल्पसन्ततिः ॥४०॥

केन केन न रूपेण कस्य कस्य न भासते ।
सन्ततं हन्त विश्रान्त्यै मनःसंकल्पसन्ततिः ॥४०॥

सर्वलोकमयी शक्तिः ॥४१॥

लोकलोकसमालोकभावं याता विलोक्यते ।
सर्वलोकमयी शक्तिरेकालौकिकलोचनैः ॥४१॥

सर्वश्रवणगोचरा ॥४२॥

यजनस्य भवेद् बुद्धिः सर्वश्रवणगोचरा ।
चराचरचरा सैव सर्वश्रवणगोचरा ॥४२॥

सर्वज्ञानवती वाञ्छा ॥४३॥

सर्वज्ञानवती वाञ्छा भाति यद्दृदयाम्बरे ।
जीवन्नपि स निर्मुक्तः क्लेशपाशाकुशग्रहात् ॥४३॥

सर्वतत्त्वानुबोधिनी ॥४४॥

प्राप्य सर्वतत्त्वानि चिन्मात्रे केवले परे ।
तत्त्वे हृष्यति यद्भक्तः सर्वतत्त्वावबोधिनी ॥४४॥

जाग्रती ॥७४५॥

विश्ववैश्वानरावत्तः सुस्थूलान् विषयान् यया ।
जाग्रती सा स्वगेशानप्रभा जागर्तु हृदिवि ॥४५॥

सुषुप्तिः ॥७४६॥

संचेत्यसंकल्पविलासभासा
शून्यो यया तिष्ठति पूर्णतुष्टिः ।
प्राज्ञो महेशोऽपि सुषुप्तिरेषा
भात्यप्यहो मे व्यवहारभूमौ ॥४६॥

स्वप्नावस्था ॥७४७॥

स्वस्वसृष्टौ विधेर्भावं याति सर्वोऽपि यच्छ्रिया ।
असामान्यार्थमान्या सा स्वप्नावस्थास्तु सौख्यदा ॥४७॥

तुरीयका ॥७४८॥

ब्रह्मादितो यापि पिपीलिकान्तं
प्रोतेव तिष्ठत्यवित्तदृष्टिः ।
साधारणा बीजरसोऽङ्कुरादौ
तुरीयकाद्य त्वरयात्तरत्वम् ॥४८॥

त्वरा ॥७४९॥

यया जनो मारुतदूषितान्त-
र्भावं प्रयातीव विविक्तदृष्टिः ।
सेयं त्वरा नस्त्वरयत्वनन्तं
मनीषितं तत्तनुमत्समीक्षम् ॥४९॥

मन्दगतिः ॥७५०॥

आदाय शीघ्रां गतिमादितः कि-
 मितः प्रयाणाय परत्र देवी ।
 विमृश्य सर्वत्रगतं पुनः स्वं
 भूता स्वभूर्मन्दगतिर्गतिर्नः ॥५०॥

मन्दा ॥७५१॥

यानेन हासेन सुभाषणेन
 तेनापि तेनापि विलोकनेन ।
 मन्देन यानन्दकरी सुभक्तेः
 सामन्दसौन्दर्यमयी च मन्दा ॥५१॥

मदिरामोदधारिणी ॥७५२॥

भिच्चाटनस्वभावोऽपि शिवषट्पदराट् कथम् ।
 सक्तस्तत्रैव चेन्न स्यान्मदिरामोदधारिणी ॥५२॥

पानभूमिः ॥७५३॥

यत्रेन्द्रियैर्विषयशीघुरमत्रभूतै-
 र्नानाप्रमेयपरिचर्वणवृद्धतृष्णम् ।
 आस्त्राद्यते गतविमोहकलङ्कशङ्कै-
 र्भङ्गैर्जयत्यतितरामिह पानभूमिः ॥५३॥

पानपात्रा ॥७५४॥

सच्चित्सुधाशीघुरलं न यत्र
 चित्रं पवित्रो लयमेति द्वित्राः ।

दयास्वतन्त्रास्तमपि स्वदन्ते

सा पानपात्रा भवतात् सदाग्रे ॥५४॥

पानदानकरोद्यता ॥७५५॥

साधकानां निराधीनां पानदानकरोद्यता ।

नित्यं भक्त्या वशीभूता यैषा भवतु हर्षदा ॥५५॥

आघूर्णारुणनेत्रा ॥७५६॥

आघूर्णारुणनेत्रा सा कथं पूज्या न पूजकैः ।

यदीक्षणात् क्षणाद्योगिसाम्राज्यं चैति शृण्वताम् ॥५६॥

किञ्चिदव्यक्तभाषिणी ॥७५७॥

मत्सुधास्वादवाक्येन मूर्च्छागोचर ईश्वरः ।

मा भूदित्यङ्गसङ्गा सा किञ्चिदव्यक्तभाषिणी ॥५७॥

आशापूरा ॥७५८॥

या व्याप्यैतत् सकलमकलं सर्वतो निर्भिमीते

या दुस्त्याज्यापि च मयि तथाप्यस्ति सर्वात्ममार्गे ।

साशापूरा शिथिलितरसाऽसारसंसारपाश-

क्लेशं शोषं नयतु नयनालोकमात्रेण सद्यः ॥५८॥

दीक्षा ॥७५९॥

यां प्राप्यैवोत्तमगुरुरुपदानुग्रहाद् दुर्ग्रहार्त-

भ्रान्तिक्लान्तेः सपदि लभते मुक्तिमात्मैक्ययुक्तिम् ।

जीवन्नेवोत्क्रममभिगतः वद्विधादेष मार्गाद्

दीक्षा प्रेक्षां द्रव्य सदसद्वस्तुनि त्वं दयालुः ॥५९॥

१. क. ख. ग. 'नित्यां' पाठः ।

दक्षा ॥७६०॥

निर्मिति निश्चित्रमयं विचित्रं संसारचित्रं विततं तनोति ।
निर्वर्णसम्भारमरं यदचिविलोकमात्रेण ततोऽस्ति दक्षा ॥६०॥

दीक्षितपूजिता ॥७६१॥

त्रिकोणे बिन्दुरूपस्थाऽजिता दीक्षितपूजिता ।
पूजादिभेदितामेत्री भवत्वस्याभवत्वदा ॥६१॥

नागवल्ली ॥७६२॥

वल्ली न गच्छत्यपरा कदाचि-
दियं तु यद् गच्छति नीलपत्रैः ।
आरुण्यमन्यद्रसितैः सितैर्वा
तन्नागवल्लीति वदन्ति सन्तः ॥६२॥

नागकन्या ॥७६३॥

प्रीतिमालोक्य नागेषु शुर्वी शम्भोश्चिकीर्षया ।
तस्या इव स्वयं भूता नागकन्यापि सुन्दरी ॥६३॥

भोगिनी ॥७६४॥

सर्वमात्मकलया लयाभया
या वियोजयति योग्ययाभिया ।
भोगिमार्गचरया चराचरं
भोगिनीति गदिता वियोगिनी ॥६४॥

१. ग. 'अतः' पाठः ।

भोगवह्निमा ॥७६५॥

एकापि भोक्तृभोग्यादिद्वैतं यद्याति भासितम् ।
तत एव स्वयं जाने सर्वदा भोगवह्निमा ॥६५॥

सर्वशास्त्रवती विद्या ॥७६६॥

गद्यपद्यसुवैशद्यहृद्या सिद्ध्यतु बुद्धये ।
सर्वशास्त्रवती विद्यानवद्या हृदि सर्वदा ॥६६॥

सुस्मृतिः ॥७६७॥

सुस्मृतिः सुस्मृता येन तत्पादाम्भोरुहद्वयम् ।
एकाग्रमनसा सर्वे न स्मरेयुः परं कथम् ॥६७॥

धर्मवादिनी ॥७६८॥

आज्ञाप्यानेकधा धर्मं नैकधर्मेष्वपि स्वतः ।
नैकधर्मात् स्तलन्ती यत्तदेषा धर्मवादिनी ॥६८॥

श्रुतिः ॥७६९॥

यत्साक्ष्यविषयं शास्त्रं सर्वं विषयितां तताम् ।
याति श्रुतिरियं काचिद् ब्रह्मेव जगदम्बिका ॥६९॥

श्रुतिधरा ॥७७०॥

प्राप्नुवन्ति यतः सर्वा सर्गादौ ब्रुहिष्यादिकाः ।
श्रुतिं जगत्प्रवृष्यै सा स्वतः श्रुतिधरा परा ॥७०॥

ज्येष्ठा ॥७७१॥

विशिष्टशिष्टा अपि ते वसिष्ठ-
मृत्वा गरिष्ठाः प्रथितास्त्रिलोक्याम् ।

समाप्य यस्या उपदिष्टमाद्यं
ज्येष्ठा वसिष्ठास्ति सदापि सैव ॥७१॥

श्रेष्ठा ॥७७२॥

अदृष्टधर्मा परदृष्टशिष्टा
निकृष्टदुष्टत्वविनष्टिपुष्टा ।
स्वात्मैक्यनिष्ठा निजभक्तितुष्टा
श्रेष्ठास्तु नः स्वेष्टकरी स्यविष्टा ॥७२॥

पातालवासिनी ॥७७३॥

त्रिविक्रमनिषिद्धान्यगतेर्भक्तिविकासिनी ।
सर्वोच्चैः किं बलेर्भूता तुष्ट्यै पातालवासिनी ॥७३॥

मीमांसा ॥७७४॥

वेदो नानार्थवादाविदितसुविषयो विप्रतीत्येकहेतुः
सेतुव्यापारभाजा जलनिधिसदृशो हन्त सम्यग्निबद्धः ।
सर्वेषां सत्प्रसक्त्या इह सपदि यथा वेदसंख्यार्थकर्त्र्या
मीमांसैषा मनीषिप्रकरणरणितं वाग्विलासं ददातु ॥७४॥

तर्कविद्या ॥७७५॥

यत्षोडशार्थप्रमया प्रमाता
निःश्रेयसं याति परार्थवाक्यम् ।
आविष्करोतीह ययापि शुद्धं
सा तर्कविद्या विदितानवद्या ॥७५॥

त्रयोदशी भक्तिः

२६१

सुभक्तिः ॥७७६॥

तपो विधायापि च कृच्छ्रमुख्य-
मधीत्य वेदाश्चतुरोऽपि तावत् ।
न किञ्चिदामोति जनो मनोज्ञः
स्मृता न यावत्सुधिया सुभक्तिः ॥७६॥

भक्तवत्सला ॥७७७॥

नकुलीनोऽपि दुर्देहो यद्भक्तो राजपूज्यताम् ।
अञ्चते वञ्चनाहीनः सा व्यक्तं भक्तवत्सला ॥७७॥

सुनाभिः ॥७७८॥

सुधालहर्या रसराजसिन्धो-
रावर्तरूपे सततं स यस्याः ।
नाभौ निमग्नः परमेश्वरोऽपि
सुनाभिरेयास्तु ममाभिगोप्त्री ॥७८॥

यातना ॥७७९॥

यद्यस्ति यातनायाप्या सर्वस्यापि तदापि सा ।
मय्यस्तु मायातत्कार्यदारिद्र्यैव शाङ्करी ॥७९॥

जातिः ॥७८०॥

व्यक्तीरनेका निर्णयात् कथमेकगताश्रयः ।
न चेजातिर्भवेत् काचिदेकानेकत्वबोधिनी ॥८०॥

गम्भीरा ॥७८१॥

स्वीयं स्वीयं किं रहस्यं कथं को
गुप्तं कुर्यान्नेन चित् सर्ववेत्ती ।

धीरा

वीरेशानचक्रप्रवृत्ति-

गम्भीरा स्यात् स्वप्रकाशा निराशा ॥८१॥

भाववर्जिता ॥७८२॥

याऽभावमपि भावेन श्रावयन्ती भवप्रिया ।
भावरूपाप्यहो भाववर्जिता सा स्वभावतः ॥८२॥

नागपाशधरा मूर्तिः ॥७८३॥

लीलाविध्वस्तनागेन्द्रबलदुःशत्रुवाहिनी ।
नागपाशधरा मूर्तिः स्फुरताद्रणसंकटे ॥८३॥

अगाधा ॥७८४॥

त्रिलोचनोऽप्यस्तविपत्कलोऽपि
कीदृक् कियद्वेति न जातु शक्तः ।
निर्णेतुमद्यापि यदीयरूपं
न वा भवानी नहि सास्त्यगाधा ॥८४॥

नागकुण्डला ॥७८५॥

विमलालकसंश्लिष्टसुकपोलश्रुतिप्रभा ।
सुवर्णकुण्डला नागकुण्डलेव विराजते ॥८५॥

सुचक्रा ॥७८६॥

चक्रेष्वनेकामलभञ्जिचक्रभिषेषु चक्रेष्वपि चक्रताम्री ।
सुशून्यचक्रे परिपूज्यते या चक्रेऽक्षरैः सास्त्वभितः सुचक्रा ॥८६॥

चक्रमध्यस्था ॥७८७॥

सुरासुराप्सरोमुख्यचक्रनायकताङ्किता ।
चक्रहस्ता शिवा चक्रमध्यस्थैव जयत्यसौ ॥८७॥

चक्रकोणनिवासिनी ॥७८८॥

सततं सेविता येन चक्रकोणनिवासिनी ।
विततं स कथं नैव चक्रवर्तित्वमाप्नुयात् ॥८८॥

सर्वमन्त्रमयी विद्या ॥७८९॥

परा मन्त्रविदां वेद्या वेदविस्तरकारणम् ।
सर्वमन्त्रमयी विद्या हृद्यार्थैवात्र सिद्ध्यतु ॥८९॥

सर्वमन्त्राक्षरावलिः ॥७९०॥

अखर्वगर्वनिर्वाणमपूर्वं गुह्यमुत्तमम् ।
सर्वा सैवास्ति सर्वत्र सर्वमन्त्राक्षरावलिः ॥९०॥

मधुसूता ॥७९१॥

माधुर्यसौगन्ध्यविलोभितालिर्मधुश्रियः पूर्वविलासभूमिः ।
मधुसूतवेयं मधुमन्त्रिषेव्या ददातु सिद्धिं मधुमत्यनूषाम् ॥९१॥

स्रवन्ती ॥७९२॥

जातापि कर्कशात् काष्ठाद्राद्या साक्षाद्रसायनम् ।
यत्तनोत्येव कोऽप्येष स्रवन्तीसन्निधेर्विधिः ॥९२॥

आमरी ॥७९३॥

साम्राज्ययोग्योऽपि वियोगयोगो
बभ्राम भूताङ्गसमाः समोऽपि ।
यत्सोभितान्तःकरणः स रामः
सा आमरी आमय दुर्भमं नः ॥९३॥

भ्रमरालका ॥७९४॥

अलकालिवलत्कान्ति यद्वक्त्रकमलं मलम् ।
अलं हन्तुमलं दृष्टं बाला सा भ्रमरालका ॥९४॥

मातृमण्डलमध्यस्था ॥७९५॥

स्तुता मण्डलवाहेन कमण्डलुधरेण च ।
मातृमण्डलमध्यस्था मण्डलेन्द्रत्वदास्तु नः ॥९५॥

मातृमण्डलवासिनी ॥७९६॥

सभाजनागतान् प्रातस्तानापृच्छ्य सुरोत्तमान् ।
रमते काचिदेकैव मातृमण्डलवासिनी ॥९६॥

कुमारजननी ॥७९७॥

या कुमारयति कापि केवला मारतद्विषयसंशयस्थली ।
मारकालकलनैकबन्धनं सा कुमारजननी कुमारिका ॥९७॥

कूरा ॥७९८॥

ककं कं कं कुरु क्रूरा कककारं करं करम् ।
राकाकराकराकारं काराकीः कारकं करे ॥९८॥

[अक्षरोऽयम्]

सुमुखी ॥७९९॥

वन्यैरलङ्कारवरैः सुकान्ति
प्रसन्नगुञ्जादिभवरपि स्वम् ।
दधाति लावण्यबलं भित्तं य-
न्मुखं शिवा सा सुमुखीति मुख्या ॥९९॥

त्रयोदशी भक्तिः

२६५

ज्वरनाशिनी ॥८००॥

मुचिकित्सकोपचरितेन विना
बहुमन्त्रयन्त्रविधिभिश्च हतिम् ।
भवदुर्ज्वरो व्रजति यत्सुदृशा
ज्वरनाशिनीति किल सा ललिता ॥१००॥

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भविष्योद्भूते
साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्नासनम् ।
काव्ये तस्य समागते स्वभगिनी सज्जातकोदाहृतिं
चित्रान्तेह विलासनाग्निं विरतिं भक्तिस्त्रयोदश्यगात् ॥१०१॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविस्चिते
नामविलासे त्रयोदशी भक्तिः ॥१३॥

चतुर्दशी भक्तिः ।

अतीता ॥८०१॥

अतीता वादितो भासि तीर्थ्या यदि विदि प्रभा ।
ता यदा नो मानुदितो वादिनोऽग्रे किमाविदि ॥१॥

(अर्धश्चमोऽयम्) एतन्न्यासः

अ	ती	ता	वा	दि	तो	भा	सि
ती	र्ध्या	य	दि	वि	दि	प्र	भा
ता	य	दा	नो	मा	नु	दि	तो
वा	दि	नो	ग्रे	कि	मा	वि	दि

विद्यमाना ॥८०२॥

संप्रत्येक्ष्यति वातीते विद्यमानैव केवला ।
दिष्टेऽनवद्यवैषद्यहृद्या सद्यः प्रसीदतात् ॥२॥

[निष्कतुर्थोऽयम्]

चतुर्विंशती भक्तिः

२६७

भाविनी ॥८०३॥

भावाभावाविनाभावानुभावानुभवेन नः ।
भवानी भाविनी नानाभवे नवनवे वन ॥३॥

[ज्यक्षरोऽयम्]

प्रीतिमञ्जरी ॥८०४॥

मयीव सापि फुल्लास्तु भवत्सु प्रीतिमञ्जरी ।
ययाप्रियं प्रियं नानानानाप्रियमपि प्रियम् ॥४॥

सर्वसौख्यवती युक्तिः ॥८०५॥

चित्तं कुत्रापि नामाति कस्यापि नु यया विना ।
सर्वसौख्यवती युक्तिर्जयत्येषैव विद्वपुः ॥५॥

आहारपरिणामिनी ॥८०६॥

यैकैव पद्धिधं भावं व्यनक्ति विविधाकृतिम् ।
सा कापि गीयते तज्ज्ञैराहारपरिणामिनी ॥६॥

निदानं पञ्चभूतानाम् ॥८०७॥

जडान्यपि प्रवर्तन्ते भूतानि विषये यया ।
निदानं पञ्चभूतानां जयति प्रकृतिप्रभा ॥७॥

भवसागरतारिणी ॥८०८॥

भवसागरतारिणी भवसागरतारिणी ।
भवसागरतारिणी भवसागरतारिणी ॥८॥

[सर्वपादप्रमकम्]

अक्रूरा ॥८०९॥

यां वीक्ष्यैव सुदुष्टोऽपि जनः स्वां प्रकृतिं क्षणम् ।
धूर्णितो वा जहात्येषाऽक्रूरा मनसि राजताम् ॥९॥

ग्रहवती ॥८१०॥

ग्रहा यत्र स्फुरन्त्येते न तैः संस्पृश्यतेऽपि या ।
व्योमेवैका जयत्येषा ग्रहवत्यपि निर्ग्रहा ॥१०॥

[अचतुर्थोऽयम्]

विग्रहा ॥८११॥

संगृहीतकृतकर्मसञ्चया दुर्ग्रहग्रहसुनिग्रहाभयाः ।
यज्जनाः कुतपरिग्रहाः श्रिया विग्रहा जयति सा ग्रहेश्वरी ॥११॥

ग्रहवर्जिता ॥८१२॥

ग्रहैः स्वप्नेऽप्यसंस्पृश्यो यद्भक्तिविषदाशयः ।
तर्त्तिकं चित्रं स्वयं सापि यद्देवी ग्रहवर्जिता ॥१२॥

रोहिणी ॥८१३॥

रोहिणीरमणशेखरोज्ज्वला मौक्षधामपथिकाधिरोहिणी ।
रोहिणीतनयपूजिताजिता केवला जयति सैव रोहिणी ॥१३॥

भूमिगर्भा ॥८१४॥

यद्गर्भवासात् प्रविमुक्तिमाप्त्वा
बीजं फलत्वं प्रतियात्यपूर्वम् ।
नानात्वसंदर्भकलैकदद्या
सा भूमिगर्भा जयति प्रगल्भा ॥१४॥

चतुर्वशी भक्तिः

२६९

कालभूः ॥८१५॥

कालोऽपि यां व्याप्य भवत्यकस्मा-
दकालकालः समुपैति नैव ।
यद्भक्तिशालं सुविशालतालं
सा कालभूर्बाल्यकलादिलोला ॥१५॥

कालवर्तिनी ॥८१६॥

कालो यां लङ्घते नैव शिरश्छायां यथा पदम् ।
यत्कालवर्तिनी सापि तद्वर्ती तन्न को भवेत् ॥१६॥

कलङ्करहिता नारी ॥८१७॥

न सुरी नासुरी नान्या विलासोल्लसिता तथा ।
कलङ्करहिता नारी यथेयं हरते मनः ॥१७॥

चतुष्पष्टयमिधावती ॥८१८॥

चतुर्वर्गफलावाप्त्यै चतुर्मुखमुखस्तुता ।
चतुराशाप्रसिद्धेयं चतुष्पष्टयमिधावती ॥१८॥

जीर्णा ॥८१९॥

वृकोदरो वायुभवोऽपि पाण्डवो
यद्भ्यानतोऽन्नं नरदेहसङ्गतः ।
जीर्णाचकारान्यविचिन्त्यतातिगं
जीर्णा भवाजीर्णमियं व्यपोहताम् ॥१९॥

१. क. ग. 'नरदेव' पाठः ।

इदं पतिव्रतौचित्यं पत्युर्यद्भगवत्पि ।
दिग्बस्त्रस्यानुवृत्त्यै सा जीर्णवस्त्राभवन्नावा ॥२०॥

जानाति यातिशयवृद्धपितामहादि-
भावं हतादिरनुभूतिकलान्तवृत्तिः ।
अद्यापि चित्रमतिलङ्घितपट्टभावा
सा नूतनैव जगतां जननी भवानी ॥२१॥

स्थाणुः शूल्यपि यल्लामात् स्मरारिः परमेश्वरः ।
मृत्युञ्जयो जयत्येषा शाङ्करी नववल्लभा ॥२२॥

राजेराजराजात्रिराज्याजिजिञ्जराजरा ।
रजोजाराजर्जरौजा राजराजाजराऽरजाः ॥२३॥

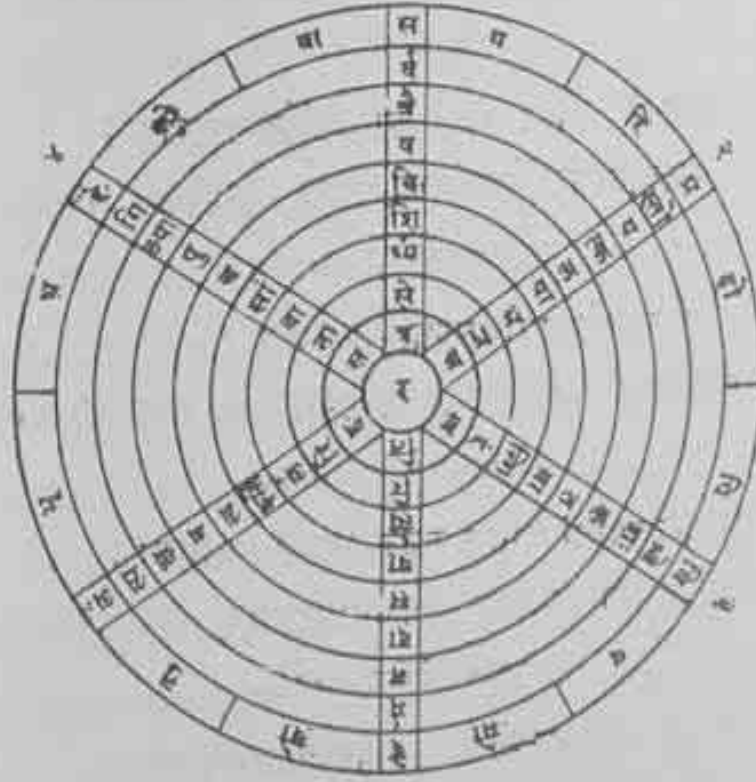
सर्वत्रैव विशिष्यसेऽत्र रतिरित्येषा सदा नर्मदे
ग्रस्तो यत्कलयाभजन्नरहरिर्लक्ष्मीं स्ववक्ष्यलम् ।
विश्वेशः कृतवान् गिरं स्वरसनायासां च पुत्र्या गिरे-
रेको वा सपरिग्रहोऽपि विषमो देवोऽतुलं भूधरे ॥२४॥

चतुर्वशी भक्तिः

२७१

(चक्रबन्धोऽयम्) एतन्म्यासः

१

प्रीतिः ॥८२५॥

या काचिद्रचितेतरेण हरते स्वात्मेतत्त्वं परं
या ध्याता कलयैकयाखिलकला विभारयश्चन्यतः ।
या सर्वस्य रसस्य कृष्टवसुधा दुर्दृष्टसंहारिणी
सर्वैः प्रीतिरिहास्तु सर्वकलाया सर्वत्र नः सर्वदा ॥२५॥

रतिरागविवर्द्धिनी ॥८२६॥

रतिरागविवर्द्धिनी यमारा-
ललिता सर्वकलासु लालयन्ती ।

सफलं विमलातिखेललोला
ललनास्तं न हरन्ति जातु चित्रम् ॥२६॥

पञ्चवातगतिभिन्ना ॥८२७॥

एकदेहे श्रिता रीतिं स्वस्वकर्मैकचातुरीम् ।
पञ्चवातगतिभिन्नाभिन्ना चेन्न पुनर्भयम् ॥२७॥

पञ्चश्लेष्माशया धरा ॥८२८॥

जग्धिपानरसोल्लासविस्रब्धविमलाधरा ।
श्लेष्मामयान् हरत्वेष्टा पञ्चश्लेष्माशया धरा ॥२८॥

पञ्चपित्तवती शक्तिः ॥८२९॥

अन्यान्यवर्षतां यान्ति यज्ज्वालाभी रसादयः ।
पञ्चपित्तवती शक्तिः पित्तामयहरास्तु नः ॥२९॥

पञ्चस्थानविबोधिनी ॥८३०॥

अबोधबोधजननी सर्वभावैकसाक्षिणी ।
एकं हृत्स्थानमाश्रित्य पञ्चस्थानविबोधिनी ॥३०॥

उदक्या ॥८३१॥

गत्वाग्रतो मारहरं विमोक्ष
निधाय तत्स्वं मथितं निजान्तः ।
अरिष्टयाता च कुमारजन्मा-
नन्देन वृप्ता जयतादुदक्या ॥३१॥

१. ग. 'कृतो' पाठः ।

वृषस्यन्ती ॥८३२॥

भवेन्न चेद् वृषस्यन्ती सर्वोत्तमबलाबला ।
कृशानुरेतसथेतस्तत्कथं सा हरेत् चणात् ॥३२॥

बहिःप्रसविणी अहम् ॥८३३॥

उपरागे नदीवाशु शुचिरप्यशुचित्वगा ।
स्वस्वकाले जयत्येषा बहिःप्रसविणी अहम् ॥३३॥

रजःशुक्रधरा शक्तिः ॥८३४॥

अपि सर्वगतं जीवं नियन्त्रयति यैकतः ।
रजःशुक्रधरा शक्तिः शक्तिसक्तिं ददातु नः ॥३४॥

जरायुः ॥८३५॥

बीजवधू वहति यान्तरा नृमं स्वल्पभूर्जगदनल्पवेदवत् ।
सा जरायुरजरायुरक्षयं क्षिप्रमेव वितरत्त्वलं धनम् ॥३५॥

गर्भधारिणी ॥८३६॥

चतुर्विधस्वरूपेयं सुष्टिराविष्कृता यया ।
असामान्या न सा मान्या कस्य वा गर्भधारिणी ॥३६॥

त्रिकालज्ञा ॥८३७॥

त्रयः काला विभासन्ते सम्प्रत्येव यदग्रतः ।
त्रिकालज्ञा जयत्येषा त्रिदेवीकालचेतना ॥३७॥

त्रिलिङ्गा ॥८३८॥

शब्दानां ज्ञायतेऽन्योन्यं समं सुप्तसुदायिनाम् ।
पृथक्प्रथा यदाभित्या त्रिलिङ्गा जयतादियम् ॥३८॥

१. ख. ग. 'स्वर्णभूः' पाठः ।

त्रिमूर्तिः ॥८३९॥

जाग्रदाल्याद्यवस्थासु ययान्य इव जायते ।
जनः सोऽपि मनस्त्राणं त्रिमूर्तिर्नयतान्मम ॥३९॥

त्रिपुरवासिनी ॥८४०॥

वाक्कामशक्तिवर्णानि संजपन् यत्प्रसादतः ।
वाक्कामशक्तिनाथः स्यात् सेयं त्रिपुरवासिनी ॥४०॥

अरागा ॥८४१॥

अरागापि महेशानं रागिणं याकरोदरम् ।
स्वस्वातन्त्र्यकलातालललितां नौमि तां शिवाम् ॥४१॥

शिवतत्त्वा ॥८४२॥

सुदुर्भवं भवं कृत्वा तस्यैवान्तः प्रविश्य च ।
तथापि या स्वशीलस्या शिवतत्त्वेति सा मता ॥४२॥

कामतत्त्वानुरागिणी ॥८४३॥

कामादिवासनातीतैः कमनीयस्वभावभूः ।
कामारिदयिता जीयात् कामतत्त्वानुरागिणी ॥४३॥

प्राची ॥८४४॥

लोक्यं समालोकयतापि यस्यां
लोकत्वमायाति सदोदितेन ।
इनेन वृत्रारिबलाञ्जिता दिक्
प्राची शुचं लुञ्चतु सर्वतो नः ॥४४॥

चतुर्दशी भक्तिः

२७५

अवाची ॥८४५॥

अन्तकोऽपि यदाश्रित्या प्रेतेशोऽपि विराजते ।
समवर्तित्ववर्णेन दिग्बन्धीति सा मता ॥४५॥

प्रतीची ॥८४६॥

प्रचेता अचलावासो यत्र सत्त्वबलाकुलः ।
प्रतीची दिग् हरत्वेषा पुनः प्रत्यग्जनिं मम ॥४६॥

उदीची ॥८४७॥

यदुपासनया मिधुसखोऽपि स धनाधिपः ।
राजराजः कुबेरोऽपि दिगुदीचीति सा मता ॥४७॥

विदिग्दिशाम् ॥८४८॥

यदाश्रयात् पावक आश्रयाशो
रक्षोऽधिपः पुण्यजनः प्रभञ्जनः ।
प्राणो जनस्योग्र इहापि शम्भु-
र्दृशः प्रसन्नै भवताव् विदिग्दिशाम् ॥४८॥

अहंकृतिः ॥८४९॥

प्रकृताप्रकृतप्रज्ञाशालिनी देवदेवता ।
त्रिविधाहंकृतिर्जीयाव् विश्वैकप्रसवस्थली ॥४९॥

अहंकारा ॥८५०॥

अहंकारानिवार्यासि यदि तन्मयि शाम्भवि ।
तिष्ठ हृष्टमतौ नित्यं परमैव भ्रमापनुत् ॥५०॥

बलिमाया ॥८५१॥

विष्णुं वामनतां नीत्वा त्रिजगल्लङ्घनीं बलिम् ।
हन्त यातोषयदेयाव् बलिमायातुलं बलम् ॥५१॥

बलिप्रिया ॥८५२॥

बलिप्रिया जयत्येषा सर्वलोकेश्वरं हरिम् ।
यास्थापयदधोलोके द्वाराग्रे नियतं बलेः ॥५२॥

सुक् ॥८५३॥

ध्रुवं सुगेव सा देवी पूर्याया याहुतिश्रिया ।
वह्निं सन्दीप्य सन्दीप्य यज्वचितैकनन्दिनी ॥५३॥

सुवा ॥८५४॥

बर्हिर्मुखगणस्यैषा वृत्तिकारणमुत्तमम् ।
विविधाहुतिभिर्जीयात् सुवा सन्मन्त्रपूजिता ॥५४॥

सामिधेनी ॥८५५॥

पठ्यते मन्त्रविद्वद्भिरादौ वह्निसमिन्धनी ।
या वेदश्रग्जयत्येषा सामिधेनी महेश्वरी ॥५५॥

सश्रद्धा ॥८५६॥

नित्ये नैमित्तिके काम्ये सश्रद्धं या प्रपूज्यते ।
वेदसारार्थविद्धिः सा सश्रद्धेति प्रकीर्तिता ॥५६॥

श्राद्धदेवता ॥८५७॥

पितरोऽदृष्टिविषया अपि वृत्तिमनुत्तमाम् ।
कव्येन कृपया यस्या यान्ति सा श्राद्धदेवता ॥५७॥

माता ॥८५८॥

स्तन्येन पुण्येन वदन्यनाथा
या पालयन्ती च सुलालयन्ती ।
शिशुं भृशं सा परमेश्वरी नो
माताहताशत्वकरी सदास्तु ॥५८॥

मातामही ॥८५९॥

अहीनकुलमूलैकमहीतलविलासिनी ।
जननीजननी मातामही जीयान्महेश्वरी ॥५९॥

तृप्तिः ॥८६०॥

उप्तं बीजमिवाहारः हृष्टो धातुफलोद्धृतौ ।
अन्ततो याम्बुपास्ते सा तृप्तिरङ्गप्रसुप्तिहृत् ॥६०॥

पितृमाता ॥८६१॥

सप्तधातुमयेनेह देहेनाविष्कृतं यया ।
पित्रारूपं निर्वपुर्धाम पितृमातेति सा मता ॥६१॥

पितामही ॥८६२॥

यत्प्रभावाद् भवोऽयं न आविर्भूतोऽतिहर्षदः ।
भूतः स प्रभवो यस्या महतीयं पितामही ॥६२॥

स्तुषा ॥८६३॥

सफलं विमलं यस्याः सुशीलात् सत्कुलं भवेत् ।
विशालाक्षी जयत्येषा स्तुषाकृशमहोदया ॥६३॥

दौहित्रिणी ॥८६४॥

दौहित्रिणी सतां मान्या कुलोद्धारणकारणम् ।
दुहिता यत्प्रसादेन देवी दौहित्रिणीति सा ॥६४॥

पुत्री ॥८६५॥

अचलाधिपतिस्तस्मात् प्रथितः स हिमालयः ।
यदेषा तद्गृहे पुत्री भूता कापि जगत्प्रसूः ॥६५॥

पौत्री ॥८६६॥

अतिपुत्रस्य या प्रेम्णः पात्रभूता सतां मता ।
पौत्रीयं परमेशानी पवित्रीकुरुतां कुञ्जम् ॥६६॥

नप्त्री ॥८६७॥

संसारदुःखदलने परमास्त्रं महेश्वरी ।
नप्त्रीति प्रथिता देवी भूयाद् भूत्यै च तुष्टये ॥६७॥

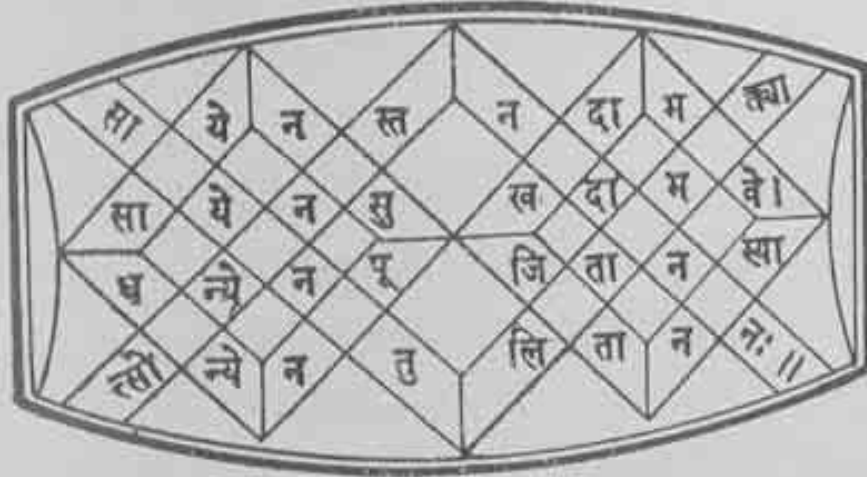
शिशुप्रिया ॥८६८॥

अशेषविघ्नशमने शिशूनां विहितोद्यमा ।
शिशुप्रिया जयत्येषाकृशाशावशवर्तिनी ॥६८॥

स्तनदा ॥८६९॥

सा येन स्तनदा भक्त्या सायेन सुखदा भवे ।
धन्येन पूजिता न स्यात् सोऽन्येन तुलिताननः ॥६९॥

एतन्न्यासः

स्तनधारा ॥८७०॥

यस्मिन् दिष्टेऽमृताब्जाद्यमपि जन्तोर्न तृप्तये ।
तत्रेयं जयतीशानी स्तनधारैव केवला ॥७०॥

विश्वयोनिः ॥८७१॥

केवलो जलजयोनिरप्यसौ
यद्वाधिगतचातुरीयकः ।
विश्वतः सृजति विश्वमद्भुतं
विश्वयोनिरियमस्त्वयोनिकृत् ॥७१॥

स्तनन्धयी ॥८७२॥

कथं न स्यात् परं तस्य विशालं विमलं कुलम् ।
यस्य संनिहिता नित्यं गेहे देवी स्तनन्धयी ॥७२॥

शिष्टाक्षधरा ॥८७३॥

इष्टः पुष्टोऽपि भात्येष यदुत्सङ्गे जगच्छिद्युः ।
शिष्टाक्षधरा जीयाद्वराधरमुता शिवा ॥७३॥

लोललोलदलोदाललीलादादलदाददा ।
दुददुल्लादलादोला दाददालं ललाददा ॥७४॥

[वंशरोऽयम्]

सर्वस्य चित्तवृत्तिस्तदोलाक्रीडामिनन्दिनी ।
बच्चैलनन्दिनी सापि दोलाक्रीडामिनन्दिनी ॥७५॥

वशी वशीकृतो देवगणोऽन्यत्र यया न सः ।
विहायेव दिवं याति सा भूयादुर्वशी श्रिये ॥७६॥

कदलीसाम्यमावेक्ष्य स्वोर्वोरन्यत्र सर्वतः ।
किञ्च सा कदली भूता कदनं हरतां कलेः ॥७७॥

कौ कौ काकाः कोककङ्ककाककाः केकुकाककाः ।
केकाककककाङ्कोकाकेकैकाकाककीः ककम् ॥७८॥

[एकाक्षरः]

यज्जना जनतां ज्ञानप्रिखिनः प्रिलितेजसः ।
पुनन्त्याशित्वमीषाभिर्विशिष्टा सास्तु वः श्रिये ॥७९॥

शिखिनर्तिनी ॥८८०॥

उदरेण धृतः पुत्रो यो मया सोऽयमुद्धते ।
पृष्ठेऽनेन सदेत्येषा सन्तुष्टा शिखिनर्तिनी ॥८०॥

अथवा

निरिन्धनः कथं दीप्तस्त्रिनेत्राग्निः सदा भवेत् ।
यद्यर्धाङ्गता न स्यादेवता शिखिनर्तिनी ॥

खट्वाङ्गधारिणी ॥८८१॥

एतत् सधर्मिणीप्रेम जयत्येव यदीश्वरी ।
खट्वाङ्गिनोऽसमाक्ष्य ग्रीत्यै खट्वाङ्गधारिणी ॥८१॥

खट्वा ॥८८२॥

यामाश्रित्य सुखं शेते भ्रान्तः पितृवनस्थले ।
मिक्षुर्जयति सा काचित् खट्वा नित्यमखण्डिता ॥८२॥

बाणपुङ्गवानुवर्तिनी ॥८८३॥

दहेदेकः कथं शीघ्रं त्रिपुरारिः पुरां त्रयम् ।
त्रिपुरा चेत् सहाया न बाणपुङ्गवानुवर्तिनी ॥८३॥

लक्ष्यप्राप्तिः ॥८८४॥

यदुपासकमेकं वा लक्ष्यलोकाः स्तुवन्त्यलम् ।
लक्ष्यकृत्वो जयत्येषा लक्ष्यप्राप्तिः सुलक्षणा ॥८४॥

कला ॥८८५॥

कुलाकुलकलाकेलिलोलालीककलाकला ।
कालकाककिलेलाला काले कली कलाकला ॥८५॥
[यक्षोऽयम्]

अलक्ष्या ॥८८६॥

अन्तर्लक्ष्या बहिर्लक्ष्या लक्ष्यालक्ष्यत्ववर्जिता ।
लक्ष्यलक्ष्यताद्वैतलक्ष्यालक्ष्या जयत्यसौ ॥८६॥

लक्ष्या ॥८८७॥

या भागलक्षणाविन्निर्लक्ष्यते बोधलक्षणा ।
लक्ष्यभूतापि सैकैव लक्ष्या सर्वविलक्षणा ॥८७॥

शुभलक्षणा ॥८८८॥

क्षणे क्षणे स्मृता येन देवता शुभलक्षणा ।
अनेककल्पसंकल्पो धन्यस्यास्य क्षणायते ॥८८॥

वर्तिनी ॥८८९॥

विवर्तिनी जगत्त्वेन भावाभावप्रवर्तिनी ।
वर्तिनी देवता भूयाश्चित्यं हृदयवर्तिनी ॥८९॥

सुपथाचारा ॥८९०॥

सेविता सुपथाचारा येन नित्यं महेश्वरी ।
तत्पथं न कथं सर्वे गच्छेयुर्नार्थिता अपि ॥९०॥

परिष्ठा ॥८९१॥

ब्रह्माण्डमण्डलं व्याप्य पञ्चभूतस्वरूपिणी ।
या तिष्ठति परा निष्ठा परिष्ठा सा स्मृता बुधैः ॥९१॥

स्वनिः ॥८९२॥

सप्तधा कृतिनां तुष्टा दारिद्र्यदलनी शिवा ।
दुर्गदुर्गत्वहेतुश्च जीयात् स्वनिरियं सदा ॥९२॥

१. अ. ग. 'धिया' पाठः ।

चतुर्वशी भक्तिः

२८३

वृत्तिः ॥८९३॥

प्रोक्षिता अपि मेघेन वातार्कस्फुटिता अपि ।
अगाः पुष्टाः कथं स्युश्चेन्न स्याद्रक्षाकरी वृत्तिः ॥९३॥

प्राकारवलया ॥८९४॥

केन केन प्रकारेण जन्तूनां ह्येनाशिनी ।
प्राकारवलया देवी भाससे दयया स्वया ॥९४॥

वेला ॥८९५॥

वेला रसासारलावे लामताललतामला ।
रता रतातारसारतालतालसा ॥९५॥

[सर्वतोभद्रोऽयम्]

एतन्मासः

वे	ला	र	सा	सा	र	ला	वे
ला	म	ता	ल	ल	ता	म	ला
र	ता	र	ता	ता	र	ता	र
सा	ल	ता	ल	ल	ता	ल	सा
सा	ल	ता	ल	ल	ता	ल	सा
र	ता	र	ता	ता	र	ता	र
ला	म	ता	ल	ल	ता	म	ला
वे	ला	र	सा	सा	र	ला	वे

मर्यादा च महोदधौ ॥८९६॥

यत्कृपातो विभागेन जलं स्थलमपीयते ।
जयत्येकैव सा देवी मर्यादा च महोदधौ ॥९६॥

पोषणी शक्तिः ॥८९७॥

यया साम्राज्यसम्भारः सुधियोऽपि वृणायते ।
पोषणी शक्तिरेषैव जयति प्रकृतिप्रभा ॥९७॥

शोषणी शक्तिः ॥८९८॥

गम्भीरोऽपि सुविस्तारः कुम्भजेनार्णवः क्षणात् ।
शोषितो यां समाराध्य शोषणी शक्तिरित्यसौ ॥९८॥

दीर्घकेशी ॥८९९॥

दीर्घभ्रूलतिका दीर्घमुखी दीर्घेक्षणा शिवा ।
दीर्घं कालं मदग्रेऽस्तु दीर्घकेशी सुसेविता ॥९९॥

सुलोमशा ॥९००॥

सद्गुणा यद्गुदाकाशे सुसम्बाधस्थिता इव ।
लोमव्याजाद् बहिर्याताः शक्तिरेषा सुलोमशा ॥१००॥

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यं भवित्रयोद्भूते
साहिबकौल इति प्रथावति पदे निर्माति यः स्नासनम् ।
चित्रैः पद्यगणैर्विभासिततनूरन्यानवाप्यस्थितौ
काव्ये तस्य विलासनाम्नि विरतिं भक्तिश्चतुर्दश्यगात् ॥

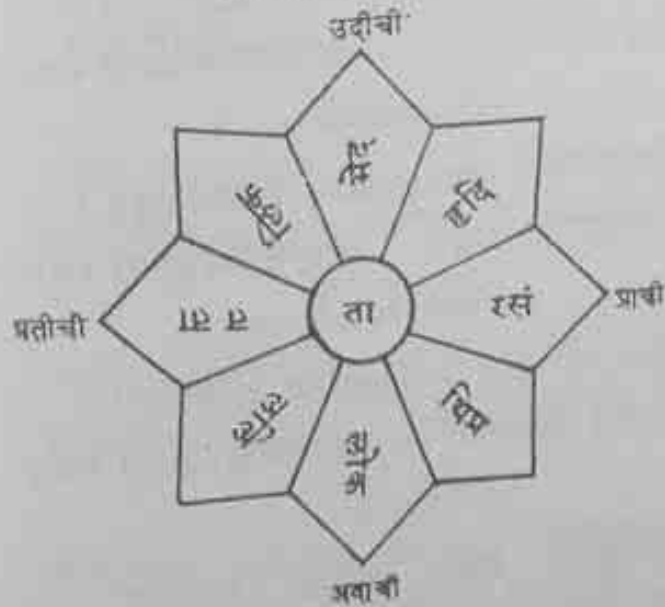
इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे चतुर्दशी भक्तिः ॥१४॥

पञ्चदशी भक्तिः

ललिता ॥९०१॥

तारसंप्रथितालोककलोता ललिता तता ।
तातताकलिताभेददभेता हृदि संरता ॥१॥

(पञ्चवन्धोऽयम्)

मांसला ॥९०२॥

यदज्ञैकलावण्यपूरच्छटाभिः
सुसम्बाधदेशस्थितेवोद्धटाभिः ।

बहिस्त्र्यध्वगा सा विनिर्याति शम्भोः
शरीरात् परं देवता मांसलेयम् ॥२॥

तन्वी ॥९०३॥

ध्यायन्ति यामणौ चित्ते त्रिजगज्जननीमपि ।
गिरीन्द्रनन्दिनीं भक्ताः सा तन्वीति मताद्भुता ॥३॥

वेदवेदाङ्गधारिणी ॥९०४॥

वेद्यवेदकताहीना पञ्चाभ्यायैक्यवेदिनः ।
या चित्ते स्फुरतीशी सा वेदवेदाङ्गधारिणी ॥४॥

नरासुकपानमत्ता ॥९०५॥

संख्यप्रेतमहाभूमीमाध्यास्याध्यासवर्जिता ।
नरासुकपानमत्तैव जयतीशानगेहिनी ॥५॥

नरमुण्डास्थिभूषणा ॥९०६॥

अस्थिभूषागतां लज्जामाकलय्य प्रियस्य किम् ।
महार्हाभूषणा भूता नरमुण्डास्थिभूषणा ॥६॥

अक्षक्रीडारतिः ॥९०७॥

मोहितः स यया सत्यसुतोऽपि हरिवत्सलः ।
अहारयत् स्वसाम्राज्यं साक्षक्रीडारतिः शिवा ॥७॥

शारी ॥९०८॥

जयो हितेन पातेन नहितेन पराजयः ।
यस्या जयत्यसौ शारी सारासारविचारभूः ॥८॥

शारिका शुकभाषिणी ॥९०९॥

समाधेर्भ्रंशितः शम्भुरालपन्त्या कलं कलम् ।
अनङ्गारिर्यया सैव शारिका शुकभाषिणी ॥९॥

शाम्बरी ॥९१०॥

चित्रेन्द्रजालं द्वितयत्वमैक्ये
द्वैतेऽपि चैक्यं तनुतेऽतनुज्ञा ।
द्युं द्युं या बहिरन्तरापि
सा शाम्बरी मोहहरी सदास्तु ॥१०॥

गारुडी विद्या ॥९११॥

महाविषाकृशं दूराद् भुजङ्गगणमद्भुतम् ।
कर्षन्ती गारुडी विद्या सिद्धा चेन्न पुनर्भयम् ॥११॥

वारुणी ॥९१२॥

प्रचेता जडराजोऽपि यत्प्रसक्त्या महोद्धतम् ।
नियामयति सत्त्वेशं सा जीयाव् वारुणी शिवा ॥१२॥

वरुणार्चिता ॥९१३॥

नित्यं कमलमालाभिः कमले कमलेऽतुला ।
कमलेशस्तुता सास्तु कमले वरुणार्चिता ॥१३॥

वाराही ॥९१४॥

यामाराध्य निराधारो जलमग्रां वसुन्धराम् ।
कोल उद्धारयामास वाराही सा हिनस्त्वधम् ॥१४॥

धावन्त्यभिमुखं दैत्यगजस्य विमुखस्य सा ।
भीतस्य मुण्डहस्ता मामवताद्रणसङ्कटे ॥१५॥

त्वमेव कोलरूपासीर्दंष्ट्रोद्धतवसुन्धरा ।
सत्त्वाधमोऽन्यथा कोल उद्धरेत् तां कथं शिवे ॥१६॥

यया ते विधृता देवमुनीन्द्राः प्रलयागमे ।
ससर्वजीवबीजाः सा मीनमूर्तिधरा मता ॥१७॥

सृष्ट्यै स्थित्यै तथा हृत्यै मूर्ता शक्तिरिवेशितुः ।
अतुल्यबलदा साविर्भूता मूर्ता निराकृतिः ॥१८॥

यमाप्य तुच्छो भवबुद्बुदोऽयं
न दृक्पथे स्याद् वितरस्यध्वं तम् ।
सकामकामं यदकाममसा-
ययतो वदन्या कतमा त्वदन्या ॥१९॥

स्वमीशि कारुण्यनिधिर्नवापि
जडं विधायातिमृदुं तदर्थम् ।
सर्वाभया कापि निराभयापि
भूतासि देवी प्रतिमाभयापि ॥२०॥

पञ्चदशी भक्तिः

२८९

अमूर्ता ॥९२१॥

प्रियाष्टमूर्तेर्दशमूर्तिनापि
ध्याता सदैवाकृतकैकमूर्तिः ।
स्फूर्तिं चिदानन्दमयीममूर्तां
धूर्तत्वहर्त्री वितरत्वियं नः ॥२१॥

निधिरूपा ॥९२२॥

निधिरूपा ददात्वेषा निरूपाधिविधिं निधिम् ।
सन्निधिं हृदयाकाशे विदधातु च नः सदा ॥२२॥

सालिग्रामशिला शुचिः ॥९२३॥

भीयते केन सा श्यामा सालिग्रामशिला शुचिः ।
यत्र सत्त्वशुचिः कृष्णः चणः रक्तोऽभवद्दरिः ॥२३॥

स्मृतिः ॥९२४॥

वेदश्चतुर्धा प्रथितश्चतुर्भि-
रर्थैरनन्तोऽनवगाहनीयः ।
प्रकाशितो यद्वशगैर्मुनीन्द्रैः
स्मृतिः स्मृतिं तत्पदगां ददातु ॥२४॥

संस्काररूपा ॥९२५॥

पदानि वर्णैश्च पदैश्च वाक्यं
निरूप्यते यद्वययान्तयातैः ।
स्फोटस्वरूपानृतरूपहीना
संस्काररूपार्पयतु स्वरूपम् ॥२५॥

प्राक्तनाद्यतनी वापि सिद्धा यस्य हृदि स्वयम् ।
सुसंस्कारा बहूनां न वाचकः स कथं भवेत् ॥२६॥

वेदो यया बोधयतीह देवान्
देवा यया भक्तजनान् प्रहृष्टाः ।
विद्याधराणामधिदेवतेयं
जिह्वाप्रयाता भव संस्कृतिर्नः ॥२७॥

अप्राकृतां पिङ्गलनागराजो
यां भूरिजिह्वः प्रकटां विधाय ।
वाग्मित्वधारामलमारुरोह
सा प्राकृता नाटकवित्तिदास्तु ॥२८॥

अनेकशब्दैरमलाभिधत्ते सर्वेश्वरी सर्वत एकमर्थम् ।
या मातृकारुप्रनिरूपणीया सा देशभाषाकृशबोधदास्तु ॥२९॥

या त्रिभिश्चरणैः पङ्क्तिभिरपि धन्यैः प्रगीयसे ।
यायेति विविधाकारा गाथा नाथस्व नाथताम् ॥३०॥

एकमर्थं विदन्तीह यां निश्चम्य जडाजड्यः ।
विवशा वशिनः सैव गीतिरित्यभिधीयते ॥३१॥

प्रहेलिका ॥९३२॥

गोष्ठीषु चेषते हृष्ट्या या वादिमुखभञ्जनी ।
रञ्जनी सुधियां दद्याद्धेलामत्र प्रहेलिका ॥३२॥

इडा ॥९३३॥

यद्भागे वहते चन्द्रः सान्द्रानन्दसुधाम्बुधिः ।
अहो बिन्दुविधी रीडामिडा हरतु सत्वरम् ॥३३॥

पिङ्गला ॥९३४॥

यद्भागे वहते सूरः सूरिभिर्वेद्यवैभवः ।
बीजपूराद्भुता वामा पिङ्गला दक्षिणावतु ॥३४॥

पिङ्गा ॥९३५॥

गङ्गातरङ्गरङ्गेयं भृङ्गालिमधुरध्वनिः ।
त्रिलिङ्गेष्विज्जितं दद्यात् पिङ्गालिज्जितशङ्करा ॥३५॥

सुषुम्णा ॥९३६॥

अग्नीषोमस्वरूपेयं ज्येष्ठानिष्ठाप्रदा सताम् ।
शून्या नशून्या बोधेन सुषुम्णाऽनादिनादिनी ॥३६॥

सूर्यवाहिनी ॥९३७॥

वामेनापूर्य येनान्तर्निकुम्भ्यान्येन रेच्यते ।
सा सूर्यवाहिनी तं नोद्गाहयेद् भववाहिनी ॥३७॥

शशिस्रवा ॥९३८॥

सूर्यबिम्बं समाबध्य येन देवी वशीकृता ।
शशिस्रवा न पीड्येत स जरामरणादिभिः ॥३८॥

१ ख. ग. 'गता' पाठः । २ ख. ग. 'भवभाहिनी' पाठः ।

तालुस्था ॥९३९॥

सर्वयातापि संवित्तिस्तालुस्थैव विराजते ।
सर्वदमाधिपतिः स्वस्यां राजधान्यां यथा नृपः ॥३९॥

काकिनी ॥९४०॥

परामृतरसास्वादधूर्णितैर्वेद्यविद्रुः ।
काकिन्येकाकिनी भूयात् सहाया सर्वदा मम ॥४०॥

अमृतजीविनी ॥९४१॥

किं भवेत् कृतमग्नेन चेत् तुष्टामृतजीविनी ।
किं भवेत् कृतमग्नेन चेदुष्टामृतजीविनी ॥४१॥

अणुरूपा ॥९४२॥

विस्मयाय भवेत् कस्य नाणुरूपा महेश्वरी ।
या व्याप्य निखिलं तिष्ठत्यचलाचलकन्यका ॥४२॥

बृहद्रूपा ॥९४३॥

जयन्ति ते बृहद्रूपा यैश्चित्तपरमाणुगा ।
विराजोऽपि बृहद्रूपा चिन्त्यते चेत्यचेतनैः ॥४३॥

लघुरूपा ॥९४४॥

यत्कलैका त्रिलोकीयं लघुरूपैव साङ्गता ।
ध्याता येन स जात्वत्र न भवेच्छुतापदम् ॥४४॥

गुरुस्थिरा ॥९४५॥

स्थिरेण मनसा येन चिन्तिता सा गुरुस्थिरा ।
चयं भवेत् कथं नैव स गुरुणां गुरुश्चिरम् ॥४५॥

स्थावरा ॥९४६॥

स्वपितुः स्थावरेणस्य वात्सल्येनेव विद्वपुः ।
अपि सा स्थावरा भूता क्रियान्नः स्थावरं मनः ॥४६॥

जङ्गमा ॥९४७॥

चित्रं गिरीन्द्रतनया जङ्गमासि कथं पुनः ।
महचित्रं त्वदन्यत् किं गङ्ग्यानादसि जङ्गमा ॥४७॥

देवी ॥९४८॥

क्रीडायां विजिगीषायां व्यवहारे द्युतौ स्तुतौ ।
गतावपि परा देवी केवलैव विराजते ॥४८॥

कृतकर्मफलप्रदा ॥९४९॥

किं चित्रं कर्मिणां यत् त्वं कृतकर्मफलप्रदा ।
चित्रं निष्कर्मिणां यच्च कृतकर्मफलप्रदा ॥४९॥

विषयाक्रान्तदेहा ॥९५०॥

विषयाक्रान्तदेहा चेन्न स्यास्त्वं पार्वती तदा ।
हरं कपालिनं चैकं गिरीशं कथमाश्रयेः ॥५०॥

निर्विशेषा ॥९५१॥

दन्तिवक्त्रेऽपि पद्मवक्त्रे प्रेम्णा पुत्रत्वहेतुना ।
निर्विशेषा शिवा सर्वविशेषा जयति स्वतः ॥५१॥

जितेन्द्रिया ॥९५२॥

सर्वलक्ष्मीनिघेर्वाला निर्ययौ यत् पितुर्गृहात् ।
तपसे परमेशानफलायातो जितेन्द्रिया ॥५२॥

देवीनामविलासे

विश्वरूपा ॥९५३॥

विश्वं भूतं यतो यस्यां यल्लयं च यदात्मकम् ।
विश्वरूपा परा काचित् चित्स्वरूपा जयत्यसौ ॥५३॥

चिदानन्दा ॥९५४॥

विदितेयं चिदानन्दा सुन्दरी यस्य धीमतः ।
पुरन्दरेन्दिराप्यस्य बन्ध्यैव स्वान्तलालने ॥५४॥

परब्रह्मप्रबोधिनी ॥९५५॥

शोधिनी मोहतमसो द्वैताद्वैतविरोधिनी ।
रोधिनी सर्वकामानां परब्रह्मप्रबोधिनी ॥५५॥

निर्विकारा ॥९५६॥

नानाकारविकारौघं विश्वं सृष्ट्वा च विश्वतः ।
तत्र स्वं विनिवेश्यैका निर्विकारैव काचन ॥५६॥

निर्वैरा ॥९५७॥

सपत्न्यामपि गङ्गायां विधौ वक्राधमेऽपि सा ।
अपि पत्युः शिरः स्थित्या निर्वैरा जयतीश्वरी ॥५७॥

विरतिः ॥९५८॥

स्वात्मजेऽपि सधर्मिण्यां गृहे सुहृदि बन्धुषु ।
यदाविष्टो रतिं नान्ते लभते विरतिर्हि सा ॥५८॥

सत्यवर्दिनी ॥९५९॥

कलौ कलङ्ककलुषे दुष्कलाकलितेऽतुला ।
भूयात् सा परमेशानी जनानां सत्यवर्दिनी ॥५९॥

पुरुषाज्ञा ॥९६०॥

पुरुषाज्ञास्त्यलङ्घयेयं यदि सत्यं महेश्वरी ।
अज्ञानखण्डने ज्ञानमण्डनेऽप्यस्तु नः स्थिरा ॥६०॥

भिन्ना ॥९६१॥

तत्त्वात्मना शिवा भिन्ना जयतीयं भवोन्मुखी ।
तत्त्वात्मनाप्यभिन्नैव जयतीयं भवोन्मुखी ॥६१॥

क्षान्तिः कैवल्यदायिनी ॥९६२॥

चित्ताम्भोधिस्तरङ्गौघैस्तावत् क्षोभयते जनम् ।
यावन्नैषा श्रिता भक्त्या क्षान्तिः कैवल्यदायिनी ॥६२॥

विविक्तसेविनी ॥९६३॥

विविक्तसेविनी भावं वितर स्वं महेशि मे ।
येन विश्वगतोऽप्येष जातु विश्वं न भावये ॥६३॥

प्रज्ञाजनयित्री ॥९६४॥

जयतीयं शिवा साक्षादज्ञानां ज्ञानकारणम् ।
पराऽपरा सदा प्रज्ञाजनयित्री महेश्वरी ॥६४॥

बहुश्रुतिः ॥९६५॥

विस्मयाय न कस्येयं महेशानी बहुश्रुतिः ।
एकतो नैकवर्णा या नैकतोऽप्येकवर्णमाक् ॥६५॥

निरीहा ॥९६६॥

सुधिया मीयते केन निरीहा परमेश्वरी ।
यया सर्वं विधायापि न किञ्चित् विधीयते ॥६६॥

यस्या विवर्तरूपेण विश्वमाभात्यतद्विदाम् ।
तद्विदां च स्वरूपेण समस्तैका जयत्यसौ ॥६७॥

सर्वलोकेकसेविता ॥९६८॥

चतुर्वर्गफलावाप्त्यै यथाभिमतमीश्वरी ।
एकचित्ततया जीयात् सर्वलोकेकसेविता ॥६८॥

सेवा ॥९६९॥

हताभिमानैर्निस्तन्द्रैरभ्यस्तेयं यथारुचि ।
सेवोत्तरोत्तरं कार्या कलावेका फलप्रदा ॥६९॥

सेवाप्रिया ॥९७०॥

दिशि देशे कृतौ काले यथायथमुपास्यते ।
तथा तथा ददातीयं फलं सेवाप्रिया शिवा ॥७०॥

सेव्या ॥९७१॥

यां विज्ञाय तृणायन्ते सकलाः सिद्धयः सताम् ।
सा सेव्या सर्वभावेन कथं नैवेह काचन ॥७१॥

सेवाफलविवर्धिनी ॥९७२॥

यस्य तुष्टा शिवा सत्यं सेवाफलविवर्धिनी ।
सेवन्ते तत्पदाम्भोजं कथं नैव नरोत्तमाः ॥७२॥

कलौ कल्किप्रिया काली ॥९७३॥

एको विप्रशिष्टैर्नैकश्रेष्ठान् दुष्टान् कथं हरेत् ।
कलौ कल्किप्रिया काली तेन नाराज्यते यदा ॥७३॥

दुष्टम्लेच्छविनाशिनी ॥९७४॥

पुरा सुरभिरूपेण हेच्छानुत्पाद्य कापि सा ।
पुनः कालीस्वरूपेण दुष्टहेच्छविनाशिनी ॥७४॥

प्रत्यक्षा ॥९७५॥

कर्णावतंसतां नीता चाणेन कृतिभिः चणाद् ।
लक्ष्यप्राप्तिं करोत्येव प्रत्यक्षा परितोषिता ॥७५॥

धनुर्यष्टिः ॥९७६॥

धनुर्यष्टिर्जयत्येषा धानुष्काणां करस्थिता ।
ते ते शूरा रिपून् हत्वा यया भूमिभुजोऽभवन् ॥७६॥

खड्गधारा ॥९७७॥

घातकेभ्यो जयं लक्ष्मीं हतेभ्यो या दिवि स्थितिम् ।
ददाति सैव सर्वेषां खड्गधारोपकारकृत् ॥७७॥

दुरानतिः ॥९७८॥

दुरानतिः स्थिता यस्य चित्ते भक्त्याभितोषिता ।
दुरानमा नमन्त्येनं नमस्याश्च सुरोत्तमाः ॥७८॥

अश्वप्लुतिः ॥९७९॥

कारिता याश्चवारेण याने पूर्वं सुशीलिता ।
चमत्करोति सा भूयादश्वप्लुतिरलं श्रिये ॥७९॥

वल्गा ॥९८०॥

यया संसाद्य संसाद्य सादिभिर्वाजिनो जये ।
प्रेर्यन्ते मण्डले याने पुतौ बलोति सा मता ॥८०॥

द्युणिः ॥९८१॥

सूक्ष्मया गुरुमुन्मत्तं यया नागं जनो वशम् ।
नयति स्पर्शतः सैषा सृशिरस्तु घृणापहा ॥८१॥

सन्मत्तवारणा ॥९८२॥

यस्याः पुरःसरा देवी ख्याता सन्मत्तवारणा ।
सा सेना न कथं सद्यो रोषेत रिपुवारणा ॥८२॥

वीरभूः ॥९८३॥

आविर्भूता यतो वीरा यस्यां तिष्ठन्ति यन्मयाः ।
विभ्रान्तेः परमा भूमिर्वीरभूर्ध्वि पूजिता ॥८३॥

वीरमाता ॥९८४॥

घन्या सा वीरमातैका देवी कामदुष्ठा परा ।
वीरान् या पाति निष्पाताभिर्हेतुभ्रेमनिर्भृता ॥८४॥

वीरसूः ॥९८५॥

लोहजातेष्विवादृशं या स्वात्मसुखदर्शने ।
वीरान् सृते जनानां सा वीरसूः कापि गीयते ॥८५॥

वीरनन्दिनी ॥९८६॥

पञ्चकृत्यकृतः क्षमोः समावेशात् सुनिर्द्वैतम् ।
यद्गुक्तास्त्यक्तपञ्चत्वमयाः सा वीरनन्दिनी ॥८६॥

जयश्रीः ॥९८७॥

याप्तैव तनुते कंचिद् ब्रह्मैक्यविभवं सुखम् ।
जयश्रीः सैव नो भूयात् संनिधौ सर्वतः सदा ॥८७॥

जयदीक्षा ॥९८८॥

स्रप्रतापानले हुत्वा शस्त्रमन्त्रै रिपून् पशून् ।
यद्दीक्षिता जना भान्ति जयदीक्षेति सा शिवा ॥८८॥

जयदा ॥९८९॥

जयदा सर्वदा भूयात् सा जया विजयासखी ।
यथा धनंजयत्वं न आविर्भूयादकृत्रिमम् ॥८९॥

जयवर्द्धिनी ॥९९०॥

किं दुःसाध्यं भवेदस्य सद्यो वैषद्यभागिनः ।
यदि स्यात् सर्वदा सत्यं सहाया जयवर्द्धिनी ॥९०॥

सौभाग्यसुभगाकारा ॥९९१॥

सौभाग्यसुभगाकारा सा ममास्त्वग्रतः सदा ।
कारेवान्तर्गतं चित्तं निश्चलं विदधाति या ॥९१॥

सर्वसौभाग्यवर्द्धिनी ॥९९२॥

यस्याः सर्वस्य शर्वत्वं कृपां प्राप्य क्षणाद् भवेत् ।
सहाया सर्वदा सास्तु सर्वसौभाग्यवर्द्धिनी ॥९२॥

क्षेमङ्करी ॥९९३॥

खिन्नः खिन्नो विमोहेन क्षीणः क्षीणो मुग्धाधिना ।
अद्यापि सुखभाक् सद्यो दृष्टा क्षेमङ्करी यदा ॥९३॥

सिद्धिरूपा ॥९९४॥

सिद्धिरूपा स्वरूपेण प्रथिता मय्यसंशयम् ।
अन्यथाखिलसिद्धीशः कथं स्यां स्वात्मसिद्धितः ॥९४॥

सत्कीर्तिः ॥९९५॥

सर्वत्र सर्वदा भूयात् सर्वतः सर्ववल्लभा ।
सत्कीर्तिः संस्फुरन्ती नो जाता स्याज्जातता यया ॥९५॥

पथिदेवता ॥९९६॥

गजारूढं रथारूढं हयारूढं जनं दृढम् ।
मृडानी पातु यान्तं वा सर्वदा पथिदेवता ॥९६॥

सर्वतीर्थमयी मूर्तिः ॥९९७॥

सर्वतीर्थविबोधेन तीर्थ्यस्तीर्थवदत्र सः ।
सर्वतीर्थमयी मूर्तिः स्फूर्तिं ह्यर्पयदन्तरा ॥९७॥

सर्वदेवमयी प्रभा ॥९९८॥

अपास्तुं शक्नुयुर्जातु गदादित्यादयो नहि ।
ययास्तं तत्तमोऽप्येषा सर्वदेवमयी प्रभा ॥९८॥

सर्वसिद्धिप्रदा शक्तिः ॥९९९॥

नाविरक्तो विरक्तो न यद्भक्तोऽसक्तचेतनः ।
सर्वसिद्धिप्रदा शक्तिर्जयताज्जयतादियम् ॥९९॥

सर्वमङ्गलमङ्गला ॥१०००॥

घन्याः सः कृतकृत्याः सो वन्धाः सः सर्वमङ्गलाः ।
यत्सर्वत्र सदा ज्ञाता सर्वमङ्गलमङ्गला ॥१००॥

विविधसत्कृतिलास्यभासितसद्रसासवधूर्णितै-

श्चतुरवर्णितभावभावितनिर्मलोदयकृत्कला

प्रथितनामविलासतत्तदधीश्वरत्वविहारिणी

परमशक्तिरियं भिया जय सर्वमङ्गलमङ्गला ॥१०१॥

स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यंभविष्योद्भूते
साहिबकौलइतिप्रथावति पदे निर्माति यः सासनम् ।
काव्ये तस्य पराविचार्यविषये सत्पद्मबन्धादिका
देवीनामविलासनास्ति तिथिभिर्भक्तिर्गतेहाङ्किता ॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते
नामविलासे पञ्चदशी भक्तिः ॥१५॥

षोडशी भक्तिः ।

इत्थं शिवेन प्रथितं स्वशक्त्या
नवेश्वरं निर्मलभावबोधम् ।
मयाथ लक्ष्मीकृतलक्ष्यरूपं
न नाम नामं प्रणमन्ति के के ॥१॥

पठेदनुज्ञामवलम्ब्य भक्त्या
श्रीदैशिकेशस्य परानुभूतेः ।
अन्तः समाधाय नियम्य बाह्यं
हृषीकपूगं च शुचिस्त्रिधापि ॥२॥

तन्त्रोक्तमन्त्राधिकृतौ कृती सन्
द्विस्त्रिः सकृद्वा नियतः प्रगे वा ।
श्रद्धालुरुद्धाममुदेकधामा
ध्यायन्नधीयेत च तं त्रिसन्ध्यम् ॥३॥

पुरो निविष्टः स्तुतिपाठकस्य
समाहितान्तःकरणोऽतिदृष्टः ।

१ क. ख. 'नामं' पाठः ।

कृताञ्जलिर्वा शृणुयात् प्रणम्य
संश्रावयेद्वा स्तवराजमेनम् ॥४॥

यत्क्षोभितान्तःकरणोऽतिभार-
भियापि देहं यतते विहातुम् ।
पुष्टं प्रयत्नादपि तत् त्रिरूपं
स्वप्नेऽपि दुःखं नहि संस्पृशेत् तम् ॥५॥

देशादिहान्यापि यदाप्तुकामः
कलङ्कितत्वादि न मन्यते च ।
नरोऽपि वृत्तिं पशुजामुपास्ते
यत्नं विना स्याद्बन्धन्यसम्पत् ॥६॥

इनादयो यत्कलिता अधृष्याः
ख्याताः परं यद्वशगोऽपरश्च ।
तानप्यवज्ञाय चरत्यलक्ष्य-
स्तेजस्विता सापि भवेदधीना ॥७॥

एको बहूनस्तपरीकरश्च
तत्सम्भृतानप्यवमन्य लेष्टाम् ।
इष्टां विधत्ते यदवाप्सितुष्टः
स्यात्तत्स्ववश्यं प्रबलं बलित्वम् ॥८॥

शूरा यदुद्धूतनिजप्रतापाः
शौरिप्रतिष्ठाभतिदुर्लभां ताम् ।
भजन्ति योगादिभिरप्यदस्त-
च्छौर्यं कथं नास्तु विराजमानम् ॥९॥

यदातुरः किं न करोति हीनो
 वैद्यादिषु प्राप्तमतावपि ह्यः ।
 तस्यातिहानिः कियती गदस्य
 यच्छोक एतत्प्रभवोऽपि दूरे ॥१०॥
 यद्गर्धिनौ सोमरवी अपि द्राग-
 हर्निशं मार्गमुदस्तलम्बम् ।
 यतेत उत्क्रान्तुमपि प्रतिस्वं
 स्यातां वशौ तौ च यशःप्रतापौ ॥११॥
 यत्तामवासुं धनिनोऽपि खिन्ना
 दीना अदीनाश्च भवन्ति भूयः ।
 सा धन्यता तत्कुलनामचेष्टा-
 मत्याद्यधीना न भवेत् कथं तु ॥१२॥
 कामादयो यत्कलयात्महेतून्
 संचोभयन्तेऽपि सदाप्तकामान् ।
 भाग्यैरपि प्राप्तुमुपोदशङ्कं
 सौभाग्यमेतत् किमु भागि न स्यात् ॥१३॥
 ययेह राजेव विनैव राज्यं
 विराजते पूज्यसमाजभाजाम् ।
 लोकार्च्यता सा कियतीव यत्त-
 ल्लोकेश्वरार्च्यत्वमपि प्रहीनम् ॥१४॥
 यत्सिद्धमूर्तिः स्मृतदृष्ट एव
 कं कं न मूर्च्छास्पदमातनोति ।

सा रूपसम्पत् सुतरां कथं स्या-
दङ्गाङ्गाङ्गं न यथा यथार्था ॥१५॥

न यैर्विहीनोऽनुगुणत्वमेति
पशुर्यथा भाति च यद्वदन्ते ।
न निर्गुणायाः स्तवसंप्रसादात्
ते ते गुणाः किं पदगा भवेयुः ॥१६॥

यामाप्य पूषा प्रथितो हि भास्वाब्-
छायापि शोभैव यदाश्रयेण ।
यद्वान् विधत्ते स्तिमितं च लोकं
प्रभापि सा भासयते कथं न ॥१७॥

वीरा व्यथन्ते न हि यत्प्रसन्ना
रणादिषु कूरकृतप्रयोगे ।
आर्यैः समीर्य तदनन्तधैर्यं
वीर्यं न वीरेश्वरताप्रसिद्धयै ॥१८॥

श्रेयस्करास्ते स्थितयेऽपि येषां
प्रत्येकमेवात्मनि संयतन्ते ।
श्रेयांसि तानीह न कानि कानि
भवन्ति भूयः प्रतिवर्धकानि ॥१९॥

विलोक्य लोलां न पृथग्विधातुं
प्रत्येति यां विष्णुरपीह जातु ।
शुभोदया सत्कृतभावपूर्णा
सेवेत सा श्रीः स्वयमेव रक्ता ॥२०॥

यैस्तर्जितो दुःखमिहानुभुङ्क्ते
 स्वाच्छन्धवन्ध्यो निरयं परत्र ।
 सर्वाणि सर्वाणि कथं न यान्ति
 स्वापेऽपि पापान्यनवाप्यभावम् ॥२१॥
 यानान्तरास्तर्जयितुं परेण
 परेण निर्जित्य किलान्तरेण ।
 न शक्यतेऽयं सदयोदयस्थो
 लोभादयस्तेऽप्यपरे परे स्युः ॥२२॥
 यद्भान्तरा राजवदत्र भाति
 यैः संगतो भीतिकरोऽपि मृत्योः ।
 ये स्वे यथा भान्ति विभिन्नदेहाः
 किं बन्धवो नान्तरबन्धनाय ॥२३॥
 अन्येषु या व्याधितया प्ररूढा
 याभिः कुलं याति भुजिष्यभावम् ।
 सुता इमाः पुत्रितयान्ववाय-
 मुद्धारयन्त्यो न सुखाय किं स्युः ॥२४॥
 ख्याताः परं ये सहधर्मचारे
 ते रामयन्तो न कथं नु रक्ताः ।
 भूषाविभूषाः सततं सुशीला
 दारा उदाराः स्मरयौवनाभ्याम् ॥२५॥
 पुंनामभीतेर्हतिहेतवो ये
 यद्भाषितं बाल्य इवामृतौघः ।

ये सद्गुणा वंशधृतौ प्रसिद्धा-
स्तेऽलङ्क्रियां कुर्युरलं सुपुत्राः ॥२६॥

यद्दर्शनादन्वयसंप्रचार-
शङ्काङ्गमुल्लङ्घ्य सुखेन याति ।
विश्राममस्तातिभरो यथा ते
पौत्राः पवित्रं तनुयुश्चरित्रम् ॥२७॥

यत्सम्भृता एव सुपुण्यजन्या
कृत्स्नेऽपि घस्ता वयसि प्रगण्याः ।
महोत्सवैर्मन्दिरमिन्दिरैक-
निवासमेतैः सततं विभायात् ॥२८॥

कृत्येषु वैमत्यमपेत्य नित्यं
प्रीत्यानुरक्ता हितसत्यवाचः ।
वैचिन्त्यराहित्यकरा अतीत-
शङ्काः सुभृत्या अपि तं भजेयुः ॥२९॥

आद्यासु हृद्यास्वनवद्यपद्य-
गद्यासु मद्यप्रमदोन्मदासु ।
विद्यासु वैषद्यकरीषु सद्यो
वर्णाद्य आद्यन्तविधेर्विधिः स्यात् ॥३०॥

अगण्यनैपुण्यधनाग्रगण्यः
पुण्येन लभ्यं स्मृतिमात्र एव ।
आदाय राजन्यजनः स्तवेशं
रणं विशन् स्याद् विजयी कथं न ॥३१॥

क्रेतुं च विक्रेतुमुपदाधाति
 वस्त्वेव यद्यत् स्तवसंप्रसादात् ।
 तेनैव तेनैव न भूरिवित्त-
 प्रलाभवित्तोऽस्तु कथं नु वैश्यः ॥३२॥

अप्यन्यवर्णान् परिचर्य यत्ना-
 द्यथा न शूद्रः सुखमेति सम्यक् ।
 तथा स्तवेशानुगृहीत एव
 किं किं न तद्याति निरस्तयत्नः ॥३३॥

पुत्रार्थिनः पुत्रवतामधीशा
 वित्तार्थिनो वित्तभरस्य पूर्णाः ।
 यं यं च कामं मनसादधाति
 कामी प्रकामं स स नास्य दूरे ॥३४॥

येनैव शर्मेह परत्र वा स्यात्
 प्राप्योऽपि यो भूरिकृतप्रयत्नैः ।

अधर्मसांमुख्यमपि प्रयातु-
 रग्रे भवेत् किं न स धर्म एव ॥३५॥

रूपेण रत्या अपि जैत्रदेहा
 शीलेन सत्या अपि वर्द्धितेहा ।

करोति हर्षकनिदानभूता
 कन्यापि पुत्रीपदमेव तत्र ॥३६॥

क्षेत्राणि सस्येन विजृम्भितानि
 विनान्तरायं विविधेन च स्युः ।

गावः पयोऽपि प्रवहन्ति भूयो
नद्यो यथा कामदुघा घटोन्नयः ॥३७॥

येनावृतः किञ्चन संविधातुं
नेष्टे न तज्जातु भवेदभव्यम् ।
पूर्वैर्गुणैर्दर्शितविभ्रमोऽपि
याभिर्हतस्ता विपदः कथं स्युः ॥३८॥

चृपादपि प्राप्तबलान्न भीती
रिपोर्न वा दुष्टकलादपि स्यात् ।
शुभेषु भावेष्वशुभेषु वापि
सदा शुभैवास्य भवेन्मनीषा ॥३९॥

संतर्पयन्तीं निजबन्धुवर्गं
दानेन मानेन सभाजनेन ।
यशोर्जनेन प्रथितेन नाम्ना
लभेत सम्यक् कुलधुर्यतां सः ॥४०॥

अपि प्रलम्बाः श्रितगोचराश्च
ग्रहा न तं व्योम यथा स्पृशन्ति ।
रामस्य नामेव निश्चयं न स्युः
रक्षांसि तं द्रष्टुमपि क्षमाणि ॥४१॥

काकोदरास्तं विनतातनूज-
भवेक्ष्य दूरादिषु नीरसाः स्युः ।
प्रीत्या महादेवमिव प्रपन्ना
भूताः पिशाचा अपि तं भजेयुः ॥४२॥

डाकिन्य एनं स्वसुतं जनन्यः
 प्रेम्णेव सम्यक्परिपालयेयुः ।
 वन्याश्च सत्त्वाः सुनिरस्तसत्त्वं
 पञ्चाननं वीक्ष्य यथा द्रवेयुः ॥४३॥
 सुखासुखे ये न विदन्ति कर्तुं
 तानप्यवश्यं परिपीडयन्ति ।
 शिशून् ग्रहा ये निगृहीतभीता
 अनुग्रहादस्य न ते कथं स्युः ॥४४॥
 द्वन्द्वानि यानीह न जातु सन्धि-
 सन्धानि वा यानि पुरो गतानि ।
 स्निग्धप्रथां द्वेषयुतानि भूयः
 किं नैष तत्प्रीतिकृतिप्रसिद्धः ॥४५॥
 दुःशृङ्खलाभिः कलितोऽपि दुर्गे
 कारागृहे मन्तुहतोऽपि भूयः ।
 ध्यानादिकादस्य महानुभूतेः
 कथं न मुच्येत यथेह मुक्तः ॥४६॥
 न रामवद्दारजमात्मजोत्थं
 वसिष्ठवन्माच्युतवत् स्वजं न ।
 दशास्यवन्मित्रकृतं न शोकं
 पश्येद् वियोगं च स कल्पजीवी ॥४७॥
 अन्धोऽपि गार्ध्रं बलमक्षियातं
 लभेत सुरादिव जीवलोकः ।

बाधिर्यनिघ्नः श्रुतिमानरं स्या-
न्मूकोऽपि वागीशतयेव कीरः ॥४८॥

योन्यात्मचिन्दुः परमुद्रयेव
गर्भः स्थिरः किं न पतन्नपि स्यात् ।
निबद्धगर्भत्वमदःस्रवेऽपि
सुखप्रसूतिश्च न दुर्लभैव ॥४९॥

कृतेन सूर्यस्य नवां नवेन
मयूरवद् दिव्यतनूमवाप्य ।
अनर्थमुक्तः पठनाच्छ्रुतेर्वा
कथं भवेदस्य न मोदभानः ॥५०॥

अदृष्टपुत्रास्यकलेशसम्प-
दपीन्द्रियग्राममलं नियम्य ।
पाठाच्छ्रुतेर्वास्य शुचिः सुपुत्र-
प्राप्तिप्रसिद्धो वसुदेववत् स्यात् ॥५१॥

चातुर्थिकाद्येभ्य उरुज्वरेभ्य-
स्तेभ्यो दशभ्योऽपि महागदेभ्यः ।
भूतादिजेभ्यः श्रवणादपि स्या-
द्रसेश्वरं प्राश्य यथा विमुक्तः ॥५२॥

न विस्मरेत् संश्रुतमश्रुतं च
तत्तुल्यमुल्लेखकलां नयेत् ।
वक्ता भवेद् वाग्विधिवच्च वृद्धै-
र्बालोऽपि बुद्धान् विजयेत काव्यैः ॥५३॥

यः पञ्चपथ्यामपि वा स्तवेशं
 जपेदधीयेत च नान्यचेताः ।
 मर्त्योऽपि भोगायतने निविष्टो
 नान्त्यं लभेतादिममेव भोगम् ॥५४॥
 गुप्ते द्विधापि प्रथिते च विज्ञो
 देव्याश्रयस्थो नवरात्र अस्याः ।
 मूर्त्यन्तिके भक्तियुतोऽतिपीत
 एकाकिभावं मनसापि यातः ॥५५॥
 अपास्तभीतिः श्रितधैर्यनीति-
 रावर्तयेद्यः शतधा स्तवेशम् ।
 साक्षाद्भवत्यस्य निजेप्सितानि
 विश्राणितुं सा सुभगा भवानी ॥५६॥

[युगलकम्]

गिरौ सुरम्ये किल सिद्धपीठे
 तत्क्षेत्रवर्ये त्रिदशालये वा ।
 प्रसिद्धिभागदृष्टयाशु सिद्धिः
 सिद्धा भवेदिष्टतमा च पाठात् ॥५७॥
 आवर्तयेद्यो दशधापि भूमि-
 शय्यासनस्थो जितदुर्हृषीकः ।
 स्वाहारमाहृत्य यतं मितं वा
 स्वप्ने वरस्यां स च पश्यतीशीम् ॥५८॥

सहस्रधावर्त्तनतः स्तवेशं
 नरोत्तमा ये प्रपठन्ति भक्त्या ।
 सिद्धाश्च ते सिद्धिविधानदद्या
 आनिग्रहानुग्रहयोः क्षमाः स्युः ॥५९॥
 सत्कान्यसंस्कारविदर्भितानि
 शास्त्राण्यनभ्यासहतान्यपि स्युः ।
 स्वतोऽभिधातुं किल भारतीशाः
 शोभारती प्रोन्मिषिते दधानाः ॥६०॥
 तान्नञ्जयन्तो नखरान्किरीट-
 विचित्ररत्नोत्करसंकरेण ।
 सर्वस्वदानप्रथिता महेशा
 उपासते शम्भुमिवामरौघाः ॥६१॥
 शाक्ताष्टगन्धेन विलिख्य भूर्जे
 शुभे दिनेऽभ्यर्च्य नवं कुमारीः ।
 विप्रान् वरस्त्रीरपि चन्दनाद्यैः
 सन्तर्प्य नानामृतमोज्यमुख्यैः ॥६२॥
 बध्नन्ति रक्षाविधये य एनं
 कण्ठे करे वा निजमूर्तिं गेहे ।
 तथा विशेषेण किशोरकायां
 ते कीर्तिभाजो नृपपूजिताः स्युः ॥६३॥

रिपोर्न दुष्टाञ्च नृपाञ्च तेषां
 न दारतो वा न पराभिचारात् ।
 न दुर्गतेर्नोदधिसिन्धुवगात्
 पोतादिकेभ्योऽपि भवेन्न भीतिः ॥६४॥

घूते रणे बाधिकृतौ विवादे
 कथं जयं ते न हि यान्ति जैत्राः ।
 नरा नरेन्द्रा अपि माननीया-
 स्तत्प्रेष्यतां यान्ति कथं न भक्त्या ॥६५॥

तारुण्यपूर्णाः सरबोधधूर्णा-
 स्तान् विह्वलास्ता रतिरागनिष्ठाः ।
 स्वयं समासक्तिमिताः कथं न
 वराङ्गना नान्यकला भजन्ते ॥६६॥

विलिख्य तं यन्त्रितमाक्षुद्धि-
 र्यो धारयेन्मूर्ध्नि गले रणस्थः ।
 युध्यन्तमेनं मुहुरीचते न
 योद्धा परः सम्मुखमागतोऽपि ॥६७॥

यो वा ध्वजाद्येषु पदेषु संख्यं
 विशेत् स्तवेशं प्रविलिख्य वीरः ।
 अप्येकमेनं बहुधा विलोक्य
 हतौजसः किं न परे भवेयुः ॥६८॥

विह्वलसंज्ञाः शिशुवद् विमूढाः
 सतुर्न निजास्त्राण्यपि नेहमानाः ।

जयेन्दिरालिङ्गितदेहगेहं

किं नारयस्तं शरणं ब्रजेयुः ॥६९॥

देहे गृहे वा लिखितोऽपि यत्र

नवेश्वरः स्यात् परिपूजितश्च ।

तत्राभिचारः प्रभवेन शापो

बाधां विधातुं न न दस्यवोऽपि ॥७०॥

न बाणवीरादिककीलनं वा

न कापि कृत्या न च पूतनादिः ।

प्रेताः पिशाचा न न राक्षसा न

भूता न वा तत्र विशन्ति जातु ॥७१॥

शस्त्रास्त्र नाग्नेर्न जलाश्च वायो-

भीतिर्मवेत्तत्र कदापि कापि ।

दुर्वृत्तपापान्यपि तत्र बुद्धे-

र्विघ्नं विदध्युर्न कथंचनापि ॥७२॥

करीन्द्रशालास्यपि मन्दुरासु

गवां ब्रजेऽजादिबृतां च भक्त्वा ।

तद्दोषशान्त्यै प्रपठेच्च कूट-

पाकल्यपोहाय नवेश्येनम् ॥७३॥

न किङ्करा दूरमपि स्तुवन्तं

द्रष्टुं यमस्यापि समं चमेरन् ।

भुक्त्वेह भोगावृल्लिवलोकमेति

चिरादनन्तं परमाप्यमन्ते ॥७४॥

घोरासु बाधास्वखिलासु सिद्धि-

रोधासु तत्तद्विधिपूर्वमेनम् ।

सर्वैकमङ्गल्यमपास्तदुःखं

स्वर्ग्यं पठेन्नित्यसमाहितान्तः ॥७५॥

वृत्तिं सपर्याभिरनुत्तराभि-

विधाय सम्यग्जपतां स्तवेशम् ।

पुरोगतः स्वस्त्ययनं परं त-

माकर्णयेद् वाखिलकर्णितेहः ॥७६॥

नाम्नां सहस्रमिदमीरितमीश्वरेण

पुण्यैकपुण्यमुदयोदयमादिदेव्याः ।

सम्यक्प्रकाशितमहः किल नन्दिकेन

नानन्दयेत् कमिह पूरुषतैकहेतुः ॥७७॥

नान्यत्स्तोत्रं परतरमतः कीर्तितं नापरो वा

सन्त्रस्तन्त्रे विहितविभवो नापरा वास्ति विद्या ।

आद्या सिद्धा प्रथितमितरञ्चैव तीर्थं समर्थं

हन्तुं वाघं तदुदितमिदं सर्वतः सर्वरूपम् ॥७८॥

धन्याः केऽपि प्रथितयज्ञसः पूर्णपुण्यैकगणया-

स्ते त्रैलोक्ये नृपतिपतयो माननीयाधिमान्याः ।

नान्योद्गावाः परतरमतप्रज्ञया ध्वस्तमोहा

रोहं रोहं सुसुखसरणिं येऽर्चयन्त्यादिशक्तिम् ॥७९॥

जय जय हिततमपरमतमहित-

विदितविषदतरश्रुतविभवकरि ।

श्रितजनसदयसदयपरसुमुखि

शिवमयि शिवसखि भवजभयहरि ॥८०॥

लोके लोके सुकृतिवृत्तिभिः सेव्यते यादिशक्तिः

स्तोकं स्तोकं विभवमतुलं यद्भवं भावयन्तः ।

ते ब्रह्माद्या अपि चिरतरं विस्मयं यान्ति भूयाद्

भक्तानां सा परमवरदा पूर्णमङ्गल्यरूपा ॥८१॥

श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवाच्छ्रीकृष्णकौलादभूत्

साहिबकौल इति स्फुटं शिवपदं बुद्धेर्जनिव्याध यत् ।

भक्तिस्तद्गतिराजितस्य सुफला स्वन्ता गता मे महा-

काव्ये नामविलासनाग्नि ललिता पूर्णप्रथा षोडशी ॥८२॥

श्रीज्ञानिनाथाङ्गिमहार्चनाभिः

संसिद्धसिद्धीशतयातिसिद्धः ।

नाम्नां विलासे प्रणिनाय साहिब-

कौलो महेश्याः परिपूर्णभावम् ॥८३॥

इति श्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसाहिबकौलानन्दनाथविरचिते

नामविलासे षोडशी भक्तिः ॥१६॥

१. ख. ग. 'देवी भक्तानां सा भवतु वरदा' पाठः ।

ये मात्सर्यवितानसंवृतधियः प्रत्येष यत्रो न तान्
 मातीशाः क इवेह कर्तुममले सोमाङ्कपङ्के परम् ।
 केचित्ते तु जयन्ति हन्त कृतिनो ये सन्ततं प्रोद्यता-
 स्तर्भैर्मल्यविधौ चकोरकतकक्षोदाः सुधोद्धारकाः ॥१॥

वाचा किंचन वक्ति किंचन पुनर्धत्ते स्वचित्ते धिया-
 प्यन्यत् किंचन निश्चिनोति नयनेनालोकयत्यन्यतः ।
 वृत्तं वान्यगतं शृणोति विफलाहङ्कारमालाकुलो
 जानीमो न नसज्जनस्य परता कस्मिन्नु भावे समे ॥२॥

विडालकः श्येनकरागतं किं
 विक्लिन्दते मांसमवेक्ष्य दूरात् ।
 उड्डीनतालभ्यमिदं नखास्त्र-
 वतां परं जातु न हस्तमेति ॥३॥

विमूढाः समेताः प्रयान्त्वाढ्यवेशा-
 स्तथैकोऽपि तज्ज्ञः प्रयात्वस्तवेशः ।
 मृगाणां गणा द्वेषिणा चैककेन
 समेता विचित्राः सदृक्षाश्च किं नु ॥४॥

अष्टाभिः किं न साक्षात्तनुभिरभिगतिः किं महादेवताख्या
 त्र्यक्षत्वेन प्रसिद्धा न हि किमु न महाशक्तिमत्त्वं परेक्ष्यम् ।
 किं सा सर्वात्मता वा न च भवति परं किं न मृत्युञ्जयत्वं
 किन्त्वज्ञातः स मूढैर्यदि शिवकलया वञ्चितास्तत्त एव ॥५॥
 महार्थरत्नादिगवेषणायां येषां विभज्येत हि बुद्धिपोतः ।
 त एव दौर्भाग्यहता इयत्त्वाद्रत्नाकरत्वं किमु हीनमब्धेः ॥६॥

पुष्पाकरत्नं सुरभिप्रकाशा-
वकाशमेकान्तरसाधिकारम् ।

एतान् गुणान् यद्यविचार्य भीतः

स्वाराग ऐक्यात् क इवात्र यत्नः ॥७॥

श्रुत्यन्तादिकदर्शनेषु वितता यद्वन्मनीषास्ति तत्-
साहित्येऽपि तथैव लब्धरसतालीलाविलोला परम्
ब्रह्मानन्दकथैव यद्यपि मता कैवल्यबोधोद्धृता
रामानन्दकथा तथापि विचिता तत्तानुभूतौ किल ॥८॥

भूरीणामपि ताराणां ज्योतिराख्यास्ति किं न हि
ज्योतिषां ज्योतिरेकस्तु चन्द्र एव कलानिधिः ॥९॥

तमो हरति सोमादिरपि सत्यं तथापि सः ।
एक एव जयी भास्वान् यः प्रसिद्धोऽम्बरे मणिः ॥१०॥

किं नौज्ज्वल्यं स्फटिक उदितं किं हिमे वा न भाति
किंवा तारास्वपि न न पयोमुख्यभावेऽपि किंवा ।
मुक्तास्त्रेव प्रथितमिह तत् किं नु यासां महार्घं
रत्नाभिज्ञाविदितधिषणो वेद कश्चित् स्वरूपम् ॥११॥

मायिकयशैलं परिलोक्य लोको-
त्तरं जडत्वाभिहता व्रजन्ति ।

शाखामृगा यद्यपि ते तथापि
विदन्ति किं मूल्यमलं गुणं वा ॥१२॥

बालां सालंकृतिमपि रसोद्धारिकां वीक्ष्य निद्रा
किं वापैति प्रकृतिसुलभाबोधकृद् बालदृष्टेः ।

धन्यः कश्चित्स तु युवजनस्तत्कलाकौशलेन्दुं
यो दृष्ट्वैवोच्छलदतिरसं चित्तसिन्धुं विधत्ते ॥१३॥

कश्मीरोदयभूधरात्स उदभूत् सत्तीर्थस्त्रयो यतः
सर्वाक्षिप्रथितप्रसादचतुरः सोऽपि प्रदोषावृतः ।

यातो दुर्गणितान्तमन्धतमसं दीनस्तदस्तादहो
यच्छक्त्या सकलान्तकारकृतिने कालाय तस्मै नमः ॥१४॥

सम्यक्सामपरा रमापि चपला यत्रैव येन चमा
दुर्धर्षापि धृता च येन जनितो विश्वादिसर्गः सरः ।
विष्णुः स्वेन च योऽवतीदमखिलं तं चेदितेर्दुःसुता
हेलन्ते स्वनिकारणाय तदिदं न त्वस्य काचित्त्वतिः ॥१५॥

फुल्लारविन्दसरसीं निकषा स्थितोऽपि
ख्यातां गुणैः किमधिगच्छति दर्दुरौषः ।

भृङ्गस्तु सौरभमवेत्य समीपमेत्य
पूर्णं रसं पिबतु नन्दतु निन्दताद्वा ॥१६॥

गुणानां हृदि भूरीणां विनयाज्जायते चयः ।
विधायादौ महाकुर्वि सिन्धु रत्नाकरः कृतः ॥१७॥

[इत्यन्योपदेशश्लोकाः]

शाके विक्रमभूभृतोऽनलभुजागाब्जैर्मिते हायने
कश्मीरेषु च नेत्रवेदगणिते पक्षे शुचौ माधवे ।
भूताहे गणपाधिपेऽन्तमनयद् वेदद्विवर्षाङ्किते
साहिबकौलपदे विलासमुदितः भीष्मक्तिनामान्यनु ॥१८॥

१. ख. ग. 'ध्यातां' पाठः ।

त्रिपुरवरबाला त्रिपुरसुबाला
 त्रिपुरसुबाला त्रिपुररूपकाला
 विगलितकाला हतहरकाला
 सकलविशाला सकलविशाला
 गिरिवरशाला कृतपरताला
 ऽकृतपरताला कृतपरताला
 सितमणिमाला विलसितमाला
 शिवमयमाला कचकचमाला-
 विजिततमाला रिपुविषमाला
 करगकपाला श्रितजनपालाश्रितजनपाला
 सितकरबाला सुमतिनिभाला
 गिरिशसमाला पदेतिमराला
 प्रसरदरालालकसुकराला
 कृतभवजाला हृतभवजाला
 हृदयरुजाला धृतकरबाला-
 ऽवितसुरबाला सृतबहुबाला
 मतफलसालाकृतिजितसाला
 स्वरसरसाला समभिनवम् ॥१॥

प्रथितपरभावा गिरिशविभावा
 सतदनुभावानतपरिभावा
 गलदभिभावा जनितसुभावा
 भवपरभावा नकलितभावा

महदनुभावा महदनुभावा-
 ऽमहदनुभावा शिखिभवभावा
 विसदृशभावविसदृशभावा भवनविभावा
 कलकलरावा समधुशरावा
 गजजयिरावाऽऽसनहरिशावा
 खिलमतिशावाखिलमतिशावा परिबलधावा
 वितुलसुधावा करिमलधावा-
 ऽसुखतरहावा सुखतरहावा-
 ऽतिसवनहावा त्रिविषयदावा-
 हतिशपदावा जनिवनदावा-
 ऽसहृदययावा सहृदययावा-
 ऽधरहतयावा हतमतयावा-
 हतमतयावा स्वमतलयावा समभिनवम् ॥२॥

सहजनिजरामानतिपररामा
 विरतविरामा सुरवररामा-
 हितपरिरामा परमभिरामा
 त्रिनयनधामाधिपतिसुधामा
 त्रिभुवनधामा भजननिकामा-
 दृतकृतकामानवनवकामा-
 वयवितवामामरपतिवामा
 भ्रुकुटिसुवामा सुकुसुमदामा-
 वृतकचदामा विहतविदामा
 बहुविधनामाखिलपरिणामा निगमविनामा

परिचितसामा भविकृतसामा
 स्तुतिमयसामा दितिजनियामा
 विरहितयामा कलननियामा-
 ऽप्रतिमितभामा प्रतिहतभामा-
 ऽप्रतिहतभामा सखितरलामा
 कनकललामातिशयललामा-
 ऽद्रिकुलललामा स्वकुलललामा
 विविधकलामा कलितशिवम् ॥३॥
 कुमुदजयितारा द्युतिहततारा
 जिनमततारा परमुखतारा
 प्रतिमितताराधिपमुखतारा
 प्रतिकृतहारावयवविहारा
 लसदुपहारा सुरसितहारा
 गलधृतहाराहलफणितारा-
 तिहृदयहारा श्रुतिपरिहाराऽश्रुतिपरिहारा
 विविधविकाराकृतिमयकारा-
 जनितनिकाराबलदपकाराहतिपरिकारा
 जगदुपकारा पदनतिकारा-
 मरवरकारापतदुपकारा
 नयनससारापहतविसारा
 परतरसारा सततविचारा-
 दृतचितसारा गलदभिचारा-
 ऽऽदिविहितनारा परपुरनारासविनयनारा-

कचदसिधारा त्रिभुवनधारा
नमदुपधारा दिशतु शिवम् ॥४॥

अष्टाशीत्युत्तरैः पद्यं दृब्धमष्टशताक्षरैः ।
नीराजनाय भात्वेतच्छ्रीदेव्या दण्डकामिधम् ॥१॥

इति श्रीनामविलासः संपूर्णः

कृतिरियं श्रीमच्छ्रीमहामाहेश्वराचार्यवर्यसकलदैशिकवर-
वरेन्द्रपूज्यतमचरणसरोजसाहिबकौलपादानाम् ॥

परिशिष्टम्

- अकलितसहजाशय प्रसङ्गे XII 13
अकालमरणच्छेकारणं VII 46
अक्लेशकमांशयपाकतन्त्रः III 54
अखण्डज्ञषण्णडाज्ञतां खण्डयन्ती VII 22
अखण्डभावनैः सम्यक् XII 31
अखर्वगर्वोनिर्वाण XIII 90
अगण्यनैपुण्यधनाग्रगण्याः III 85
अगण्यनैपुण्यधनाग्रगण्यः XVI 31
अगण्यपुण्यनैपुण्यो X 23
अर्गः स्वेनात्मीयः कसुमनिकरो निर्जरपति IV 44
अग्नीषोमस्वरूपेयं XV. 36
अङ्गीकृतैतत्प्रसरे प्रसार III 3
अचनाधिपतिस्तस्मात् XIV 65
अचेत्य सच्चेत्यकलापरूपा II 60
अजोऽपि यामास्थितयोः स जातः XII 89
अजाततायां परकृत्यलक्ष्म्याः III 107
अज्ञानविज्ञानसमुज्जितज्ञ II 62
अतिचित्रविचित्रशास्त्रपुगं XI 60
अतिपत्रस्य या प्रेम्णः XIV 66
अतीतो वादिता भासि XIV 1
अतो जानंस्तस्यास्तादिह गदितुं सैव विरला IV 24

- अतोभीताश्चौरा इव किल सपक्षा अपि सदा IV 75
 अत्त्वाजाद्यसहोष्मपि X 98
 अत्यस्फुटेदन्त्वमहन्त्वभासा III 13
 अत्युत्तमैस्तं कुसुमैर्महेश II 13
 अथर्ववेदिभिः सर्व X 55
 अथापि लब्धे सकल्पे वलेऽयं III 110
 अदृष्टशोभाविदिशो दिशोऽपि IX 100
 अदृष्टधर्मा परदृष्टशिष्टा XIII 72
 अदृष्टपुत्रास्यकलेशसम्प XVI 51
 अद्धा यदध्यासविनाकृत्यस्य VII 26
 अद्य यादवदृभवो बहिर्भवे V 82
 अधिगत्य दयामजो यदीयां VII 14
 अधीत्य वेदानखिलानजोऽपि XI 49
 अनङ्गाः सद्भङ्गैः कुसुमसमयामात्यमबला VI 20
 अनङ्गस्यारोहं किमु रचिभृता रश्मिबलिता IV 112
 अनन्तालंकारं परगुणधरं सद्रसवरं IV 26
 अनन्यबीजनिक्षेपा XII 1
 अनपिहितभावबोधां VI 9
 अनर्घरत्नान्यमलाकरेभ्यः II 23
 अनादिनादोदितविद्यहन्ता II 58
 अनादिनिधना पृष्टि XI 40
 अनाद्यविद्यानूभवेन कर्तुं III 57
 अनान्यविषयान् भक्त X 9
 अनुग्रहापग्रहयोजनस्य III 87
 अनुत्तीर्णाकीणां त्रिकमयविदैक्येन विशदा IV 14
 अनेकशब्दैर्मलाभिघत्ते XV 29
 अनेकैरेकं स्वावयवकिरणैर्व्याप्य लसितं IV 160
 अनेलमुकादिषु दुःखदृष्ट्या III 41
 अनोन्यमर्कादि न जातु धाम XII 4

- अन्तकोऽपि यदाश्रित्या XIV 45
 अन्तर्मुखं चित्तमुपात्तसंज्ञं III 108
 अन्तर्लक्ष्या बहिर्लक्ष्या XIV 86
 अन्तर्वन्निरुपादनं VI 46
 अन्धोऽपि गार्धं बलमाक्षयातं XVI 48
 अन्तर्बहिर्वां प्रतिसर्गवृत्ते III 51
 अन्यः कदाचिद्दौर्गत्य VIII 59
 अन्यः कश्चित् क्षीवभावं कदाचिश्च VIII 54
 अन्यकोशी ददातीह XIII 21
 अन्यदा रविरुदेत्ययं चिरा VIII 64
 अन्यस्य कस्यापि न वात्र शक्ति III 4
 अन्यान्यवर्णतां यान्ति XIV 29
 अन्ये नित्याः केषचिद्दर्शनेषु IX 27
 अन्येभ्यः प्रार्थितैवेयं XII 66
 अन्येषु या व्याधितया प्ररूढा XVI 24
 अन्यो हि कश्चिज्जडसंगमाप्तो X 44
 अपारात्मविबोधकृत् तमोऽहो VI 52
 अपास्तभीतिः श्रितधैर्यनीति XVI 56
 अपास्तुं शक्नुयुजातु XV 98
 अपि दुर्निग्रहेताम XIII 24
 अपि पङ्कगतं जलान्तरालं XII 86
 अपि प्रलम्भाः श्रितगोचराश्च XVI 41
 अपि ब्रह्मण्डपिण्डेभ्यो VII 99
 अपि सर्वगतं जीवं XIV 34
 अपूर्वमाभाति यदि प्रमाणा III 07
 अपोटङ्कतकात्मविभेदहानि II 63
 अप्यन्यवर्णान् परिचर्ययद्वा XVI 33
 अप्राकृतां पिंगलनागराजो XV 28
 अप्सरोभिरीनिशं रसाप्सरो V 23

- अवीजतवादिभवो विकासी III 88
 अबोधबोधजनी XIV 30
 अभूः शम्भुरम्भोजभूर्वा प्रभाव XIII 13
 अभेद्यो योऽस्त्रशस्त्रीचै IX 84
 अमरा इतरे वरदाः करणा- VIII 90
 अमराधिपताभिमान इन्द्रो XI 36
 अमरा निर्जरा देवाः X 65
 अमातृमेयादिमत प्रमाण II 55
 अमा नाऽमा किस्विद् भवति किम् पूर्णं यदम् IV 99
 अमानोऽन्तः कृच्छ्राद् बहिरिव तूलायै परिचलो IV 47
 अमायां सूर्यान्ते व्रजति हिमधामा नहि रुचिं IV 98
 अमृष्यां पुत्रत्वं स्फुरति मम वा दारकलना IV 139
 अमृष्यैल्लावण्यामृतसरसि भाले विकसितं IV 71
 अमृष्यां कणाभ्यां रुचिपतिरुची वीक्ष्य नयने IV 113
 अमृष्यां नेत्राभ्यां परमसहमानानि रुचिरं IV 92
 अमृष्यां नेत्राभ्यामभिनवविधिभ्यां सुषम्स्या IV 89
 अभे जलाश्रे जलधौ द्रमेण VIII 9
 अयं चातुर्मुख्यं प्रकटयति गुल्फो न किमिदं IV 219
 अयं सत्पदारैर्मंकटविधुनेत्राग्निसहितैः IV 137
 अयं सत्यं कश्चित् कचकमलराजो मुकुलितो IV 179
 अयं सन्धिः किं तद्धितपर उपाख्यातकूदलं IV 132
 अरागापि महेशानं XIV 41
 अर्चादिभेदस्य निभालनापि II 7
 अर्थेण भूयो निशि विस्मृतेषु XI 9
 अर्धाङ्गगाया गिरिशस्य गङ्गा VIII 60
 अर्धाङ्गशम्भोः परिपरणाय XII 76
 अर्धा मात्रा शम्भरूपा त्रिलोकी X 3
 अलकालिवलत्कान्ति XIII 94
 अवध्यो हि सदा स्वात्मा IX 77

- अवर्ण्यवर्णात्मसमाप्तवर्णा VI 67
 अवलोकयैव वृषं श्रितं पतिं स्व VI 103
 अवरूढा स्वीयातु सपदि च पदातु सम्पदपदे IV 16
 अव्याकृतानन्दसुधाम्बुराशे II 67
 अशक्तसर्वदेवेऽस्मिन् VIII 99
 अंशं नावतरत्यताप्य शशभृद् व्योम्नो यदिम्नो न किं I 79
 अशेषविघ्नशमने XIV 68
 अश्वो मनुष्योऽपि गजादिको वा X 25
 अष्टसप्ततिथिमध्यस्तनता XII 32
 असंख्यसंख्येषु तन् स्वकीया XII 83
 असत्पक्ष नित्य सकलमतिवर्णं ससृष्टम् IV 153
 असत्यदेहावतरं गतापि VII 51
 असत्यसंसारगताश्च नैवा VII 27
 असत्यानन्तमार्गेऽस्मिन् IX 28
 असत्यां संसृतिं मत्वा IX 4
 असाधुर्नपि साधुत्वं VII 53
 असामान्यसौजन्यातिपण्या X 24
 अस्तव्यस्तमस्तदुर्नयकला सारजया प्रजया XII 50
 अस्थिभूषागतां लज्जाम् XV 6
 अस्वप्रकाशानमितिप्रकाश III 60
 अहकारानिवायांसि XIV 50
 अहंत्वदावेशपदात्यहन्त्व II 73
 अहंत्वबीजाहंकरितापरेह II 57
 अहन्तासम्पदेदन्ता X 10
 अहं विलासिनीशोऽयं XII 55
 अहं शक्तीशानोऽपि च नहि विवेक्तुं परिचयातु IV 23
 अहीनकलमलैक XIV 59
 अहो यदभ्याशगता नगत्वं VII 39
 अहो यदाप्त्यै बहवोऽमरेशा II 10

- आक्रान्तमध्यं ककुदः सुवर्णं II 40
 आगमाश्च निगमा यथा पुरा XII 79
 आघूर्णारुणनेत्रा सा XIII 56
 आचार्ये वा जीवने दर्शने वा XII 95
 आज्ञाप्यानेकधा धर्म XIII 68
 आदायकादेयकथाविमाथो III 19
 आदाय शीघ्रां गतिमादितः कि XIII 50
 आदावेकरसेन येन विधृताभ्यन्तः पुनः पार्वती I 25
 आद्यास्तु हृद्यास्वनवद्यपद्य XVI 30
 आधारहीनासमवाययोग्य II 69
 अनन्दकन्दं करुणार्णवं तं II 35
 आनन्दनाथापरनन्दकन्द II 61
 आपातरसदोऽप्यन्त X 69
 आप्न्वापि मानवं देहं XI 56
 आभाति सततं गिरीशशिरसि ज्वालाकुलस्याभितो I 11
 आभासितं चापि बहिर्यदन्त VI 79
 आभोगाकृतवदसस्फुटजटाजटाम्बराढ्यप्रथं I 28
 आयुर्वेदकलागिरः समुदिता याता न वा वेदतां I 61
 आराध्य या सत्यसुतो नसत्यान् X 91
 आवर्तयेद्यो दशधापि भूमि XVI 58
 आविर्भूय यतो यस्या VII 8
 आविर्भूतो यतो वीरा XV 83
 आविष्टभ्यावयवकलनामेकतः स्वां कर्थाञ्चितु IV 233
 आव्यक्तोद्विजराज एष न तपः स्थाणूपरिस्थश्चरन् I 8
 इच्छानिच्छाव्यत्ययेच्छाभिरेतत् VIII
 इच्छामात्रकर्तृक्रियेण युगवद्दीर्घा मृणालोज्ज्वलाः I 69
 इतरानवधीर्यं सूनराशीन् XII 62
 इतरामरसेवकाः पतन्ते VII 28
 इतस्ततो भ्रमातीतां VI 71

- इतस्तारां प्राप्य प्रमुदितकलो धामविशदो IV 101
 इतो राजख्यातिं गत उचितमेवार्णवजन IV 100
 इत्थं नत्र परमेश्वरीमिमां V 45
 इत्थमस्य वचनैः प्रभुप्रभु V 74
 इत्थमेतदखिलं विविच्यतां V 73
 इत्थं शिवेन प्रथितं स्वशक्त्या XVI 1
 इत्युदीर्य विरतं महेश्वरं V 60
 इदं नाभीकूपे त्रिवलय इमा रोमसगुणे IV 198
 इदं नेत्रं नेत्रं परिविलसितं बालनिकरं IV 73
 इदं नेत्रं भालस्थलकमलमन्तः कवलयं IV 69
 इदं पतिव्रतौचित्यं XIV 20
 इदं पुण्यं स्तन्यं परममृतरूपं ननु रसा IV 190
 इदं पुण्यैः स्तन्यं यदि परिलभेतेह विरलो IV 192
 इदं पृष्टं पृष्टं किम् तत्र न केनापि तुलना IV 201
 इदं बाह्वोर्युक्तं यगमपि परं यद् भुजयुगं IV 165
 इदं भालं क्षीरोर्दाधमृतं समालोक्य जनकं IV 88
 इदं भालं मुक्तं ग्रहरुचिकचानां कवलना IV 62
 इदं मध्यं दृश्यं कथमपि न यत् स्पष्टमभित IV 206
 इदं यानं हंसः स न यदनुयातुं क्षाम इमा IV 223
 इदं युक्तं हंसद्विजपतिसमीपे भ्रमरकैः IV 109
 इदं रोम्णां राज्ञि कचन्तिमिरसभ्यां सददरे IV 208
 इदं सौहृदं वेदिर्न खलु लभते स्मोदरगतं IV 202
 इदं स्तन्यं धन्यः समधिगतवान् विघ्ननृपतिः IV 191
 इनादयो यत्कलिता अधृष्याः XVI 7
 इनासने संगणयंस्तृणोपमं VII 10
 इमं दृष्ट्वाहीन्द्रग्रथितसुजटाटोपमुकुटं IV 46
 इमं देवच्छन्दं कृचकलशयोः प्राप्य मदनं IV 195
 इमं समं दर्पणराजपुर्यां III 11
 इमान् केशेशान् यन्मम हृदयमाविश्य बहूशो IV 35

- इमं वाणीं वीणा तूलयितुमशक्ता गुणगणैः IV 144
 इमावोष्ठी बिम्बे खलु यदत एवार्कशशिनौ IV 124
 इमावोष्ठी रक्तौ बहिरुपगतौ विद्रुमवरी IV 125
 इमे ने लावण्यामृतमधुमये केऽपि सरसी IV 91
 इमे दृष्टी दृष्टे अधिगतरुची साञ्जनतया IV 105
 इमे दृष्टे येन प्रतिनियतपुण्यैककलया IV 103
 इमे नेत्रे नागोदभवविधुजलान्तः शितिमणी IV 93
 इमे नेत्रे हेम्नो मधुचषकयुग्मं स्वकिरणान् IV 90
 इमे मीना दीना इन नयनसाभ्यानाधिगते IV 95
 इमे वक्रे दृष्टी दृष्ट उत्त वक्रत्वममलै IV 104
 इमौ पादावादावधृत निजमृध्नां शतधृतिः IV 221
 इमौ पादौ पद्मं कथमर्पतिमीत समगती IV 222
 इमौ रम्भादपं परिहरत ऊरू स्म किमती IV 215
 इयं ग्रीवा स्पष्टं स्फटिकघाटतायष्टिरवट् IV 161
 इयं जङ्गानङ्गामरपरपदारोहणाविधौ IV 218
 इयं ज्योत्स्ना कृत्स्ना प्रसरति यदस्माद् रदनजाः IV 149
 इयं ज्वाला किंस्वत् स्वपदमुपयाता किमथवा IV 9
 इयं तासां काचित् परममुकुटं शोभयति मे IV 22
 इयं नासा तूणी रतिरतिपयोर्युग्मविवरा IV 118
 इयं नासाभूषा परिचलति किंस्वद्गमयित् IV 123
 इयं नासा रन्ध्रद्वयाविलासिन्तोच्चैः सुषमया IV 116
 इयं नासा हसद्विजपतिसमीपे विलासिता IV 119
 इयं बल्गाभूषा मुकुटशशिना केशमिषत IV 64
 इयं बल्गाभूषा वर्हति रुचिरां रत्नखाचिता IV 60
 इयं सहित्याब्धेनवस्ससुधाघूर्णितगतेः IV 143
 इयं हंसगतिर्येन XII 71
 ईशितास्मि वीशिताभ्यलङ्कितः V 49
 ईश्वरत्वं गतास्तेऽपि VII 56
 ईः सी त्रिजगतः स्वराक्षकां V 7

- ईहते न कतरः परः सर V 79
 उग्रं दण्डं दूरतो वीक्ष्य दैत्या VI 77
 उग्रो भीमोऽपि यन्नाम्ना VI 44
 उत्कीर्णरत्नैः स्फटिकोपलेषु III 86
 उत्स्वन्नादौ निरुपमकला बीजविन्दुत्वमाप्ता VII 6
 उदयति तुहिनद्यतौ खरांशौ IX 21
 उदरेण धृतः पुत्रो XIV 80
 उदीयैषा भावात् परमविभवाद् भावविकला IV 12
 उदेति यस्या विलयं च याति VIII 83
 उद्धामभ्रमसम्भ्रमोन्नमनमत्पादाहतानामित I 85
 उद्यमेन विनायाति X 28
 उन्मत्तचेष्टः शवभूस्थितो यद् VII 72
 उन्मिमेप परशक्तिरादितस्त V 53
 उन्मेषनिः शेषकलाबलेन XIII 36
 उपयोग्या मिथो देवी X 29
 उपरागे नदीवाशु XIV 33
 उपादानं विना चित्रं VII 24
 उपास्य यामान्यशरीर मध्य IX 63
 उप्तं बीजमिवाहारः XIV 60
 उमा कौमारी सा गिरिवरसुता काचन शिवा IV 19
 उभौ विम्बस्थानी नयनरुचिषौ वीक्ष्य परतः IV 209
 उभौ शीतोष्णौसौ युगपदादि तौ वीक्ष्य बालिनौ IV 85
 उष्णान्ये तपसी तपन् सममहो अङ्कोज्जितः सन् विघ्न I 29
 उष्णेऽपि शीते समये न ज्विन्ताः IX 52
 ऊरीकृतेशानपदेऽस्फुटत्वं III 14
 ऊर्ध्वं शङ्खं स्वकरकमले धारयन्त्यन्यधस्तादः XI 41
 ऊर्ध्वाङ्गो परितो विभान्ति वितताः पिङ्गा जटा यस्य वा I 34
 ऊर्ध्वान्नायकत्वादधौ VII 96
 एकं दशापि प्रबलेन्द्रियाणि XII 33

- एकदा स्थितिकर्तकः VII 87
 एकदेहे श्रिता रीति XIV 27
 एकद्रवप्रथां याति VII 37
 एकं परिणतं ब्रह्म XI 42
 एकभागेऽपि यन्नाभे XIII 22
 एकमर्थं विदन्तीह XV 31
 एकं मृत्या परं लक्ष्म्या XI 76
 एकवर्णापि निर्वर्णा VIII 6
 एकस्य सर्वतः सत्ता VII 19
 एकापि भोक्तृभोग्यादि XIII 65
 एकावला बालमरालयाना VI 56
 एकेन पादेन जले स्थिताय VIII 61
 एकैकाङ्गेनैकमेकं ददाति XI 71
 एकैकाश्रमधर्मेण X 32
 एकोऽपि यामाधिष्ठाय VI 37
 एको बहूनस्तपरीकरश्च XVI 8
 एको विप्रशिशुर्नैक XV 73
 एतज्जयातः प्रिययाखिलैक III 43
 एतत्प्रबोधप्रथमं हि जीवन् III 24
 एतत् सधर्मिणीप्रेम XIV 81
 एतत्स्तोत्रं श्रुतिमधिगतं स्मार्यरूपं स्मृतीनां V 90
 एतावती व्याप्तिमपागतस्त्वं III 99
 एतावती स्वानुमतिं गतोऽहं III 116
 एवं चित्तिः संकुचितात्मरूपा III 28
 ऐशान्यां ककुभीश्वरः क्षितिभूतां कैलास इत्याख्यया I 3
 ऐश्वर्यधर्मयशसां कमलालया या VII 59
 ऐश्वर्यमीश्वरो व्यक्तं VI 89
 ओंकारमातृकं वेदं VI 38
 औदार्यशौर्यप्रथितानु सुरूपां VI 97

- ककं कं कं कुरु क्रुरा XIII 98
 कचा अस्या व्यस्ता गर्मायुतमलं नैक्यमपरं IV 31
 कचानस्याः शस्यानु वत कलयतश्चेतसि मम IV 27
 कचानां मालत्या विदलमाणपुष्पैर्घटयुगं IV 114
 कचानां वेणीयं लसति वरनागीव रमणं IV 38
 कचानेतांश्चेतः शतशकलवृत्तिं प्रतिपथं IV 56
 कचानेवैतस्याः पराशिवपदोऽहं श्रुतिपदे IV 28
 कचानु मुक्तानु दृष्ट्वा व्रजति वत बन्धं मम मनी IV 32
 कचिच्छिवागोपररक्षणार्थं II 27
 कचेभ्योऽप्येतस्याः समाधिगतवानस्मि बहुता IV 29
 कचेभ्यो यत् सत्त्वं विशदकिरणेभ्योऽपि च रजः IV 34
 कचेशानामेषां सविधमुपयामीशि सुषमां IV 53
 कटाक्षाणामेषां मणिविरचितः कांचन सदा IV 84
 कटो कण्ठे शिस्येषां VII 93
 कथं छाया नैतानुदितकरजालेन विधुता IV 171
 कथं न तन्मनो जप्ये X 12
 कथं न स्यात् पर तस्य XIV 72
 कथं नु भूतानि दृढत्वमीयुः IX 60
 कथं सुधाशिनोऽपीहा IX 48
 कदलीसाम्यमावेक्ष्य XIV 77
 कदाचिद् वा ज्यौत्स्न्या भवि ललनया वापि च कदा VI 63
 कदाचित् लीलायै निजसदसि शर्वेण सहसा VIII 58
 कदापि संकोचमम् प्रसादपात्रं III 27
 कपालितं हरं भीमं VIII 19
 कम्यं लुम्पयतान्नित्यं VI 90
 कम्बुस्तानाप्रिया शम्भु IX 29
 करं स्वं प्रोद्युक्तं तुलयितुमिमे वारणाधिया IV 216
 करानेतानाप्त्वा चतुर उदितः षोडशकलः IV 172
 करीन्द्रशालास्वपि मन्दुरासु XVI 73

- कणाभ्यणगतं सुवर्णविशदे निष्कोचने लोचने I 40
 कणावतंसता नीता XV 75
 कवरि ब्रह्मरन्ध्रस्थे VIII 14
 कर्मबीजमिदमेवे भूतलं XI 50
 कपन्ती मधुमत्तचित्तविहगं दर्वन्तितो दस्तो VI 85
 कलयन्ती कलया स्वाया त्रिदेवी VII 2
 कलादयस्त्वन्कलया विभाता III 5
 कलानिधिं भालकलावतार II 29
 कलापादाद्याग्रे चिकुरनूपते कोमलकलां IV 55
 कलापेमत्तानां कटिलाविधत्ता तन्यतनूना IV 83
 कलामेकां यदा ध्यायेत् VIII 20
 कलामेतां सन्त्याजितं उत विधः प्रमविबशः IV 154
 कलेरकानदानं च VI 49
 कलौ कलङ्ककलुषे XV 59
 कल्पे क्षणं कथं वेद्यात् XIII 39
 कवर्यान्ति सुवाग्बिलासलाम्य XI 93
 कवित्वदा त्वं किल चेतदा मे XI 97
 कं शाखाः करपल्लवेष्य उदिता वेशाखजन्मस्थिते I 72
 कश्मीरतीक्ष्णं हिमे हिमाशौ VIII 92
 कश्मीरममौलिस्मृत्यं VII 48
 काकोदरगस्तं विनतातनज XVI 42
 कार्दाम्बनी बलाका IX 18
 कानने गहने मार्गे XI 39
 कामादयो यत्कलयात्महेतुः XVI 13
 कामादिवासनातीतः XIV 43
 कामेश्वरी चापि कथं न सा त्वं VI 75
 कामोदृतः काम्यरूपास्ति काम VIII 97
 कारिता याश्ववारण XV 79
 कार्यं हि कारणगणानगणं समास्ति VI 72

- कार्येकार्येपि पटुघटनां स स्वयम्भृश्च यस्या VII 20
 कालकामदमनक्षमैरपि V 11
 कालभीहारिणी देवी VIII 72
 कालभीहारिणी भूयाद् X 42
 कालाध्वविप्रकृष्टत्वं X 76
 कालोऽपि व्याप्य भवत्यकस्मात् XIV 15
 कालो यां लङ्घते नैव XIV 16
 काव्यकौशलकलाकृदेकलः V 36
 काशपुष्पप्रतीकाशा XI 45
 कांश्चिन्नियोज्योचितदन्तकाष्ठे II 4
 किं चित्रं कर्मिणां XV 49
 किं दुःसाध्यं भवेदस्य XV 90
 किन्तु यद्गत इतो निर्वर्तते V 88
 किं भवेत् कृतमन्नेन XV 41
 किमप्येतौ शोभावहमभिनवं कोकयुगलं IV 183
 किम् रोषविशेषद्रपितेयं किम् VI 53
 किमेतन्माणिक्यं स्फटिकदृषदं भालमुदराद् IV 72
 किमेतैः सद्बालैरभिलषितखेलैः पदगतेः IV 43
 किरीटस्त्रिः कटुर्विलसितरुचिर्मध्यगशशी IV 58
 किं वदेद् विधिरेयं श्रुतिश्च किं X 11
 किं बोध्वन्तः किं परितो न्वधस्ता VI 58
 किं बोध्वन्तः किं परितो न्वधस्तान् VI 99
 किं संबोधनमच्युतस्य कृतमं बीजं सुधामुचकं XII 91
 कीदृशीयं महादेवी XI 75
 कृचावेतावन्तः पुरमभिनवं मे ननु मुदे IV 194
 कृतोऽपि योदेति लयं च याति IX 99
 कुमारयान्ति संसारं VII 74
 कुमारोऽपि यां तोषयित्वा कुमारी VIII 74
 कम्भसम्भवमूर्तिः सुदाक्षणी V 40

- कुम्भोद्भवो मुनिर्वाहिन VIII 16
 कुरुकुल्ला जयत्येषा XI 1
 कुलाकुलकलाकौलि XIV 85
 कुलाङ्गनास्त्वत्सहिताः सशोभाः X 68
 क्ली च वित्त च सूरूपचर्यौ VIII 48
 कुशोऽकाश्यमददर्शो XIII 3
 कुसुमानि न कस्येह XIII 8
 कृतप्रणामेषु गतेषु तेषु II 48
 कृतां त्वदाज्ञा हतका हताश्च II 18
 कृतेन सूर्यस्य नवां नवेन XVI 50
 कृत्तस्याङ्गस्यालये वीक्ष्य यस्या XII 29
 कृत्यौन्नत्यतिरोहिताभमखिलं पातालमान्दोलयतु I 89
 कृत्येषु वैमत्यमपेत्य नित्यं XVI 29
 कृत्वापि संजागरणं निशासु VI 98
 कृत्वा सुदःशीलमिदं च विश्व VIII 93
 कृत्वा स्वतः सर्गाविभागयोगं XIII 15
 कृपाक्रान्तो दान्तो भवति भवभोगाद्रतिहतातु VI 27
 कृष्णं वायोर्मण्डले शैवमन्त्रे IX 8
 केन केन न रूपेण XII 80
 केन केन न रूपेण XIII 40
 केन केन प्रकारेण XIV 94
 केन केनास्ति रूपेण XI 25
 केवलं न मायि ते दयाप्यसौ V 71
 केवलो जलजयोनिरप्यसौ XIV 71
 कैलासशिखरस्था या IX 13
 कौ कौ काकाः कोककङ्क XIV 78
 क्रव्यादनाथं धृतदेववैरं II 22
 क्रिया कृत्वापि यैश्चित्तं VI 30
 क्रीडायां विजिगीषायां XV 48

- क्रेतुं च विक्रेतुमपदाधाति XVI 32
 क्रौञ्चपालीस समाक्रान्त IX 20
 क्लींकारेयं यस्य चित्ते स्थिता त्वं X 8
 क्वचिच्छब्दे श्यामे क्वचिदरुणवर्णे क्वचिदपि IV 102
 क्वचिच्छ्यामां श्वेतां क्वचिदरुणभां क्वापि हरितं IV 234
 क्वचिद् द्वौपद् वाष्टौ च चतुरो द्वादश चतु IV 176
 क्वापि क्वाप्यन्यनामानि VI 4
 क्षणं फल्लं स्वेन क्षणमुकूलितं वा दलसमा IV 174
 क्षणाद् वशीभवन्त्यस्य XI 52
 क्षणादेकचिदुल्लास IX 6
 क्षणे क्षणे स्मृतायेन XIV 88
 क्षतं क्षतं स्थाद्वययेह यस्याः X 34
 क्षमासंमा वृद्धिमती च वृद्धि VI 57
 क्षम्यतामिदमदीर्यतां च तत् V 63
 क्षय्यपि प्रथितलाञ्छनोऽपि यद् XI 10
 क्षेत्राणि सस्येन विजृम्भितानि XVI 37
 खिन्नः खिन्नो विमोहेन XV 93
 खेचरी गोचरी स्वेच्छा VIII 82
 खेलति स्तोकवल्लोके X 17
 खेलन्ती या वेलयेवेन्द्रजाल IX 98
 ख्यात एष किल जीवसंज्ञया V 55
 ख्यातानुभूतप्रकृतार्थगम्या XII 22
 ख्याताः परं ये सहधर्मचारे XVI 25
 गङ्गातगरङ्गोयं XV 35
 गच्छती मदमत्ताचित्ताविहगं पङ्गुं विधन्ते क्षणाद् VII 30
 गजचमाम्बराङ्कस्था X 73
 गजारूढा निजावन्ध्य VI 45
 गजारूढं रथारूढं XV 96
 गणेशवरान् भृङ्गिवरान् प्रहाय II 30

- गताक्षत्वं वाचामविषयगतौ भानविषया IV 17
 गता पश्यन्त्यारव्यां प्रकटितपराहंसकृतिपदा IV 4
 गतैर्मुक्ताभावं गगनमणिभिस्त्रिगुणमयी IV 48
 गत्या गजस्यापि गुरुत्वकर्त्री XI 90
 गत्या मत्या दर्शनेनापि वाण्या X 15
 गत्यालया घूर्णितनेत्रपद्मा VII 83
 गत्वाप्रतो मारहरं विमोह्य XIV 31
 गद्यपद्यसुवैशद्य XIII 66
 गम्भीरवीरवरतारणभारधीरा XII 44
 गम्भीरोऽपि सुविस्तारः XIV 98
 गरुन्मन्तौ कौचित् कनकमयसत्पक्षरुचिरा IV 120
 गले रेखा एता गमयितुमिव त्रिर्गतयुतं IV 164
 गिरौ सुरम्ये किल सिद्धपीठे XVI 57
 गणीक्ताहन्त्व परप्रधान II 59
 गुणोऽपि धर्मोऽपि मतोऽपि धर्म XI 79
 गुणौरनेकैः प्रथितप्रभावा IX 64
 गुप्तज्ञानमणिं विमोहमकरं रागोरगैर्दुस्तरं VII 25
 गुप्तप्रकटसंघट्टा VIII 78
 गुप्ता द्विधापि प्रकटा द्विधापि XII 35
 गुप्ते द्विधापि प्रथिते च विज्ञो XVI 55
 गुरोः शिक्षाभिक्षां वदनसदनाच्छास्त्रमपि या VI 18
 गुर्वाद्विभ्योऽपि या गुर्वी Xi 24
 गृह्यगृह्याविषयां विशेषणै V 24
 गृहीते हान्यापि प्रकृतिमधुरैर्वाग्मिभिर्य IV 156
 गेयस्य वाद्यस्य तथानरूपं III 74
 गोदाता यत्तटे सद्यो VII 34
 गोपालबालोऽपि च भूमिपाला VIII 67
 गोपालो विष्णुरीशोऽपि X 46
 गोप्त्रीषु चेष्टते हृष्टया XV 32

- ग्रहा यत्र स्फुरन्त्येते XIV 10
 ग्रहैः स्वप्नेऽप्यसंस्पृश्यो XIV 12
 ग्राममध्यमपनीय मूर्च्छितैः V 18
 घातकेभ्यो जयं लक्ष्मीं XV 77
 घोरासु बाधास्वाखिलासु सिद्धिं XVI 75
 चकार यानङ्गारिषु निजाङ्गा XI 20
 चकोरश्चितं मे नयनवपुषा निश्चलतरो IV 76
 चक्रेष्वनेकामलभङ्गिचक्रं XIII 86
 चण्डाभिर्भुजकोटिभिः परिवृढं पीडामृदनां तय I 88
 चतुरङ्गुलविस्तारा X 62
 चतुर्वक्त्रो धाताजनि किमदरस्थं सप्तमया IV 203
 चतुर्णामध्वीनां किम् समदयो नाभिरुचित IV 200
 चतुर्दशानि या व्याप्य XII 36
 चतुर्मुखं मुख्यतमं सुराणां II 17
 चतुर्वर्गफलावाप्त्यै XV 68
 चतुर्वर्गफलावाप्त्यै XIV 68
 चतुर्विधस्वरूपेयं XIV 36
 चन्द्रं कलङ्कितं मत्वा VIII 55
 चन्द्रमण्डलसंकाशा XI 32
 चन्द्रमा अविरतं सुधाभृतां V 38
 चन्द्रसावापरिता योगिनार्थे IX 37
 चर्मावर्त्तमसृजलं परिवलद्वाणादिमत्स्याकलं VII 92
 चलेनार्धविलोकेन VIII 35
 चार्थार्थकाद्येभ्य उरुज्वरेभ्य XVI 52
 चिकित्सया तानमरानापि III 80
 चित्तं कस्य गण्डमण्डमलं संवर्तलं निर्मलं I 46
 चित्तं कुत्रापि नाभाति XIV 5
 चित्ताम्बोर्धस्तरङ्गौघैः XV 62
 चित्रं गिरीन्द्रतनया XV 47

- चित्रं चित्रं तद्विचित्रं पवित्रं XII 25
 चित्रेन्दुजालं द्वितयत्वमैक्ये XV 10
 चित्रेन्द्रजालं तनुते VI 68
 चिदग्निरेषोऽप्यवरोहदेशे च्छ III 109
 चिद्रूपं कृतनामरूपविभवं त्रैरूप्यरूप्यं बृधै I 1
 चेत्योत्पत्तिर्या स्वयं चेत्यहीना VIII 95
 चेद्वदन्ति विभवो न गृह्यतां V 65
 छायासङ्क्रमतोऽवदातवितताभोगेऽन्तरा मानसे I 19
 जगद्गर्भा द्विधा देवी IX 32
 जग्धिपानरसोल्लास XiV 28
 जडाधिपोऽपि प्रथितः प्रचेता VIII 71
 जडान्यापि प्रवर्तन्ते XIV 7
 जनपक्षिकलानि यत्कुलाया IX 92
 जन्माप्य गमादिपरपीह यातो XI 77
 जपन् पूजयन्त्वा भवतीति मुख्या X 71
 जप्ता येयं शाक्तबालैकजीवो X 6
 जम्भारिसन्तुता रम्भा IX 87
 जय जय हिततमपरमतमहित XV1 80
 जयतीयं शिवा साक्षाद् XV 64
 जयदा सर्वदा भयात् XV 89
 जर्यान्ति ते बृहद्रूपा XV 43
 जयन्ती कोटिसूर्येन्दु IX 47
 जयो हितेन पातेन XV 8
 जरामरणसंहारा VI 101
 जलं चञ्चलं निम्नमार्गेण गच्छ XII 85
 जलप्रदानेन सपोषयन्ती VII 71
 जाग्रद्बाल्याद्यवस्थासु XIV 39
 जाग्रत्सुप्तसुषुप्ततां स्फुटतरं यान्ती च नो याति या X 83
 जातमात्रैव दक्षातु त्वं XI 87

- जातापि कर्कशात् काष्ठा XIII 92
जाते घटे सांस्थितमन्तरम् न VIII 5
जातो ब्रह्मा यतश्चित्रं IX 36
जातो मनस्तः पुरुषस्य सोमः XII 37
जातो यतः सर्वसुगन्धजेता VIII 34
जात्वप्यज्ञैरदृश्या य IX 38
जानाति यातिशयवृद्धर्षितामहादि XIV 21
जित्त्रिधामा कृततान्निवेशा VII 7
जीवत्वमासाद्य शिवोऽपि पुण्या VII. 23
जीवन्नेव क्षीरवद् भिन्नभिन्नं XI 12
जीवः शिवाभेदयोऽपि भावः IX 95
जीवादितत्त्वे तवधा विभक्ते III 46
जीवाद्विभिन्नं सम्पाद्यमस्य III 52
जाता येन स वेत्ति सर्वानिगमान् ध्याता च येनाम्बिका X 47
जानाकलः कर्तृतया सुशून्यो III 15
जानाज्ञानाविलामेदं XIII 23
जानादिभिः स्वात्मगणैर्विशिष्टं III 48
जानार्थवृत्तिधर्मानिर्विकल्प III 44
जानेन कंचित् तपसापि कंचि Xi 67
ज्योतीरूपमरूपमादृत्यधिषणारूप्यं शरीर शिरो I 32
ज्वलन्मुखविलोचना परिललत्पदाभध्वनि X 37
डाकिन्य एनं स्वस्सुतं जनन्यः XVI 43
तच्चतुर्दशविधं चतुर्दशै V 57
ततः प्रियं केचन ते व्ययेन III 59
ततः समुद्धृत्य सुखासनेन II 11
ततः स्ववीर्यैकसुसारपूर्णाह III 115
ततो वृषेशं बलिनां बलं तं II 36
तत् किं चित्रं गृहस्थानां XI 78
तत्तत् किमीप्सितं यद्यन्न X 19

- तत्त्वात्मना शिवा भिन्ना XV 61
 तत्पदस्थितिफलं त्वदं तव V 80
 तत्पाश्वस्थानतस्तस्य X 70
 तत्प्रसादमधिगत्य भक्तितः V 1
 तत्रापि तत्रापि विकल्परूपा III 29
 तत्रोत्तमजं तारकजीवहारं II 32
 तत्समूहमधिकृत्य स्मृतं V 52
 तथापि तद्वन्निजपञ्चकृत्य III 106
 तथा ससङ्कोचचितिस्वरूपो III 22
 तदसन्तावुभौ यत्र XI 81
 तदासक्तो युक्तो भवति निजयायं शिवतया IV 2
 तदुत्तरं तन्मयमज्ञगुह्यं III 59
 तदगुणेभ्य उदभृद् विभृतये V 56
 तद् हापरो मे हृदये चिराय III 117
 तद् विधाय करुणामनुत्तरां V 67
 तनोति बिन्दुहीनापि X 5
 तनोर्दानान्नित्यं सकलविबुधेभ्योऽमृततनुं IV 54
 तन्त्रमन्त्रहृदयं दयानिधि XII 28
 तन्त्रोक्तमन्त्राधिकृतौ कृती सनु XVI 3
 तन्द्रादेवीध्याननिर्घातपापाः XI 30
 तन्नेत्रवितयं त्रिधामविषयं सौन्दर्यसाराश्रयं I 36
 तपो विधायापि च कृच्छ्रमुख्य XIII 76
 तप्त्वा तपोऽनन्तसमा न लभ्यं VI 59
 तमीं छायां वीक्ष्याप्यलकरुचिरे पाश्वं उदिते IV 117
 तमेकदा नन्दिगणो II 1
 तमोगुणमयी हृत्वा XII 46
 तथा तास्तास्तन्वो निजजनदयायै प्रकटिता IV 21
 तथा ब्राह्मया सृष्टिं सृजति विधिरिन्द्रावरजनि IV 18
 तरीतुं लावण्याम्बुधिमतुलसौन्दर्यसुरसं IV 184

- तं वामनेत्रा विहतान्यकामाः XI 53
तं सान्त्वयित्वैवमदीतहपः III 124
तस्माद् वायुः प्रसिद्धोऽत्र IX 40
तस्यामया नैव कदाचन स्य IX 68
तस्यैकत्र विचित्ररत्नाविलसन्मूर्ती सुसानावभू I 20
तां कुमारजननीं कुमारिकां V 12
तां कैशवीं वृत्तिमपास्य III 95
तां ध्रुवेण परिचन्तयन् ध्रुवां V 29
तानुरञ्जयन्तो नखरान्किरीट XVI 61
तामिमां सनियमैयमैभञ्जन् V 6
तामिमां समवलम्ब्य निर्मितं V 58
तामपर्वधपरेऽपि तज्जना V 5
तारसंप्रथितालोक XV 1
तारासु लोलासु वराङ्गनानां VIII 12
तारुण्यपूर्णाः स्मरबोधघर्णा XVI 66
तारुण्यारुण्यमालोक्य XII 56
तालैर्विशालैः पणदैश्च रत्न II 45
तां विदन्ति परविद्ययाद्यया V 19
तां शनैश्चरं इमां शनैः शनैः V 32
तां समाधिषु हतासमाधय V 14
तां स्वप्रकाशैर्काविशद्देहां III 17
तिग्मभानहिमभानतर्जनी V 39
तुलानाप्तेरुर्वोर्वरमजनि मोचा विनिमया IV 217
तुलां बालायेण श्रयितुमिव केकी जलधृति IV 39
तुष्टिं प्लुष्टमपि प्रकृष्टविलसत्संघर्षयोरेककां I 27
तृणं प्रतीच्छ प्रसरोति भाषा II 44
तृतीयाक्ष्यम्भोजं यदिह सततं निर्नीर्मापित IV 67
तृप्तं सपर्याभिरनुत्तराभि XVI 76
तेजसो रोचते काचि IX 83

- ते ते हता दैत्यवरा ययापि XIII 32
 तेनाक्षराणि सलोक्य XII 82
 तैरङ्गरागैर्विमलैश्च माल्यै II 12
 तौ यस्याप्यरविन्दनाभिरभितः किं वारविन्दासनो I 82
 त्याज्यं च राज्यं सुधियोऽथ देवसे VI 54
 त्रयः काला विभासन्ते XIV 37
 त्रिकालास्त्रिलोकास्त्रिवेदस्त्रिदेवा X 52
 त्रिकोणे विन्दुरूपस्था XIII 61
 त्रिचक्रात् कन्दपस्तदतुलनितम्बद्वयकृती IV 214
 त्रिदेवी यद्गुणान् वीक्ष्य XIII 34
 त्रिधाम्नां किं पालीं विशदकिरणां वीक्ष्य तमसा IV 82
 त्रिधा विधायेशमजं समस्तं XI 84
 त्रिनेत्रैर्युक्तं मामतिशयितुमेभ्यः परमृत IV 86
 त्रिपुरेति शिवां ध्यायन् VI 31
 त्रिवीजविषया त्रिधा नियमिता त्रिवेदश्रुता IX 11
 त्रिभिर्गान्तीं मार्गैर्मम शिरस आलोक्य यमुना III 108
 त्रिलोका भान्ति तस्याग्रे X 51
 त्रिलोकेभ्योऽपास्तं कर्चतिमिरराजं त्रिभिरर IV 40
 त्रिलोचनोऽप्यस्तविषत्कालेऽपि XIII 84
 त्रिविक्रमनिषिद्धान्य XIII 73
 त्रिवेणीमालोक्याम्बुनिधिरपि नाभिर्वलिमयी IV 199
 त्रैगुण्यमालिन्यहतास्त्रिदेवा XII 3
 त्वं कामधेनुः प्रार्थिता निकामं VII 79
 त्वं तु केवलमनन्यसंश्रय V 77
 त्वमत्र चादायकतामवाप्तः III 12
 त्वमीशि कारुण्यनिधिनंवापि XV 20
 त्वमेव कोलरूपासी XV 16
 त्वमेवाद्यन्तहीना यदु XI 61
 त्वं सत्कृतिर्यदि गता हृदि सहयात् X 48

- त्वां नादभलिप्रविभागगम्यं III 72
 त्वां प्राणनं प्राणवतां बलानां III 66
 त्वां रूपवन्तोऽपि च वायवेण III 91
 दक्षा स्वात्माच्छादनक्रीडिते IX 88
 दण्डार्दण्डहताखिलाभनिपतत्तारानुकीर्णा पुरा VII 84
 ददसीश्वरी यत् सदा भोगयोग्यं XIII 5
 ददास्यभीप्सितां सिद्धिं XI 65
 दन्तिवक्त्रेऽपि षड्वक्त्रे XV 51
 दशधा प्रविभज्यात्म X 97
 दशाभिः षोडशाधारे VIII 42
 दहेदेकः कथं शीघ्रं XIV 83
 दात्री वरस्यासि महेश्वरी त्वं VIII 91
 दारवराः कुचरोचितहारा VIII 80
 दासाणुदासः स्पृहयालुरस्मि III 119
 दिगम्बरा दिक्षु वरा अजस्र XI 15
 दिग्देशकालाकलनाकलाज II 56
 दिग्वस्त्रपतिवस्त्राद्यै VII 4
 दिनस्थाय्यारक्त्य तदपि मृदतादुररहितं IV 224
 दिने दिनेऽप्येवमखण्डभक्त्या II 51
 दिने दिने यज्वरैरजस्र II 20
 दिव्याश्रये क्वापि शिलाजलेषु III 89
 दिशां षड्क्तावङ्घ्री सकलमभिनीराजनाधिया IV 227
 दिशि देशे कृती काले XV 70
 दीर्घभूलतिका दीर्घ XIV 99
 दुःखशृङ्खलाभिः कलितोऽपि दुर्गे XVI 46
 दुरवाप्यं कथं ते ते X 41
 दुरानतिः स्थिता यस्य XV 78
 दुर्गमैरागमैर्गम्य IX 7
 दुर्गेष्वगेष्वप्यतिदुस्तरेषु XII 96

- दुर्लक्ष्यीकृतदुर्लक्ष्या XII 14
 दुर्लभं मानवं देहं VII 64
 दुष्टत्वं यन्न नष्टं स्यात् VIII 21
 दुष्टमेत्यापि तमः पुनः पुनः XI 12
 दृगादेरङ्गस्य श्रियमपि न यात्यंशविषयां IV 151
 दृष्टा दृष्टिरभीष्टदा कृतधिया यस्याभिया सच्छ्रिया I 41
 दृष्टिः स्थिरा तस्य विनैव दृश्यं IX 59
 दृष्ट्वा विधुं व्यात्तमुखाश्वकोरा VI 64
 दृष्ट्वा शास्त्राण्यपि गुरुवरादन्वहं लोकरीति XI 96
 दृष्ट्यैव यामृतानन्दं X 95
 दृष्ट्वेव यां स्वाभिमतैर्विसृष्टां XII 81
 देवदेव परमेश शंकर V 61
 देवा देववरं नमन्ति दितिजा दैत्येश्वरं I 23
 देवाः सर्वे ततः स्वं स्व XI 51
 देवेश्वरत्वे स दशत्वमाप्त III 36
 देव्यः परं भोगविनाकृतेहा XI 83
 देव्यासेव्या सदा देवै VI 88
 देशादिहान्यापि यदाप्तुकामः XVI 6
 देहादिकाश्चित्तमतः प्रधानं III 30
 देहादिभूमावपि व्याप्तमुपा III 100
 देहे गृहे वा लिखितोऽपि यत्र XVI 70
 देहेन गेहेन च संश्रयोऽपि XI 27
 दीर्हन्निणी सतां मान्या XIV 64
 द्युते रणे बाधिकृतौ विवादे XVI 65
 द्रव्येण केचित्तपसापि केचित् X 39
 द्वन्द्वानि यानीह न जातु सन्धि XVI 45
 द्विधा भूता विधत्ते या IX 45
 द्विविधं पौरुषं देवी VIII 7
 द्वैधं राजविराजिताः प्रथिततां द्वात्रिंशदशैर्गताः I 64

- धनदासि यदि त्वमीशि तादृग् XI 80
 धनान् केशानेतास्तुल्यितुमिवाटोपविकटा IV 45
 धनर्याष्टजयत्येषा XV 76
 धन्याः केऽपि प्राथितयशसः पुण्यपुण्यैकगणया XVI 79
 धन्या सा वीरमातैका XV 84
 धन्याः स्मः कृतकृत्याः स्मो XV 100
 धन्यास्य माता स्वकुलं च धन्य X 27
 धरित्रीशानत्वं निखिलमतिहीनप्रतिभयं XII 68
 धर्माब्धीन्दः कर्मसीमार्दिब्रन्द VII 29
 धर्मेश्वरं जातु निरस्तवीर्यं II 21
 धात्रादयोऽपि यां नैव VIII 15
 धात्रादीनपि हेतिलेशजनिस्पर्शाद्विमोहं तय I 68
 धावन्त्यभिमूलं दैत्य XV 15
 ध्यात्वा यां विधिना हत्वा VII 16
 ध्यानपाठजपहोमतर्पणैः V 86
 ध्यानादतप्ताञ्जु शिवमाकृतीशं II 15
 ध्यानादिभिर्गदं हन्ति IX 69
 ध्यानाद्यदीयात् समावाप्य दीप्ते IX 16
 ध्यायन्ति यां द्विजवराः परहर्षपूर्णं X 49
 ध्यायन्ति यामणौ चित्ते XV 3
 ध्यायन्तो यां धीरवीरा व्यथन्ते VIII 77
 ध्यायन् ध्यायन् सदा कोटि XI 88
 ध्यायस्तां यज्ञविद्योति VI 36
 ध्येया चतुर्वर्णाजनैः क्रमेण VIII 84
 ध्रुवं स्रगेव सा देवी XIV 53
 न किङ्करा दूरमपि स्तवन्तं XVI 74
 नकलीनोऽपि दर्देहो XIII 77
 नखाग्रैरादेशं दशादिर्गाधिपानां वितनुतः IV 229
 नगाः कसुमवर्णैः सततगाश्च संवीजनैः VIII 45

- न चित्रं लावण्यामृतसरसि हंसेन वदने IV 110
 न जितो मदनेनापि सदा XII 65
 न त्वं यदि त्वमसि तत्तदसीति नाथो X 53
 ननायोतिरयोनिश्च VIII 37
 नन्दनाद्यात्मभावेन VI 34
 नन्दन्ति नृत्यान्ति च केकिनो यां IX 24
 नन्दिकेश्वर तदित्थमद्भुतं V 84
 नन्दिकेश्वर परापरमिमां V 59
 नन्दिकेश्वर पराप्यभूद् भवान् V 75
 नन्दीश्वरेणाभ्यनयत्त इत्थं III 121
 न परापरस्तैकान्तं VII 68
 न पर्याप्तं पद्म कुवलयमपि प्राप्तमपमां IV 94
 न पादेशवेतौ नयनकरपस्पधर्नविघ्ना IV 226
 न बाणवीरादिककीलनं वा XVI 71
 न मुक्तिभाजोऽपि न भक्तिभाजो VII 69
 नमो नमस्तेऽस्त नमो नमस्ते III 1
 न यः प्राणायामैर्विविधैर्विधवन्धातिगहनैः IV 8
 न यानु हातं कोऽपि प्रभवति सुदुर्भावाविषमा VI 93
 न यैर्लोभः कदाचिच्च VII 15
 न यैर्विहीनोऽनुगुणत्वमेति XVI 16
 नरानु वहति या माता VII 50
 न रामवद्वारजमात्मजोत्थं XVI 47
 नरेषु नारीष्वहतां विदित्वा VI 82
 न विलोक्य जनो मनोऽपरत्र प्र VI 51
 न विस्मरेत् संश्रुतमश्रुतं च XVI 53
 नवेक्षन्ती नाथानकथपरिपाय्या स्वस्वाविषये IV 11
 न मुरी नासुरी नान्या XIV 17
 न सूर्यचन्द्रो नच पद्मवन्ही VIII 1
 नाकगा मधवदादिपार्त्तिका V 4

- नाडीषु मासेषु दिनेषु मध्ये VIII 96
 नानन्दं नन्दनोद्यान VI 33
 नानाकारविकारौघं XV 56
 नानाकृतिर्गन्धविजृम्भिताशा XIII 7
 नानागन्धाष्टगन्धत्व VIII 31
 नानाग्राह्योपहारेण XII 19
 नानाभावभवं प्रभावविशदं शक्त्यादिसंग्रथ I 63
 नानावाहनसंवाह्या X 26
 नानुयोक्तुमभवन् क्षमाः परे V 76
 नानीषधादिर्विधिमप्यधिकं विदित्वा X 17
 नान्यत्स्तोत्रं परतरमतः कीर्तितं नापरो वा XVI 18
 नावाभावेषु या नाना XII 27
 नाम्नां सहस्रमिदमीरितमीश्वरेण XVI 77
 नाराधिता स्वयं यत्सा VIII 94
 नारीभिरालिङ्गितवामभागा III 90
 नारीशतरतासक्तो XI 68
 नाविरक्तो विरक्तो न XV 99
 नासाश्वासभवोऽपि यस्य विभवः सौगन्ध्यबन्धेतरः I 47
 नासिका जडरूपाणि VIII 30
 निग्रहेऽपि जगतामनुग्रहे V 31
 निजादृष्टासैर्विहितप्रकाश IX 19
 निजानन्दस्यन्दोद्वमनमतिगाढं विद्रधती IV 15
 निजे दृष्ट्वा व्यथ्रं त्रिनयनकृतं शैवमालके IV 147
 निजोद्योतप्रोतप्रकृतिमुखसादाशिवपदा IV 7
 नितम्बाभ्यामस्यां विततवितताभ्यां न कटका IV 211
 नितम्बौ किं नाभीसरसि बलिनाल्यन्तरगतौ IV 213
 नितान्तं दःशान्तो भजति विजितश्चित्ततरंगो VI 16
 नित्यं कमलमालाभिः XV 13
 नित्यं विमुक्तोऽपि ययैष बद्ध IX 75

- नित्ये नैमित्तिके काम्ये XIV 56
 नित्योदितस्ते महिमा हि मत्व III 6
 निधिं निधीनां विपदां विपत्तिं III 67
 निधिरूपा ददात्वेषा XV 22
 निमेषं वौन्मेषं प्रतिवहत एतौ रविबिध IV 68
 निरस्तसवेष्टनमासनाग्रा II 41
 निराधाराखिलाधारो VI 109
 निराभासं च यद्भासा XII 60
 निराभासोऽप्यादावहमिति सामाभास्य विविधैः VI 5
 निरालम्बे मार्गेऽनिशमपरि जाग्रद्व्रततया IV 210
 निरन्धनः कथं दीप्त XIV 80
 निरिष्टापि तपोनिष्ठा IX 53
 निरुद्वेगं निरुद्वेगं X 60
 निर्गुणां गुणगणैरलङ्घितां V 28
 निर्णीत एवं शिव एव साक्षात् III 31
 निर्धर्मस्वात्मभावस्थ X 31
 निर्धातुर्धातुमच्छृङ्ग IX 57
 निर्भिन्ति निश्चित्रमयं विचित्रं XIII 60
 निर्भिन्ति निरुपादान VI 47
 निर्वासनावासितवासनानां III 82
 निशासु या गोपितस्वरूपतो XIII 12
 निःशेषा यां जनाः श्रित्वा IX 42
 निश्चला या त्रिधा बद्धा X 79
 निश्चेत्यापि विचेयभावकलनाभासस्वरूपेव या VI 6
 निषण्णा पण्णामप्यपरि कटकानामधवता VI 25
 निष्कामो वा सकामो वा XII 5
 निषेधसिद्धी भवितां समर्था IX 25
 निष्कलेशपाशः शमिताखिलाशो VII 9
 नीतः सम्भो गयैकत्व IX 15

- नीरजस्कः सदोजस्को XIII 31
नीराजितपदद्वन्द्वो VII 85
नीलादिकानां च सुखादिकानां III 101
नृत्यन्तीं यां वीक्ष्य संख्यप्रदेशे XII 49
नृप एकः कथं सर्वाधु VII 47
नृपवश्यकरी हितास्ति यस्मै X 20
नृपादपि प्राप्तबलान्न भीती XVI 39
नेत्रेश मन्त्राधिमहेशमन्त्र II 54
नोद्योगिता न प्रभुता न वा गी XII 63
नो यां विनाप्यसुमती रसदास्तिसृष्टि IX 30
नो विधेर्न नृहरेहरिर्न वा V 62
न्यञ्चन्त्यञ्चदुदञ्चितभूलतिका रामा विपश्चीस्वनाः XII 90
पञ्चकृत्यकृतः शम्भोः XV 86
पञ्चाम्नायमयी महाद्वयनयध्येया न देयासतां I 66
पञ्चाशद्वर्णबीजैर्यां IX 35
पटु नटं चेतकनाटकानां III 83
पठेदनुज्ञामवलम्ब्य भक्त्या XVI 2
पठ्यते मन्त्रविद्वद्भिः XIV 55
पतत्पतङ्गस्य गतिं द्युतिं च VII 65
पतिव्रता त्वं वद निर्णयोऽस्ति VII 52
पत्राणि नानाविधनानुकृत्य III 75
पदाधीशावेतौ यदत इह पाष्णी अनुगतौ IV 228
पदानि वर्णेश्च पदैश्च वाक्यं XV 25
पद्मसूर्यादयो बन्धु VI 41
पद्मेशपद्मोद्भवपद्मबन्धु VII 3
परं काष्ण्यं तेभ्यो निजकरणतः प्राप्य मुदितं IV 79
परत्र भ्रमरं फुल्ला VIII 46
परमतुलमनन्तं बोधयत्यात्मभावं VI 7
पराङ्मं मे स्वाङ्गोत्तमसहजशृङ्गारसुभगा IV 1

- परात्मतन्त्रत्वकलाबलेन III 98
 परादिदेवीश्वर तद्विकास II 53
 परादिरूपा कृतभेदभेदा XI 95
 परापरत्वेन विभाति काचित् XIII 37
 परा फुल्ला दृष्टिस्त्रिविधवपुषादक्षविषये IV 130
 परा मन्त्रविदां वेद्या XIII 89
 परामृतरसास्वाद XV 40
 परा या चिद्रूपा स्फुरितविभवान्तः स्मृतवती VI 10
 परो यस्यां सदा तिष्ठ X 80
 पवनो वाति निष्पादो XIII 19
 पादाभ्यां नु विचिन्त्य पद्ममुदितं सस्पर्धितुं सर्वदा I 77
 पापापापमयं पापं X 72
 पाशभृद्विषयो यापि VII 35
 पितरोऽर्द्धविषया XIV 57
 पिनाकशार्ङ्गचापाभ्यां— VIII 52
 पीता पतिकपर्देन VIII 13
 पीताभिलोहिताभिश्च IX 39
 पुत्रार्थिनः पुत्रवतामधीशा XVI 34
 पुण्यकर्मचितनामधामभिः V 41
 पुनः सा स्वाहन्ताकर्वालितनूमाप्यतिरसात् IV 5
 पुनामभीतेर्हीतहेतवो ये XVI 26
 पुरा सुरभिरूपेण XV 74
 पुरुषाशास्त्यलङ्घयेयं XV 60
 पुरो निविष्टः स्तुतिपाठकस्य XVI 4
 पुष्करध्वनिर्वितीर्णमानसा XII 97
 पुष्पवाणापि या चक्र VIII 51
 पूर्वं कर्मगणेन कामकलया व्यक्तेन बन्धातुरं I 57
 पूर्वदेवनिवहोऽपि तामिमां V 13
 पूर्वदेवपरिवञ्चनाञ्चित V 33

- पूर्व निजाशं मखतो दधानं III 64
 पूर्व मध्यगतं न कोऽपि यमलं यस्या विवेक्तुं ततो XI 59
 पूर्वमेव तपसाऽस्मि तोषितो V 78
 पूर्वं स्वकुम्भद्युतिमानमत्ताः VIII 86
 पृथक् पृथक् स्वलीलायै VI 43
 पृष्टं त्वया नन्दिक साधु साधु III 122
 प्रकाशमयविग्रहा भवति हन्त सौदामिनी XII 2
 प्रकाशयैक्यात् सिद्धिं घटयति चिदात्मा घटयितुं VI 17
 प्रकृताप्रकृतप्रजा XIV 49
 प्रकृत्यधीनाखिलकार्यमन्यं III 55
 प्रचेता अचलावासो XIV 46
 प्रचेता जडाराजोऽपि XV 12
 प्रतिस्वं धामेशैस्त्रिभिरुदयदिष्टे त्रिभुवनात् IV 41
 प्रतिस्वयुक्तं स्वरमण्डलाद्यं (ण्यं) III 76
 प्रतीकैरातोद्याकृतिमुपदिशन्ती गुणिजनैः IV 141
 प्रत्प्रभृत्यनवमं क्षमं समं V 47
 प्रत्यक्षतो हविर्भोक्तुं VI 78
 प्रत्येयविज्ञानमहप्रतीतेरजं III 50
 प्रधिहीनरथोऽनुरु VIII 44
 प्रबलबलविलासशालिनोऽपि XIII 20
 प्रभाज्योत्सनासक्ताविह रविविधु वीक्ष बलिनी I 106
 प्रभवप्रमुखज्ञान X 61
 प्रयातः खञ्जत्वं तुल्यितुमिमे खञ्जनपतनु IV 97
 प्रयोगसंहारविभागदक्ष II 43
 प्रवालो बालोऽस्यास्तुल्यितमिमानु हस्तनृपती IV 173
 प्रवालोऽस्या बालो द्रुमसमुदितो यत् तुल्यितुं I 126
 प्रविश्या तः केशान् मम मन उपात्तोत्तममुख IV 57
 प्रसादं कुरुषे त्वं चेद् IX 66
 प्रसाद्यैतान् बालास्तिमिरवपुषः स्वेदसलित्प IV 42

- प्रसिद्धं वाक्सिद्धिप्रभवतरुजं श्रीफलमिह IV 180
 प्रसूते हूतेन प्रतिनियतरूपेण च परा VI 11
 प्रस्तोतुं शक्यते केन VI 50
 प्राक्तनाद्यतनी वापि XV.26
 प्रागपि प्रतिमुहः प्रभुस्मृते V 69
 प्राणसंयमनतत्परा परा XI 69
 प्राणादिसङ्कोचमतिः स एको III 32
 प्राणिनां सततजीवसाक्षिणीं V 9
 प्राणे कंचन चित्तभूमिषु परे केचिच्च बुद्धावह I 60
 प्राधान्यपक्षे स्वाचितः कदाचि III 26
 प्राप्य सर्वतत्त्वानि XIII 44
 प्राप्नुवन्ति यतः सर्वा XIII 70
 प्रामाण्योचितमेयभास्कररुचः सन्देहमन्धं तम I 58
 प्रियप्रियेतिवाक्तुष्टा VIII 75
 प्रियाष्टमूर्तेर्दशमूर्तिनापि XV 21
 प्रीतिमालोक्य नागेषु XIII 63
 प्रेतनाथाः शिवोत्तुंग X 84
 प्रेतान् पञ्च विलोक्य पद्मजमुखान् सस्वैककर्माक्षमाञ् I 65
 प्रोक्षितो अपि मेघेन XIV 93
 बद्ध्व वासुकिना पिनाकधनुषा शूलस्य मूले गुरु I 12
 बध्नन्ति रक्षाविधये य एनं XVI 63
 बलिप्रिया जयत्येषा XIV 52
 बहिर्मुखगणस्यैषा XIV 54
 बहिर्मुखं भाति यदा यदेदं III 102
 बहिर्वर्णेनैवारुणमलिकनेत्रस्थितामिमं IV 66
 बहिष्कृतं चापि ययदे मात्म VIII 88
 बहुत्वं यान्त्यपि स्वीयं X 81
 बहुदल भावनसंकुलभावा IX 91
 बहुभ्यो बहुभी रूपे IX 55

- बहनु यनो हत्वा धृतबहकलङ्कं घनरिदं IV 78
 बह्वात्मजोऽनादरकृत् प्रजेशो XI 86
 बाधते न क्षुधा तृष्णा X 64
 बालसूर्यकिरणाम्बरा XII 45
 बाला इवाखिला लोका XI 23
 बालातपप्रकसंकरोचमान XII 23
 बालिकेव कृतवस्त्रपत्रिका X 58
 बालो मृदः किञ्चन वा विधातु IX 86
 बिन्दुमाविरुपकृत्य बीजतः V 51
 बीजं कदाचिदापि नीरदनीरपूर VI 73
 बीजमङ्कुरतां याति X 1
 बीजमदभृतकलं करोति या XII 16
 बीजवद् वहति यान्तरा XIV 35
 बीजानामपि या बीज VI 48
 बीजैर्जप्ता दशाभिरतला पश्चामिधैस्तमोति XI 57
 बद्धा गुरुर्पादितेन IX 34
 बद्धिदासि किल चेत्तदीशि मे IX 26
 बद्धैः पावत्येषा वरमभिहिता तद्यत उरः IV 185
 बोधतर्जितजगत्पशाचिकां V 27
 बौद्धैर्बद्धिमवोक्षतुं विरचिताशीतमंतानां चतुः I 59
 ब्रह्मरन्ध्रगता भक्त VII 73
 ब्रह्मलोकविषया सरस्वती V 2
 ब्रह्मा कथं कथमपि प्रभुरदभृतं यः XI 26
 ब्रह्माणं परिलोक्य लोकरचनाचातुर्यरीतेः पतिः I 13
 ब्रह्माण्डमण्डलं व्याप्य XIV 91
 ब्रह्माण्डादृढस्फण्डस्फण्डघटनासंघट्टनोद्दण्डितं I 804
 ब्रह्मादितः सकलबुद्धिवतामधीशा IX 3
 ब्रह्मादितो यापि पिपीलिकान्तं XIII 48
 ब्रह्मादिबीजैकविधेयसर्गं III 68

- ब्रह्मादिलोकस्थितिमप्युपेक्षे XI 58
 ब्रह्माद्या अपि पञ्च मुण्डविषया द्रष्टुं न शक्ता इवा VI 102
 ब्रह्माध्येत्री ब्रह्मवक्त्रासनस्था X 33
 ब्राह्मे समुत्थाय मुहूर्तवर्ये II 3
 भक्तानां कसुमं वज्रं VII 82
 भक्ता यस्या अन्यतः स्युर्विरक्ता VIII 8
 भक्तो यदीयो जनमध्यवर्ती VIII 85
 भक्त्य प्रसादीकृत मित्रसंज्ञं II 25
 भक्त्या प्रसादीकृतमेरुलङ्कं III 84
 भजतो यां क्षणेनैव IX 17
 भजन् केशेशानान् विमलवितुलान् केशपतितां IV 33
 भजन् पादौः पादौ भजति परमं तन्निजपदं IV 230
 भद्रं ध्याता नतनु तनुतेऽहंकृतिं वा तनुया X 45
 भयात् त्रातुं फलं दातुं IX 53
 भवभावविरक्तभावभक्त्या VIII 50
 भवभोगरसतापि XI 2
 भवसागरतारिणी XIV 8
 भवेन्न चेद् वृष्यस्यन्ती XIV 32
 भातः कदापि कुत्रापि VI 81
 भालान्तरायातललल्ललन्तिका X 67
 भावयोगतपःकर्म VII 90
 भावस्य सर्वस्य लयेऽनुभाव्यं III 45
 भावाभावाविनाभावा XIV 3
 भास्करश्च निजलोकभासितो V 35
 भिक्षाटनस्वभावोऽपि XIII 52
 भिक्षुत्वं वितनोति XII 88
 भूजानां चातुर्यादधिगतकरालम्ब उदितः VI 166
 भूजानामाश्लेषं कुचयुगमिदं पश्यदुत किं IV 177
 भूजानां रक्षासु प्रथितपिभवानां त्रिजगते IV 175

- भुजाभ्यामाश्लेषात् परभुजयुगं स्वं प्रकटितं IV 167
 भुजेभ्यो वैतस्याः कृतवसतिराप्तं भुजगतिं IV 168
 भुसण्डकाकः सदयो यदीयां VIII 68
 भूतत्वं नास्तिकानां विदि सुगतमते चञ्चलज्ञानभावं XII 98
 भूतभूतिविभवां भवाभवां V 26
 भूधृतत्वविदिताश्च भूतले V 44
 भूमिगानां कथं वश्या IX 74
 भूमिव्याप्ता ब्रह्मरूपा X 2
 भूयोऽपि भूयोऽपि चिदेकताया III 111
 भैरवं वपुर्वेक्ष्य तेऽप्यहो V 68
 भोवन्नादिवाताकल भोग्यभोक्तः II 71
 भ्रमन् बुद्ध्या सिंहोऽप्यदरमुपमातुं समुदितः IV 205
 भ्रमरोऽपि सदा दिक्षु VIII 63
 भ्रुवावग्रे भ्रुने युगपदपयातेऽस्य शरणं IV 87
 मङ्गलो गलितगाल्यमङ्गलो V 34
 मतं प्रथितवाद्भश्च VI 42
 मत्सुधास्वादवाक्येन XIII 57
 मदनोऽप्यहमत्र योगिनाथ VIII 98
 मदर्थोऽस्या यस्मात् परम उदितो वार्थरचना IV 142
 मध्येबिन्दुविभाजितं गिरिजया पुण्यैरगण्यैर्जितं I 67
 मनोबालं दोलायितमलकजालेन चलता IV 111
 मनोवपुर्नीलसुखादिकस्य III 10
 मन्त्रमाता सधोषेण IX 23
 मन्त्रैर्न नौषधिमयैर्विविधैः प्रयोगैः IX 82
 मन्मथोऽपि मनो हर्तुं XII 8
 मयीव सापि फुल्लास्तु XIV 4
 मर्त्यमत्र मृतजीवनाद्यया V 15
 मर्त्यो रामो वानरेन्द्रेः सनाथाः XI 5
 मलावृतः संसरते तदैव III 105

- महाकालेशत्वं मम निरुपमं काण्यमचलं IV 30
 महाद्वये दर्शनराजराजे III 2
 महामारी महादेवी XI 28
 महामोसरसक्षीवा XII 48
 महार्हाभूषणा स्वेन X 100
 महार्हाम्बरशोभाद्वया XII 11
 महाविषाकृशं दूराद् XV 11
 महाहन्तासारे गहनतिमिराटोपमिहिरे IV 3
 महीं तोये तोयं हुतवहपदे तं च पवने IV 10
 मादृहासेन मेऽस्त्वेष VI 70
 मातङ्गानां सेविता दुष्कलङ्क VIII 49
 मात्राङ्कुरा वर्णदला च पादX 7
 माधुर्यसौगन्ध्याविलोभितालिर् XIII 91
 मानवाश्च भुवि सत्त्वमानिनो V 43
 मायया नियतिकालरागिता V 54
 मायानिशा यतो नाम् XI 18
 मायानिशि स्वप्नगतैरलक्ष्या XI 13
 माया माया ज्ञानगाया विपक्षः VII 98
 मायाविभिन्नात्मविदः सदैव XI 85
 मायोररीकारक मारजीव II 66
 मायोर्ध्वसंशुद्धविबोधकर्तुं II 64
 मारणेनासुराणां या VII 80
 मिथोऽतिरक्तौ यदि कौचनैक्यं VII 88
 मीयते केन सा देवी X 88
 मीयते केन सा माया XII 94
 मीयते केन सा श्यामा XV 23
 मुक्ताललन्तिकं वक्त्रं X 14
 मुखं सम्राट् सत्यं त्रिभुवनवरस्त्रीमुखनृपान् IV 159
 मण्डप्रयोग संलक्ष्या XII 30

- मूहुः प्रणुन्नेन च नो मयोत्त III 123
 मूर्धाभिषिक्तं त्रिदशाधिराज्ये III 61
 मूर्ध्नि किं स विधुः पूर्णा VI 61
 मूर्ध्नो देवनदी वहत्यविरतं यस्य प्रशस्यप्रथा I 24
 मूलाधारेऽस्ति वसुधा VI 105
 मूले चक्रे तेजसो मण्डले वा IX 9
 मृगाः खगा नागवराश्च भावं X 74
 मृणाल्यन्तश्छिद्रानधिगतवतीमां भुजकलां VI 169
 मैनाकपुत्रस्य यदापमेना XI 98
 मोक्षदासि किल शैवशासने XI 82
 मोहप्रहारसंहार VIII 76
 मोहप्रहारिका पूर्ण VII 18
 मोहितः स यया सत्य XV 7
 यकं बाणं दर्शयन्ती क्षिपन्ती VIII 73
 यः किं पार्श्वगयोर्विधूष्णकरयोर्धाम्ना समं वह्निना I 15
 यक्षकर्मविलेपनादिव V 25
 यक्षिणीप्रभुमधीनरूपिणी V 10
 यच्चक्षुर्विषयप्राप्तं VIII 27
 यच्छीर्षस्थितगाङ्गवारिनिकटे संवासतोऽभ्यासवान् I 31
 यज्जना जनतां ज्ञान XIV 79
 यज्जानू परिवर्तुलौ सुविप्लावग्रे नमन्तावलं I 75
 यज्जनस्य भवेद् ब्रुहि XIII 42
 यत् आविर्भवन्येताः XI 21
 यत्कटाक्षरसास्वाद XIII 6
 यत्कलानिधिरिहाङ्कवान् गदी VIII 65
 यत्कलैका त्रिलोकीयं X 63
 यत्कलैका त्रिलोकीयं XV 44
 यत् कुमारगणपादिमैरपि V 70
 यत्कृपातो विभागेन XIV 96

- यत्क्षोभितान्तःकरणे Sतिभार XVI 5
 यत्तामवाप्तुं धनिनोऽपि खिन्ना XVI 12
 यत्पादरजसा स्पृष्टं VIII 28
 यत्पादाम्बुजराजयुग्मममलं नित्यं प्रफुल्लं शिरो I 78
 यत्पादौ कमलोत्तमौ कमलजेनाराधितावाहितौ I 80
 यत्पादौ चिन्तयन् स्वकलितं वैकल्पिकं दुर्गणं I 83
 यत्पादौ हृदि सन्निधाय विधिवत् सिद्धादिविद्यानिधी I 81
 यत्प्रभावाद् भवोऽयं XIV 62
 यत्प्रयातकलनः स्वमीश्वरं V 87
 यत्प्रसत्त्वा श्रुतं वस्तु VII 21
 यत्प्रसादमाधिगत्य XIII 1
 यत्प्रसादात् कुबेरोऽपि XII 24
 यत्प्रसादात् कुबेरोऽपि XII 100
 यत्प्रसादान्मनुष्योऽपि IX 67
 यत्प्राप्तये ते मुनयोऽप्यनन्तं VII 44
 यत्र चित्रभटां कृष्णौ XII 87
 यत्र द्रष्टुमुपगता गतभया देवाधिदेवं शिवं I 4
 यत्राप्यद्भुतनर्माणं प्रवितते स्वस्वापिधानात्मके I 6
 यत्राप्यप्सरसो गिरीन्द्रतनयासन्दर्शनायागता I 16
 यत्रासते सर्वे इमे स्वरूपे II 6
 यत्रेन्द्रियैर्विषयशीघ्रस्मरन्भूतैः XIII 53
 यत्रैव यत्रैव मनो निमग्नं X 86
 यत्पोडशार्थप्रमया प्रमाता XIII 75
 यत्सत्कुक्षिगता विभाति च बलीभङ्गिर्मियोऽसङ्गमा I 74
 यत्सम्भृता एव सुपुण्यजन्या XVI 28
 यत्साक्ष्यविषयं शास्त्रं XIII 69
 यत्सिद्धमूर्तिः स्मृतद्रष्ट एव XVI 15
 यत्स्तन्यस्य स गोपालो X 66
 यथा तथा यत्र कुत्र XIII 14

- यथा नाभेर्विष्णोः कमलमुदभूद् बाह्यविषये IV 189
 यथा वहिर्भाति नृपः कलाभि X 22
 यथा ब्रह्मतामाप्य भूयो निवृत्ति XI 8
 यथोचिताचारगतिप्रगल्भा II 46
 यदग्रतो ज्योतिरिनादि नैतत् VI 95
 यदङ्गैकलावण्यपूरच्छटाभिः XV 2
 यदध्यासादसत्योऽपि VI 83
 यदन्तरा न क्षुधया तृषा वा IX 85
 यदपाङ्गाग्रयातोऽयं XI 46
 यदमलजलमोगाद्योगिसाम्राज्यमाप्त्वा VII 40
 यदंशगुणजानां च VI 55
 यदंशजातमप्येत VI 108
 यदंशवित्त्येह महामतिः स्या X 43
 यदश्वमेधयजाद्यै VII 17
 यदाकारं नहि स्तोतुं IX 79
 यदातुरः किं न करोति हीनो XVI 10
 यदा त्वं भवानी स्वयं देवदेवी XII 78
 यदाप्तसिद्धिं सृजनो जिताधिः VII 13
 यदालम्बात् संभाषणमपि जनो दोषगुणिभि VI 29
 यदालम्बाद् बाधा भवति न सदा दुर्जनभुज VI 19
 यदालोकात् स्तोकादपि सर्पादि जन्तोः पदि पदि VI 21
 यदावरणशक्तितो विविधवादबद्धादराः VI 106
 यदाश्रयात् पावक आश्रयाशो XIV 48
 यदासक्तो नक्तन्दिनमिनपदं तत्सुविपदं VI 13
 यदुपासकमेकं वा XIV 84
 यदुपासनया भिक्षु XIV 47
 यदुगर्धिनौ सोमरवी अपि द्राम XVI 11
 यदुगर्धन्तः क्षणं जीवन XIII 4
 यदुगर्भवासात् प्रतिमृक्तिमाप्त्वा XIV 14

- यद्व्याधिगतसुन्दरेन्दिरा VI 32
 यद्वयमाप्य जात्वेव XI 43
 यद्व्यावहमतिर्यथा तथा X 87
 यद्वर्शनादन्वयसंप्रचार XVI 27
 यद्वस्तैर्गलहस्तिता जलतया व्याप्ता ब्रजाः पाङ्कजाः I 71
 यद्व्यासेन दिनं रात्रि X 82
 यद्वीनकाले तनूजं च हित्वा XIII 18
 यद्वयानतः स्यात् त्रिविधा विशुद्धिः II 5
 यद्वयानां शिक्षार्थमिवेह मानसे XIII 10
 यद्वभक्तावाप्य सौभाग्यं VI 84
 यद्वभक्तवाणी मधुमाधुरीणां VI 100
 यद्वभागे वहते चन्द्रः XV 33
 यद्वभागे वहते सुरः XV 34
 यद्वभान्तरा राजवदत्र भाति XVI 23
 यद्वभालाग्निविलोलीकलविगलत्पीयूषदेहाकलः I 26
 यद्वभाले परितोऽतिभूतिरचनाशुक्ले विशालस्थले I 30
 यद्वभूतं न कदापि नैव च भवेत् कदापि वा नाधुना VI 86
 यद्वपि प्रभुरहस्यमदभूतं V 64
 यद्वप्यहं तत्त्वरहस्यमेतदा III 118
 यद्वस्ति यातनायाप्या XIII 79
 यद्वस्तयातं समवेक्ष्य खड्गं VIII 66
 यद्वच्च विमलां विशालतल्लिता स्तोतुं हि कस्यास्ति वाक् I 49
 यद्वाप्या उदितादिवाक्यरचनं शुद्धचेकहेतुप्रथं I 56
 यद्वाप्या नहि बालभङ्गिणि परं शिक्षापि संशिक्षते I 55
 यद्व्यासनामुपाधाय VIII 36
 यन्नासा नन सा प्रशान्तसुधियां भक्त्येकदृश्यान्तरी I 43
 यन्नासा नयनद्वयाभिललिता भुरेखिणी भासते I 45
 यन्नासा विलसत्त्रिकोणरचना द्वाभ्यां पटाभ्यां युता I 44
 यन्नेत्ररागसंलब्धः IX 73

- यन्नेत्राणि पवित्राचित्रविलसद्भामानि काम्यप्रथा I 39
 भ्रुवावपि जुटाजूटोऽपि भान्ति I 38
 यन्मात्राभ्यो ज्ञानकर्मकहेतु VI 104
 यन्मुक्ताहारशोभाभि VIII 62
 यन्मुखं कण्डलाश्लिष्टं XII 77
 यः पञ्चपथ्यामापि वा स्तवेशं XVI 54
 यर्मानियमभूतो यतोऽपि भीता VII 32
 यमाद् भ्रमात् ल्कमात् का VI 40
 यमाप्य तुच्छो भवद्बुद्बुदोऽयं XV 19
 यया ग्लौरप्यानन्दयति निखिल लोकमुदितो VI 22
 यया जनो मास्तर्दपितान्त XIII 49
 यया ते विधृता देव XV 17
 ययान्याः सम्पदस्तुच्छा VI 91
 ययापि सन्तः प्रतिपक्षभाव VI 94
 ययावतारं गतयादिराज IX 49
 ययावनद्वा अवशाः ह्यगेशा IX 94
 यया शन्यं पूर्णं भवति सहसा त्याप्तमकलं XII 17
 यया संसाद्य संसाद्य XV 80
 यया साक्षाज्यसम्भारः XIV 97
 ययेह राजैव विनैव राज्यं XVI 14
 यन्लोभसंक्षोभतचित्तवृत्तिः VI 65
 यं वा सारससमज्ज्वलं हिमगिरीशानान्मन्यामहे I 9
 यस्मिन् दिष्टेऽमृतान्नाद्य XIV 70
 यस्य यस्य प्रसन्ना त्वं X 12
 यस्य तृष्टा शिवा सत्यं XV 12
 यस्या उदयमायान्ति VIII 3
 यस्या दूर्गमपञ्चमार्गाविदया IX 43
 यस्या निमेषाल्लयमेति विश्व IX 10
 यस्या निःश्वासतो वेदाः X 38

- यस्याः पुरःसरा देवी XV 82
 यस्याः प्रीतिवशादस्थि VII 81
 यस्यां यथोचितं प्रोतं XII 15
 यस्यारालविशालपालियुगलं नीरन्ध्रवालाकुलं I 35
 यस्या विवतरूपेण XV 67
 यस्याः सर्वस्य शर्वत्वं XV 92
 यस्यैकस्य विशेषवेशवहुला मृत्युः स्फुरन्त्यः स्फुटं I 22
 या काचिद्राचितेतरेण हरते स्वात्मेतरत्वं परं XIV 25
 या कामिनीनां कमलाननना VII 94
 या कार्मिर्नाशिभ्यः सुषमां ददाति VIII 26
 या कुमारयाति कापि केवला XIII 97
 या कुलकलतुलास्थली तुला XIII 9
 याग्नीन्दुसूर्यकुण्डेषु VII 55
 या चिन्तितैव तनुते कृतिनाममन्द VI 69
 या तानि तानि जनयत्यबला बलेश XI 6
 याति तातपदवीं समाततां XII 28
 या तृष्टा स्वात्मसद्रत्न VIII 69
 यात्यतीव विवृतं मया हृद्यदः V 83
 यात्राविवाहादिषु यां प्रपूज्य XI 62
 या त्रिभिश्चरणैः षड्भिर् XV 30
 यादौ सप्तस्वरेष्वेका X 78
 याऽऽधारदारिद्र्यमपि प्रयातुं VIII 41
 यानङ्गुणार्गिशिरोवतंसकालिका ध्यातव्यं कामप्रदा VII 31
 या नादेन च चिन्दुनापि कलया भक्तं विरक्तं भवातु IX 90
 यानान्तरास्तजयति परेण XVI 22
 यानेन हासेन सभाषणेन XIII 51
 यां-नेन्द्रियाणि विषया न मनो न बद्धि IX 44
 यान्तर्दृश्या बहिर्गपि सदा निर्निमेषस्वदृष्टि XIII 38
 यान्यं स्मृता मुञ्चति सर्वबन्धाद् IX 78

- यां पाञ्चजन्येन तनोति देव XII 84
 या पूर्णचन्द्रप्रभामृतेन XII 34
 याप्तैव तनूते कचिद् XV 87
 या प्रत्यङ्गं दीपमालोदगते XII 12
 यां प्राप्यैवोत्तमगुरुपदानुग्रहाद् दुर्ग्रहात् XIII 59
 या वाणवर्षैः परमावृणोति VIII 70
 या बालतर्जितमयूरकचत्कलापा X 59
 या बोधिता सद्गुरुशासनेन VII 5
 या भव्यवर्गस्य मया गृहीता IV 232
 या भागलक्षणाविद्भिः XIV 87
 याऽभावमपि भावेन XIII 82
 यामनाहूय दक्षोऽपि XI 89
 यामाप्य पृषाप्रथितो हि भास्वाञ्जु XVI 17
 यामाराध्य निराधारो XV 14
 यामाराध्यातनुत मतिमान् कश्यपो वश्यभूति XII 61
 यामालोक्य विमोहान्ध X 13
 यामाश्रित्य सुखं शेते XIV 82
 या भूलोकाक्षिविषया VIII 23
 या यज्ञशीलैर्विलसद्विचित्र IX 72
 या योगिभिः पश्चिमरात्रकाले XI 29
 यार्धविलोकनं भाषणयानं VIII 47
 या वर्तते निगमकिङ्करता विहाये XII 41
 या वह्निनसंश्रया सर्वा IX 46
 या विघ्नेशजनेशकेशवाहरान्माध्यात्मसद्देशिकैः VII 95
 यां विजाय तृणायन्ते XV 71
 यां विना न सद्दशोऽपि भूषया IX 96
 या विभज्य दिने रात्रौ VIII 22
 यां वीक्ष्य भीतवदजः पिदधौ स्वमब्जे XII 53
 या वीक्ष्यैव सदृष्टोऽपि XIV 9

- या वेदं वेदं निखिलं न जातु XI 47
 या व्याप्यैतत् सकलमकलं सर्वतो XIII 58
 या षड्विधाष्टादशतां विगाहते VIII 29
 या स्वाभासाविलासतो विदधती शैलोपलं चेन्द्रियं VI 96
 या हन्त संगमयते सुसमाधिलक्ष्म्या XI 7
 युक्तो यया तत्क्षणभंगुरं च IX 58
 युक्त्याभिभजिता मुक्ति IX 54
 योपिङ्गलयोगता वितनते सृष्टि व्यवस्थामयी IX 33
 येनापि केनापि युतं तदीयं XIII 17
 येनावृतः किञ्चन संविधातुं XVI 38
 येनावृत्ताक्षो न परात्मभावं X 96
 येनैव शर्मह परत्र वा स्यातु XVI 35
 येयं देवी द्यौरिति श्रूयतेऽन्यैः XII 7
 येयं देवी पराख्याता XI 54
 यैकापि पञ्चधात्मानं X 57
 यैकाप्यनेकाङ्गमिदं विधातुं VIII 40
 येकैव षड्विधं भावं XIV 6
 यैराक्रान्तः स्वविषयसुखं वेद दुःखं मनुष्यो IX 62
 येस्तर्जितो दुःखमिहानुभूङ्क्ते XVI 21
 योगीश्वरकलां यान्ति X 16
 योऽन्तोऽस्ति योऽन्तं विदधाति योऽन्त्य VIII 100
 योन्यात्मविन्दुः परमद्वयेव XVI 49
 यो वा मेरुगिरीश्वराल्लघुतरोऽप्युच्चैस्तरां भासते I 10
 यो वा ध्वजाद्येषु पदेषु संख्यं XVI 68
 रक्ताम्बरधरेत्यस्या VIII 53
 रक्षायै सर्वभक्तानां VII 91
 रक्षाविधानाय पुरा पुराणां VI 66
 राजेराजरराजि XIV 23
 रणे वने वा गहने जनानां VIII 81

- रतिरागविर्वाद्धिनी यमारा XIV 26
 रतौ रक्तचितोऽङ्गहानि कदाचिद् VIII 18
 रदास्तक्या द्वैधं कृतवसतयः षोडशपदै IV 135
 रदैर्द्वात्रिंशद्भिः परिकलिततत्तत्त्वकलनैः IV 136
 रहस्यं मेऽप्येतत् परहृदि विदित्वापि भवता IV 25
 राजराजेश्वरी राज IX 31
 रिपोर्नं दृष्टान्न नृपान्न तेषां XVI 64
 रीत्योत्थानं प्रापिता भक्तवयै X 75
 रुद्रान् समुद्रानिव सदगुणानां II 26
 रूपं निजं दग्धतनुश्च भयः IX 2
 रूपेण रत्या अपि जैत्रदेहा XVI 36
 रोदितीव निशि सप्तताजितं XI 11
 रोद्धुं यां नैव शेकुर्विधर्वाधकथा योगसेवादियत्नैः VIII 33
 रोहिणीरमणशेखरोज्ज्वला XIV 13
 लब्ध्वा यां सत्यसन्धाः परगुरुदयया सृष्टिबीजैर्कचिन्ता VIII 43
 ललन्तीव्याजेनाहिमहिमकरग्राससभया IV 49
 लाङ्गुलविक्षेपविभेदिताभ्रमभ्रे II 38
 लीला किं वर्ण्यते तस्या VII 11
 लीलाविध्वस्तनागेन्द्र XIII 83
 लोकलोकसमालोक XIII 41
 लोकस्य शोकः परिलोक्य एव XIII 26
 लोकातिशायि प्रविलोक्य लक्ष्मीबलं III 38
 लोके लोके सुकृतिर्कृतिभिः सेत्यते यादिशक्तिः XVI 81
 लोक्यं समालोकयतापि यस्यां XVI 44
 लोललोलदलोद्दाल XIV 74
 लोहजातेष्विवादार्शं XV 85
 वक्त्रेषु करेषु भाग्य IX 65
 वक्षो यस्य च शारदेन्दुविलसद्बिम्बं विभृत्युज्ज्वल I 73

- वदन्तु बोधं बहवोऽपि वेद X 90
 वधरूपासि यदि त्वमीदृगस्य IX 76
 वनस्यावनदा दाना VII 33
 वने वने या कुरुते विहारं XI 22
 वने वने सश्रितवन्यवृत्तिः III 92
 वन्यैरलङ्कारवरैः सुकान्तिं XIII 99
 वयं कान्ता दन्ताः सकलमृचिता वर्णमपरं IV 127
 वर्मभृतास्ति या श VII 45
 वलयैः सुलयैः स्फुरत्सुबाहू IX 93
 वलीसिन्धुस्तीत्वोदरखनिलसन्नाभिकूहरा IV 178
 वल्ली न गच्छत्यपरा कदाचि XII 62
 वशी वशीकृतो देव XIV 76
 वश्या यस्याः सन्ति देशा अशेषाः X 93
 वाक्कामशक्तिवर्णानि XIV 40
 वाचं स्वकीयां गदितां जनोऽयं VIII 89
 वाचैव या करोतीशं X 18
 वाणी यस्य च सैव मय्यविरतं विश्रान्तिमात्यन्तिकी I 51
 वाणी यस्य न कस्य भाति हृदि सा भासेत चेत्तर्हि किं I 50
 वाणी यस्य न शस्ति शासनकलामाशास्यसंशासिनी I 52
 वाणी यस्य महाप्रसादविशदां सम्यक् त्रयी सा त्रिभि I 54
 वाणी यस्य विचार्य नित्यविषयां मृत्युजयस्यैति वा I 62
 वादनादमनु गीतमप्यनु V 20
 वादानुरूपं परिनर्तयन्तः III 94
 वादिता गुरुवरैर्महेश्वरैः V 66
 वामेनापूर्य येनान्त XV 37
 वायुवेगगतयोऽपि रवेचराः V 42
 वासवेन वसुनापि वासिते V 17
 वाहिनी चतुरङ्गैश्च VII 62
 विकल्पसंकल्पनिदानमेत XI 14

- विकल्पहानिप्रमुखा इहापि प्राण III 112
 विकीर्णाः सद्भवत्रादमृतकरवर्याद द्विजगणैः IV 158
 विचित्राभै रत्नैरुपकलितया किं नृ पटहां IV 204
 विचित्रामपि निर्माय XIII 11
 विजेंतु प्रत्येकं त्रिभुवनमिमं मां च करगाः IV 170
 विजृप्तिं सुरसं सभ्यण VIII 25
 विदितेयं चिदानन्दा XV 54
 विदुषी प्रभवादिभिर्भव या VIII 24
 विद्याभिराद्याभिरनाद्याविद्या III 78
 विद्योततो जगत्सर्वं XII 9
 विधायान्तर्द्वीपांश्चतुर उदधीनामपि चतु IV 196
 विधाय शक्तिं त्रिविधां प्रतिष्ठा V 89
 विधिना विहितां सृष्टिं XI 99
 विधुं कृत्वा किञ्चिन्मुकुटविधये केवलकलं IV 50
 विधुर्याच्छां कृत्वा मुकुटवपुषा पेशलकलां IV 51
 विधुं विष्णुं दृष्ट्वा द्विविधवपुषातीव रुचिरं IV 121
 विधेस्तेजोराशेर्मथ इह निषेधदविहतेः IV 133
 विधोरन्ते शोभामदधदपिवा कण्टकहत IV 152
 विना जलादेरपि दुर्गमत्र VI 62
 विनाशनां वापि पिपासुतां वा III 42
 विनिर्गच्छत्कीलं युगहतिषु भालस्थनयनं IV 65
 विनिर्माय स्फायत्सहजनिजतन्त्रत्वविभवा VI 14
 विभानात् सप्तदप्राप्त्यै VI 24
 विमलालकसंश्लिष्ट XIII 85
 विमुरघं कामार्तं यदमलवपूर्वीक्ष्य गिरिषां VI 80
 विरमार्यं कार्याण्यविचार्य देह IX 70
 विराजते राजसमाज भाजां VIII 79
 विराडधिस्थूलकलोपदेष्टः II 72
 विरोचनरुचिः काचि IX 80

- विलिख्य तं यन्त्रितमात्तशुद्धि XVI 67
 विलुप्तसंज्ञाः शिशुवद् विमूढाः XVI 69
 विलोक्य लोलां न पृथग्विधातुं XVI 20
 विलोक्य स्वर्गङ्गासं मम शिरसि संङ्घर्षणधिया IV 37
 विलोक्यानुष्णोस्रं शिरसि नयने वा स्थितमिमं IV 80
 विवर्तिनी जगत्वेन XIV 89
 विवर्तेत कथं ब्रह्म XI 35
 विविक्तसेविनी भावं XV 63
 विविधसत्कृतिलास्यभासितसद्रसासवधूर्णितै XV 101
 विवृद्धं किं नेत्रं सकलमभितो व्याप्तुमालकं IV 74
 विशालैर्भूरिशालैयां XIII 2
 विशिष्टमवशिष्टं तत् XI 72
 विशिष्टशिष्टा अपि ते वशिष्ट XIII 71
 विश्वं भूतं यतो यस्यां XV 53
 विश्वतोऽपि विनिवेश्य संविदं V 16
 विश्वं वेदप्रचाराय X 40
 विश्ववैश्वानरावत्तः सु XIII 45
 विश्वेश्वरं विश्वमतावभात III 81
 विश्वेश्वरोऽयं भगवांस्तमेव III 23
 विश्वैकवित्तिं परमं विभुं त्वां III 8
 विश्वोत्तरो विश्वकरो बलैको III 58
 विषमे समये काम IX 97
 विषयाक्रान्तदेहा चेन्न XV 50
 विषाशनोऽपि यत्सङ्ग VIII 17
 विष्णुतां स कथं गच्छेद् VI 87
 विष्णुमायाभिधे सिद्ध VI 3
 विष्णुं वामनतां नीत्वा XIV 51
 विष्णोरेकैवतारोदरा य VII 41
 विस्मयाय न कस्येयं XV 65

- विस्मयाय भवेत् कस्य XV 42
 विहार्यं तं चेन्नरथादिभूमौ II 47
 वीक्ष्य यद्रुचिमनुत्तमां क्षणं XII 1
 वीणावेणुमृदङ्गतालललितध्वानोल्लसन्मूर्च्छता I 86
 वीरा यत्तीरयातास्तरलतरतरङ्गलिवारिप्रवाहाद् VII 36
 वीरा त्यथन्ते न हि यत्प्रसन्ना XVI 81
 वृकोदरो वायुभवोऽपि पाण्डवो XIV 19
 वृषाकपेर्यत्र मृषा प्रकाशो IX 12
 वेगेन वायोः ससुवर्णवस्त्र II 42
 वेदश्चतुर्धा प्रथितश्चतुर्भिः XV 24
 वेदाज्ञया यां विरचय्य तज्ज्ञा XII 70
 वेदाध्ययनभिक्षाद्यै X 30
 वेदास्तान् स्फुटतां निनाय च न गीः साक्षादपायत्रयी I 53
 वेदो नानार्थवादाविदितसुविषयो विप्रतीत्येकहेतुः XIII 74
 वेदो यया बोध्यतीह देवान् XV 27
 वेद्यते हि विभृचित्तमप्यम् V 72
 वेद्यवेदकताहीना XV 4
 वेला रसासारलावे XIV 95
 वैकुण्ठनाथं हतकुण्ठबुद्धिं III 69
 वैश्वानरेण चोरेण XII 99
 व्यक्तीरनेका निर्णीयातु XIII 80
 व्यस्तेषु भूतेष्वनवाप्यमाप्यं III 40
 व्यापारादिकलापूर्णा X 35
 व्याप्तव्योमा दक्षिणान्यासनस्था X 4
 व्योमनैव किं संज्वलितं नु किंवा VI 60
 शक्तिः शम्भोः प्रिया सेना X 100
 शङ्कातड्कलकानां दात्री X 54
 शत्रवो न स्पृरेतस्य VIII 87
 शब्दानां जायतेऽन्योन्यं XIV 38

- शम्भश्चक्रे यानि नामानि देव VI 2
 शम्भौ निश्चलभक्तिसक्तमनसां तद्ध्यानधौतांहसां I 7
 शरान् पक्ष्मव्रातं युगपदभिसन्धानकलित्तान् IV 122
 शवमांसरसोन्मदाहट्टहासै XII 54
 शवमांसासृगस्थ्नां XII 52
 शस्त्रान्न नाग्नेन जलान्न वायो XVI 72
 शाक्ताष्टगन्धेन विलिख्य भूर्जे XVI 62
 शान्तचित्ता इयावित्ता VII 12
 शिरोदुर्गे स्थित्वा कचतिमिरराजेन हतये IV 107
 शिरोवल्गाभूषा परिलसति मुक्ताभिघटिता IV 59
 शिरोव्योम्नि व्यस्तं कचतिमिरवृन्दं नयनगं IV 36
 शिवाब्धिमध्यादुदयं प्रयाता XI 66
 शिवाभासे शक्तिः परशिवपदे तन्मयनया IV 13
 शिवा सेवाप्रिया शूद्रा X 36
 शिवेश शम्भो परमप्रकाशविमर्शं II 52
 शुको धात्वर्थं स्वं व्रजति नितरां रागविकल IV 146
 शुचिरेव भवाभाव VII 42
 शुची हास्योल्लासे करुणदयया प्रोद्यतकरे IV 96
 शुद्धबुद्धयेक भक्तेभ्यो XI 37
 शुभत्वं दुःशोभे भवति च भवे महोविभवे VI 15
 शुभाङ्गो न समं शम्भ VIII 56
 शून्यप्रमातृत्वमये प्रलीनकल्पं III 16
 शूरा यदुद्भूतनिजप्रतापाः XVI 9
 शृङ्गारी स्वमतौ हसन् जनगतिं भक्तेषु कारुण्यवान् VI 8
 शोषैर्विशोषैश्च गतेरशोष II 37
 शोधिनी मोहतमसो XV 55
 शोभां कृशा अप्यरमान्पवन्ति IX 50
 श्यापाङ्गा भ्रामयामास रामाः VIII 11
 श्रवोऽधस्ताद् दृष्ट्वा चलितललितं तालदलजं IV 181

- श्रिता वैरवरिख्यां समविषमभावानुभवने IV 6
 श्रियं वीक्ष्य व्याप्तां विविधवपुषाङ्गेषु सकलां IV 129
 श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवः श्रीकृष्णकौलः सुतं VI 110, VII
 101, VIII 101, IX 101
 श्रीकृष्णात्मपरानुभूतिविभवाच्छ्रीकृष्णकौलादभूत XVI 82
 श्रीज्ञानिनाथाङ्घ्रिधर्महार्चनाभिः XVI 83
 श्रीवासुदेवं प्रकृतिं परां त्वां III 53
 श्रुतिस्थानं स्थाने प्रकटनिजभूषाङ्गरुचिरातु IV 131
 श्रुती नेत्रे नासे वदनकमलं नेत्रमपरं IV 134
 श्रुती नेत्रे नासे वदनकमलं नेत्रमपरं IV 135
 श्रुतोदशिचतमूर्धानस्ति VII 67
 श्रेणिः सन्निहिता देवी VII 61
 श्रेणीं यदीयामवलोक्य रम्भा VII 58
 श्रेयस्करास्ते स्थितयेऽपि येषां XVI 19
 श्रोतव्यस्य तथा श्रुतस्य परमां सीमानमभ्युद्यतः I 42
 षडध्वमानाभिमुखश्च षोढा III 35
 सकलं परिमोहयत्यवश्यं X 56
 सकलं स्वकलाभिर्यां XII 38
 सकलं हि भवन्मयं भवत्या VII 70
 स को योगोऽस्ति नो जाने XI 73
 संख्यप्रेतमहाभूमीम् XV 5
 संगृहीतकृतकर्मसञ्चया XIV 11
 सङ्गो न जायते दोषो IX 71
 संचेत्यसंकल्पविलासभासा XIII 46
 सच्चित्सुधानन्दपदानुलब्धिर्दृढा III 113
 सच्चित्सुधाशीघुरलं न यत्र XIII 54
 सच्चिदद्वयसुखोर्मिधर्मवा V 50
 सततं सेविता येन XIII 88
 संतर्पयन्ती निजबन्धुवर्गं XVI 40

- संतुष्टा कृतबुद्धीनाम् XI 44
 सत्काव्यसंस्कारविदर्भितानि XVI 60
 सत्त्वतत्त्वविदितो विनेतृतां V 8
 सत्यं बहुसुवर्णासि XII 64
 सत्यं सास्ति स्वतन्त्रा XI 3
 सत्यमेव नियतोऽसि मत्प्रियः V 81
 सत्सम्प्रदाये सहजे समाधौ III 70
 सदा भवभवा भाव VIII 2
 सदा वनविहारस्था IX 81
 सदा सूचक्षुरित्यस्या VII 54
 सदैव मे मनोगास्तु XI 64
 सदगुणा यद्धृदकाशे XIV 100
 सद्भक्तवरदा भक्त VII 49
 सद्रूपं प्रतिरूपितं परिणतं देवी चतुर्धा शिवा I 5
 सपत्न्यामपि गङ्गायां XV 57
 सप्तधा कृतिनां तुष्टा XIV 92
 सप्तधातुमयी मूर्ति IX 56
 सप्तधातुमयेनेह XIV 61
 सप्त स्वरास्त्रिष्वपि मूर्च्छनाभि III 73
 सप्ताचिर्जयति प्रसिद्धमहिमा यस्योत्तमाङ्गोऽनघे I 33
 सप्तार्थवित्तेः परितः समाप्त्या III 49
 संप्रत्येष्यति वातीते XIV 2
 स प्राणपुयंष्टकदेहशून्य III 34
 सफलं विफलं यस्याः XIV 63
 सभाजनागतान् प्रातः XIII 96
 संभाविता येन हृदेह भव्या XI 48
 स भिक्षुत्वं दिक्षु श्रयति नहि यत्संश्रयवशात् VI 12
 समक्षं दक्षेणानवसरमवजापिततया VI 23
 समं मासे मासे मुखसितरुचा कर्तृमलसो IV 155

- समस्तमपि च व्यस्तम् XI 70
 समस्तसाधारणभावभावा II 70
 समष्टिनिष्ठाभरणप्रभान्तर्यामिन् II 65
 समाधिसंस्कारवति प्रक्रमं व्यु III 114
 समाधेर्भूतिः शम्भु XV 9
 समालोक्याज्यं कुसुमशरभृन्मां प्रहरणैः IV 77
 समासमानां समताक्रियासु III 63
 संमाहृतास्तैरुपधाः स्वभक्त्या II 16
 समुद्रगौ सौवर्णावुपरिविलसच्चुक्रमणी IV 182
 समुन्मेषात् तस्या जगदुदयमेति प्रतिपदं IV 20
 सम्भूतपूर्वपुण्यानां XI 4
 सरस्वतीवान्तरनीरपूरं XII 59
 सर्वज्ञानवती वाञ्छा XIII 43
 सर्वतीर्थविबोधेन XV 97
 सर्वत्र सर्वदा भूयात् XV 95
 सर्वत्र सर्वदा सार्वं XI 31
 सर्वत्रैव विशिष्यसेऽत्र रतिरित्येषा सदा नमदे XIV 24
 सर्वदर्शिं यथा चक्षुः XIII 35
 सर्वदापि महेशानी XI 33
 सर्वभीत्रासिनी दुष्ट IX 1
 सर्वमात्मकलया लयाश्रया XIII 64
 सर्वयातापि सर्वित्ति XV 39
 सर्वलक्ष्मीनिधेवाला XV 52
 सर्वस्य चित्तवृत्तिस्तु XIV 75
 सर्वस्य सर्वव्यवहारवृत्तेः III 56
 सर्वस्य सर्वस्य च सर्वथैव XII 47
 सर्वस्वसंहारसुसिद्धसिद्धे III 9
 सर्वान्यङ्गानि हीनत्वं VII 63
 सर्वापि सर्वत्र गतापि सार्वं VI 63

- सर्वमङ्गलशीलोऽपि XII 21
 सर्वेन्तकाले रघुनन्दनस्य XII 92
 सर्वेन्तं यान्ति शम्भुस्तु XI 55
 सर्वे सर्वं यतोऽधीत्य XI 16
 सर्वोत्तमानन्दकलादिवीजं XII 51
 सबल्गाभूपैषा विकचकचभासा यमुनया IV 61
 सविद्रसाश्यानगुणैकजीवै III 21
 सविष्टमन्तः समुपास्य हस्त II 49
 सव्यं यन्नयनं नमत्ययनयं सद्भक्तवक्त्राम्बुजं I 37
 सशिक्ष्य चर्यासु विनायकं II 34
 सशिक्ष्याभिनयौन्नयं गतिविधिख्याताप्सरोभिर्ध्वनद् I 87
 संसाधितेनामलमन्धसापि II 8
 संसारकल्पवृक्षोऽयं XII 39
 संसारदुःखदलने XIV 67
 संसारमेष क्षणदृष्टनष्टं XII 26
 संसारसंहारकारी सदैव VI 74
 ससिद्धपस्पशो भक्तः VIII 32
 संसेविता दीर्घतेपस्विनेय IX 22
 स सौत्कण्ठः कण्ठोत्थमपि कलकण्ठः स्वरगणं IV 163
 संस्तुतारुणसूतेन XII 58
 संस्पृशन्ति कदाचिन्न XI 74
 सहसंचिह्नसदभूषा XII 73
 सहस्रं किं नाम्नां स्मरसुरपतेभूरिरसना IV 207
 सहस्रधावर्त्तनतः स्तवेशं XVI 59
 सहस्रक्षतया जिष्णु VII 57
 सहस्रांशं गैवं यदि परिलभेतापि वस्त्रा IV 162
 संहारकर्तुः पशुपस्य भीम XI 63
 सहाशनान्तक्रियया क्रियाणां II 9
 साङ्गेन योगेन विकल्पकारव्य III 71

- सा देवता कास्ति परा त्वयापि III 120
 साधकानां निराधीनां XIII 55
 साधवो माधवात्मत्वं IX 89
 साधोर्वाक्यसुधारसे सुललनासर्वाङ्गभङ्गीततौ XII 10
 साध्यसिद्धकलनातिगामिनीं V 21
 सामभिर्विमलनामनमितै V 30
 साम्राज्ययोग्योऽपि वियोगयोगो XIII 93
 सा येन स्तनदा भक्त्या XIV 69
 सारासाररसासवाभिरसने दक्षौ च यस्याधरौ I 48
 सितान्धकारं वितनोत्यपूर्वं XII 75
 सितसितप्रिया न स्या XI 19
 सिद्धाश्च साध्यादतियांतसिद्धिं III 79
 सिद्धियुथपरिचयचाञ्चुरः V 22
 सिद्धिरूपा स्वरूपेण XV 94
 सीमन्तबद्धसितभोगिर्विमिश्रवेणि XII 43
 सीमन्तसिन्दूरकचत्तडित्वा XII 74
 सुकुलाकुलताभिमानहीनः VII 75
 सुकेशोपमानं यदि स्यादनन्तै VIII 38
 सुखासुखे ये न विदन्ति कर्तुं XVI 44
 सुचिकित्सकोपचरितेन विना XIII 100
 सुदुर्धरेणाम्बुधरेण सिक्तः XII 04
 सुदुर्बलो माणवको बदर्या VI 92
 सुदुर्भवं भवं कृत्वा XIV 42
 सुधाकण्डं नाभीं कृचशिखरतो रोमवितति IV 197
 सुधाधारासारप्रशमितविपत्तापनिकरा IX 41
 सुधालहर्षा रसराजसिन्धो XIII 78
 सुधावर्षैः सम्यङ् मुकुटशशिना जीविततनुः IV 52
 सुधास्वादोन्मादागणितवनिताभावकलया VII 97
 सुधिया मीयते केन XV 66

- सुनाभ्यभ्यम्भोराशिस्त्रवलिसरिदासङ्गरुचिरो IV 193
 सुनाय्योद्दोर्दण्डव्रुटितवियदासंस्खलदुडु VI 26
 सुमुखी सेविता येन XII 69
 सुरापगायां विहिताभिषेकं III 93
 सुरासुराणां ललनाः समाप्त II 33
 सुरासुराप्सरोमुख्य XIII 87
 सुरां हृत्वासुराञ्जु जित्वा VI 35
 सुरेश्वरं कल्पतरुद्भवानि II 19
 सुवर्णांतां यातमदः सुवर्ण VII 86
 सुवर्णाद्वयं पद्यं किम् तदुदितं मानसरसा IV 225
 सुविततनिजलोकहर्षतृप्तः XIII 27
 सुविस्तीर्णे भाले कृतविषयमेतौ शशिरवी IV 70
 सुविस्तीर्णे भाले स्थितमिह विजेतुं नुं शिखिनं IV 81
 सुवृत्तौ द्वौ गण्डौ वदनमतिवृत्तं विमलभा IV 150
 सुसाररत्नाकरदेशनाथं III 65
 सुस्मृतिः सुस्मृता येन XIII 67
 सूर्येन्दुकोटिप्रतिमापि देवी VI 76
 सूर्येन्दुप्रतिबिम्बनिस्सरदतिव्याप्तप्रकाशोदया I 17
 सूक्ष्मया गुरुमुन्मत्तं XV 81
 सूक्ष्मोऽव्यक्तः केवलो निर्गुणाऽपि VII 78
 सूते विश्वं भेदवत्त्वं च नैव X 50
 सूर्यबिम्बं समाबध्य XV 38
 सृजत्येतां जगद्राजिं XIII 30
 सृष्टं सुविषमं स्रष्टा XIII 29
 सृष्टोऽपि विधिना तावत् XIII 16
 सृष्ट्यादिसम्मेलनहेतुरेषा III 103
 सृष्ट्यै स्थित्यै तया हृत्यै XV 18
 सेना येनाराधिताङ्गैश्चतुर्भिः VII 60
 सेविता सुपथाचारा XIV 90

- सैव विष्णुभुवि वैष्णवी परा V 3
 सोमेश्वरं त्वामपि कालकूट III 96
 सोमोद्भवा सोमजिदम्बपुरा VII 43
 सोऽहं तेन मुहुः प्रणुन्नहृदयः सर्वास्ववस्थास्वपि I 2
 सोऽहमस्म्यणुरणीयसां महा V 48
 सौभाग्यदायिनी सत्यं XII 6
 सौभाग्यसुभगाकारा XV 91
 सौम्य एव गुणतोऽपि सर्वदा V 37
 सौम्येति या नोपमिताभिधामा XIII 25
 स्थलत्केशग्रन्थिप्रचलदमलोमदकुसुमा XII 20
 स्तन्येन पुण्येन वदन्यानाथा XIV 58
 स्तुता मण्डलवाहेन XIII 95
 स्तोत्रराजमिममाकलय्य सा V 46
 स्तोत्रराडयमनुत्तरोत्तरो V 85
 स्तोत्रेशोऽस्मिन् मुनिरहमहन्तापरामशहितु VI 1
 स्थले गण्डौ धाम्नोर्नयनकृतधाम्नोर्निजरुचेः IV 148
 स्थाणुः पशुपतिः शूली XIII 33
 स्थाणुः शूल्यापि यल्लाभात् XIV 22
 स्थाने प्रतिस्वं प्रविभज्य वीरान् II 14
 स्थितं पादे हंसस्तुल्यितुमिमं हंसकमपि IV 145
 स्थितान् मूलफानेतान् निभूतनिभूतं नृं पुरभक्तो IV 220
 स्थितिं श्रिता लङ्घितसप्तपतिं III 77
 स्थितौ बल्गाभूषागुणमुत तमोदुर्धनकचः IV 115
 स्थित्योर्ध्वपिघने सुनिर्मलवपुर्वामि च नेत्रे द्विधा I 76
 स्थिरेण मनसा येन XV 45
 स्थूलः कष्टः कर्ममार्गः प्रसिद्धः IX 5
 स्थूलाच्चकायाद् विषयिश्चियश्च III 47
 स्फुटतिकरीटोत्कटरत्नकोटीन् II 31
 स्फुटास्त्राणामस्यां सरणिरतनोरङ्गविषया IV 140

- स्मारं स्मारं नान्यचेता उपासे IV 231
 स्मितेन या विस्मितमातनोमि VII 100
 स्रष्टा सृजेत् किं नु कथं स विष्णु VII 76
 स्वकीयमूर्ध्ना रहितोऽपि यस्या XII 67
 स्वकुम्भाभ्यामेतौ तुल्यितुमशक्ता इव गजा IV 186
 स्वकुम्भौ हैरम्बः स्पृशति निजहस्तेन च कुचौ IV 187
 स्वतन्त्रतायाश्च यदा चिदात्मा III 104
 स्वतन्त्रेयं खेन द्विगुणपरतन्त्राङ्क कलिते IV 128
 स्वतां पूर्णे प्राणो वहति च परे शून्यपदवी IV 138
 स्वपतेर्नीलकण्ठत्व X 99
 स्वपितुः स्थावरेशस्य XV 46
 स्वपुण्यानां पाकात् कमलममलया कृतवती VI 28
 स्वप्नेऽप्यसंस्पृश्यगतौ मलेन III 33
 स्वप्रतापानले हुत्वा XV 88
 स्वबन्धपुष्पाणि सुरापगाया II 28
 स्वभक्तोद्वेजकान् दुष्टा VI 107
 स्वभावगम्भीरविचित्रचित्र XI 38
 स्वयं च भीमस्य भयानकानां VIII 57
 स्वयमाशाम्बरोऽन्यणौ VII 77
 स्वरा मनोहरा यत्र X 77
 स्वरूपमाच्छाद्य निजेच्छयैव III 25
 स्वर्धन्या अपि यस्य किं गर्मितयोः सौन्दर्यसारां तूलां I 14
 स्ववाहस्य हरेस्तुष्ट्यै श्रान्तस्य क्षुधितस्य च IX 14
 स्वसाम्राज्यं चन्द्रं मुखमिव समालोक्य कुरुते IV 157
 स्वस्वकाले प्रयान्त्येव X 89
 स्वस्वदेशेऽष्टधा सर्ग X 94
 स्वस्वर्गे प्रथां यान्ति IX 61
 स्वस्वसृष्टौ विघ्नेर्भावं XIII 47
 स्वस्वातन्त्र्यपरानुभाकलयावश्यं भविष्योदगते III 125

- स्वस्वातन्त्र्यपरानुभूतिकलयावश्यंभवित्र्योद्गते I 90
 स्वस्वातन्त्र्यमहानुभावकलयावश्यंभवित्र्योद्गते II 74, V 91,
 IV 235, X 101, XI 101, XII 101, XIII 101, XIV
 101, XV 102
 स्वस्वामिभावतप्रथितासु तासु III 97
 स्वस्वामिसन्दिष्टकटाक्षसंज्ञाम् II 2
 स्वस्वार्थयूथाद् विविधान् II 24
 स्वात्मजेऽपि सधर्मिण्यां XV 58
 स्वात्मैकतासंस्थितविश्वभासे III 20
 स्वालंकारवरस्थितेषु मणिषु प्रौढोज्ज्वलद्रश्मिषु I 18
 स्वीकृत्य देवेज्यमतादि भातासु III 37
 स्वीयं स्वीयं किं रहस्यं कथं को XIII 81
 स्वेच्छारसो भावफलो जगत्तरु XII 18
 स्वैरचारनिरता रतातुरा XII 42
 स्वैश्वर्यमात्रं प्रकटं विधातुं XI 94
 स्वैश्चर्यरूपं निखिलं प्रपञ्चं VIII 39
 स्वोद्द्योत संद्योतितचित्रचित्र II 68
 हताभिमानैर्निस्तन्दै XV 69
 हयास्यगन्धर्वसुराङ्गनाद्या X 85
 हरत्वयोध्यालोकानां VII 38
 हरोऽपि भवभावैकप्रथां VI 66
 हरोर्ध्वाङ्गातरङ्गानुपत्ता XII 57